

رحلة مع الفارسية

سفرى با زبان فارسى

به سفارش شبکه جهانی الکوثر

من إنتاج قناة

الحلقة ۱

محسن: حال شما چطور است؟ به ایران خوش آمدی
كيف حالك ، أهلا وسهلا بك في ایران

حسن: حال شما چطور است؟ كيف حالك

محسن: خوب هستم خدا را شکر بخیر شکر الله

محسن: برویم لنذهب

حسن: برویم لنذهب

محسن: سلام السلام عليكم

العائلة: سلام خوش آمدید السلام عليكم أهلا وسهلا

محسن: آقای حسن الحاج مهمان عزیز ما رسیدند ما قد وصل ضيفنا العزيز حسن الحاج

العائلة: خوش آمدید اهلا وسهلا

محسن: ایشان هم آقای حسن الحاج هستند وهذا هو السيد حسن الحاج

الأم: محسن جان مهمان شما احتمالا خیلی خسته است عزيزي محسن ، ضيفك تعبان
: بفرمائيد خواهش ميکنم تفضل

محسن: همان طور که گفتم آقای حسن الحاج از کشور لبنان دوست اینترنتی من است.
وبرای یادگیری زبان فارسی به ایران آمدند.
و در اینکار هم خیلی جدی هستند
حسن صديقي عبر الانترنت وجاء الى ایران
ليتعلم اللغة الفارسية
وهو جاد جدا في هذا الأمر

الأب: اتفاقا شبکه الكوثر که یک شبکه ایرانی به زبان عربی است قرار است
برنامه ای تحت عنوان آموزش زبان فارسی پخش کند
فکر می کنم این برنامه برای حسن آقا مفید باشد
بالمنااسبة قناة الكوثر الإيرانية التي تبث باللغة العربية قررت
ان تعرض برنامجا لتعليم اللغة الفارسية
وأظن انه سيكون مفيدا لحسن العزيز

محسن: اما اولین درس برای حسن که باید یاد بگیرد معرفی خود است
من از شما خواهش می کنم که خودتان را با زبان ساده برای حسن معرفی کنید
ولكن اول درس على السيد حسن أن يتعلمه هو تعريف نفسه
ارجو منك ان تعرف نفسك لحسن بلغة بسيطة

الأب: اسم من علي ايران منش است اسمي علي ايران منش
 من پدر محسن هستم أنا والد محسن
 شغل من پرستار است مهنتي التمريض
 من پرستار هستم وأنا ممرض

الأم: من فاطمة ناصري هستم اسمي فاطمة ناصري
 من مادر محسن هستم انا والدة محسن
 من معلم هستم انا مدرسة

الأخ: اسم من حسين ايران منش است اسمي حسين ايران منش
 من برادر محسن هستم أنا شقيق محسن
 من دانش آموز هستم وأنا تلميذ

محسن: من محسن ايران منش هستم أنا محسن ايران منش
 من دانشجوا هستم أنا طالب جامعي

حسن: اسم من حسن الحاج است اسمي حسن الحاج
 من دانشجوا هستم أنا طالب جامعي
 من دوست محسن هستم أنا صديق محسن

محسن: آفرين احسنت

الأم: محسن جان دوست شما شام خورده است؟ محسن عزيزي هل تعشى صديقك

محسن: بله مادر در هوا پيما شام خورده است نعم أمي لقد تعشى في الطائرة
 : خوب فکر کنم حسن خسته شده است أظن أن حسن تعبان

محسن وحسن: با اجازه بلانن

العائلة : شبتان بخير تصبحون على خير

سلام ، من آرش هستم و ايشان كيوان هستند مرحبا انا آرش وهو كيوان

حال شما چطور است كيف حالك؟

سلام ، من امير هستم و ايشان پدرام هستند مرحبا أنا امير وهو پدرام

سلام ، من پروين هستم مرحبا أنا بروين
 من خانه دار هستم انا ربة منزل

و ايشان مهوش دوست من هستند وهذه صديقتي مهوش

سلام ، من ليلا هستم مرحباً أنا ليلا

من كارمند هستم أنا موظفة
و ایشان بهناز ، همكار من هستند هذه زميلتي بهناز

سلام ، من بهمن هستم مرحباً أنا بهمن
من پنج ساله هستم عمري خمس
و ایشان دارا ، برادر من هستند سنوات وهذا اخي دارا

سلام ، من سعيد هستم مرحباً أنا سعيد
من شش ساله هستم عمري ست سنوات
و ایشان سارا خواهر من هستند وهذه أختي سارا

سلام من بهروز كيايی هستم مرحباً أنا بهروز كيايی
حال شما چطور است؟ كيف حالك؟

سلام خيلي ممنون مرحباً ، شكرا
من پيام پارسا هستم أنا بيايم پارسا
حال شما چطور است؟ كيف حالك؟

سلام پروين به ايران خوش آمدی مرحبا بروين أهلا بك في ايران

قواعد اللغة الفارسية

عدد الحروف في اللغة الفارسية ٣٢ بزيادة أربع أحرف عن اللغة العربية وهم
پ - چ - ژ - گ
امثلة

بطانية	پتو
مظله	چتر
شجرة	چنار

كلمات الإشارة هي اربع كلمات
اين للإشارة للمفرد القريب
مثلا اين كتاب است - هذا كتاب

آن للإشارة للمفرد البعيد
مثلا آن مداد است - ذلك قلم رصاص

اين ها للإشارة للجمع القريب
مثلا اين ها دانشجو هستند - هؤلاء طلاب

آن ها للإشارة للجمع البعيد

مثلا آن ها دفتر هستند - هناك دفاتر
إذا كان اسم الإشارة بعده كلمة جمع فإنه يستخدم بشكل مفرد مثلا

أين كتاب ها هستند - تلك كتب
لا يوجد فرق بين المذكر والمؤنث عند استخدام الضمائر قبلها مثلا
للمفرد

اين درخت است - هذه شجرة
اين دانشجو است - هذا طالب
وللجمع
ان ها كتاب هستند - تلك كتب
اين ها درخت هستند - تلك شجيرات

اذا جاء اسم الإشارة بشكل جمع فأن الاسم المجموع يأتي بصيغة مفردة مثلا
اين ها درخت هستند - تلك اشجار
اين ها دفتر هستند - تلك دفاتر

كما إن أسماء الإشارة لا فرق فيها بين المذكر والمؤنث فأن الصفات أيضا لا يوجد فرق بين المذكر والمؤنث مثلا
اين اتاق بزرگ است - هذه غرفة كبيرة
اين كتاب بزرگ است - هذا كتاب كبير

الحلقة ٢

ديوار	جدار
پرده	ستارة
بنجره	نافذة
شيشه	زجاج
ساعت	ساعة
ميز	طاولة
گلدان	مزهريه
گل	زهرة
چراغ	مصباح
کتاب	کتاب
خودکار	قلم حبر
مداد	قلم رصاص
لوح فشرده	قرص مدمج للحاسوب
رايانه	حاسوب
صندلی	كرسي
فرش - قالی	سجادة
ليوان	كوب
پارچ	الأبريق
آب	ماء
تخت خواب	سرير
کتابخانه	مكتبة
صفر	٠
یک	١
دو	٢
سه	٣
چهار	٤
پنج	٥
شش	٦
هفت	٧
هشت	٨
نه	٩
ده	١٠

اين محسن است هذا محسن

اين حسن است هذا حسن

حال شما چطور است؟ كيف حالك؟

خوب هستم بخیر

متشکرم شکرا

حال شما چطور است؟ كيف حالك؟

خوب هستم بخیر

من خوب هستم أنا بخیر

به ایران خوش آمدید أهلا بك في ایران

احوال پرسى للسؤال عن الصحة

این پدر محسن است هذا والد محسن

این مادر محسن است هذه والدة محسن

این برادر محسن است هذا شقيق محسن

این دوست محسن است هذا صديق محسن

آفرین احسنت

این دوست حسن است هذا صديق حسن

می گوید يقول

این پدر من است هذا أبي

محسن می گوید این پدر من است يقول محسن إنَّ هذا أبي

این برادر من است هذا أخي

این دوست من است هذا صديقي

پدر می گوید اسم من علی ایران منش است يقول الوالد اسمي علي ایران منش

من پدر محسن هستم انا والد محسن

من پرستار هستم أنا ممرض

مادر می گوید اسم من فاطمه ناصري است الوالدة تقول اسمي فاطمة ناصري

من مادر محسن هستم أنا والدۀ محسن

من آموزگار هستم الوالدۀ تقول (أنا مدرسة)

برادر مي گويد اسم من ، حسين ايران منش است الأخ يقول اسمي ، حسين ايران منش

من برادر محسن هستم أنا شقيق محسن

من دانش آموز هستم أنا طالب

من حسن الحاج هستم أنا حسن الحاج

من دوست محسن هستم أنا صديق محسن

من دانشجو هستم أنا طالب

آفرين احسنت

در	باب
پنجره	نافذة
دیوار	جدار
سقف	سقف
فرش	سجادة
میز	منضدة ، طاولة
لوح فشرده	قرص مدمج للحاسوب
رایانه	حاسوب
کتابخانه	مكتبة
صندلي	كرسي
تلفن	هاتف
تخت خاب	سرير
پارچ	دورق
لیوان	كوب
کتاب	كتاب
صفر	٠
یک	١
دو	٢
سه	٣
چهار	٤
پنج	٥
شش	٦
هفت	٧
هشت	٨
نه	٩
ده	١٠

١١	يازده
١٢	دوازده
١٣	سیزده
١٤	چهارده
١٥	پانزده
١٦	شانزده
١٧	هفده
١٨	هجده
١٩	نوزده
٢٠	بیست
٣٠	سی
٤٠	چهل
٥٠	پنجاه
٦٠	شصت
٧٠	هفتاد
٨٠	هشتاد
٩٠	نود
١٠٠	صد

اینجا حمام است هنا الحمام

وآنجا دستشویی است وهناك المغسلة

کلمات جدیدة

خانه	بیت
آپارتمان	شقة
کلبه	کوخ
ویلا	فیلا
اتاق پذیرایی	غرفة الاستقبال
اتاق نشیمن	غرفة الجلوس
اتاق خواب	غرفة النوم
حمام	حمام
دستشویی	دورة مياه
راه رو	ممر
راه پله	سلالم
آشپزخانه	مطبخ
ایوان	شرفة
انباری	مخزن
زیر زمین	قبر
حیاط	فناء
حیاط خلوت	الفناء الخلفي
پارکینگ	مرآب

قواعد اللغة الفارسية

الأفعال الرابطة هي الأفعال التي تقيم العلاقة بين المسند والمسند إليه وتسمى (فعل های ربطی) حيث تقيم العلاقة بين الأسمين

وهي است – هست – هستند
مثلا

على دانجشو است علي طالب (للمفرد)

من دانجشو هستم أنا طالب (للمفرد المتكلم)

دانشجویان در محوطه دانشگاه هستند (للمجمع)

للإشارة إلى المكان القريب (اینجا)

اینجا دانشگاه است هنا الجامعة (للمفرد)

للإشارة إلى المكان البعيد (آنجا)

آنجا باش گاه ورزشی است

هناك نادي رياضي (للمفرد البعيد)

این جا ، محیط ها ومحوطه های برای ورزش است هنا ساحات للرياضة (للمجمع)

آنجا محل هایی برای درس خواندن است هناك ساحات وأماكن للدراسة (للمجمع)

في الفارسية هناك أعداد أصلية وأعداد ترتيبيه مثل اللغة العربية

فالأعداد الأصلية المفردة والتي تستخدم لكمية الأشياء هي

یک - دو - سه - چهار - پنج - شش - هفت - هشت - نه - ده
مثلا

یک کتاب أي كتاب واحد

دو کتاب أي كتابان اثنان

حيث أن الأعداد تأتي قبل المعدود للرقم واحد واثنان

أما سائر الأعداد تشترك الأعداد الفارسية مثلها في العربية حيث العدد قبل المعدود

مثلا

سه كتاب أي ثلاثة كتب

الحلقة ۳

محسن: صبح بخیر صباح الخير

حسن: صبح شما هم بخیر صباح الخير (الرد)

کلمات جديدة

این	هذا
آن	ذلك

این خودکار است هذا قلم حبر (جاف)

آن در است ذلك باب

وللجمع القريب
اینها خودکار هستند هذه أقلام حبر جافة

وللجمع البعيد
آنها کتاب هستند تلك كتب

آن کتاب است ذلك كتاب

آن ها (آنها) کتاب هستند تلك كتب

هستند جمع الفعل است

این خودکار است هذا قلم حبر جاف

این ها (اینها) خودکار هستند هذه اقلام حبر جافة

کلمات جديدة

این جا (اینجا)	هنا
آن جا (آنجا)	هناك

این جا اتاق است هنا غرفة

آن جا حیاط است هناك فناء

اینها خودکار هستند هذه اقلام حبر جافة

آنها کتاب هستند تلك كتب

آنها لوح فشرده هستند تلك اقراص

اینجا خانه است هنا بیت

آنجا خیابان است هناك شارع

بله درسته نعم صحیح

الأم: بچه ها بیاید پایین انزلوا یا اولاد

محسن: بریم (یا) برویم لنذهب

کلمات جدیدة

این	هنا ، هذه
این ها (اینها)	هؤلاء
آن	تلك ، تلك
آن ها (آنها)	أولئك
این جا (اینجا)	هنا
آن جا (آنجا)	هناك

این توپ است هذه كرة

این ها درخت هستند هذه أشجار

آن خودرو است تلك سيارة

آن ها فنجان هستند تلك فناجين

این جا مدرسه است هنا مدرسة

آن جا دانشگاه است هناك جامعة

الأم: سلام السلام عليكم

: صبح بخیر بفرمایید صباح الخير، تفضلوا

الأب: سلام ، صبح بخیر السلام عليكم ، صبح الخير

الأخ: صبح بخیر صباح الخير

حسن: سلام ، صبح بخیر السلام عليكم، صباح الخير

الأم: شما چقدر دیر کردید؟ لقد تأخرتما كثيراً؟

محسن: حسن آقا صبح زود بیدار شده بود لقد استيقظ السيد حسن في الصباح الباكر

محسن: اما مشغول مطالعه بودند لكنه كان مشغولا بالقراءة

الأب: من مطمئنم شما موفق ميشويد انا متأكد من نجاحك

كلمات جديدة

من	أنا
تو	أنت (للمذكر أو المؤنث)
او	هو أو هي
ما	نحن
شما	انتم ، أنتما ، انتن
آنها (يا) ايشان	هم (هما ، هن)

الأب: محسن جان يادت نرود ساعت ده عزيزي محسن لا تنس الساعة العاشرة
: شبکه الكوثر برنامه آموزش زبان فارسی پخش ميكند
قناة الكوثر تبث برنامج تعليم اللغة الفارسية

محسن: بله يادمان هست نعم نتذكر

كلمات جديدة

من	أنا
تو	أنت (للمذكر أو المؤنث)
او	هو أو هي
ما	نحن
شما	انتم ، أنتما ، انتن
آنها (يا) ايشان	هم (هما ، هن)

من مهندس هستم انا مهندس

تو خلبان هستی انت طيار

او مدير است هو مدير

ما دانش آموز هستيم نحن تلاميذ

شما نويسنده هستيد انتم كتاب

آنها خياط هستند هم خياطون

قواعد اللغة الفارسية

هناك أفعال ربط تقيم العلاقة بين اسمين وهي للجمل البسيطة التي تتركب من ثلاث أجزاء وهم اسمين وفعل رابط
مثلا

علي دانشجو است علي طالب

كتاب باز است الكتاب مفتوح

الأفعال الرابطة تكوّن الجملة البسيطة في الفارسية
است (للمفرد) – هست – هستند (للمجمع)
وللماضي نستخدم
بود – بودند كان

ديروز جمعه بود أمس الجمعة

الأفعال الرابطة هي بود – بودند – است – هستند – هست

اينها دانشجو هستند هؤلاء طلاب

علي دانشجو است علي طالب

كتاب مفيد است الكتاب مفيد

اينها دانشجوا هستند هؤلاء طلاب

الجملة البسيطة في الفارسية دائما تكون جملة اسمية (أي اسمين مع الفعل الرابط) أما في العربية هناك جملة اسمية وجملة فعلية الجملة الفعلية في اللغة الفارسية دائما يأتي في بدايتها الاسم والفعل يكون في الأخير مثلا

علي به مدرسه ميرود يذهب علي إلى المدرسة

الجملة الاسمية في اللغة الفارسية تتطابق مع الجملة الاسمية في اللغة العربية إلى انه يوجد فعل زائد في اللغة الفارسية مثلا

علي دانشجو است علي طالب (فكلمة است هو الفعل الرابط ومعناه يكون)

إما سائر الجمل التي بها فعل تام مثل أكل ، شرب خرج فلا تحتاج إلى فعل رابط مثلا
علي درسش را نوشت كتب علي الدرس (نوشت – كتب)

مريم درسش را نوشت كتبت مريم الدرس

علي غذايش را خورد تناول علي غذائه

آنها كناريكيديگر نشستند انهم جلسوا معا (نشستند – جلسوا)

أينها باهم نشستند هؤلاء جلسوا معا

فإذا كان هناك فعل تام فلا حاجة إلى الفعل الرابط مثل است

الحلقة ٤

كلمات جديدة

من	انا
تو	انت (انتِ)
او	هو (هي)
ما	نحن
شما	انتما (انتم، انتن)
ايشان (يا) انها	هما (هم، هنّ)

جمله ساده جملة بسيطة

اين صندلی است هذا كرسي

آفرين / احسنت

اين ميز است هذه منضدة

اينجا حياط است هذا فناء

محسن پسر است محسن ولد

پدر پرستار است الوالد ممرض

مادر معلم است الوالدة مدرسة

حالا صبح است الآن (وقت) الصباح

كلمات جديدة

حالا	الان
صبح	الصباح
ظهر	الظهر
عصر	العصر (مساء)
شب	الليل

صبح بخير	صباح الخير
ظهر بخير	ظهر الخير
عصر بخير	مساء الخير
شب بخير	ليل الخير

آفرين / احسنت

ساعت چند است؟ كم الساعة؟

ساعت دوازده ظهر است الساعة الآن الثانية عشرة ظهراً

يكو ساعت يك بعد از ظهر است قل الساعة الآن الوحدة ظهراً

ساعت دو بعد از ظهر است الساعة الثانية عصرراً

ساعت سه بعد از ظهر است الساعة الثالثة عصرراً

ساعت چهار بعد از ظهر است الساعة الرابعة عصرراً

ساعت پنج بعد از ظهر است الساعة الخامسة عصرراً او مساء

شش بعد از ظهر (يا) ميتوانيم بكوييم شش شب ، ساعت شش بعد از ظهر است
الساعة السادسة مساءً او السادسة ليلاً

شش بعد از ظهر (يا) شش شب است الساعة السادسة مساءً او السادسة ليلاً

ساعت هفت بعد از ظهر (يا) هفت شب است الساعة السابعة مساءً او السابعة ليلاً

ساعت هشت شب است الساعة الثامنة ليلاً

ساعت نه شب است الساعة التاسعة ليلاً

ساعت ده شب است الساعة العاشرة ليلاً

ساعت يازده شب است الساعة الحادية عشر ليلاً

ساعت دوازده نيمه شب است الساعة الثانية عشرة ليلاً او منتصف الليل

يك بامداد الواحدة صباحاً

دو بامداد الثانية صباحاً

سه بامداد الثالثة صباحاً

چهار بامداد الرابعة صباحاً

پنج بامداد الخامسة صباحاً

شش بامداد (يا) مي توانيم بگويم شش صبح السادسة صباحاً

شش بامداد (يا) شش صبح السادسة صباحاً

هفت صبح السابعة صباحاً

هشت صبح الساعة الثامنة صباحاً

نه صبح التاسعة صباحاً

ده صبح العاشرة صباحاً

يازده صبح الحادية عشرة صباحاً

دوازده ظهر الثانية عشرة ظهراً

دوازده و پنج دقیقه الثانية عشرة وخمس دقائق

دوازده و ده دقیقه الثانية عشرة وعشر دقائق

دوازده و پانزده دقیقه (یا) دوازده و ربع الثانية عشرة وخمس عشرة دقيقة (أو) الثانية عشر و ربع

دوازده و بیست دقیقه الثانية عشرة وعشرون دقيقة

دوازده و بیست و پنج دقیقه الثانية عشرة وخمس وعشرون دقيقة

دوازده و سی دقیقه (یا) دوازده و نیم الثانية عشرة وثلاثون دقيقة (أو) الثانية عشر و النصف

دوازده و سی و پنج دقیقه (یا) بیست و پنج دقیقه مانده به یک الثانية عشرة وخمس وثلاثون دقيقة (أو) الواحدة إلا خمس وعشرون دقيقة

دوازده و چهل دقیقه (یا) بیست دقیقه مانده به یک الثانية عشرة وأربعون دقيقة (أو) الواحدة إلا ثلثاً

دوازده و چهل و پنج دقیقه (یا) پانزده دقیقه ب یک (یا) یک ربع مانده به یک الثانية عشرة وخمس وأربعون دقيقة (أو) الواحدة إلا خمس عشرة دقيقة (أو) الواحدة إلا ربع

دوازده و پنجاه دقیقه (یا) ده دقیقه مانده به یک الثانية عشرة وخمسون دقيقة (أو) الواحدة إلا عشر دقائق

دوازده و پنجاه و پنج دقیقه (یا) پنج دقیقه مانده به یک الثانية عشرة وخمس وخمسون دقيقة (أو) الواحدة إلا خمس دقائق

محسن: متوجه شدی؟ هل فهمت؟

محسن: خب ، الان ساعت چند است؟ حسنا ، كم الساعة الآن؟

ساعت ده و سی دقیقه (یا) ده و نیم صبح الساعة العاشرة وثلاثون دقيقة (أو) العاشرة والنصف صباحاً

ساعت چند است؟

۱۲:۰۵	ساعت دوازده و پنج دقیقه است
۱۲:۱۰	ساعت دوازده و ده دقیقه است
۱۲:۱۵	ساعت دوازده و پانزده دقیقه است (یا) دوازده و ربع
۱۲:۲۰	ساعت دوازده و بیست دقیقه است
۱۲:۲۵	ساعت دوازده و بیست پنج دقیقه است
۱۲:۳۰	ساعت دوازده و سی دقیقه (یا) دوازده و نیم است
۱۲:۳۵	ساعت دوازده و سی و پنج دقیقه است
۱۲:۴۰	ساعت دوازده و چهل دقیقه است
۱۲:۴۵	ساعت دوازده و چهل و پنج دقیقه است (یا) یک ربع مانده به یک
۱۲:۵۰	ساعت دوازده و پنجاه دقیقه است
۱۲:۵۵	ساعت دوازده و پنجاه و پنج دقیقه است
۰۱:۰۰	ساعت یک است
۰۲:۰۰	ساعت دو است
۰۳:۰۰	ساعت سه است
۰۴:۰۰	ساعت چهار است
۰۵:۰۰	ساعت پنج است
۰۶:۰۰	ساعت شش است
۰۷:۰۰	ساعت هفت است
۰۸:۰۰	ساعت هشت است
۰۹:۰۰	ساعت نه است
۱۰:۰۰	ساعت ده است
۱۱:۰۰	ساعت یازده است
۱۲:۰۰	ساعت دوازده است

خیلی ممنون

میکه قابل شمارا ندارد سلامت یداک

زحمت کشیدین واقعا اتعبت نفساک

به فارسی بگو قل بالفارسیة

بگو این برای مادر است قل هذه للموالدة

این برای مادر است هذه للموالدة

این برای پدر است هذا للأب

این برای برادر است هذه للأخ

این برای محسن است هذا لمحسن

این برای مادر است هذه للوالدة

دست شما درد نکند ، خیلی زحمت کشیدید سلمت یداک ، اتعبت نفساک

این برای پدر است هذا للأب

دست شما درد نکند ، خیلی زحمت کشیدید سلمت یداک ، اتعبت نفساک

این برای برادر است هذه للأخ

خیلی متشکرم شكراً جزیلاً

دست شما درد نکند ، خیلی زحمت کشیدید سلمت یداک ، اتعبت نفساک

این برای محسن است هذا لمحسن

خیلی ممنون شكراً جزیلاً

دست شما درد نکند سلمت یداک

خیلی زحمت کشیدی اتعبت نفساک

خیلی ممنون شكراً جزیلاً

خواهش می کنم ، قابل شما را ندارد عفواً ، إنها لا تلیق بکم

قابل شما را ندارد إنها لا تلیق بکم

محسن: خوب حالا کادوها را باز کنید حسناً ، والآن نفتح الهدایا

الأم: برای من بلوز است لی بلوزة

الأم: بلوز من دوخت ژاپن است بلوزتی خیاطة یابانية

الأب: برای من پیراهن است لی قمیص

الأب: پیراهن من دوخت آلمان است قمیصی خیاطة المانية

الأخ: برای من شلوار است لی بنطلون

الأخ: شلوار من دوخت فرانسه است بنطلونی خیاطة فرانسوية

محسن: حالا کادوی من والآن هدیتی

: دست شما درد نکند سلمت یداک

: بله کفش من ساخت ایتالیا است نعم حذائی صناعة ايطالية

محسن: خب شما اهل كجا هستيد؟ حسناً ، من أين أنت؟

حسن: شما اهل كجا هستيد؟

محسن: جوابش چی ميشه؟ شما اهل كجا هستيد؟ ما هو الجواب على من أين أنت؟

العائلة: ما اهل ايران هستيم ، ما ايراني هستيم نحن من ايران ، نحن ايرانيون

حسن: من اهل لبنان هستم ، من لبناني هستم أنا من لبنان ، أنا لبناني

محسن: آیا لبنان صنايع دستی دارد؟ هل للبنان مهن يدوية؟

صنايع دستی مهن يدوية

شما اهل كجا هستيد؟ من أين أنت؟

شما كجايي هستيد؟ من أين أنت؟

من اهل ايران هستم أنا من ايران

من ايراني هستم أنا ايراني

تو لبناني هستي أنت من لبنان

او عراقي است هو عراقي

او اهل عراق است هو من العراق

ما اهل فلسطين هستيم نحن من فلسطين

ما فلسطيني هستيم نحن فلسطينيون

شما اهل عربستان هستيد أنتم من السعودية

شما عربستاني هستيد أنتم سعوديون

آن ها (آنها) اهل كويت هستند هم من الكويت

آن ها (آنها) كويتي هستند هم كويتيون

قواعد اللغة الفارسية

الجملة في الفارسية تنقسم إلى ايجابية وسلبية
جملة منفية وجملة مثبتة

على ننوشت علي لم يكتب

الأفعال الرابطة منفيها وإيجابيتها كما يلي
 ليست منفي است **** ليستند منفي هستند

على دانشجو است (منفيها) على دانشجو نيست علي طالب (منفيها) علي ليس طلاً

اين كتاب بزرگ است (منفيها) اين كتاب بزرگ نيست هذا الكتاب كبير (منفيها) هذا الكتاب ليس كبيراً

اين جمله منفي است هذه الجملة منفية

اين اتاق بزرگ است هذه الغرفة كبيرة

الضمائر في اللغة الفارسية هي ستة

من	انا
تو	انت (انت)
او	هو (هي)
ما	نحن
شما	أنتم (انتم، انتن)
ایشان (يا) أنها	هما (هم، هن)

من ایرانی هستم أنا إيراني

تو ایرانی هستی أنت إيراني

ما استاد هستيم نحن مدرسين

ما ایرانی هستيم نحن إيرانيون

او دوست من است هو صديقي

او ایرانی هست هو إيراني

ما اينجا هستيم نحن هنا

ما دركلاس ايستاده ايم
 من الملاحظة أن هذه الضمائر تأتي في بداية الجملة ويمكن استخدامها كالمبتدأ في اللغة العربية

الحلقة ٥

حسن: من لبناني هستم أنا لبناني

محسن: نام (يا) اسم الاسم
: اسم شما چیست؟ ما اسمك؟

حسن: حسن

محسن: نام خانوادگی اللقب

حسن: الحاج

محسن: نام پدر اسم الأب

حسن: محمود

محسن: سن (يا) تاريخ تولد العمر ، تاريخ الميلاد
: شما چند سال دارید؟ (يا) شما چند ساله هستید؟ كم عمرک
: نه به فارسی لا بالفارسي
: باید بگوئی : من بیست و سه سال دارم (يا) من بیست و سه ساله هستم
قل أنا في الثالثة والعشرين عاماً أو عمري ثلاثة وعشرون عاماً

حسن: بله من بیست و سه ساله هستم نعم ، أنا في الثالثة والعشرين عاماً
: من بیست و سه سال دارم عمري ثلاثة وعشرون عاماً
: تاريخ تولد یعنی چی؟ ما معنی (تاريخ تولد) ومعناها تاريخ الميلاد
: تاريخ تولد یعنی (تاريخ الميلاد)

کلمات جدیدة

روز	يوم
ماه	شهر
سال	سنة

نه به فارسی لا بالفارسية

فصل ها فصول السنة

بهار	الربيع
تابستان	الصيف
پاییز	الخريف
زمستان	الشتاء
فصل ها	الفصول

فصل اول ، فصل بهار الفصل الأول ، فصل الربيع

فصل دوم ، فصل تابستان الفصل الثاني ، فصل الصيف

فصل سوم ، فصل پاییز الفصل الثالث ، فصل الخريف

فصل چهارم ، فصل زمستان الفصل الرابع ، فصل الشتاء

بهار ، تابستان ، پاییز ، زمستان الربيع ، الصيف ، الخريف ، الشتاء

تو خیلی باهوشی اما

ماه ها الأشهر

فصل بهار ماه های : فروردین ، اردیبهشت ، خرداد

فصل تابستان ماه های : تیر ، مرداد ، شهریور

فصل پاییز ماه های : مهر ، آبان ، آذر

فصل زمستان ماه های : ماه دی ، ماه بهمن ، ماه اسفند

محسن: خوب ، این از ماه ها حسنا ، هذه هي الأشهر

: حالا هفته الآن الأسبوع

: وروزهای هفته وأيام الأسبوع

شنبه ، یکشنبه ، دوشنبه السبت ، الأحد ، الاثنين

سه شنبه ، چهارشنبه ، پنجشنبه ، جمعه الثلاثاء ، الأربعاء ، الخميس ، الجمعة

محسن: من در روز جمعه دوم شهریور ۱۳۶۵ هجری شمسی به دنیا آمدم

لقد ولدت في يوم الجمعة ، الثاني من شهر يور ۱۳۶۵

به دنیا آمدم لقد ولدت

محسن: خوب شما در چه تاریخی به دنیا آمدید؟ حسنا كم تاريخ ميلادك؟

: حالا به فارسی بگو الآن قلها بالفارسي

حسن: من در روز سه شنبه یک مرداد سال ۱۳۶۴ به دنیا آمدم

لقد ولدت في يوم الثلاثاء ، واحد من مرداد عام ۱۳۶۴ هـ ش

شغل المهنة

محسن: شغل شما چیست؟ (یا) شما چه شغلی دارید؟ ما مهنتك

حسن: من دانشجو هستم أنا طالب

الضمائر الشخصية

من	أنا
تو	انت (أنت)
او	هو (هي)
ما	نحن
شما	أنتم (انتم، انتن)
ایشان (یا) انها	هما (هم، هنّ)

من دانشجو هستم أنا طالب

تو دانشجو هستی أنت طالب

او دانشجو است هو طالب

ما دانشجو هستیم نحن طلاب

شما دانشجو هستید انتم طلاب

آنها (یا) ایشان دانشجو هستند هم او اولئك طلاب

کشور الدولة

محسن: شما کجایی هستید (یا) شما اهل کجا هستید؟ من أين انتم (أو) أنتم من أين؟

حسن: من اهل لبنان هستم (یا) من لبنانی هستم أنا من لبنان (أو) أنا لبناني

محسن: خوب ، دین حسنأ ، الدين

: دین شما چیست؟ (یا) شما چه دینی دارید؟ ما دینك؟

حسن: من مسلمان هستم (یا) دین من اسلام است أنا مسلم (أو) ديني الإسلام

آفرین مسلمان

محسن: اسلام ، دین ما اسلام است الإسلام ، ديننا الإسلام

: تاهل الوضع الاجتماعي

: مجرد (یا) متاهل أعزب (أو) متاهل

حسن: من مجرد هستم أنا أعزب

آدرس العنوان

محسن: آدرس شما چیست؟ (یا) شما در کجا زندگی می کنید؟ ما هو عنوانك السكني (أو) أين تسكن؟

(یا) محل زندگی شما کجاست؟ (أو) في أي منطقة تسكن؟

محسن: مثلاً : من در کشور ایران زندگی می کنم. مثلاً : أنا أعيش في إيران

کشور ایران شهر تهران میدان تجریش خیابان دربند کوچه ناصر خسرو بن بست اول پلاک ۱

زندگی می کنم أنا أعيش

زندگی کردن العيش

کلمات جدیدة

کشور	الدولة
شهر	مدينة
میدان	ساحة ، مستديرة
خیابان	شارع
کوچه	زقاق
بن بست	زقاق مغلق
پلاک	رقم المنزل

حسن: شما در کجا زندگی می کنید؟ أين تسكن

: من کشور لبنان شهر بیروت خیابان الحمرا کوچه الصنائع پلاک ۱۵

أنا من دولة لبنان مدينة بيروت شارع الحمرا زقاق الصنائع رقم المنزل ۱۵

محسن: پس شما در کشور لبنان شهر بیروت خیابان الحمرا کوچه الصنائع پلاک ۱۵ زندگی می کنید

إذا انت من دولة لبنان مدينة بيروت شارع الحمرا زقاق الصنائع رقم المنزل ۱۵

محسن: این کارت شناسایی شما است هذه بطاقةك الشخصية

حسن: این کارت شناسایی من است هذه بطاقتي الشخصية

شام حاضر است العشاء جاهز

کارت شناسایی

البطاقة الشخصية

نام (یا) اسم	الاسم
نام خانوادگی	أسم اللقب
نام پدر	أسم الأب
تاریخ تولد	تاريخ الميلاد
شغل	الوظيفة / العمل
کشور	الدولة

دين	الديانة
تأهل	الحالة الاجتماعية
أدرس	العنوان

قواعد اللغة الفارسية

للسؤال عن الوقت أو السؤال عن الزمان نستخدم كلمة متى في العربية وفي الفارسية
چه وقت؟ - چه هنگام؟ - چه زمان؟

چه وقت كلاس تمام می شود؟ متى ينتهي وقت المحاضرة؟

چه وقت كلاس پایان می یابد؟ متى ينتهي الدرس؟

إما للسؤال عن الوقت أو الساعة نستخدم كلمة
چه - چند

ساعت چند است؟ كم الساعة؟

الان چه ساعتی است؟ الآن كم الساعة؟

شما چند سالت است؟ كم عمرك؟

شما چند سالتان است؟
كم عمرك

للسؤال عن الوقت المحدد نستخدم كلمة (كم)
چند

چند سال عمر شماست؟
كم سنة عمرك؟

الان ساعت چند است؟ كم الساعة الآن؟

أما للسؤال عن الوقت الغير محدد نستخدم كلمة (متى)
چه وقت به خانه باز می گردی؟ متى تعود إلى البيت

چه وقت درس آغاز می شود؟

درس چه وقت آغاز می شود؟

متی بیدأ الدرس؟

للتعبير عن الملكية في اللغة الفارسية

مثلا : لي

من ماشين زيبايي دارم لي سيارة جميلة

من كتاب دارم لي كتاب

كلمات الملكية في اللغة الفارسية ومصدرها داشتن

من دارم	لي
تو داري	لك (للمذكر أو المؤنث)
او دارد	له ، لها
ما داريم	لنا
شما داريد	لكما ، لكم ، لكن
انها (يا) ايشان دارند	لهما ، لهم ، لهن

الأمثلة

من كتابي زيبا دارم لي كتاب جميل

أما للجمع نستخدم كلمة (داريم)
آيا شما اتومبيل داريد؟ هل عندكم سيارة

بله ، ما ماشين داريم نعم ، عندنا أو لنا سيارة

ملاحظة : حرف الجواب بالفارسية هو
بلى (يا) بله ، آري نعم

وبالنفى
خير ، نه لا

أمثلة أخرى

من خبر شاد كنده اي دارم عندي خبر سار

ما خانه اي در شمال تهران داريم لنا بيت في شمال طهران

ايران داراي شهرهاي بزرگي است لايران مدن كبيرة

الحلقة ٦

قواعد اللغة الفارسية

محسن: آیا دوست داری بعد از ظهر به سینما برویم؟
هل تحب الذهاب إلى السينما بعد الظهر؟

حسن: دوست داری "یعنی چی"؟
ما معنی دوست داری؟

دوست داشتن یعنی الحب

دوست دارم أنا أحب

دوست داری أنت تحب

دوست دارد هو يحب

دوست داریم نحن نحب

دوست دارید انتم تحبون

دوست دارند هم يحبون

حسن: من دوست دارم أنا أحب

میوه الفاكهة

محسن و حسن دوست هستند محسن و حسن صديقان

حسن اهل کشور لبنان است حسن من أهل لبنان (أو) حسن من لبنان

و محسن ایرانی است و محسن إيراني

شغل آنها دانشجو است هما طالبان

حسن برای آموزش زبان فارسی به ایران آمده است أتى حسن إلى إيران لتعلم اللغة الفارسية

آنها مجرد هستند هما أعزبان

حسن مهمان محسن است حسن ضیف محسن

محسن چهل و پنج ساله است عمر محسن ۴۵ سنه

و حسن بیست و دو ساله است و حسن ۲۲ سنه

چهل و پنج ۴۵

محسن بیست و دو سال دارد و حسن بیست و سه ساله است عمر محسن ۲۲ عام و عمر حسن ۲۳ عام

سوال اول السؤال الأول

اسم دوست محسن چه است؟ (یا) چیست؟ (یا) چیه؟ ما اسم صديق محسن

حسن: (حسن)

چرا حسن به ایران آمده است؟ لماذا أتى حسن إلى إيران؟

به فارسی جواب بده أجب بالفارسية

برای یاد گرفتن زبان فارسی لتعلم اللغة الفارسية

چه کسی دوست محسن است؟ من صديق محسن؟

سوال چهارم السؤال الرابع

حسن اهل کجاست؟ من أي بلد حسن؟

(یا) حسن اهل کدام کشور است؟ (أو) حسن من أي بلد؟

حسن اهل لبنان است حسن من لبنان

سوال پنجم السؤال الخامس

محسن و حسن چند سال دارند؟ كم عمر محسن و حسن؟

محسن بیست و دو سال دارد و حسن بیست سه سال دارد

(یا) محسن بیست و دو ساله و حسن بیست و سه ساله است

محسن ۲۲ عاماً و حسن ۲۳ عاماً

سوال ششم السؤال السادس

آیا حسن و محسن مجرد هستند؟ هل حسن و محسن أعزبان؟

بله ، آنها مجرد هستند نعم ، إنهما أعزبان

کلمات جدید

چه کسی؟	من؟
چرا؟	لماذا؟
آیا؟	هل؟
چند؟	کم؟
کجا؟	آین؟
چیست؟	ما؟
آیا؟	هل؟
چه (چی)؟	ماذا؟
چیست؟	ما؟
چه کسی (کی)؟	من؟
چرا؟	لماذا؟
چند؟	کم؟
چه وقت (کی)؟	متی؟
کجا؟	آین؟

ما کجا هستیم؟ آین نحن؟

این خودرو چی است؟ لمن هذه السيارة؟

مادر خانه هستیم نحن في المنزل

این خودرو چی است؟ نه لمن هذه السيارة؟ ليست صحيحة

این خودرو مال چه کسی است؟ لمن هذه السيارة؟

این خودرو مال من است هذه السيارة لي

مال من لي

مال تو لك

مال او له

مال ما لنا

مال شما لكم

مال آنها لهم

این خودرو مال من است هذه السيارة لي

محسن و حسن: سلام مادر السلام عليكم أمي

الأم: سلام عليكم السلام

: خسته نباشيد

: شما کجا بوديد؟ اين کنتما؟

حسن: ما سينما بوديم كنا في السينما

الأم: چه فيلمي ديديد؟ أي فيلم شاهدتما؟

حسن: رنک خدا

الأم: به به ، چه فيلم خوبی رائع انه فيلم جيد

: من هم بارها آن را ديدم ام لقد شاهدته عدة مرات

: خوب بچه ها

: بنشينيد تا من جای بياورم اجلسا لأحضر الشاي

: چرا به ديدن ان فيلم رفتيد؟ لماذا ذهبتما لمشاهدة ذلك الفيلم؟

حسن: برای اينکه (يا) چون که محسن پيشنهاده کرد لان محسن اقترحه

: برای اينکه محسن پيشنهاده کرد لان محسن اقترحه

الأم: خیلی فيلم خوبی است انه فيلم جيد جدا

: نظر شما چيست؟ ما رأيك؟

حسن: بله فيلم خوبی است نعم انه فلم جيدا جدا

الأم: کارگردان فيلم چه کسی است؟ من مخرج الفلم؟

: فيلم چند دقيقه است؟ كم دقيقة كان الفلم؟

دقيقه - ثانيه - ساعت دقيقة - ثانية - ساعة

نود و پنج دقيقه ۹۵ دقيقة

۱	یک
۲	دو
۳	سه
۴	چهار
۵	پنج
۶	شش
۷	هفت
۸	هشت

نه	۹
ده	۱۰
يازده	۱۱
دوازده	۱۲
سيزده	۱۳
چهارده	۱۴
پانزده	۱۵
شانزده	۱۶
هفده	۱۷
هجده	۱۸
نوزده	۱۹
بيست	۲۰
سي	۳۰
چهل	۴۰
پنجاه	۵۰
شصت	۶۰
هفتاد	۷۰
هشتاد	۸۰
نود	۹۰
صد	۱۰۰

بيست و يك	۲۱
بيست و دو	۲۲
بيست و سه	۲۳
سي و يك	۳۱
سي و دو	۳۲
سي و نه	۳۹
بيست و هفت	۲۷
سي و هشت	۳۸
چهل و دو	۴۲
پنجاه و نه	۵۹
نود و سه	۹۳
نود و پنج	۹۵
نود و شش	۹۶
نود و نه	۹۹
صد	۱۰۰

يك	۱
دو	۲
سه	۳
چهار	۴
پنج	۵
شش	۶
هفت	۷

هشت	۸
نه	۹
ده	۱۰
یازده	۱۱
دوازده	۱۲
سیزده	۱۳
چهارده	۱۴
پانزده	۱۵
شانزده	۱۶
هفده	۱۷
هجده	۱۸
نوزده	۱۹
بیست	۲۰
بیست و یک	۲۱
بیست و دو	۲۲
بیست و سه	۲۳
سی و چهار	۳۴
سی و پنج	۳۵
چهل و شش	۴۶
چهل و هفت	۴۷
پنجاه و هشت	۵۸
پنجاه و نوه	۵۹
شصت و یک	۶۱
شصت و دو	۶۲
هفتاد و سه	۷۳
هفتاد و چهار	۷۴
هشتاد و پنج	۸۵
هشتاد و شش	۸۶
نود و هفت	۹۷
نود و هشت	۹۸
نود و نوه	۹۹
صد	۱۰۰

الأب: سلام بر همه السلام على الجميع

الأم: خسته نباشی آقا يعطيك العافية
: خوش آمدید اهلا وسهلا

الأب: ممنون شكرا جزيلاً
: دستت درد نكنه سلامت يداك

الأم: خواهش می كنم عفوا

محسن: سلام پدر السلام علیکم یا اَبی

الأب: حال شما چطور است کیف حالکم

حسن: خیلی ممنون خوب هستیم نشکرت ، نحن بخیر

محسن: پدر ، حسن از شما سوالی دارند اَبی ، حسن سیسآلک

الأب: ادوات پرسشی درس ادوات السؤال

الأم: بفرمایید چایی تفضل الشاي

الأب: خیلی ممنون شکرا جزیرا

الأم: خواهش می کنم عفو

الأب: خوب حسن آقا پیرسید حسنا أسال یا سید حسن

حسن: شما کجا بودید؟ اَین کنت؟

بودم	أنا کنت	من کجا بودم؟	اَین کنت أنا؟
بودی	أنت، کنت	تو کجا بودی؟	اَین کنت أنت (أنتِ)
بود	هو کان	او کجا بود؟	اَین کان هو (کانت هي)
بودیم	نحن کنا	ما کجا بودیم؟	اَین کنا نحن؟
بودید	أنتم کنتم	شما کجا بودید؟	اَین کنتم أنتم ، انتما
بودند	هم کانوا	آنها کجا بودند؟	اَین کانوا هم

شما کجا بودید؟ اَین کنتم أنتم (کنتن ، انتن – کنتما ، أنتما)

آنها کجا بودند اَین کانوا هم (کن هن ، کانا هما)؟

بودی! شما! تو کجا بودی؟! اَین کنتم انتم (کنتن ، انتن – کنتما ، أنتما)؟

تو کجا بودی؟ اَین کنت أنت (أنتِ)

للاحترام تستخدم كلمة (شما) بدل (تو) ومعناها (أنت)

شما کجا بودید؟ اَین کنتم أنتم (کنتن ، انتن – کنتما ، أنتما)

حسن: فهمیدم ، پس شما کجا بودید؟ فهمت ، إذا اَین کنت؟

الأب: من در محل کار بودم کنت فی العمل

حسن: شغل شما چیست؟ ما مهنتک؟

الأب: من پرستار هستم أنا ممرض

حسن: هوا چطور بود؟ كيف كان الجو؟

الأب: هوا خوب بود كان الجو جيداً

شما چند تا ما مقدار؟ كم؟

شما چند همكار داريد؟ كم زميلا عندك؟

چه قدر؟ (يا) چه مقدار؟ ما مقدار؟

تستخدم للشيء الغير معدود مثلاً
چه مقدار آب؟ كم من الماء؟

چه قدر باران؟ كم من المطر؟

چه قدر شكر؟ كم سكر؟

چند؟ - كم؟

تستخدم للأشياء القابلة للعد مثلاً

چند ليوان؟ كم كاسا؟

چند همكار؟ كم زميلا؟

چند ميز؟ كم طاولة؟

حسن: شما چند همكار داريد؟ كم عدد زملائك؟

الأب: من دوازده همكار دارم عندي ١٢ زميلاً

حسن: شما چه قدر (چقدر) محسن را دوست داريد؟ كم تحب محسن؟

الأم: شما چه قدر (چقدر) محسن را دوست داريد؟ كم تحب محسن؟ دوست داريد (تحب)

الأب: يه ذره! قليل جداً

قواعد اللغة الفارسية

للاستفهام عن المكان تستخدم كلمة كجا؟ ومعناها أين؟

مثلاً خانه شما کجاست؟ آين بيتکم أو آين بيتک (للاحترام عند مخاطبة المفرد)

کتاب من کجاست؟ آين کتابي؟

وطن شما کجاست؟ آين وطني؟

کجا تستخدم للاستعلام عن المكان المحدد أو الغير محدد
مثلاً

کتاب را کجا گذاشتی؟ آين وضعت الكتاب؟

کجا زندگی می کنی؟ آين تسکن؟

ايران کجاست؟ آين ايران؟

کجا مسافرت می کنی؟ آين تسافر؟

کجا رفته بودید؟ آين ذهبتم؟

من می نویسم أنا أكتب

او می خواهد هو يريد

ما می گوئیم نحن نقول

في الأمثلة السابقة الأفعال مسبقة بكلمة (می) وهي علامة الفعل المضارع أو الفعل المتكرر في اللغة الفارسية

او هر روز به مدرسه می رود يذهب إلى المدرسة كل يوم هر (كل) ، می رود (يذهب)

على درشش را می نویسد علي يكتب درسه

خواهرم کتابش را می خواهد أختي تريد كتابها

می خواهد تريد أو تطلب

يمكن أن تكون الأفعال إيجابية أو سلبية مثلاً

-ی خواهد - يريد

نمی خواهد - لا يريد

وروزهای هفته وأيام الأسبوع

شنبه ، یکشنبه ، دوشنبه السبت ، الأحد ، الاثنين

سه شنبه ، چهار شنبه ، پنج شنبه ، جمعه ، الثلاثاء ، الأربعاء ، الخميس ، الجمعة

مثال

روز شنبه دانشگاه باز است يوم السبت الجامعة مفتوحة. باز (مفتوح)

دوشنبه روز آخر هفته است يوم الاثنين هو اليوم الأخير في الأسبوع (خطأ)

دوشنبه روز آخر هفته نیست يوم الاثنين ليس هو اليوم الأخير في الأسبوع

الحلقة ٧

اینجا خیابان است هنا شارع

آنجا پمپ بنزین است هناك محطة بنزين

اینجا بزرگراه است هنا اتوستراد

اینها پل هستند هذه جسر

انجا پارک است هناك منتزة (جنينة)

آنها برج هستند تلك ابراج

آنجا موزه است هناك متحف

پارک	منتزة
موزه	متحف
برج	برج
بزرگراه	اتوستراد
خیابان	شارع
خودرو	سيارة
پمپ بنزین	محطة بنزين
اینجا	هنا
آنجا	هناك
آنها	هم
اینها	هؤلاء ، هذه (اسم إشارة للجمع المذكر أو المؤنث) القريب
این	هنا ، هذه
آن	ذلك ، تلك (للمفرد البعيد)

محسن: اینجا هم دانشگاه من است هنا جامعتي
: سلام آقا محمد السلام عليكم سيد محمد

محمد: سلام آقا محسن

محسن: معرفی میکنم: آقا محمد هم کلاسی من هستند اعرفكم على بعض: السيد محمد زميلي في الصف
: حسن آقا دوست و مهمان من هستند السيد حسن صديقي وضيضي

محمد: سلام حال شما چطور است كيف حالك

حسن: من حسن الحاج هستم أنا حسن الحاج
: دوست محسن صديق محسن

: سلام حال شما چطور است كيف حالك

محمد: شما عراقی هستيد؟ هل أنت عراقي؟

حسن: نه من لبنانی هستم لا أنا لبناني
: من دانشجو هستم أنا طالب جامعي

محمد: به ايران خوش آمديد أهلا وسهلا بك في إيران
: اميدوارم محسن مهمان نواز خوبی باشد أتمنى أن يكون محسن مضيف جيد (مهمان نواز) أي مضيف أو مضيف

محمد: از دیدن شما خوشحال شدم سررت بلفانك
: من باید بروم يجب أن اذهب
: خدا حافظ مع السلامة
: محسن جان خدا حافظ عزيزي محسن مع السلام

محسن: اینجا دانشگاه تهران است هنا جامعة طهران
: دانشگاه تهران دانشکده های زیادی دارد الجامعة طهران كليات كثيرة

حسن: دانشکده یعنی چی؟ ما معنى (دانشکده)

دانشکده ادبیات و علوم انسانی كلية الآداب والعلوم الإنسانية

حسن: دانشکده ادبیات دانشکده ی من كلية الادبيات ، كليتي

محسن: بله دانشکده ی تو نعم ، كليتك

دانشکده ی پزشکی كلية الطب

اینجا دانشکده ی پزشکی است هنا كلية الطب

دانشکده ی دارو سازی (یا) دانشکده دارو سازی كلية الصيدلة

اینجا دانشکده ی دارو سازی (یا) دانشکده دارو سازی هنا كلية الصيدلة

اینجا دانشکده ی فنی (یا) دانشکده فنی هنا كلية الهندسة

اینجا هم دانشکده ی هنرهای نمایشی است هنا كلية السينما والمسرح

یعنی چی؟ ماذا تعني

محسن: دانشکده ی من كليتي

حسن: دانشکده ی تو؟ کلبتک

محسن: بله من دانشجوی رشته ی سینما هستم نعم طالب في فرع السينما
: چون عربی زبان قرآن است لأن العربية لغة القرآن

سلام من منوچهر هستم السلام عليكم أنا منوچهر

وايشان هم ناصر دوست من هستند وهذا صديقي ناصر

حال شما چطور؟ كيف حالك؟

سلام من حسن هستم السلام عليكم أنا حسن

سلام خیلی ممنون ، من پرویز هستم السلام عليكم ، شكراً جزيلاً ، أنا برويز

وايشان هم دوست من ايلياست هذا صديقي ، ايليا

حسن: ايشان محسن دوست من هستند هذا صديقي محسن

حال شما چطور است؟ كيف حالك؟

خیلی ممنون شكراً

شما چطور هستید كيف أنتم؟

خیلی ممنون شكراً

خیلی ممنون خوب هستم أنا بخير شكراً

شغل شما چیست؟ ما مهنتك؟

من کارمند بانک هستم أنا موظف في البنك

من دانشجو هستم أنا طالب

من مهندس برق هستم أنا مهندس كهرباء

من بازیگر هستم أنا ممثل // شما چه شغلی دارید؟ ما مهنتك؟

من پزشک هستم أنا طبيب // شما چند سال دارید؟ كم عمرك؟

من بیست و چهار ساله هستم عمري اربعة وعشرون عاماً

و دوستم بیست و هشت سال دارد عمر صديقي ٢٨ عاماً

شما چند سال دارید؟ كم عمرک؟ // من بیست و شش ساله هستم عمری سته و عشرون عاماً

و دوستم بیست و هشت سال دارد عمر صديقي ثمانية و عشرون عاماً

حسن: من بیست و سه سال دارم و دوستم بیست و دو ساله است
عمری ثلاثة و عشرون عاماً و عمر صديقي اثنان و عشرون عاماً

شما اهل کجا هستید؟ من أين أنت؟ // شما کجایی هستید؟ من أين أنت

من لبنانی هستم و دوستم ایرانی است أنا لبناني و صديقي ايراني

من آلمانی هستم و دوستم اهل فرانسه است أنا الماني و صديقي من فرنسا

من ایرانی هستم و دوستم فلسطینی است أنا ايراني و صديقي فلسطيني

این – این ها (یا) اینها – آن – آن ها (یا) آنها – آن جا (یا) آنجا – این جا (یا) اینجا

آن ها آن جا هستند هم هناك // ما این جا هستیم نحن هنا

کلمات جدیدة

خوردن	الأكل
نوشیدن	الشرب
دیدن	الرؤيا
شنیدن	السمع
خوابیدن	النوم
خواندن	القراءة
داشتن	الملكية
رفتن	الذهاب
بودن	الكونية
نوشتن	الكتابة

بهار ، تابستان ، پاییز ، زمستان الربيع ، الصيف ، الخريف ، الشتاء
فصل بهار سه ماه دارد

فصل بهار سه ماه است لفصل الربيع ثلاثة اشهر
فروردین ، اردیبهشت ، خرداد

--

فصل تابستان سه ماه دارد لفصل الصيف ثلاثة اشهر
تیر ، مرداد ، شهریور

--

فصل پاییز ۳ ماه دارد لفصل الخريف ثلاثة اشهر
مهر ، آبان ، آذر

--

فصل زمستان ۳ ماه دارد لفصل الشتاء ثلاثة اشهر

دی ، بهمن ، اسفند

--

شنبه ، یکشنبه ، دوشنبه ، سه شنبه ، چهارشنبه ، پنج شنبه ، جمعه
السبت ، الأحد ، الاثنين ، الثلاثاء ، الأربعاء ، الخميس ، الجمعة

ساعت چند است؟	كم الساعة؟
ساعت دوازده و پنج دقیقه است	١٢:٠٥
ساعت دوازده و ده دقیقه است	١٢:١٠
ساعت دوازده و پانزده دقیقه (یا) دوازده و ربع است	١٢:١٥
ساعت دوازده و بیست دقیقه است	١٢:٢٠
ساعت دوازده و بیست و پنج دقیقه است	١٢:٢٥
ساعت دوازده و سی دقیقه (یا) ساعت دوازده و نیم است	١٢:٣٠
ساعت دوازده و سی و پنج دقیقه است	١٢:٣٥
ساعت دوازده و چهل دقیقه است	١٢:٤٠
ساعت دوازده و چهل و پنج دقیقه است	١٢:٤٥
(یا) یک ربع مانده به یک است	
ساعت دوازده و پنجاه دقیقه است	١٢:٥٠
(یا) ساعت ده دقیقه مانده به یک است	
ساعت دوازده و پنجاه و پنج دقیقه است	١٢:٥٥
(یا) ساعت پنج دقیقه مانده به یک است	

ساعت یک است	٠١:٠٠
ساعت دو است	٠٢:٠٠
ساعت سه است	٠٣:٠٠
ساعت چهار است	٠٤:٠٠
ساعت پنج است	٠٥:٠٠
ساعت شش است	٠٦:٠٠
ساعت هفت است	٠٧:٠٠
ساعت هشت است	٠٨:٠٠
ساعت نه است	٠٩:٠٠
ساعت ده است	١٠:٠٠
ساعت یازده است	١١:٠٠
ساعت دوازده است	١٢:٠٠

قواعد اللغة الفارسية

من دیروز خانه دوستم بودم کنا فی منزل صديقنا امس

من امروز اینجا هستم

مضارع	
من هستم	أنا اكون
تو هستی	أنت تكون
او است	هو يكون
ما هستیم	نحن نكون
شما هستید	انتم تكونون
آنها (یا) ایشان هستند	هم يكونون

ماضي	
من بودم	أنا كنت
تو بودی	أنت كنت
او بود	هو كان
ما بودیم	نحن كنا
شما بودید	أنتم كنتم
آنها بودند	هم كانوا

ضمائر الملكية			
الحاضر		الماضي	
من دارم	لي	داشتم	كان لي
تو داری	لك	داشتی	كان لك
او دارد	له	داشت	كان له
ما داریم	لنا	داشتیم	كان لنا
شما دارید	لكم	داشتید	كان لكم
آنها دارند	لهم	داشتند	كان لهم

آنها دیروز آنجا بودند كانوا بالأمس هناك

خواهرم در خانه بود كانت اختي في البيت

ما الان اینجا هستیم نحن الآن هنا

او کتابی به فارسی دارد له كتاب بالفارسية

او کتابی به فارسی داشت كان له كتاب بالفارسية

دوستم ماشین زیبایی داشت كان لصديقي سيارة جميلة

في اللغة الفارسية يوجد نوعين من الأفعال (فعل بسيط وفعل مركب)

- الفعل البسيط يتكون من جزء واحد مثل (رفت)
- الفعل المركب يتكون من جزئين مثل (دوست داشت) او (مسافرت رفت) او (ترسیم کرد)

مثال للأفعال المركبة

على درس خواندن را دوست دارد علي يحب الدراسة

سمیره تصویر خواهرش را می کشد سميرة ترسم صورة اختها

می کشد ترسم

الحلقة ٨

خیلی ممنون

خدا حافظ

من ناصر هستم أنا ناصر

اسم شما چیست؟ ما هو اسمك؟

اسم او مجید است / اسمه مجید

من بیست و سه ساله هستم لی ثلاث وعشرون سنة

من بیست و دو سال دارم عمري ٢٢ عام

من لبنانی هستم أنا لبناني

او اهل ایران است هو من ایران

حال شما چگونه است؟ كيف حالك؟

ما کجایی هستیم؟ من أين نحن؟

بهار ، تابستان ، پاییز ، زمستان الربيع ، الصيف ، الخريف ، الشتاء

سوالی کنید صنع سؤالاً

١. پروین در کلاس است پروین في الصف

للسؤال

أ - پروین در کجا است؟ أين بروین؟

ب - چه کسی در کلاس است؟ من في الصف

٢. احمد کتاب دارد لدى احمد كتاب

للسؤال

احمد چه دارد؟ (يا) احمد چي دارد؟ ماذا لدى احمد؟ أو ماذا يملك احمد؟

٣. احمد پنج كتاب دارد لدى احمد خمس كتب

للسؤال

احمد چند كتاب دارد؟ كم كتابا لدى احمد

٤. احمد ظهر آمد أتى احمد في الظهر

للسؤال

چه وقت؟ (يا) كي؟ في أي وقت (أو) متى؟

احمد چه وقت آمد؟ (يا) احمد كي آمد؟ متى أتى احمد

٥. آن مرد اينجا است ذلك الرجل هنا

للسؤال

چرا آن مرد اينجا است؟ لماذا ذلك الرجل هنا

تصريف الأفعال			
(رقت) ذهب		(بود) كان	
من رفتم	أنا ذهبت	من بودم	أنا كنت
تو رفتی	أنت ذهبت	تو بودی	أنت كنت
او رفت	هو ذهب	او بود	هو كان
ما رفتیم	نحن ذهبنا	ما بودیم	نحن كنا
شما رفتید	أنتم ذهبتם	شما بودید	أنتم كنتم
آنها رفتند	هم ذهبوا	آنها بودند	هم كانوا
(خورد) أكل			
من خوردم	أنا أكلت		
تو خوردی	أنت أكلت		
او خورد	هو أكل		
ما خوردیم	نحن أكلنا		
شما خوردید	أنتم أكلتم		
آنها خوردند	هم أكلوا		
(خواست) أراد			
من خواستم	أنا أردت		
تو خواستی	أنت أردت		
او خواست	هو أراد		
ما خواستیم	نحن أردنا		

شما خواستید	انتم أردتم
آنها خواستند	هم أرادوا
(نوشت) کتب	
من نوشتم	أنا كتبت
تو نوشتی	أنت كتبت
او نوشت	هو كتب
ما نوشتیم	نحن كتبنا
شما نوشتید	انتم كتبتم
آنها نوشتند	هم كتبوا

از یک تا صد بنویس اکتب من الواحد إلى المائة

یک	۱
دو	۲
سه	۳
پانزده	۱۵
شانزده	۱۶
بیست و هشت	۲۸
بیست و نه	۲۹
چهل و پنج	۴۵
هشتاد و پنج	۸۵
هشتاد و شش	۸۶
نود و نه	۹۹
صد	۱۰۰

حسن: بفرمایید تفضل

محسن: سلام صبح بخیر سلام صباح الخير

حسن: سلام صبح بخیر سلام صباح الخير

محسن: نماز بخوان صل الفجر
: بعد استراحت بکن استرح بعدها

استراحت کردن استراحة

(استراحت کرد) استراح	
من استراحت کردم	أنا استرحت
تو استراحت کردی	أنت استرحت
او استراحت کرد	هو استراح
ما استراحت کردیم	نحن استرحنا
شما استراحت کردید	انتم استرحتم
آنها استراحت کردند	هم استراحوا

استراحت کن استرح (فعل أمر)

حسن: بله خدا حافظ حسنا مع السلامة

الأسرة: سلام صبحتان بخير سلام صبحكم الله بالخير

الأم: ما تصميم گرفتیم که گر شما سر میز صبحانه به فارسی صحبت نکنید به درخواست های شما توجهی نکنیم
لقد قررنا أن لا نلبي طلباته أن لم يتكلم على مائدة الفطور باللغة الفارسية

محسن: به فارسی بگو قل بالفارسية

حسن: من موافق هستم أنا موافق
: خب حسنا

: من چای می خواهم أنا أريد شاي
: من شکر می خواهم أريد سكر

الأم: آفرین ، شکر أحسنت ، سكر

حسن: من شیر می خواهم أنا أريد لبن

الأب: آفرین شیر أحسنت ، لبن

في اللغة الفارسية عند الطلب نقول في البداية (من) ثم تذكر الأشياء التي تريدها ثم تقول كلمة (می خواهم) ومعناها أريد

حسن: فهمیدم فهمت

من پنیر ، تخم مرغ ، کره ، عسل ، نان ، آب برتقال ، خامه ، قند ، خرما می خواهم
أريد جبنة ، بيضا ، زبدة ، عسل ، خبز ، عصير برتقال ، قشطه ، قند ، تمر

محسن: آفرین دست بزنید أحسنت تصفيق

درخواست ، درخواست کردن ، خواستن الطلب ، الإرادة

(خواستن) الإرادة	
من ... می خواهم	أنا أريد
تو ... می خواهی	أنت تريد
او می خواهد	هو يريد
ما می خواهیم	نحن نريد
شما ... می خواهید	أنتم تريدون
آن ها ... می خواهند	هم يريدون

من آب می خواهم أنا أريد ماءً
تو چای می خواهی أنت تريد شاي

او كفش می خواهد هو يريد حذاء

ما لباس می خواهيم نحن نريد ملابس

شما خودرو می خواهيد انتم تريدون السيارة

آن ها شام می خواهند هم يريدون عشاء

قواعد اللغة الفارسية

في اللغة الفارسية هناك كلمات تدل على الصفات وبينها نوع من التضاد
مثل

کوچک - بزرگ

صغير - كبير

الصفة في الفارسية لا تختص لا بالذكر ولا بالمؤنث

کتاب بزرگ کتاب كبير

درختی بزرگ شجرة كبيرة

*** في اللغة الفارسية لا توجد علامة للتذكير إلا بحرف ی في آخر الكلمة
درختی ، کتابی ، روزی ، انسانی

شهری بزرگ مدينة كبيرة (شهری نكرة)

تهران بزرگ طهران (تهران معرفة)

*** فالصفة لا تتأثر بالموصوف سواء كان نكرة أو معرفة

نام تو چیست؟ وللاحترام نام شما چیست؟ ما اسمك؟

چه می خوری؟ ماذا تأكل

نام شهر تو چیست؟ ما اسم مدينتك؟

*** للاستفهام عن هوية شيء أو للاستفهام عن الفعل نستخدم (ما) أو (ماذا) ومعناها
چه ؟ ، چه چیزی ؟ ، چیست؟

چه چیزی خوردی؟ ماذا تأكل؟

*** أداة الاستفهام للجملة الاسمي نستخدم كلمة (چیست)

آین چیست ؟ ما هذا؟ (أو) ما هذه؟

*** أداة الاستفهام للجملة الفعلية نستخدم كلمة (چه چیزی)

چه می نویسی؟ (یا) چه چیزی می نویسی؟ ماذا تكتب؟

چه می خواهی؟ (یا) چه چیزی می خواهی؟ ماذا تريد؟

*** للسؤال عن الترتيب أو (العدد الترتيبي) مثل الأول ، الثاني ، الثالث الخ فالأول هو في الفارسية اول (یا) نخست مثلاً

دانشجوی نخست (یا) نخستین دانشجو
الطالب الأول

*** أما الأعداد الأخرى فيمكن إضافة حرف (م) للعدد الأصلي مثلاً
اثنان (دو) تصبح (دوم) الثاني

مثل

دو کتاب ، دو در ، دو پنجره

*** وبإضافة حرف (م) في آخر الرقم يدل على العدد الترتيبي

پنجره ی دوم ، کتاب دوم ، دانشجوی دوم یا کلمه ی سوم سه تصبح سوم وهي الثالث

من به رتبه ی سوم دست یافتم أنا حصلت على الرتبة الثالثة

الحلقة ۹

محسن: اینجا مدرسه است هنا المدرسة

معلم معلم

شغل معلمی مهنة التعليم

حسن: مادر محسن معلم است والدة محسن معلمة

محسن: بله مادر من معلم است نعم والدتي معلمة

دبستان ، راهنمایی ، دبیرستان ابتدائية ، متوسطة ، ثانوية

محسن: اینجا آرایشگاه است هنا محل الحلاقة

آرایشگری - آرایشگر الحلاقة - حلاق

الحلاق : بفرمایید تفضلوا

محسن: خیلی ممنون ، مزاحم میشویم شكراً جزيلاً ، عذراً على الإزعاج
: اینجا بیمارستان است هنا المستشفى

پزشکی - پزشک - پرستار الطب - طبيب - الممرض

حسن: پدر محسن پزشک است والد محسن طبيب

محسن: نه ، پدر من پزشک نیست

: او پرستار است

لا أبي ليس طبيباً

بل هو ممرض

حسن: پدر محسن پزشک نیست

: او پرستار است

والد محسن ليس طبيباً

بل هو ممرض

فروشگاه پوشاک - فروشنده - فروشندهی محل الألبسة - بائع - بيع

محسن: ببین روی شیشه نوشته است انظر مكتوب على الزجاج

: فروشگاه پوشاک چشم ایران محل الألبسة چشم ایران

پوشاک مردانه - کت و شلوار - پیراهن ألبسة رجالية - بدلات - قميص

صاحب المحل: بفرمایید تفضل

: کت وشلوار دامادی هم داریم عندنا بدلات للأفراح
: بفرمایید ، انتخاب کنید تفضل ، انتخاب

حسن: انتخاب کنید ، لباس دامادی یعنی چی؟ انتخاب ، ما معنی لباس دامادی؟

انتخاب کنید ، انتخاب کردن اختیار // لباس دامادی بدلة العريس

لباس دامادی ، انتخاب کنید بدلة العرسان ، اختر

صاحبة المكتبة: سلام آقای ایرانمنش ، آقای حسن الحاج أهلا بك يا سيد ايرانمنش وسيد حسن الحاج

: من موسوی هستم اسمي موسوي
: به این کتاب فروشی خیلی خوش آمدید اهلاً بكما في هذه المكتبة

محسن: خانم موسوی خسته نباشید يعطيك العافية سيدة موسوي

: من از دیدن شما خیلی خوشحال شدم أنا مسرور بلقائك

حسن: من حسن الحاج هستم من دوست و مهمان آقای ایرانمنش هستم

انا حسن الحاج صديق وضيف السيد ايرانمنش

حسن: من هم از دیدن شما خیلی خوش حال شدم أنا مسرور للقائك

صاحبة المكتبة: من هم از دیدن شما خوشحال شدم أنا مسرورة بلقائكما أيضا

: من در خدمتتان هستم أنا في خدمتكما

حسن: ما کتاب آموزش زبان فارسی میخواهیم نحن نريد كتاب تعليم اللغة الفارسية

صاحبة المكتبة: بله ، حتما نعم ، بالتأكيد

: تشریف بیاورید اینجا این قسمت مربوط به کتاب های زبان و ادبیات فارسی است

تعالا هنا ، كل هذا القسم يخص اللغة والأدب الفارسي

: وان قسمت مربوط به ایران و ایران شناسی است

وذلك القسم خاص بإيران ودراسة الآثار الإيرانية

: ملاحظه کنید هر کتابی که مورد نظرتان باشد تقدیم میکنم

اخترنا أي كتاب تريدان وسأقدمه لكما

: پس فعلاً با اجازه والان عن انكما

محسن: این کتاب مصور از اماکن تاریخی و مذهبی ایران است

هذا كتاب مصور عن الاماكن التاريخية والدينية

حسن: کتاب مصور ، کتاب بزرگ ، کتاب کوچک ، کتاب ایران ، کتاب محسن

کتاب مصور ، کتاب کبیر ، کتاب صغیر ، کتاب ایران ، کتاب محسن

حسن: کتابخانه ، کتابفروشی ، فروشنده ی کتاب المكتبة ، محل بيع الكتب ، بائع الكتب

محسن: آفرین داری پیشرفت میکنی
: ببین اینجا اصفهان است انظر هنا اصفهان

حسن: اینجا اصفهان است
: اصفهان نصف جهان اصفهان نصف الدنيا
: پس اینجا اصفهان است ان هنا اصفهان

محسن: بله ، این عکس میدان نقش جهان اصفهان است نعم ، هذه صورة ساحة (نقش جهان) في اصفهان

حسن: میدان نقش جهان اصفهان ساحة نقش جهان اصفهان

محسن: این عکس منارجنبان است هذه صورة المنذنتان المتحركتان
: این عکس بازار وکیل شیراز است هذه صورة سوق وکیل في شیراز
: اینجا حافظیه است هنا حافظية
: آرامگاه حافظ شاعر بزرگ ایرانی مقبرة حافظ الشاعر الإيراني الكبير
: اینجا هم مزار سعدی شیرازی است هنا مقبرة سعدي

حسن: مزار سعدی ، شاعر کتاب بوستان و گلستان مقبرة سعدي الشاعر ، مؤلف كتاب بوستان وكذلك گلستان
: شاعر بزرگ ایرانی شاعر ايران الكبير

محسن: آرامگاه ، مقبرة و مزار مترادف هستند كلمات آرامگاه ، مقبرة و مزار مرادفات
: اینجا طوس است مقبره فردوسی

شاعر پارسی گو شاعر متكلم بالفارسية

حسن: فردوسی شاعر پارسی گو

محسن: این مسجد جامع تبریز است هنا جامع تبريز
: اینجا تخت جمشید است هنا تخت جمشيد
: این تصویر زیگورات چغا زنبیل در خوزستان است هذه صورة زاقورات جغفازنبيل في اهواز
: این هم حرم مطهر امام رضا (ع) در مشهد هنا الحرم المطهر للإمام الرضا في مدينة مشهد المقدسة
: بگو من چند بار به مشهد رفته ام قل: لقد زرت مشهد عدة مرات
: آیا تو هم به مشهد رفته ای؟ هل سافرت أنت ايضا إلى مشهد؟

حسن: من چند بار به مشهد رفته ام قل: لقد زرت مشهد عدة مرات
: آیا تو هم به مشهد رفته ای؟ هل سافرت أنت ايضا إلى مشهد؟

محسن: بله ، من هم چندین بار رفته ام نعم ، انا لقد سافرت إليها عدة مرات
: تو به شیراز و اصفهان رفته ای؟ هل سافرت إلى شیراز و اصفهان؟
: بگونه من به شیراز و اصفهان نرفته ام لم أسافر إلى شیراز و اصفهان
البته باید فعل سفر کردن را به کار ببریم

محسن: باید بکویی من به شیراز و اصفهان سفر کرده ام (یا) سفر نکرده ام
 ینبغی أن تقول أنا سافرت إلى شیراز و اصفهان (أو) لم أسافر

حسن: من به شیراز و اصفهان سفر کرده ام انا سافرت إلى شیراز و اصفهان
 : من به شیراز و اصفهان سفر نکرده ام انا لم أسافر إلى شیراز و اصفهان

(سفر کردن) السفر	
من سفر کرده ام	أنا قد سافرت
تو سفر کرده ای	أنت قد سافرت
او سفر کرده است	هو قد سافر
ما سفر کرده ایم	نحن قد سافرنا
شما سفر کرده اید	أنتم قد سافرتم
آنها سفر کرده اند	هم قد سافروا

السفر (سفر کردن)	
من سفر نکرده ام	أنا لم أسافر
تو سفر نکرده ای	أنت لم تسافر
او سفر نکرده است	هو لم يسافر
ما سفر نکرده ایم	نحن لم نسافر
شما سفر نکرده اید	أنتم لم تسافروا
آنها سفر نکرده اند	هم لم يسافروا

*** لنفي الأفعال في اللغة الفارسية يضاف حرف نون على أول الفعل كما هو موضح أعلاه
 وأيضاً هناك أمثلة أخرى

رفته ام میشود نرفته ام
 دیدم میشود ندیدم
 نوشتم میشود ننوشتم

توانستم میشود نتوانستم
 استطعت تصبح ما/استطعت

شنیدم میشود نشنیدم
 سمعت تصبح ما سمعت

*** بعض الأفعال المركبة لنفيها يجب وضع حرف ن على القسم الثاني من الفعل مثلاً
 بازی کردن میشود بازی نکردن

صحبت کردم میشود صحبت نکردم تحدّثت عن تصبح ما تحدّثت عن

محسن: آیا تو کتاب خریدی؟ هل اشتريت كتاباً؟

محسن: نه باید بکویی ، من کتاب نخریدم لا قل ، ما اشتريت كتاب

حسن: من خانه خریدم انا اشتريت بيتاً
تو كتاب خريدى أنت اشتريت كتاباً

او كيف خريد هو اشترى حقيبة

ما صندلى خريديم نحن اشترينا كرسي

شما خودكار خريديد أنتم اشتریت قلم حبر

آن ها (يا) ايشان ميز خريدند هم / أولئك اشترُوا منضدة

ولنفي الجمل السابقة نضع حرف (ن) قبل الفعل
مثلاً

من كتاب نخريدم أنا ما اشتريت كتاباً

تو كتاب نخريدى أنت ما اشتریت كتاباً

او كتاب نخريد هو لم يشتري كتاباً

ما صندلى نخريديم نحن ما اشترينا كرسي

شما خودكار نخريديد انتم لم تشتروا قلم حبر

آنها ميز نخريدند هم / أولئك ما اشترُوا منضدة

من خانه دارم – می شود – من خانه ندارم انا عندي بيت – تصبح – انا ليس عندي بيت

داريم عندنا

تو كيف دارى – تو كيف ندارى انت عندك حقيبة – أنت لست عندك حقيبة

او كفش دارد – او كفش ندارد عنده حذاء تصبح ليس عنده حذاء

ما خودكار داريم – ما خودكار نداريم عندنا قلم تصبح ليس عندنا قلم

شما خودرو داريد – شما خودرو نداريد عندكم – ليس عندكم سيارة

ايشان (يا) آنها دفتر (دارند - ندارند) عندهم (أو) ليس عندهم دفتر

كاملا درستە صحيح تماماً

قواعد اللغة الفارسية

الفعل المضارع في اللغة العربية يشمل الحال والمستقبل وكذلك اللغة الفارسية
فمثلاً نقول علي يذهب اليوم أو علي يذهب غدا

للحاضر

علي امروز می رود علي يذهب اليوم

للمستقبل

علي فردا به دانشگاه می رود علي سيذهب إلى الجامعة غدا

إذا الفعل المضارع يبدأ بكلمة (می) قبل الفعل

الذهاب (رفتن)	
من می روم	أنا أذهب
تو می روی	أنت تذهب
او می رود	هو يذهب
ما می رویم	نحن نذهب
شما می روید	أنتم تذهبون
آنها می روند	هم يذهبون

كما يمكن ان نستخدم الفعل المضارع بدون إضافة كلمة أخرى وللمستقبل نستخدم كلمة (خواهد – می خواهد)

من فردا به دانشگاه خواهم رفت أنا سأذهب إلى الجامعة غداً
فحرف سد المستقبلية في اللغة العربية تقابلها كلمات (خواهم – می خواهم – خواهد)

فالجمله المستقبلية هي عبارة عن (می خواهم – می خواهد – می خواهی) ثم بعدها الفعل فيدل على المضارع الذي يشمل المستقبل

رفتن الذهاب // او می رود هو يذهب أو هي تذهب // آنها می روند هم يذهبون

ما می رویم نحن نذهب

فهذه الأفعال يجب أن تتطابق مع الضمير الذي يستخدم في بداية الجملة ، فالجملة البسيطة التي بها فعل مضارع يجب مراعاة أن يتطابق الضمير مع الفعل المضارع

من می روم	أنا أذهب
تو می روی	أنت تذهب
او می رود	هو يذهب
ما می رویم	نحن نذهب
شما می روید	أنتم تذهبون
آنها می روند	هؤلاء يذهبون

الحلقة ١٠

محسن: بله می رویم خرید نعم ، لنذهب للشراء

حروف اضافه حروف الجر

تا	إلى
به	إلى
با	مع
در	في
از	من
را	إلى

پدر صبح زود به بیمارستان می رود میذهب أبي إلى المستشفى في الصباح الباكر

برادر در مدرسه است الأخ في المدرسة

مادر از مدرسه می آید تأتي الوالدة من المدرسة

ما اسمان را می بینیم نحن ننظر إلى السماء

ناصر تا عصر در جنگل ماند بقي ناصر في الغابة إلى العصر

قیمت السعر

حسن: آقا ببخشید ، قیمت سیب چند است؟ عفواً سيدي ، بكم التفاح؟

محسن: سیب کیلویی چند است بكم الكيلو من التفاح

حسن: آقا ببخشید ، سیب کیلویی چند است؟ عفواً سيدي ، بكم كيلو التفاح؟

آقا ببخشید ، موز کیلویی چند است؟ عفواً سيدي ، بكم كيلو الموز؟

کلابی کیلویی چند است؟ بكم الكيلو من الاجاص؟

خيار کیلویی چند است؟ بكم الكيلو من الخيار؟

محسن: کیلویی پانصد تومان الكيلو بخمسائة تومان

محسن: چند کیلو می خواهید؟ كم كيلو تريد؟

حسن: من پنج کیلو می خواهم أريد خمسة كيلوات

حسن: من دو كيلو می خواهم ارید کیلوین

محسن: بفرمایید ، هزار تومان می شود بفضل ، ثمنها الف تومان

کلمات جدید

قیمت	ثمن
قیمت کردن	تثمین
خریدن	شراء
فروختن	بیع
خریدار	مشتري
فروشنده	بائع
تخفیف	تخفيض
تخفیف گرفتن	طلب تخفيض
تخفیف دادن	أعطاء تخفيض
ارزان	رخيص
گران	غالي
مغازه	متجر
فروشگاه	متجر

نان دانه ای چند است؟ بكم رغيف الخبز؟

اناناس دانه ی چند است؟ بكم حبة الأناناس؟

برتقال کیلویی چند است؟ بكم كيلو البرتقال؟

این پارچه متری چند است؟ بكم المتر من هذا القماش؟

حسن: آقا ببخشید عفواً سيدي

بائع الفواكه: بله بفرمایید نعم بفضل

حسن ومحسن : سلام ، خسته نباشید

حسن: ببخشید سیب کیلویی چند است؟ بكم الكيلو من التفاح؟

بائع الفواكه: کیلویی هزار و پانصد تومان الكيلو بالف وخمسة تومان

محسن: چقدر گران است ما / غلاه

بائع الفواكه: ارزون تر هم داریم عندنا أرخص

حسن: اینها کیلویی چند است؟ بکم کیلو من هذه؟

بائع الفواكه: کیلویی پونصد تومان کیلو بخمسئۀ تومان

محسن: انگور کیلویی چند است؟ بکم کیلو من العنب؟

بائع الفواكه: کیلویی هشت صد تومان کیلو بثمانئۀ تومان

حسن: نارگیل کیلویی چند است؟ بکم کیلو من جوز الهند؟

بائع الفواكه: نارگیل کیلویی دو هزار تومان کیلو بالفین تومان

بائع الفواكه: دانه ای هم داریم کم حبه ترید؟

حسن: گلابی کیلویی چند است؟ بکم کیلو من الأجاص؟

بائع الفواكه: کیلویی هزار و دویست و پنجاه تومان؟ کیلو بآلف و مئتين و خمسين تومان؟

حسن: هندوانه کیویی چند است؟ بکم کیلو من البطيخ؟

بائع الفواكه: کیلویی هشتصد تومان کیلو بثمانئۀ تومان

حسن: گیلان کیلویی چند است؟ بکم کیلو من الكرز؟

بائع الفواكه: شما فقط می خواهید سوال کنید؟ انت تريد أن تسأل فقط؟

حسن: نه لطفاً ، از سیب ، گلابی ، موز ، نارنگی ، گیلان دو کیلو بدهید
لا من فضلك ، اعطني كيلوين من التفاح ، الإجاص ، الموز ، جوز الهند و الكرز.

بائع الفواكه: هیجده هزار و پونصد تومان تومان نمی شود. صارت ثمانية عشر ألفاً وخمسمئة تومان.

محسن: آقا تخفیف بدهید خیلی گران است أعطنا تخفيض يا سيدى إنه غالٍ جداً

بائع الفواكه: شما بونصد تومان ندهید هیجده هزار تومان بدهید؟

لا تدفع خمسمئة تومان وادفع ثمانية عشر ألف تومان

حسن: ایا می رویم خرید؟ هل ستذهب للشراء؟

محسن: بله ، چیزهای دیگری هم می خواهیم نعم ، نريد أغراضا اخرى أيضا

محسن: اینجا فروشگاه پوشاک مردانه است هنا محل للألبسة الرجالية

محسن: اینها کت وشلوار هستند هذه بدلات

محسن: اینها پیراهن هذه قمصان

محسن: اينها هم جوراب جوارب
: اينها هم لباسهای زیر مردانه هذه ملابس داخلية رجالية

كلاه قبة // كمر بند حزام

بائع الألبسة: بفرماييد تفضلوا

حسن: ببخشيد قيمت اين كت و شوار چند است؟ عفوا ، كم ثمن هذه البدة؟

بائع الألبسة: قابل ندارد انها لا تليق بك
: اينها دويست و پنجاه هزار تومان ثمنها مئتين وخمسين الف تومان

حسن: خيلي گران است تخفيف بدهيد انها غالية جداً ، أعطنا تخفيضاً

بائع الألبسة: شما بپسنديد تخفيف هم می دهيم اختاروا وسنعطيكم تخفيضاً

حسن: قيمت اين پيراهن چند است؟ كم قيمت هذا القميص

بائع الألبسة: اينها ده هزار تومان هذه المجموعة بعشرة الاف
: اينها پانزده هزار تومان هذه المجموعة بخمسة عشر الف تومان
: اينها بيست هزار تومان هذه المجموعة بعشرين الف تومان

حسن: خيلي ممنون شكراً

كلمات جديدة

پزشک	طبيب
آموزگار	معلم
کشاووز	زارع
رفتگر	كناس
نانوا	خباز
کفاش	بائع الأحذية
خلبان	طيار
گزارشگر	مراسل
آرايشگر	حلاق
نقاش	دهان
تعميرکار	مصلح
نجار	نجار
آشپز	طباخ
بنا	معمار
قصاب	جزّار
راننده	سائق
آتش نشان	اطفائي
ميوه فروش	الفاكهاني – بقال

قالی باف	حائك السجاد
گل فروش	بائع الزهور
عكاس	مصور
دندان پزشك	طبيب أسنان
روزنامه فروش	بائع الصحف
پلیس	شرطي
کارگر	عامل
خیاط	خیاط

بائع الألبسة: خواهش می کنم خدا حافظ شما

اقا ببخشید ، تخم مرغ شانه ای چند است؟ عفو ، سيدي بكم طبقة البيض

یا مثلاً ، تخم مرغ کیلویی چند است؟ أو بكم الكيلو من البيض؟

ببخشید ، سفره متری چند است؟ عفو ، بكم المتر من عطاء المائدة؟

خیلی گران است تخفیف بدهید انه غال جداً اعطني تخفيض

نه تخفیف ندارد لا يوجد تخفيضات

قیمتهای ما مقطوع است اسعارنا محدودة

ما همه چیز خریدیم اشترينا كل شيء

کلمات جدیدة

برنج	الرز
لوبیا	لوبه
لپه	حمص مقشر
عدس	عدس
تخم مرغ	بيض
قند	قند
شکر	سكر
سیب	تفاح
گلابی	الأجاص
هندوانه	بطيخ
موز	موز
خیار	خيار
خریزه	بطيخ اصفر
انگور	عنب

قواعد اللغة الفارسية

- ١ - على دانشجو است علي طالب
٢ - على می رود علي يذهب

الجملة الأولى تكونت من اسمين وفعل رابط هو (است) أما الجملة الثانية مكونه من أسم وفعل ، فالجملة الأولى تسمى جملة اسمية وهي جملة مكونه من اسمين أو أكثر وفعل رابط يأتي في الأخير (است) ، أما الجملة الثانية هي جملة فعلية فهناك اسم وفعل.
من الملاحظ أن الأفعال الرابطة (أفعال الكينونة) هي عبارة عن (است) و(هست) للمضارع و (بود) للماضي

أمثلة للجمل الاسمية

ديروز تعطيل بود أمس كان عطلة

برادرم مهندس است أخي هو مهندس

دانشگاه باز است الجامعة مفتوحة

برادرم دانشجوی کوشایی است أخي طالب نشيط

من التراكيب الموجودة في اللغة الفارسية هو تركيب الإضافة والتي تكون بين اسمين فقط كقولنا كتابي ، بيتي ، سيارتي فالكلمة الأولى مضاف والكلمة الثانية المضاف إليه حيث إن الكلمة المضاف إليها يمكن أن تكون اسم أو تكون ضمير كما في الأمثلة التالية

المضاف إليه (أسم)
ماشين على سيارة علي

خانه حسن بيت حسن

ففي الفارسية نقول

كتاب حسن ، كتاب سعيد ، دفتر مريم ، خانه مريم ، ماشين رضا

فنلاحظ في الفارسية أن الكسرة وهي علامة الإضافة تأتي في آخر المضاف وليس المضاف إليه كما في اللغة العربية حيث نقول كتاب حسن ، كتاب علي

أما إذا أردنا الإضافة لضمير فيجب أن يكون المضاف مطابق للضمير المضاف إليه
دفتر من (يا) دفترم دفتري

ف (من) ضمير منفصل في كلمة (دفتر من) وحرف (م) في (دفترم) هو ضمير متصل وأيضا

كتاب ما (يا) كتابمان كتابنا

الحلقة ١١

محسن: بله بازي خانه خريدن لعبة شراء البيت

حسن: ما مي خواهيم خانه بخريم؟ هل نحن سنشتري بيت؟

محسن: نه ما نمي خواهيم خانه بخريم؟ نحن لن نشتري بيت؟

صاحب مكتب العقار: بله خانم آشيرخانه اش اینه ، پارکينک وانباري هم داره

محسن: سلام خوش آمديد حال شما خوبه ؟

صاحب المكتب: بفرماييد

: من زنگ ميزنم خدمتون خدا حافظ شما

محسن: ما مزاحم شديم براي دوستم خانه بخريم لقد جئنا لنشتري بيتا لصديقي

صاحب المكتب: چه خانه اي مد نظر شما است؟ كيف تريد ان يكون البيت؟

: منظورم اینه كه خانه مي خواهيد يا آپارتمان؟ يعني كيف هو البيت الذي تريده

: بزرگ باشد يا كوچك؟ اعني هل تريد بيتاً أم شقة كبيرة أو صغيرة؟

حسن: من يك آپارتمان كوچك مي خواهم أريد شقة صغيرة

صاحب المكتب: شما خارجي هستيد؟ هل أنت اجنبي؟

حسن: من حسن الحاج از لبنان آمدم براي تحصيل زبان فارسي و مهمان آقای محسن هستم

انا حسن الحاج جئت من لبنان لتعلم اللغة الفارسية وأنا ضيف السيد محسن

صاحب المكتب: خيلي خوب به ايران خوش آمديد حسناً أهلاً بك في ايران

حسن: خيلي ممنون ، من يگ آپارتمان كوچك ميخواهم (يا) مي خواهم شكراً ، أريد شقة صغيرة

صاحب المكتب: بله يگ مورد دارم هفتاد متر است حسناً عندنا شقة حوالي ٧٠ متراً

: درطبقه دوم ساختمانش هم پنج سال ساخت است بالطابق الثاني بُنيت منذ خمسة أعوام

: حدوداً قيمت آن هم صد و چهل ميليون تومان است

سعرها حوالي مئة وأربعون مليون تومان

حسن: چند؟ كم؟

صاحب المكتب: عرض كردم ، نا قابله ، صد و چهل ميليون تومان قيمت آن است

قلت ، انها لا تليق بك ، مئة وأربعون مليون تومان

صاحب المكتب: متري دوميليون تومان است المتر بمليونين تومان

چند؟ كم؟

صاحب المكتب: صد و چهل میلیون تومان قیمت آن است مئة وأربعون مليون تومان
: متری دو میلیون تومان است المتر بمليونين تومان

حسن: نه ، خیلی گران است؟ لا ، انه غال جدا

صاحب المكتب: چه حدود قیمت مد نظر شما است؟ ما هو السعر الذي تريده؟

حسن: من صد هزار تومان دارم مئة الف تومان

صاحب المكتب: صد هزار تومان! مئة ألف تومان!

محسن: منظور ایشان ده میلیون تومان است انه يقصد عشرة ملايين تومان

حسن: صد هزار تومان نه منظور ایشان صد میلیون تومان است
مئة ألف تومان لا انه يقصد مئة مليون تومان

حسن: نه خیلی گران است لا انه غال جداً
: اصلاً شما می خواهید خانه بخرید یا نه؟ هل تنوي شراء منزل أم لا؟

کلمات جدید

خانه	منزل
آپارتمان	شقة
ویلا	فيلا
کلبه	كوخ
آلاچیق	كوخ الحديقة

حسن و محسن: سلام مادر السلام عليكم يا امي

الأم: سلام خسته نباشید

حسن و محسن: میوه خریدیم

الأم: محسن جان چرا به حسن آقا زحمت دادی؟ عزيزي محسن لماذا كلفت السيد حسن العناء؟

حسن: نه ، خیلی ممنون لا ، شكراً

محسن: نه بگو خواهش میکنم زحمتی نبود رحمت بود لا بل قل عفوا لم اتكلف ابداً

حسن: خواهش میکنم زحمتی نبود رحمت بود عفوا لم اتكلف ابداً

الأم: بفرماید براتون چای بریزم بفرماید تعالوا اسكب لكم الشاي

بفرماید

الأم: برای شما و شما لأجلك انت و انت

الأم: بفرماید تفضلوا

حسن ومحسن: خیلی ممنون شکرا جزيلا

الأم: خب كجا رفتید؟ حسنا إلى أين ذهبتما؟

حسن: ما به بازار میوه و ترد بار رفتیم و میوه خریدیم ذهبنا إلى سوق الفاكهة والخضار واشترينا الفاكهة
: ما به فروشگاه پوشاک مردانه رفتیم ذهبنا إلى محل الأزياء الرجالية
کت و شلوار و پیراهن و جوراب را قیمت گرفتیم و ثمننا البدلات والقمصان والجوارب
: به بنکاه مسکن رفتیم و خانه نخریدیم بازی کردیم ذهبنا إلى المكتب العقاري ولم نشتر بيتا بل لعبنا

الأم: بازی کردید؟ لعبة لعبتم
: چی بازی کردید؟ أي لعبة لعبتما؟

حسن: بازی خانه خریدن لعبة شراء البيت

الأم: قیمت ها چطور بود؟ كيف كانت الأسعار

حسن: قیمت ها چطور بود؟ قیمت ها گران بود كيف كانت الأسعار ، كانت الأسعار غالية جداً

الأم: تخفیف گرفتید؟ هل حصلتم على تخفيض؟

حسن: بله ، اما باز هم خیلی گران بود نعم ، لكنها مازالت غالية جداً

محسن: مادر لطفا اسامی لوازم آشپز خانه را برای حسن بگوید
أمي من فضلك قولي أسماء أدوات المطبخ لحسن

الأم: حتما بالتأكيد

کلمات جدید

يخچال	ثلاجة
ماشین لباسشویی	غسالة ملابس
اجاق گاز	موقد
قفسه های ظروف	خزانة الأواني
قابلمه	طنجرة
ماهی تابه	مقلاة

قاشق	ملعقة
چنگال	شوكة
قاشق مربا خورى	ملعقة متوسطة
چاقو	سكين
فنجان	فنجان
نعلبكي	صحن الفنجان
قندان	سكرية
قورى	أبريق الشاي
كترى	أبريق الماء
بشقاب	صحن
مخلوط كن	خلاطة
آب ميوه گيرى	عصارة
پلو پز برقى	طنجرة كهربائية لطبخ الارز
ديگ زود پز	طنجرة ضغط
ميز ناهار خورى	طاولة طعام
ظروف چينى	الأواني الصينية
جاظرفى	سلة الأواني
مايع ظرف شوى	سائل لغسل الأواني
سماور برقى	سماور كهربائي
حبوبات	الحبوب
نخود	الحمص
عدس	العدس
لپه	الحمص المقشر
لوبيا	اللوبياء
برنج	الرز
شكر	سكر
روغن	زيت
ظروف تفلون	أواني تيفال
ادويه	بهارات

الأم: راستى ساعت سه شد موقع پخش برنامه آموزش فارسى برويم

قواعد اللغة الفارسية

الضمائر في اللغة الفارسية تنقسم إلى قسمين (ضمائر متصلة وضمائر منفصلة) الضمائر المنفصلة وهي التي لا تضاف إلى كلمة أخرى بينما الضمائر المتصلة تتصل مع كلمات أخرى.

١ - أنواع الضمائر المنفصلة

من - تو - او - ما - شما - ايشان (يا) انها
أنا - أنت للمذكر والمؤنث - هو للغائب او الغائبة - نحن - انتم أو انتن - هم أو هن للجمع الغائب
وهذا الضمائر المنفصلة أما ان تأتي في بداية الجملة أو أن تأتي مضاف إليه

أمثلة

كتاب او بمعنى كتابه وهذا مثال المضاف إليه

او مى رود بمعنى هو يذهب وهذا مثال الضمير الذي يأتي في بداية الجملة

٢- أما الضمائر المتصلة

فتنقسم إلى قسمين: قسم يستخدم للضمير الفاعلي وقسم يستخدم للضمير المضاف إليه

مثال للمضاف إليه
كتابش (يا) كتاب او بمعنى كتابه
دفترم (يا) دفتر من بمعنى دفترى

الضمير المتصل	الضمير المنفصل	المثال
م	من	دفترم (يا) دفتر من
ش	او	كتابش (يا) كتاب او
ت	تو	برادرت (يا) برادر تو

مزيد من الأمثلة للضمائر المتصلة

ضمائر المتصلة للضمير المتكلم هي

م ، ت ، ش

فنستخدم حرف الميم مثلاً في آخر المضاف ليدل على نوع المضاف إليه من الضمائر ك
خانه ام - دفترم - كتابم ومعناها منزلي - دفترى - كتابي

أما ضمائر المتصلة للجمع فهي

مان ، تان ، شان مثلاً

خانه مان ، خانه تان ، خانه شان ومعناها بيتنا ، بيتكم ، بيتهم

كما توجد ضمائر متصلة أخرى تأتي في آخر الفعل مثلاً

(م) ضمير فاعلي متصل يأتي في آخر الفعل (مشارك بين المضارع والماضي)

مى روم بمعنى أنا اذهب

فحرف الميم ضمير فاعلي يأتي أخرى الفعل المضارع كقولنا (مى روم) وأيضا يأتي في الفعل الماضي ك
(رفتم) ومعناها ذهبت

فلاحظ في المضارع يوجد ضميرين فاعليين مثلاً مى روى فالضمائر الموجودة هي مى وايضا ى في اخر الفعل

ملاحظة : الفعل الماضي لا ضمير فاعلي في آخره

مثلاً رفت لا يوجد به ضمير اما فعل مى رود فضمير مى يدل على المضارع أو الفعل المتكرر وحرف (د) في آخر الفعل يدل على الضمير الغائب

فلا يوجد ضمير فاعلي في الفعل الماضي عندما يكون الضمير للغائب بل يحذف حرف النون (ن) من الفعل المصدر
(المصدر هي الكلمات التي يأتي في آخرها حرف النون) مثلاً

رفتن - دويدن - خواندن - نشستن - گرفتن
الذهاب - القفز - القراءة - الجلوس - الاستيعاب

إما في المضارع فلا بد أن يضاف ضمير الفاعل إلى الفعل حتى وإن دل على الغائب

الحلقة ١٢

کلمات جدیدة

یک خانه با سقف فلزی	بیت بسقف معدنی
خانه ای با سقف شیروانی	بیت بسقف قرمیدی
نرده ها	سیاح
باغچه ای کوچک	حدیقه صغیر
خودروی سبز	سیارة خضراء
کوچک	صغیر
برزگ	کبیر
خوب	جید
بد	سئ
زیبا	جمیل
زشت	قبیح
بلند	طویل
کوتاه	قصیر
تند	سریع
کند	بطی
لاغر	نحیف
چاق	سمین
تمیز	نظیف
کثیف	وسخ
شیرین	حلو
تلخ	مر
این ها صفت هستند	هذه صفات
و اما رنگ ها	الألوان
سبز	اخضر
آبی	أرزق
قرمز	احمر
زرد	أصفر
سفید	أبیض
سیاه	اسود

گربه سفید هرة بیضاء

گربه چاق هرة سمينة

خودروی سبز سیارة خضراء

ملاحظه: في اللغة الفارسية تأتي الصفة بعد الاسم ويوضع بينهم كسرة أو ي

آسمان آبی سماء زرقاء

دوچرخه ی سفید دراجة بيضاء

باجه تلفن آبی كشكة الهاتف الزرقاء

نرده های زرد سياج أصفر

چمن سبز عشب اخضر

کربه سفید بالای دیوار است الهرة البيضاء فوق الجدار

بالا بمعنی فوق

کربه سیاه پایین تصویر است الهرة السوداء تحت الصورة

پایین بمعنی تحت

دست راست ، دست چپ اليد اليمنى ، اليد اليسرى

پای راست ، پای چپ الرجل اليمنى ، الرجل اليسرى

راست ، چپ يمين ، يسار

پرنده روی شاخه ی درخت است

روی بمعنی على

دست راست من روی دست چپ من است يدي اليمنى على يدي اليسرى

دست راست من زیر دست چپ من است يدي اليسرى تحت يدي اليمنى

گربه سیاه زیر خودرو است الهرة السوداء تحت السيارة

دست من روی دفترچه است يدي على المذكرة

خودکار زیر دفترچه است القلم تحت المذكرة

روی ، زیر ، بالا ، پایین ، چپ ، راست فوق ، تحت ، فوق ، تحت ، يسار ، يمين

باجه تلفن پشت (یا) عقب خودرو است كشك التلفون خلف (أو) وراء السيارة

پشت عکس جلو خلف أو وراء عكس أمام

دوچرخه جلوی خودرو است الدراجة أمام السيارة

خودرو بین باجه تلفن و دوچرخه است السيارة بين كشك التلفون والدراجة

بين (يا) وسط بين (أو) وسط

دوچرخه جلوى خودرو است الدراجة أمام السيارة

خودرو بين باجه تلفن و دوچرخه است السيارة بين كشك التلفون و الدراجة

کلمات جدیدة

پدر	اب
مادر	ام
پدر بزرگ	جد
مادر بزرگ	جده
پسر	ابن
دختر	ابنة
برادر	أخ
خواهر	أخت
دایی	خال
خاله	خالة
عمو	عم
عمه	عمة
پسر خاله	ابن الخالة
دختر عمه	ابنة العمه
عروس	كنه
داماد	صهر
جارى	سلفة
باجناق	عديل

محسن: ببين اين عكس خانواده من است انظر هذه صورة اسراتي

محسن: پدر علی ، مادر فاطمه ، برادر حسين و من محسن الأب علي ، الأم فاطمة ، الأخ حسين و أنا محسن

محسن: اين هاچه نسبتی با هم دارند؟ ما هي العلاقة بين هؤلاء؟

نسبت خانوادگی العلاقة الأسرية

محسن: علی و فاطمه زن و شوهر هستند علي وفاطمة زوجان

حسن: فاطمة و علي زن و شوهر هستند فاطمة و علي زوجان

محسن: وحسين ومحسن فرزندان آنها هستند وحسين ومحسن ابناهما

محسن: فاطمه زن علي مادر حسين ومحسن است فاطمة زوجة علي و والدة حسين ومحسن

حسن: علی شوهر فاطمه و پدر محسن و حسین است علی زوج فاطمه و والد حسین و محسن

(یا) علی و فاطمه والدین محسن و حسین هستند علی و فاطمه والدین محسن و حسن

محسن: حالا محسن برادر حسین و پسر علی و فاطمه است الآن محسن اخو حسین و ابن علی و فاطمه

(یا) محسن فرزند علی و فاطمه و برادر حسین است او محسن ابن علی و فاطمه و اخو حسین

(یا) حسین فرزند علی و فاطمه و برادر محسن است او حسین ابن علی و فاطمه و اخو حسین

حسن: این عکس خانواده من است هذه صورت أسرتي

: این عکس پدر من محمود است هذه صورة والدي

: پدر من محمود ، مادر من زهرا ، برادر من کاظم ، خواهر من زینب است

أبي محمود ، امي زهراء ، اخي کاظم ، اختي زینب

پدرم ، مادرم ، برادرم ، خواهرم ابي ، امي ، اخي ، اختي

فيمكن اضافة ميم على آخر الكلمة بدل الضمير المنفصل من

حسن: زهرا و محمود زن و شوهر هستند زهراء و محمود زوجان

: آنها والدین کاظم ، حسن و زینب هستند هما والدین حسن و زینب

: زهرا زن محمود و مادر ، حسن و زینب و کاظم است زهراء زوجة محمود و أم حسن و زینب و کاظم

: محمود پدر حسن ، کاظم و زینب و شوهر زهرا است

محمود أب لـ حسن و کاظم و زینب و زوج لـ زهراء

حسن: زینب خواهر کاظم و حسن و دختر محمود و زهرا است زینب اخت کاظم و حسن و بنت محمود و زهراء

محسن: زینب از حسن و کاظم کوچک تر است زینب أصغر من حسن و کاظم

: کاظم از حسن کوچک تر است کاظم اصغر من حسن

: حسن از زینب و کاظم بزرگ تر است حسن اکبر من زینب و کاظم

(تر) إذا أضيفت على الصفة تصبح صفة تفضيلية

(ترین) إذا أضيفت على الصفة تصبح صفة عليّة

مثل

بزرگ تر	اکبر
کوچک تر	اصغر
زیبا تر	أجمل
زشت تر	أقبح
تند تر	أسرع
کندتر	أبطأ
سالم تر	اصح
تمیز تر	انظف
کثیف تر	أوسخ
بالا تر	أعلى

پایین تر	آدنی
ترین	صفة عليه
بزرگ ترین	الأكبر
کوچکترین	الأصغر
زیبا ترین	الأجمل
شیرین ترین	الأحلى

(تر) صفة تفضيلية و (ترین) صفة عليه
مثلا

سفید تر ، سفید ترین
قشنگ تر ، قشنگ ترین
خوب تر ، خوب ترین
بد تر ، بد ترین
بالا تر ، بالا ترین
پایین تر ، پایین ترین

محسن برادر بزرگ حسین است

محسن از حسین بزرگ تر است

علی بزرگ ترین فرد خانواده است علی اکبر العائلة

الصفة التفضيلية تستخدم للمقارنة بين شيئين ويأتي حرف الربط (از) بعد الصفة التفضيلية

کامیون بزرگ است الشاحنة كبيرة

کامیون بزرگ تر از خودروی سواری و مینی بوس است الشاحنة اكبر من السيارة و الميني باص او الفان

کامیون بزرگ ترین خودرو است الشاحنة اكبر السيارات

حسن: توت فرنکی کوچک است الفراولة صغيرة

محسن: آفرین ادامه بده

حسن: توت فرنکی کوچک تر از پرتقال و هندوانه است الفراولة اصغر من البرتقال والبطيخ

توت فرنکی کوچک ترین میوه است الفراولة اصغر الفواكه

کوچک ، کوچک تر ، کوچک ترین صغیر ، اصغر من ، الأصغر

الأم: بچه ها بیاین پایین ناهار حاضر است انزلوا يا اولاد الغداء جاهز

من گرسنه هستم أنا جوعان

گرسنه ، گرسنه تر ، گرسنه ترین جوعان ، اجوع من ، الأجوع

محسن: من گرسنه ترین هستم انا الأجوع

حسن: نه من گرسنه تر هستم أنا اجوع

قواعد اللغة الفارسية

أدوات الاستفهام

• للسؤال عن الشيء نقول

چه ، چه چیزی.
چیست عبارة عن چی است

این چیست؟ ما هذا

• والسؤال عن الأشخاص نقول

کی است؟ وتختصر إلى کیست؟

کی؟ بمعنى چه کسی؟ ومعناها من

کیست؟ چه کسی است؟
این شخص کیست؟ وليس این شخص چیست؟ من هو هذا الشخص؟

• والسؤال عن الوقت أو الزمان نستخدم

کی؟ او چه وقت؟ ومعناها متى

درس چه وقت تمام میشود؟
او

چه درس تمام میشود؟ متى ينتهي الدرس

چه وقت میتوانیم بپرسیم متى يمكننا ان نسأل

چه وقت میتوانیم سوال کنیم؟

کدام بمعنی أي
کدام رنگ را دوست داری؟ أي لون تحب؟

• للسؤال عن الكيفية نستخدم كلمة

(چگونه) أو (چطور)

چگونه به دانشکاه رفتی؟ كيف ذهبت الى الجامعة؟

• للسؤال عن الحال نستخدم كلمة

(چطور)

حال شما چطورى؟ كيف حالك

• للسؤال عن السبب نستخدم كلمة

(چرا)

چرا دير آمدی؟ لماذا تأخرت؟

• للسؤال عن المقدار نستخدم كلمة

(چند تا؟ چه مقدار؟)

• للسؤال عن العدد

چند تا؟

• للسؤال عن الغير محدود او المقدار

چه مقدار؟

• للسؤال عن المعدود

چند كيلو؟

چه مقدار می خوابی؟ أو چند ساعت می خوابی؟

چرا؟ ، چگونه؟ چه مقدار؟ ، چندتا؟

الحلقة ١٣

قواعد اللغة الفارسية

الأفعال في العربية والفارسية تنقسم إلى أفعال إيجابية (مثبتة) وأفعال سلبية (منفية)

فكيف يمكن تغيير الفعل المثبتة إلى أفعال منفية؟
هل الجملة التالية مثبتة أم منفية؟
حسين به کلاس می رود

الجواب: این جمله مثبت است هذه الجملة مثبتة أو ايجابية

باران نیارید السماء لا تمطر

این جمله منفی است هذه الجملة منفية أو سلبية

كل فعل في الفارسية إذا ادخل عليه حرف النون (ن) في البداية يصبح منفي وهو كحرف (لا) أو (ما) في العربية مثال
نرفت ، رفت ما ذهب (سليبي) ، ذهب (ايجابي)

می نویسم ، نمی نویسم أكتب ، لا اكتب

نوشت ، نوشت ما كتب ، كتب

نوشت ، خورد ، خواند ، مشاهده کرد

إذا كان الفعل مركب فنأتي بحرف النون (ن) في الجزء الثاني من الفعل المركب مثال
مشاهده کرد ، مشاهده نکرد

کتاب را خواند ، کتاب را نخواند

تلویزیون را تماشا نکرد لم يشاهد التلفزيون

للسؤال عن حادث أو ما يحدث أو ما يجري نستخدم كلمة (آيا) بمعنى (هل) وهي للسؤال عن النسبة في الجملة أو عن
مضمون الجملة

آيا تو دانش آموز مدرسه هستی؟ هل أنت طالب في المدرسة؟

آيا امروز باران می بارد هل تمطر السماء اليوم

آيا شما ایرانی هستی؟ هل انت ايراني؟

آيا شما دانشجو هستی؟ هل انت طالب جامعي؟

آيا باران می بارد؟ هل ستمطر السماء

يمكن اختصار الجملة بحذف كلمة الاستفهام (آيا) لتصبح باللهجة العامية
في العربية نقول

هل رأيت صديقك؟ تصبح في العامية رأيت صديقك؟ بحذف كلمة هل

آيا باران می بارد؟ (يا)

باران می بارد؟ هل ستمطر السماء

فيمكن الاستغناء عن (آيا) بأسلوب اللحن في السؤال

آيا استاد مريض مى شود؟ هل الأستاذ سيصبح مريض؟

جمله هاى خوش بينانه جمل متقابلة

آيا در پايان ترم قبول ميشويم؟

آيا موفق مى شود؟ آيا موفق نمى شود؟ هل ينجح؟ أو هل لا ينجح؟

يمكن إضافة حرف النفي (نـ) الموجود في بداية الفعل إلى المصدر لنفيه مثال
گفتن ، نگفتن – خواندن ، نخواندن

فكل فعل نستخدم منه المصدر يمكن استخدام المصدر للأثبات أو النفي بإضافة حرف النون في بدايته

=====

الأم: خب بچه ها ما بايد خانه را تميز كنيم امشب مهمان داريم
حسنًا سيحضر ضيوف في المساء علينا ان ننظف البيت

تميز كردن التتظيف

محسن: الان ميفهمى الان ستفهم

الأم: بفرماييد آقايون تفضلا بالذهاب

حسن: آمدم أنا قادم

الأب: ايشان مهمان ما هستند آقاى حسن الحاج
كه از كشور لبنان تشريف آوردن به ايران
برای ياد گيرى زبان فارسى

هو ضيفنا السيد حسن الحاج
الذي اتى من لبنان الى ايران
لتعلم اللغة الفارسية

الأب: خوب حسن جان من معرفى ميكنم عزيزي حسن انا اعرفك بهم
: آقا سعيد برادر كوچك تر من است السيد سعيد أخي الأصغر
: زهرا خانم همسر ايشان زوجته السيدة زهراء

الأب: برادرزاده بزرگم حميد جان ابن أخي الأكبر العزيز حميد
: چهارده ساله کلاس سوم راهنمايى عمره اربع عشر سنة وهو في الصف الثالث المتوسط
: دختر برادرم زينب خانم ابنه اخي زينب
: دوازده ساله کلاس اول راهنمايى عمرها اثنتا عشر سنة وهي في الصف الأول المتوسط
: واما برادرزاده كوچكم مجتبى جان هشت ساله کلاس دوم دبستان
وأما ابن أخي الأصغر العزيز مجتبى عمره ثمان سنوات وهو في الصف الثاني ابتدائي

محسن: ببخشید ما سعی کردیم محیط رو برای حسن آقا
جوری مهیا کنیم که آموزشی باشه
عفوا نحن حاولنا ان نهیئ الجو بطريقة
تعليمية للسيد حسن

محسن: وحسن همیشه در حال آموزش زبان فارسی باشه لکي يتعلم حسن اللغة الفارسية دائما
: و حرف بزنه تا خجالتش بریزه ویتکلم دوما حتی بیتعد عن خجله
: الان همه اجازه بدین که حسن آقا درس امروزش
رو که راجع به خانواده است رو تکرار کنه
الان اسمحووا لحسن ان يعيد الدرس الذي
تعلمه اليوم وهو عن الأسرة

الأم: بحث خانواده موضوع الأسرة
: پدر ، مادر ، پسر و دختر الأب ، الأم الإبن والبنات

حسن: آقا سعید برادر کوچک علی آقا است السيد سعيد هو الأخ الاصغر للسيد علي
: آقا سعید شوهر زهرا خانم و پدر
حمید وزینب و مجتبی است
السيد سعيد زوج السيدة زهراء وأبو
حمید وزینب و مجتبی

العم: آفرین ، آفرین خیلی خوبه ادامه بده ، ادامه بده صحيح ، أحسنت ، رائع أكمل

حسن: خانم زهرا همسر آقا سعید و مادر حمید وزینب و مجتبی است
السيدة زهراء زوجة السيد سعيد ووالدة حمید وزینب و مجتبی

زوجة العم: درست ، آفرین صحيح ، أحسنت
: چه خوب فارسی صحبت می کنی انت تتكلم الفارسية بطلاقة

حسن: حمید آقا پسر بزرگ آقا سعید و زهرا خانم است السيد حمید الأكبر للسيد سعيد والسيدة زهراء

العم: درست است عمو جان صحيح يا عمي

حسن: زینب خانم دختر آقا سعید و زهرا خانم
و خواهر آقا حمید و مجتبی است
السيدة زینب ابنة السيد سعيد والسيدة
زهراء و اخت السيد حمید و مجتبی

حسن: مجتبی کوچک تر از حمید وزینب است مجتبی اصغر من حمید وزینب
: مجتبی کوچک ترین پسر آقا سعید است مجتبی الابن الأصغر للسيد سعيد

محسن: آفرین ، حالا نسبت خانوادگی دو خانواده ی ما و عمو جان را بگو
أحسنت ، الآن ما نسبت ، ما علاقة العائلتان ببعضهما البعض؟

محسن: عمو ، زن عمو ، پسر عمو ، دختر عمو ، برادر زاده

عم ، زوجه عم ، ابن عم ، ابنة عم ، ابن اخ

حسن: سعيد آقا برادر علی آقا و عمو السيد سعيد أخو السيد علي

محسن: عموی ، زن عموی ، پسر عموی ، دختر عموی ، برادر زاده ی عم ، زوجه عم ، ابن عم ، ابنة عم ، ابن اخ

حسن: آقا سعيد برادر علی آقا و عموی محسن و حسین است السيد سعيد أخو السيد علي وعم محسن و حسین : زهرا خانم زن عموی محسن و حسین است السيدة زهراء زوجة عم السيد محسن و حسین

زن برادر زوجه الأخ

حسین: بگو ، زهرا خانم با پدر چه نسبتی دارند؟ قل ، مالعلاقة بين السيدة زهراء والأب (ابو محسن)

نسبت داشتن ما نسبتهما ، ما علاقتهما؟

الأم: زن برادر زوجه الأخ : زهرا خانم زن برادر علی آقا است السيدة زهراء زوجة الأخ السيد علي

حسن: فاطمه خانم زن برادر آقا سعيد است السيدة فاطمة زوجة الأخ السيد سعيد : آقا محسن برادر زاده ی آقا سعيد است السيد محسن ابن الأخ للسيد سعيد : آقا محسن پسر عموی حمید و زینب است السيد محسن ابن عم حمید و زینب : مجتبی پسر عموی محسن و حسین است مجتبی ابن عم محسن و حسین

ابن العم الصغير: من پسر خیلی خوبی هستم أنا ولد جيد

محسن: من از عمو جان و خانوده ی محترم ش خواهش می کنم که نسبت خانوادگی خودشان را با ما بگویند

أنا أرجو من عمي وأسرته المحترمة أن يقولوا علاقتهم الأسرية بنا

العم سعيد: بله ، بله ، چشم : من برادر علی آقا عموی حسین و محسن هستم أنا شقيق السيد علي وعم حسين ومحسن هستم

زوجة العم: من زن برادر علی آقا وزن عموی حسین و محسن هستم أنا زوجة شقيق السيد علي وزوجة عم حسين ومحسن

ابن العم: من پسر عموی محسن و حسین و برادر زاده ی علی آقا هستم أنا ابن عم محسن و حسین و ابن شقيق السيد علي

ابنة العم: من دختر عموی حسین و محسن و برادر زاده ی علی آقا هستم أنا ابنة عم حسين ومحسن وابنه شقيق السيد علي

ابن العم الصغير: من پسر خیلی خیلی خوبی هستم أنا ولد جيد جداً : خجالتم ندین

محسن: خب ، خودت را معرفی کن حسنا ، عرف نفسك

حسن: من حسن الحاج هستم انا حسن الحاج
: من بیست و سه ساله هستم عمري ثلاث وعشرون سنة
: من از کشور لبنان هستم انا من لبنان

محسن: من محسن بیست و دو ساله و اهل ایران هستم

حسن: من حسن الحاج بیست و سه ساله و اهل لبنان هستم
انا حسن الحاج عندي ثلاث وعشرون عاماً ومن لبنان

محسن: آفرین ، ادامه بده أحسنت ، أكمل

حسن: من به کشور ایران آمدم و مهمان آقای محسن ایرانمنش هستم
او دوست من و دانشجوی رشته ی سینما است
أنا أتيت إلى إيران وأنا ضيف السيد محسن
هو صديقي وطالب في كلية السينما

حسن: و من دانشجوی رشته ی زبان شیرین فارسی هستم وأنا طالب في فرع الأدب الفارسي الممتع

محسن: خیلی خوبه ، چقدر خوب حرف میزنی

: ادامه بده
ممتاز ، انك تتحدث جيداً
استمر

حسن: محسن دوست من و معلم من است محسن صديقي ومعلمي

محسن: خیلی خوبه اما بهتره بگی جيد جداً ولكن الأفضل أن تقول
: محسن هم دوست و هم معلم من است محسن صديقي وايضا معلمي

هم أيضاً

هم این ، هم ان

محسن: حسن هم باهوش و هم سخت کوش است حسن ذكي وكذلك مجتهد

باهوش – سخت کوش ذكي – مثابر

محسن: کوه دماوند هم زیبا و هم مرتفع است جبل البرز جميل وايضا مرتفع

حسن: محسن هم معلم و هم دوست است محسن معلمي وايضا صديقي
: محسن هم دانشجوی زبان عربی و هم
دانشجوی رشته ی سینما است
محسن طالب في فرع اللغة العربية وايضا

بعض الأوقات تستخدم (هم) للتأكيد من هم رفتم
أنا ذاهب

من هم آدمم أنا قادم ايضاً

حروف ربط
و ، در ، كه ، تا ، با ، از

محسن: اين طبيعت است هذه (هي الطبيعة)
: طبيعت زيبا است الطبيعة جميلة

با شكوه رائعة

محسن: طبيعت با شكوه است الطبيعة رائعة
: بله طبيعت پاڪ است نعم ، الطبيعة نظيفة
: طبيعت جذاب است طبيعة خلابة

حسن: طبيعت جذاب است طبيعة خلابة
: زيبا ، باشكوه ، جذاب جميلة ، رائعة ، خلابة

محسن: حسن شاعر می شود حسن سيصبح شاعراً
: اما طبيعت اشتها آور است ولكن الطبيعة تفتح الشهية
: من گرسنه هستم أنا جائع جداً

حسن: من گرسنه هستم أنا جائع جداً
: صبحانه ، ناهار ، يا شام الفطور ، الغداء ، العشاء

محسن: الآن چه موقعی ار شبانه روز است؟ أي وقت من اليوم الآن؟

حسن: الان ظهر است حان وقت الظهر
: پس موقع ناهار است إذن الان وقت العشاء
: صبح ، صبحانه // ظهر ، ناهار // الليل ، عشاء
الصباح ، الفطور // الظهر ، غداء // الليل ، عشاء

الحلقة ٤

كلمات جديدة

سفرارش غذا	طلب الطعام
چلو خورشت قرمه سبزی	مرق الخضار
چلو یعنی برنج پخته شده	الرز

قرمه سبزی	مرق الخضار
چلو خورشت قیمه	مرق البطاطا
چلو خورشت فسنجان	مرق الفسنجان
خورشت کرفس	مرق الكرفس
چلو کباب کوبیده	الکباب باللحم المفروم
چلو کباب برگ	اللحم المشوي
جوجه کباب	الفروج المشوي

النادل: سلام ، چه میل دارید؟ ماذا تشتهيان؟

حسن: ببخشید یک خورشت قورمه سبزی و برای دوستم یک خورشت قیمه
ارید الرز مع مرق الخضار و لصديقي الرز مع مرق البطاطا

النادل: ببخشید ، خورشت قورمه سبزی و قیمه تمام شده است
عفوا لقد انتهى مرق الخضار و مرق البطاطا

حسن: یک خورشت فسنجان و یک خورشت کرفس حسنا مرق الفسنجان و مرق الكرفس

النادل: خورشت فسنجان و کرفس هم تمام شده است لقد نفذ الفسنجان و الكرفس ايضاً

حسن: یک چلو کباب برگ و یک جوجه کباب اللحم المشوي و فروج مشوي

النادل: جوجه و برگ هم تمام شده است نفذ الفروج المشوي و اللحم المشوي

حسن: تمام شده؟ نفذ؟

النادل: بله ، تمام شده است نعم ، نفذ

حسن و محسن : بله پس چه غذایی دارید؟ این ماذا لديکم؟

النادل: نان داغ کباب داغ الخبز الساخن و الكباب الساخن

محسن: لطفا دو پرس بیاورید من فضلك احضر طبقين

حسن: بله ، لطفا دو پرس بیاورید نعم ، من فضلك احضر طبقين

النادل: چشم میاورم

النادل: ببخشید ، ماست ، دوغ ، نوشابه ، سبزی خوردن ، ترشی
عفوا ، هل تريدان لبن زبادي ، لبن مخيض ، مشروبات غازية ، خضار ، مخللات

حسن: دو تا ماست ، سبزی خوردن و دوغ إثنان لبن زبادي و خضار ولبن مخيض

النادل: ببخشید تخته وایت برد هم برایتان بیاورم؟ عفواً هل أحضر سيورة؟

این مهم نیست مهم این است که تو

من فارسی یاد بگیرم

لا يقال (من این را می خواهم) عند الطلب بل يقال

یک پرس طبق واحد

یک پرس چلو کباب طبق من کباب مع الأرز

حسن: لطفا یک پرس چلو کباب

: ویک پرس چلو خورشت قرمه سبزی

: ویک پرس چلو خورشت قیمه

لو سمحت طبق من الكباب مع الأرز

طبق من مرق الخضار

وطبق من مرق البطاط

محسن: بله ، قربان ، امر دیگری ندارید؟ نعم سيدي ، هل من خدمة أخرى؟

حسن: نه خیلی ممنون لا ، شكراً

الرجل: گارسون ايها النادل

محسن: بله ، قربان نعم سيدي

الرجل: من جوجه کباب سفارش داده بودم

: اما برای من کباب کوبیده آورده اند؟

لقد طلبت الفروج المشوي

لكنهم احضروا الكباب

محسن: شما جوجه کباب سفارش داده اید؟

: اما برای شما کباب کوبیده آورده اند؟

انت طلبت الفروج المشوي

لكنهم احضروا لك الكباب؟

الرجل: بله من کباب کوبیده دوست ندارم نعم أنا لا احب الكباب باللحم المفروم

محسن: شما کباب کوبیده دوست ندارید؟ انت لا تحب الكباب باللحم المفروم؟

الرجل: گفتم من کباب کوبیده دوست ندارم نعم أنا لا أحب الكباب باللحم المفروم

محسن: شما چه غذایی سفارش داده اید؟ ماهي الوجبة التي طلبتها؟

الرجل: گفتم که من جوجه کباب خواستم قلت لقد طلبت فروج مشوي

محسن: شما جوجه کباب خواستید؟ طلبت فروج مشوي؟

: خیلی عجیبه عجیب جداً

الرجل: بلی ، خیلی عجیبه نعم عجیب جداً

محسن: بلی ، خیلی عجیبه نعم عجیب جداً
: شما چند پرس غذا سفارش دادید؟ کم وجبه طلبت؟

الرجل: خوب یک پرس طبق واحد

محسن: یک پرس با مخلفات طبق واحد مع مقبلات

الرجل: بله یک پرس با ماست ، سالاد ، سبزی خوردن و ترشی
نعم طبق واحد مع لبن زبادي ، لبن ، السلطة والمخللات

محسن: شما ترشی دوست دارید؟ هل تحب المخللات؟

الرجل: بلی ، ترشی دوست دارم نعم ، أحب المخللات

محسن: شما دوغ دوست ندارید؟ انت لا تحب اللبن المخيض

الرجل: نه من دوغ دوست ندارم انا لا احب اللبن المخيض

محسن: شما چند کیلو هستید؟ كم كيلو انت؟

الرجل: من صد كيلو هستم أنا مئة كيلو

محسن: وزن شما زیاد است وزنك كثير جداً
: من به شما توصیه می کنم كه وزن خودتان را كم كنيد أوصيك بان تخفف وزنك

الرجل: چشم آقای دکتر حسناً يا دكتور

محسن: شما صبحانه را تنها بخورید
: ناهار را با دوستان بخورید وشام اصلاً نخورید

تناول الفطور لوحدهك
تناول الغداء مع أصدقائك ولا تتعشى أبداً

الرجل: همین آقای دکتر هذا وحسب يا دكتور

محسن: بله همین نعم هذا وحسب
: این دستور غذایی را تا شش ماه انجام دهید وبعد
از شش ماه ببینید من شما را ملاقات کنم
نفذ هذه الوصفة لمدة ستة أشهر وتعال بعد ستة أشهر لأفحصك

الرجل: چشم آقای دکتر خیلی ممنون ، خدا حافظ شما حسناً يا دكتور شكراً لك وفي أمان الله

حسن ومحسن: لطفاً به يك وله توجه كنيد شاهدوا هذه اللقطة

گارسون : سلام ، بفرمایید ، چی میل دارید؟

مرد: یک پرس چلو خورشت قیمه برای پدر
و یک پرس زرشک پلو با مرغ برای مادر
دو پرس سبزی پلو با ماهی برای من
و خانمم و یک پرس ماکارونی برای پسر

گارسون : سوپ میل ندارید؟

مرد: شما سوپ می خورید؟

پسر کوچک : نه من سوپ دوست ندارم

پدر بزرگ : من هم نمی خورم

مرد: من می خورم

گارسون : پس فقط یک سوپ بیاورم؟

من سفارش غذا می دهم
تو سفارش غذا می دهی
او سفارش غذا می دهد
ما سفارش غذا می دهیم
شما سفارش غذا می دهید
آنها سفارش غذا می دهند

=====

محسن: اینجا تله کابین است هنا تلفريك

حسن: ما کجا هستیم؟ أين نحن؟

محسن: ما در برج میلاد هستیم نحن الآن في برج ميلاد

این مهم نیست مهم اینه که من فارسی یاد بگیرم
محسن: برای ، برای اینکه ، چون ، چون که ، به خاطر ، به خاطر اینکه ، به دلیل ، به دلیل اینکه
جميعها تعني لأن

محسن: برای پاسخ به سوالاتی که با چرا پرسیده می شود هذه الكلمات تأتي بعد السؤال الذي يبدأ بـ چرا

چرا شما به ایران آمدید؟
شما چرا به کوه آمدید؟
شما چرا به برج میلاد آمدید؟

حسن: چرا شما به ایران آمدید؟

: برای اینکه زبان فارسی را یاد بگیرم

: چون که زبان فارسی را یاد بگیرم

: به خاطر اینکه زبان فارسی را یاد بگیرم

: به دلیل اینکه زبان فارسی را یاد بگیرم

لماذا أتيت إلى إيران؟

لأتعلم اللغة الفارسية

لكي أتعلم اللغة الفارسية

حتى أتعلم اللغة الفارسية

لا تعلم اللغة الفارسية

حسن: شما چرا به کوه آمدید؟

: شما چرا به برج میلاد آمده اید؟

لماذا أتيت إلى الجبل؟

لماذا أتيت إلى برج الميلاد؟

حسن: شما چند ساعت در کوه هستید؟

الطفل: ما چند ساعت است که در کوه هستیم؟ نحن في الجبل عدة ساعات؟

ام الطفل: پنج ساعت ، از ساعت هشت صبح تا یک بعد از ظهر

خمس ساعات من الثامنة صباحاً إلى الواحدة ظهراً

أب الطفل: بله ، از ساعت هشت صبح تا یک بعد از ظهر

: پنج ساعت است که در کوه هستیم

نعم من الساعة الثامنة صباحاً إلى الواحدة ظهراً

نحن على الجبل منذ خمس ساعات

حسن: ما شش ساعت است که در برج میلاد هستیم نحن في برج الميلاد منذ ست ساعات

الطفل: ساعت چند به کوه آمدید؟ أي ساعة أتيتما إلى الجبل؟

حسن: ساعت هفت صبح الساعة السابعة صباحاً

والد الطفل: چرا به کوه آمده اید؟ لماذا اتيتما إلى الجبل؟

الطفل: برای بازی کردن للعب

ام الطفل: به خاطر تفریح کردن للنزومة

اب الطفل: چون ورزش کنیم لنمارس الرياضة

ام الطفل: چرا به رستوران رفتید؟ لماذا ذهبتما إلى المطعم؟

حسن: برای غذا خوردن لتناول الطعام

الطفل: چون كه گرسنه بوديم لاننا كنا جائعين

محسن: چرا غذای كباب كوبيده خوردید؟ لماذا أكلتم الكباب باللحم المفروم؟

حسن: چون اين غذا را دوست داشتيم لاننا نحب هذا الطعام

الطفل: برای اينكه كباب دوست دارم انا كذلك احب الكباب
: هوا چطور است؟ كيف الجو؟

حسن: هوا خوب است الجو رائع

والد الطفل: شما چقدر پياده روی كرديد؟ كم مشيتم؟

محسن: پياده روی المشي

حسن: خیلی زياد

الطفل: زياد پياده روی كردي مشينا كثيراً
: من زياد غذا خوردم انا اكلت كثيراً

والد الطفل: من كم غذا خوردم انا اكلت قليلاً

حسن: من يك پرس غذا خوردم لقد أكلت طبقاً كاملاً

محسن: چه کسی برای شما غذا آورد؟ من أحضر لكم الطعام؟

حسن: گارسون النادل

الطفل: شما چه وقت به برج ميلاد آمديد؟ متى أتيتما إلى برج ميلاد؟

حسن: ما ساعت هفت صبح آمديم لقد جئنا في الساعة السابعة صباحاً
: اينجا كجا است؟ اين هنا؟

الطفل: اينجا برج ميلاد است هنا برج ميلاد

حسن: شما چه خودرویی داريد؟ ماهي سيارتكم؟

الطفل: سمند

: ما سمند داريم عندنا سمند

محسن: شما كجا زندگي می كنيد؟ أين تعيش؟

حسن: من در لبنان زندگي می كنم انا أعيش في لبنان

الطفل: من در تهران زندگي می كنم انا أعيش في طهران

والد الطفل: شما دوست محسن هستيد؟ هل أنت صديق محسن؟

حسن: بله ، من دوست محسن هستم نعم ، أنا صديق محسن

والدة الطفل: شما دوست محسن هستيد؟ هل أنت صديق محسن؟

حسن: بله ، من دوست محسن هستم نعم ، أنا صديق محسن

الطفل: شما كجا می رويد؟ إلى أين تذهبان؟

حسن: ما به خانه ی محسن می رويم نحن نذهب إلى بيت محسن

والدة الطفل: ما به خانه ی خودمان می رويم نحن نذهب إلى بيتنا

الطفل: شما چه كاره هستيد (يا) شغل شما چيست؟ ما مهنتك؟ (أو) ما شغلك؟

حسن: من دانشجو هستم أنا طالب جامعي

والد الطفل: من مهندس برق هستم أنا مهندس كهرباء

محسن: من دانشجو هستم أنا طالب جامعي

والدة الطفل: من حساب دار هستم أنا محاسبة

=====

حسن: ما كجا هستيم؟ أين نحن؟

محسن: ما در برج ميلاد بوديم نحن كنا في برج ميلاد
: الان می خواهيم به خانه برويم الان نريد ان نذهب إلى البيت

حسن: برج ميلاد ، كوه ، آنها كجا رفتند برج ميلاد ، الجبل ، اين ذهبا

محسن: آنها هم

قواعد اللغة الفارسية

تستخدم الجهات في اللغة الفارسية بصوره كثيرة وهي

بالا	فوق
پايين	تحت
جلو	أمام
عقب	خلف

روی	فوق
زیر	تحت
کنار	بعید
بیرون	خارج
درون	داخل
داخل	داخل
پشت	وراء
راست	یمین
چپ	یسار

أمثلة على الجهات

برگه روی میز است الورقة فوق الطاولة

ورقه روی میز است الورقة فوق الطاولة

دانش آموز پشت میز است الطالبة وراء المنضدة

آسمان بالای سر ماست السماء فوق رؤوسنا

گربه زیر میز است القطة تحت الطاولة

دستم داخل (یا) درون جیب است يدي داخل جيبی

این در سمت راست من ایستاده هذا واقف يمينی

این در سمت چپ من ایستاده هذا واقف يساري

كيف يمكن استخدام ظروف الزمان في اللغة الفارسية

قيد زمان	ظرف زمان
اکنون	الآن
پیش از این	قبل الآن أو سابقا
پس از آن	بعد ذلك أو لاحقا
قبلا	من قبل
بعدا	فيما بعد
در گذشته	فيما سبق
در آینده	في المستقبل

اکنون هوا گرم است الآن الجو حار

پیش از این باران بارید قبل الآن قد امطرت السماء

درس را نوشتیم و پس از آن به دانشگاه رفتیم. کتبت درسی وبعد ذلك ذهبت إلى الجامعة

توجد ظروف مشتركة بين الفارسية والعربية مثل (قبلا ، بعدا)
بمعنى قبل أن او بعد أن

آیا قبلا او را دیده ای؟ هل رأيته سابقا؟

امشب با من تماس می گیری؟ هذه الليلة تتصل بي هاتفيا؟

بعدا با تو تماس میگیرم سأتصل بك فيما بعد

در گذشته / در آینده فيما سبق / في المستقبل

من این مطلب را در آینده توضیح خواهم داد سأشرح هذا الموضوع في المستقبل

=====

ایستادن را صرف می کنم سأصرف فعل الوقوف

ایستادم - ایستادی - ایستاد - ایستادیم - ایستادید - ایستادند

الحلقة ۱۵

این جملات را تکمیل کنید اکملا هذه الجمل

مانند الگو مثل النموذج

این کتاب است هذا كتاب

این دفتر است هذا دفتر

این مداد است هذا قلم رصاص

این استاد است هذا استاذ

این دانشجو است هذا طالب جامعي

این دختر است هذه بنت

این پسر است هذا ولد

این (یا) آن

هذا (أو) هذه للقريب // ذلك او تلك للبعيد

آن کتاب است ذلك كتاب

آن میز است تلك طاولة

آن در است ذلك باب

آن استاد است ذلك استاذ

آیا این در است؟ هل هذا باب؟

بله ، این در است نعم ، هذا باب

نه ، این در نیست لا ، ليس هذا باب

آیا آن در است؟ هل ذلك باب؟

بله ، آن در است نعم ، ذلك باب

نه ، آن در نيست

خير ، آن در نيست لا ، ليس ذلك باب

آيا اين خودرو است؟ هل هذه سيارة

بله ، اين خودرو است نعم ، هذه سيارة

آيا آن زن است؟ هل تلك امرأة؟

خير ، آن زن نيست لا ، تلك ليست امرأة

آن مرد است ذلك رجل

آيا آن ميز است؟ هل تلك طاولة؟

خير ، آن ميز نيست لا تلك ليست طاولة

بله ، آن ميز است نعم تلك طاولة

آيا آن پسر است هل هذا ولد؟

خير ، آن پسر نيست لا ، هذا ليس ولد

بله ، آن پسر است نعم هذا ولد

آن مرد پير است ذلك الرجل عجوز

اين دختر خواب است هذه البنت نائمة

اين پسر بيدار است هذا الولد مستيقظ

آن دختر خوشحال است تلك البنت مسرورة

آن پسر ناراحت است ذلك الولد حزين

اين خانه زيبا است هذا البيت جميل

آن خانه كهنه است ذلك البيت قديم

اين مداد كوتاه است هذا القلم قصير

آن درخت بلند است تلك الشجرة طويلة

آن میز کوچک است تلك الطاولة صغيرة

این میز بزرگ است هذه الطاولة كبيرة

آن سنگ بزرگ است تلك الغرفة كبيرة

این سنگ کوچک است هذه الحجرة صغيرة

آن آب گرم است ذلك الماء دافئ

این آب سرد است هذا الماء بارد

این اتاق کثیف است هذه الغرفة وسخة

این اتاق تمیز است هذه الغرفة نظيفة

الكلمات

المعنى	الكلمة	عكسها	المعنى
قبيح	زشت	زیبا	جميل
كبير	بزرگ	کوچک	صغير
سليم	سالم	مريض	مريض
طويل	بلند	کوتاه	قصير
شباب	جوان	پير	عجوز
بارد	سرد	گرم	حار
خفيف	سبك	سنگین	ثقیل
ضاحك	خندان	گریان	باك
نظيف	تمیز	کثیف	وسخ
نائم	خواب	بیدار	مستيقظ

این جملات را کامل کنید؟ أكمل الجمل التالية؟

این اتاق است هذه الغرفة

این اتاق زیبا است هذه الغرفة جميلة

این اتاق زیبا و بزرگ است هذه الغرفة جميلة وكبيرة

آیا این اتاق زیبا بزرگ است؟ هل هذه الغرفة الجميلة كبيرة؟

بله ، این اتاق زیبا بزرگ است. نعم ، هذه الغرفة الجميلة كبيرة

محسن: مریض ، تو مریض شدی؟ مریض ، هل أنت مریض؟

حسن: بله من مریض هستم انا مریض

محسن: تب داری أنت محموم

حسن: بله من تب دارم نعم أنا محموم

محسن: دیکه چه احساسی داری؟ بماذا تشعر أيضا؟

حسن: آهان ، چه احساسی دارم آها ، بماذا اشعر

محسن: نه ، بگو دلم درد می کند لا ، قل عندي مغص أو بطني تؤلمني

حسن: بله ، دلم درد می کند نعم ، بطني تؤلمني ، عندي مغص

محسن: رنگت پریده ، سفید شدی انك شاحب الوجه ، وجهك مصفر
: نه ، رنگم پریده (یا) رنگ من پریده است لا ، وجهي شاحب

حسن: بله رنگم (یا) رنگ من پریده ، سفید شدم نعم أنا شحب ومصفر الوجه

محسن: بگو ، حالت تهوع دارم قل ، أشعر بالغثيان

حسن: بله ، آقای دکتر حالت تهوع دارم أشعر بالغثيان

محسن: فهمیدم ، فهمیدم فهمت ، فهمت

محسن: خوب ، جای دیگرت درد نمی کند؟ حسناً ، هل تشعر بألم آخر؟

قواعد اللغة الفارسية

أنواع التركيب في اللغة الفارسية

** التركيب الإضافي وهو المضاف والمضاف إليه

** التركيب الوصفي وهو بين الصفة والموصف فالصفة تبين شيء من خصائص الموصوف ، وتأتي بعده كما في العربية

ملاحظة: التراكيب الإضافي والوصفي لهما علاقة بالتركيب بين أسمين وليس بين اسم و فعل لان التركيب بين الاسم والفعل يكون جملة مثل
على رفت

فالتركيب بين الاسمين إما تركيب إضافي يعني مضاف ومضاف إليه وإما وصفي بمعنى موصوف وصفة

مثال على التركيب الوصفي

شهری بزرگ مدينة كبيرة

تهران پایتخت ایران شهری بزرگ است طهران عاصمة ایران هي مدينة كبيرة

في الفارسية تأتي الكسرة في نهاية المضاف مثلاً
كتاب من ، دفتر سعيد ، ماشين حسين

وكذلك تأتي الكسرة في نهاية الموصوف مثلاً
شهر بزرگ ، پایتخت زیبا

فكلمة بزرگ و كلمة زیبا صفة ولاكن تأتي الكسرة في نهاية الموصوف ، فكيف يمكن معرفة الفرق بين الصفة والمضاف إليه

إذا كانت الكلمة التي تأتي بعد الكلمة الأولى تدل على وصف أو ميزة أو خصيصة من خصائص الكلمة السابقة نعتبرها صفة وهذا تركيب وصفي مثلاً الكلمات التالية
زیبا ، بزرگ ، کوچک

والتي تكون في نهاية الكلمة التي قبلها كسرة ولاكن هي صفة وليس مضاف إليه

التركيب الثالث هو التركيب الوصفي الإضافي وهو مزيج بين التركيبين السابقين وهو عبارة عن ثلاث كلمات أو أكثر وهناك صفة وهناك مضاف إليه

مثلاً نقول في اللغة العربية باب الحديقة الجميل فجميل هي وصفة والحديقة هي مضاف إليه ومعناها في اللغة الفارسية

در زیبای باغ

ففي المثال السابق تأتي الصفة أولاً (زیبا أي جميل) ثم بعدها المضاف إليه (باغ ومعناها/الحديقة) إما في العربية يأتي المضاف إليه أولاً ثم الصفة

كما يوجد في اللغة الفارسية أيضاً تتابع الإضافة كما هو في اللغة العربية مثلاً

كتاب تلمیذ الصف

قلم دانش آموز این کلاس

فإضافة الكلمة إلى كلمتين ثم إلى ثلاثة لا بأس به ولاكن إذا أضيفت الكلمة إلى أكثر من ذلك يصبح أسلوب غير جميل أو غير رائع في جميع اللغات ويعتبر غير فصيح

ملاحظة مهمة : متى توضع الكسرة أو حرف ی في نهاية المضاف أو الموصوف إذا كانت كلمة المضاف أو كلمة الموصوف تنتهي بأحد الأحرف التالية

ا ، ی ، هـ ، و وأردنا أن نضيفها إلى كلمة بعدها تأتي بحرف الياء (ی) فكلمة (خدا) ومعناها سيدي أو ربي تكون بعد الإضافة

خدای من (أو) خدای حسین

مدرسه ی من معناها مدرستي

موسی ی نبي

الحلقة ١٦

في المستشفى

محسن: اول بايد پذيرش بشوى عليك أن تدفع أولاً

حسن: من اول بايد پذيرش بشوم علي أن ادفع أولاً

حسن ومحسن: سلام خسته نباشيد

موظفة التسجيل: سلام متشكرم

حسن: ما بايد به دكتور برويم يجب أن نرى الطبيب

الموظفة: چه دكتورى؟ أي طبيب؟

دكتور ارتوپد طبيب عظام

قلب القلب

چشم پزشکی طبيب العين

داخلي الأمراض الداخلية

پوست جلد

اعصاب و روان الأعصاب و الأمراض النفسية

روان پزشکی الطبيب النفسي

الموظفة: چه دكتورى أي طبيب

حسن: دلم در دمی کند بطني يؤلمني

الموظفة: خوب ، متخصص گوارش حسنا ، طبيب أمراض الأمعاء والجهاز الهضمي

: شما بايد پیش متخصص دستگاه گوارش تشریف ببرید
عليك أن تذهب إلى أخصائي الأمراض الداخلية

الموظفة: نام ونام خانوادگی بیمار؟ ما هو اسم ولقب المريض؟

حسن: حسن الحاج

الموظفة: سن العمر

حسن: ۲۳ ساله هستم ۲۳ عاماً

الموظفة: بیماری خاصی ندارید؟ الست مصابا بمرض خاص؟

حسن: نه لا

الموظفة: علت مراجعه؟ سبب المراجعة؟

حسن: علت مراجعه دل درد سبب المراجعة ، مغص في البطن

الموظفة: داروی خاصی مصرف می کنید؟ هل تستخدم دواءً خاصاً؟

حسن: نه لا

الموظفة: علائم بیماری؟ أعراض المرض؟

: بیماری خاصی ندارید؟ ألسنت مصابا بمرض خاص؟

دارو دواء

مصرف کردن مصدر آن است الاستخدام
، مصرف کردی ، مصرف کرد
، مصرف کردید ، مصرف کردند

مصرف می کنید فعل حال استمراری است

الموظفة: خوب شماره تلفن شما چند است؟ ما هو رقم هاتفك؟

۰ - ۹۱۲ - ۱۴۱

الموظفة: أدرس العنوان

حسن: میدان تجریش ، خیابان دربند ، کوچه ناصر خسرو ، بن بست اول ، پلاک ۱

حسن و محسن : خیلی ممنون متشکرم

محسن: سلام خسته نباشید

موظفة القسم: سلام بفرمایید

حسن: بفرمایید

تفضلوا

موظفة القسم: متخصص گوارش؟ متخصص أمراض داخلية وأمعاء
: لطفا تشریف داشته باشید صداتون خواهم کرد تفضل اجلس ، سأناديك

حسن: خير ممنون // چرا به اینجا اومدی؟ لماذا أتيت إلى هنا؟

الطفل: پام زخم شده رجلی جرحت

حسن: چرا پای تو زخمی شده؟ لماذا جرحت رجلك؟

الطفل: افتادم وقعت

: سرم گيج رفت افتادم أصبت بدوار فوقعت

: پدرم میگوید شاید به سرم ضربه وارد شدی است

يقول ابي من الممكن ان يكون رأسي قد اصيب بضربه

الطفل: شما چرا به اینجا امده اید؟ أنت لماذا أتيت إلى هنا؟

حسن: من تب دارم حالت تهوع دارم دلم درد میکند محموم و أشعر بالغثيان وبطني يؤلمني

الطفل: شما مسموم شده اید قد تسممت

موظفة القسم: آقای حسن الحاج

الطبيب: خوش آمدید من در خدمت شما هستم تقضلاً أنا في خدمتكم

حسن: آقای دکتر من بیمار هستم أنا مريض يا دكتور

الطبيب: چرا؟ چه علائمی از بیماری دارید؟ لماذا؟ ماهي علامات المرض؟

حسن: تب ، دل درد ، حالت تهوع الحمى ، المغص ، الغثيان

الطبيب: از کی شروع شده است؟ متى بدأت؟

حسن: از امروز صبح شروع شده است من صباح اليوم

الطبيب: دیشب غذا چه خورده اید؟ ماذا تعشيت البارحة؟

كلمات جديدة

الحاضر	حال
اليوم	امروز
الليلة	امشب
الماضي	گذشته
أمس	دیروز
أمس بالليل (البارحة)	دیشب
قبل أمس	پریروز
قبل البارحة	پریشب
المستقبل	آینده
غداً	فردا
غداً ليلاً (الليلة القادمة)	فردا شب
بعد غد	پس فردا
بعد الليلة القادمة	پس فردا شب

محسن: دیشب غذا چه خوردی؟ ماذا تعشيت البارحة

حسن: پلو خورشت

الطبيب: لطفا تشریف ببرید روی اون تخت دراز بکشید اذهب واستلق على ذلك السرير رجاء
: من برای شما چندتا آزمایش می نویسم اكتب لك عدة فحوصات
: وچند تا هم قرص و شربت و کبسول ، وتعداد ۱۰ عدد آمپول
وعده اقراص وشراب وكبسول وعشر حقن

الطبيب: خدمت شما في خدمتکما

محسن: خوب آقای دکتر با اجازه حسنا دكتور بعد أذنك

الطبيب: خیلی خوش آمدید

حسن و محسن: خدا حافظ

کلمات جدیدة

علامات المرض	علايم بیماری
الضجر	بی حوصلگی
الحمى	تب
الألم	درد
عطاس	عطسه
الكحة	سرفه
مخاط الأنف	آبریزش ازبینی
صعوبة التنفس	تنگی نفس
الألم في الحلق	گلو درد
حالة الغثيان	حالت تهوع
دوار	سرگیجه

محسن: اما حال شما خوب است
: اینها برای آموزش بود

کلمات جدیدة

علامات المرض	علايم بیماری
وجع الرأس	سر درد
حرارة	تب
ألم	درد
دوار أو دوخة	سرگیجه
جرح	زخم
حالة الغثيان	حالت تهوع
عطاس	عطسه
الكحة	سرفه
صعوبة التنفس	تنگی نفس

قواعد اللغة الفارسية

ماهي الأفعال كثيرة الاستخدام في اللغة الفارسية والتي تستخدم يوميا مثل اكلت شربت - ذهبت - نمت - دخلت
واژگان پر بسامد
الكلمات كثيرة الاستخدام

الأفعال كثيرة الاستخدام وهي عبارة عن ١٢ فعل

كلمات جديدة

گفتن	القول، الحديث التحدث
شنیدن	الاستماع
خواندن	القراءة
نوشتن	الكتابة
خوردن	الأكل
نوشیدن	الشرب
خوابیدن	النوم
دستم را شستم	الغسل
داشتن	الملكية
بودن	الوجود
رفتن	الذهاب
آمدن	المجيء

رفتن بمعنى الذهاب

او دیروز به خانه دوستش رفت هو ذهب امس إلى منزل صديقه

شستن بمعنى الغسل

من دیروز لباسهایم را شستم - امس غسلت ملابسی
خوابیدن بمعنى النوم
من ده ساعت می خوابم أنا أنام ١٠ ساعات

في الفارسية هناك نوعان من الفعل
الفعل البسيط وهو الفعل المتكون من جزء واحد مثل
گفت - خورد - نشست - می گویم

أما الفعل المركب هو الذي يتكون من جزئيين (اسم وفعل) مثل
درس خواندن (مصدر للفعل المركب) ومعناها الدراسة

او درس خواند هو درس او هي درست

ما درس خوانديم نحن درسنا

قصه گفتن

من برای شما یک داستان جذاب نقل می کنم *انا اقص عليكم قصة طريفة*

شدن ، شد --- روز شد
صار --- أصبح اليوم

چه چیز سبب موفق شدن تو در مدرسه شد؟ *ما سبب نجاحك في المدرسة؟*

حاضر شدن در کلاس *حضور في الصف*

بودن ، شدن ، کردن ، گفتن ، دادن ، خواندن *فهذه الكلمات تتركب مع الجزء الأول أفعال*

دوستم از شنیدن این خبر خوشحال شد *اصبح صديقي مسرورا من هذا الخبر*

خوشحال شد *صار مسروراً*

درس خواندن موجب پیشرفت است *الدراسة تسبب التقدم في الحياة*

الحلقة ۱۷

این مهم نیست مهم این است که تو فارسی یاد بگیری

واحد پول ایران ریال است الريال هو العملة في إيران

این سکه یک ریالی است هذه العملة بريال واحد

تومان ده برابر ریال است التومان عشرة أضعاف الريال

چهار عمل اصلی ریاضی العمليات الحسابية الاربع

کلمات جدید

جمع	الجمع
منهی	الطرح
ضرب	الضرب
تقسیم	القسمة

سکه ده ریالی مساوی است با یک تومان عملة العشرة ريالات تساوي تومان واحد

سکه پنجاه ریالی مساوی است با پنج تومان عملة الخمسين ريالاً تساوي خمسة تومات

سکه صد ریالی مساوی است با ده تومان عملة مئة ريال تساوي عشرة تومات

سکه دویست و پنجاه ریالی مساوی است با بیست و پنج تومان
عملة المائتين وخمسين ريالاً تساوي خمسة وعشرين توماناً

سکه پانصد ریالی مساوی است با پنجاه تومان عملة الخمسمئة ريال تساوي خمسين توماناً

اینها سکه ها بودند كانت هذه هي العملات

کلمات جدید

سکه ها	العملات المعدنية
اسکناس	العملة الورقية

این اسکناس صد ریالی مساوی است با ده تومان هذه العملة الورقية المئة ريال تساوي عشرة تومات

این اسکناس پانصد ریالی مساوی است با پنجاه تومان عمله الخمسمئة ريال تساوي خمسين توماناً

این اسکناس هزار ریال مساوی است با صد ریال عملة الألف ريال تساوي مئة تومان

کلمات جدید

صد	۱۰۰
دویست	۲۰۰
سیصد	۳۰۰
چهارصد	۴۰۰
پانصد	۵۰۰
ششصد	۶۰۰
هفتصد	۷۰۰
هشتصد	۸۰۰
نهصد	۹۰۰
هزار	۱۰۰۰
ده هزار	۱۰,۰۰۰
بیست هزار	۲۰,۰۰۰
سی هزار	۳۰,۰۰۰
چهل هزار	۴۰,۰۰۰
پنجاه هزار	۵۰,۰۰۰
شصت هزار	۶۰,۰۰۰
هفتاد هزار	۷۰,۰۰۰
هشتاد هزار	۸۰,۰۰۰
نود هزار	۹۰,۰۰۰
صد هزار	۱۰۰,۰۰۰
یک میلیون	۱,۰۰۰,۰۰۰
ده میلیون	۱۰,۰۰۰,۰۰۰
صد میلیون	۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰
یک میلیارد	۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰

محسن: آفرین ، از کجا فهمیدی ؟ آحسنت ، کیف عرفت؟

حسن: این یک راز است /نه سر

محسن: خوب ، این چه عددی است - آحسنت ، ما هذا العدد؟

۱,۰۰۰,۰۰۰

این یک میلیون هذا مليون

۱۰,۰۰۰,۰۰۰

این ده میلیون هذا عشرة ملايين

۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰

این صد میلیون هذا مئة مليون

۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰

این یک میلیارد هذا المليارد

حسن: بله ، پول خیلی خوب است نعم ، النقود جيدة جداً

محسن: این چه اسکناسی است؟ ما هذه العملة؟

حسن: این اسکناسی دو هزار ریالی مساوی است با دویست تومان هذه عملة الفی ریال تساوي مئتي تومان
: این اسکناسی پنج هزار ریالی مساوی است با پانصد تومان
هذه عملة خمسة آلاف ریال التي تساوي خمسمائة تومان

محسن: آفرین حروف ربط را به کار ببر أحسنت ، استخدم حروف العطف
: به کار ببر فعل امر است أي أستخدم

حسن: می دانم أعلم

آن اسکناس ده هزار ریالی است مساوی با هزار تومان تلك عملة (۱۰,۰۰۰) ریال ، تساوي (۱,۰۰۰) تومان

آن اسکناس پنجاه هزار ریالی که مساوی با پنج هزار تومان است
تلك عملة (۵۰,۰۰۰) ریال ، تساوي (۵,۰۰۰) تومان

محسن: آفرین بر تو ، نمره تو بیست است أحسنت ، درجتك عشرون من عشرين

حسن: خیلی ممنون هستم چون که معلم من تو هستی شكراً جزيلاً لأنك أنت معلمي

سکه ها العملة المعدنية

یک ریال ، دو ریال ، پنج ریال ، ده ریال ، بیست ریال ریال واحد ، ۲ ریال ، ۵ ریالات ، ۱۰ ریالات ، ۲۰ ریال

پنجاه ریال ، دویست و پنجاه ریال ، پانصد ریال ۵۰ ریال ، ۲۵۰ ریال ، ۵۰۰ ریال

کلمات جدیدة

اسکناس ها	العملات الورقية
اسکناس صد ریالی	۱۰۰ ریال
اسکناس دویست ریالی	۲۰۰ ریال
اسکناس پانصد ریالی	۵۰۰ ریال
اسکناس هزار ریالی	۱,۰۰۰ ریال
اسکناس دو هزار ریالی	۲,۰۰۰ ریال
اسکناس پنج هزار ریالی	۵,۰۰۰ ریال
اسکناس ده هزار ریالی	۱۰,۰۰۰ ریال
اسکناس بیست هزار ریالی	۲۰,۰۰۰ ریال
اسکناس پنجاه هزار ریالی	۵۰,۰۰۰ ریال

حسن: پول خوب است المال جيد

: پول خیلی خوب است المال جيد جداً

: من پول می خواهم أنا أريد المال

کلمات جدیدة

اسکناس ها العملات الورقية

ریال واحد (عملة معدنية)	سکه یک ریالی
۲ ریال (عملة معدنية)	سکه دو ریالی
۵ ریالات (عملة معدنية)	سکه پنج ریالی
۱۰ ریالات (عملة معدنية)	سکه ده ریالی
۲۵۰ ریال (عملة معدنية)	سکه دویست و پنجاه ریالی
۵۰۰ ریال (عملة معدنية)	سکه پانصد ریالی
۱۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس صد ریالی
۲۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس دویست ریالی
۵۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس پانصد ریالی
۱۰۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس هزار ریالی
۲۰۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس دو هزار ریالی
۵۰۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس پنج هزار ریالی
۱۰۰۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس ده هزار ریالی
۲۰۰۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس بیست هزار ریالی
۵۰۰۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس پنجاه هزار ریالی

محسن: مادر امروز چه هوای خوبی است الطقس جيد اليوم يا أمي

الأم: خیلی كثيراً

محسن: خیلی هوا خوب است الهواء جيد جداً

الأب: خانم دست شما درد نکید صبحانه خیلی خوبی بود سلمت يداك يا سیتي ، كان الفطور ممتاز

الأم: نوش جان هنیئاً مریئاً

الأب: خوب بچه ها با عرض معذرت دیگه دیر شده من باید برم لقد تأخرت كثيراً ، بعد انکم يا أولاد

الأم: به سلامت مع السلامة

الأخ: پدر صبر کنید من هم با شما می ایم انتظر يا أبي سأتي معك
: مادر دست شما هم درد نکند سلمت يداك يا أمي

الأم: عجله نکن پسرم اروم تر لا تستعجل

محسن: داداش مواظب خودت باش انتبه لنفسك يا أخي
: پدر جون شما هم همینطور وأنت أيضاً يا أبي

حسن: دست شما درد نکند مادر سلمت يداك يا أمي

الأم: نوش جان هنیئاً مریئاً

: نه شما بنشینید الان برنامه شبکه الکوثر شروع می شود لا انت اجلس سيبدأ برنامج قناة الکوثر الآن

: آموزش زبان برای شما مهمترین کار است تعلم اللغة اهم شيء لك

مهم این است که تو فارسی یاد بگیری

قواعد اللغة الفارسية

الصفات المستخدمة لبيان حالات الإنسان مثل **حزين** ، **فرحان** ، **جوعان** ، **متعب** ففي الفارسية توجد كلمات أيضا مثل **شادمان** ، **شاداب** بمعنى **فرحان** أو **مسرور**

غمگین بمعنى **حزين** وهي مكونة من مقطعين **غم** بمعنى **حزن** وكلمة **گین** حيث تستخدم لتدل على **صفة الحزن** للإنسان وهي أيضا مضادة لكلمة **شادمان** أو **شاداب** ومعناها **فرحان**
خسته بمعنى **متعب** وهي مضاد الكلمات التي تدل على النشاط مثل **سرحال** ، **فعال** ، **پرکار**

توجد كلمات كثيرة في اللغة العربية قد دخلت اللغة الفارسية إما بنفس المعنى أو بمعنى آخر كلمة **مريض** فهي نفس المعنى في اللغتين
سعيد مريض است سعيد مريض

بیمار نفس كلمة **مريض** ومعناها **الشخص المريض** وهما عكس كلمة **سالم** ومعناها **ليس به مرض**

آرام بمعنى **هادئ**

تنبل بمعنى **كسول** وعكسها **فعال** ، **پرکار** بمعنى **نشط** او **يعمل كثيرا**

او **خسته است** هو **متعب**

من **غمگین هستم** أنا **حزينه**

يوجد أسلوبان لاستخدام هذه الصفات

الأسلوب الأول

نأتي بضمير أو كلمة ثم نستخدم هذه الصفة إليهم مثل

من **غمگین هستم**

أنها **بیمار هستند** بمعنى **هؤلاء مرضى**

فقد أسندت الصفة (**غمگین**) إلى الضمير (**من**)

الأسلوب الثاني

أن نستخدم هذه الكلمات أو الصفات كأفعال مثل

بیمار شدن ، **مريض شدن** بمعنى **أصابه المرض**

غمگین شدن بمعنى **أصابه الحزن** أو **صار حزينا**

خسته شد بمعنى **أصبح متعبا**

فقد أضيفت كلمة **شدن** أو **شد** إلى الصفات لتصبح فعل بمعنى **الصيرورة** أي **صار**

أو **أصبح**

وتستخدم هذه الصفات لذكر السبب الذي يسبب هذا الأثر للإنسان مثال
او مرا خسته كرد هو / تعبني

فنستخدم كلمة كرد للدلالة على السبب الذي أثار هذا الأثر بمعنى **سبب**

او مرا غمگين كرد هو / آزرني

او مرا خسته كرد / تعبني

او مرا شادمان كرد هو / آفرحي

محسن: ما به بانک میرویم تا فرم پرکنیم نحن سنذهب إلى البنك ونعبي الطلب

پرداخت کنیم ندفع

دریافت کنیم نحصل على

واریز کنیم - نضع في الحساب

چک صادر کنیم نصدر الشيك

محسن: افرین و قبض های آب ، برق ، تلفن و گاز را بپردازیم
ندفع فواتير المياه والكهرباء والتليفون والغاز

حسن: و برای محسن حساب عابر بانک باز کنیم ونفتح لمحسن حساب للصراف الآلي

حسن: و پولهای لبنانی من را به پول ایرانی تبدیل کنیم وتصريف عملاتي اللبنانية إلى عملات إيرانية

آنجا بیمارستان است هناك مستشفى

اینجا فروشگاه پوشاک است هنا محل بيع الملابس

اینجا کفش فروشی است هنا محل بيع الأحذية

آنجا داروخانه است هناك صيدلية

پلیس راهنمایی و رانندگی شرطي السير

آنجا شیرینی فروشی است يا قنادی هناك محل الحلويات

این تاکسی است هذه سيارة الأجرة

راننده ی تاکسی سائق سيارة الأجرة

اینها اتوبوس هستند هنا الحافلات

راننده ی اتوبوس سائق الحافلة

خب اینجا دکه ی روزنامه فروشی است هنا محل بيع الجرائد

کلمات جدیدة

بیمارستان	مستشفى
داروخانه	صيدلية
شیرینی فروشی	محل بيع الحلويات
قنادی	محل بيع الحلويات
پلیس راهنمایی و رانندگی	شرطي السیر
کفش فروشی	محل بيع الأحذية
دکه ی روز نامه فروشی	محل بيع الجرائد
تاکسی	أجرة
اتوبوس	الحافلة
راننده ی تاکسی	سائق الأجرة
راننده ی اتوبوس	سائق الحافلة

محسن: این ها را از کتاب مصور فرهنگ لغات فارسی یاد گرفتی؟

حسن: تو از کجا فهمیدی؟

محسن: این مهم نسیت مهم اینه که من فارسی یاد بگیرم

الحلقة ۱۸

حسن: اینجا اسم ما نوشته شده است اسماؤنا مكتوبة هنا

نوشته شده است قد كتبت هنا

محسن: ولی این ها مهم نیست ولكن هذا ليس مهماً
: مهم اینه که من فارسی یاد بگیرم

الموظفة: بفرمایید ، چه خدمتی می توانم برای شما انجام بدهم؟ تفضلاً ، هل من خدمة اقدمها لكم؟

حسن: ما برای پرداخت قبض آب ، برق ، گاز و تلفن و بازکردن حساب
لقد جئنا لدفع فواتير المياه والكهرباء والتليفون والغاز وفتح حساب

الموظفة: گشایش حساب صحیح تر است افتتاح الحساب أصح

حسن: گشایش حساب عابر بانک برای دوست من آمده ایم اتینا لأفتتاح حساب للصراف الآلي لصديقي

الموظفة: بسیار خوب

حسن: و برای تبدیل کردن پول های لبنانی به پول ایرانی آمده ایم
واتینا لتحويل العملة اللبنانية إلى عملة إيرانية

حسن: برای نقد کردن چک آقای ایران منش آمده ایم واصرف حوالة السيد ايران منش

الموظفة: لطفا این چک را پشت نویسی کنید أذن املئ المعلومات خلف الحوالة

پشت نویسی ملأ خلف الشيك

الموظفة: لطفا گواهی نامه ، شناسنامه ، کارت ملی یا گذر نامه ی خود را ارائه دهید
رجاء ، اظهر رخصة القيادة ، بطاقة الهوية ، بطاقة الجنسية ، جواز السفر

الموظفة: قبض آب ، برق ، گاز و تلفن خود را الان پرداخت می کنید؟
هل تدفعون فواتير المياه والتليفون والغاز الآن؟

حسن: بله خیلی ممنون

الموظفة: خب ، از مبلغ چک یک میلیون ریال بود جمع مبلغ قبض هارا کم کردم
حسناً ، لقد خصمت مبلغ جميع الفواتير من مبلغ الصك الذي هو بمليون ريال

الموظفة: مبلغ پانصد هزار ریال باقیمانده است تقدیم کنم؟ وبقي منه الخمسمئة الف ريال هل اقدمه اليك؟

محسن: خب ، توجه کن مبلغ یک میلیون ریال منهای قبض های

: گاز ، برق ، آب وتلفن یک میلیون منهای پانصد هزار ریال

: مساوی است با پانصد هزار ریال که ایشان می گوید تقدیم می کنم

محسن: تو میگویی که این مبلغ را میخواهم به حساب محسن ایران منش واریز کنم
انت تقول اريد ايداع هذا المبلغ في حساب السيد ايران منش

حسن: میخواهم این مبلغ را به حساب آقای محسن ایران منش واریز کنم
اريد ايداع هذا المبلغ في حساب السيد ايران منش

محسن: آفرین یک بار دیگه هم بگو أحسنت ، قل مرة أخرى

الموظف: میخواهید این مبلغ را به حساب آقای محسن ایران منش واریز کنید؟
إن ترید تسديد المبلغ إلى حساب السيد ايران منش؟

حسن: بله حتما

الموظف: پس لطفا این فیش را پر کنید و امضا کنید إن املئ هذه الاستمارة

نام الاسم

نام خانوادگی اسم الأسرة

مبلغ به حروف المبلغ بالحروف

پانصد هزار ریال خمسمائة الف ريال

به حساب شماره ی حساب رقم

سی ونه ، نود و دو ، پنجاه و پنج - ۳۹ ، ۹۲ ، ۵۵

بانک مهر بنك مهر

شعبه توحیدی فرع توحیدی

نام و نام خانوادگی دریافت کننده اسم واسم اسرة الشخص القابض

حسن: پس محسن ایران منش مینویسیم إن نكتب اسم ولقب المستلم محسن ايران منش

امضاء پرداخت کننده توقيع الدافع

حسن: پس پرداخت کننده من هستم إن أنا الدافع
: پس من امضاء میکنم إن سأوقع

محسن: خب تاریخ را هم بنویس از راست به چپ أيضا كتابة التاريخ من اليمين إلى اليسار

: اول روز ، بعد ممیز / بعد ماه ، بعد ممیز / ودر آخرهم سال را مینویسیم
نکتب اليوم بعدها علامة / بعدها الشهر بعدها علامة / وفي الأخير نكتب السنة

۸۱/۱۲/۱۲

حسن: اول از سمت راست روز بعد ماه وبعد سال را مینویسیم من اليمين أولا نكتب اليوم والشهر والسنة

محسن: خوب حالا فیش را بهم تصدی بده الان أعط الورقة للمتصدي

الموظفة: این خدمت شما دیگه امری ندارید؟ تفضل ، هل من خدمة أخرى؟

حسن: تبدیل پول لبنانی به پول ایرانی تغییر العملة اللبنانية إلى عملة إيرانية

الموظفة: شما چقدر پول لبنانی دارید؟ كم عملة لبنانية لديك؟

حسن: يك مليون ليره مليون ليرة

الموظفة: هر ليره شش ريال میشود
: پس يك مليون ليره ضربدره شش
: میشود شش مليون ريال

الموظفة: پس لطفا این فیش را هم پر کنید رجاء املا هذه الاستمارة أيضا

قواعد اللغة الفارسية

الحروف

او از مدرسه برگشت الحرف هو از

او به دانشگاه می رود الحرف هو به

او تا ظهر در مدرسه می ماند الحرف هو تا

او در تهران زندگی میکند الحرف هو در

من با دوستم به سینما رفتم الحرف هو با و به

فهذه الحروف هي حروف إضافية وليست من الأركان الأساسية في الجملة وهي في الأغلب تعادل حروف الجر في اللغة العربية كما في الجدول التالي

در	في
به	إلى
با	مع
از	من
تا	إلى

را ليس من حروف الجر ولاكن هو علامة المفعول به مثلاً

او كتاب را برداشت هو رفع الكتاب

ففي اللغة العربية لا يوجد حرف ولاكن في اللغة الفارسية يوجد حرف للدلالة على المفعول به

كما يوجد شيء مشترك بين اللغة العربية واللغة الفارسية وهي **ى** النسبة كقول

او **ایرانی است** هو **ایرانی**

فـ **ى** النسبة الموجودة في كلمة **ایرانی** مشتركة بين اللغة العربية واللغة الفارسية فالتشديد الموجود في آخر كلمة

ایرانی هو في اللغة العربية ولاكن انتقل إلى اللغة الفارسية

ايضا كلمة

فرانسوی فرنسي

تهرانی طهراني او من طهران

من **ایرانی هستم** انا **ایرانی**

او **خارجی است** هو خارجي او اجنبي

يوجد فرق بين **(ى)** النسبة و **(ى)** التنكير

درخت از گیاهان است

درختی بلند در حیاط ما هست

فالكلمة درخت في المثال الأولى تتحدث عن الجنس أما في الجملة الثانية هي عبارة عن كلمة نكرة لإلتحاق حرف **(ى)**

بـ درخت

من کتابی خریدم انا اشتريت كتاباً

فـ **(ى)** النسبة مشتركة أما **(ى)** النكرة تأتي في اللغة الفارسية بدل التنوين الذي يأتي في الكلمة النكرة في اللغة العربية

ككلمة **کتاباً**

این مهم نیست مهم این است که تو فارسی یاد بگیری

محسن: ما میخوایم خودرو را تعمیر کنیم نريد ان نصلح السيارة

تعمیر کردن تصليح أو صيانه

تعمیر می کنم ، تعمیر می کنی ، تعمیر می کند اصلح ، تصلح ، يصلح

تعمیر می کنیم ، تعمیر می کنید ، تعمیر می کنند - نصلح ، تصلحون ، يصلحون

خب کیف ابزار صندوق العدة

محسن: این کیف ابزار است هذا صندوق الأدوات

انبردست المفك

پیچ گوشتی مفك براقي

آچار مفتاح لفك الصواميل

محسن: موتور خودرو خراب است لقد تعطل محرك السيارة
: باید با تعمیرکار خودرو تماس بگیریم علينا ان نتصل بعامل تصليح السيارات
: تا برای تعمیر خودروی ما بیاید كي ياتي لتصليح سيارتنا ، المصلح

حسن: ما باید با تعمیرکار خودرو تماس بگیریم علينا أن نتصل بعامل تصليح السيارات

تماس گرفتن الاتصال

تا به اینجا بیاید
لكي يأتي إلى هنا

محسن: با تعمیرکار خودرو تماس بگیرو به او بگو
که برای تعمیر خودروی ما بیاید
أتصل بعامل تصليح السيارات واطلب منه المجيء لتصليح السيارة

حسن: من نمی تونم تماس بگیرم إنا لا أجد الاتصال

محسن: تو میتوانی تماس بگیری أنت تجد الاتصال

حسن: من نمیتونم با او صحبت کنم لا انا لا أستطيع أن أتكلم معه

محسن: تو میتونی با او صحبت کنی انت تستطيع التكلّم معه

المصلح: بله بفرمایید نعم تفضل

حسن: ببخشید ، موتور خودروی ما خراب است عفواً لقد تعطل محرك سيارتنا

اشتباه گرفتید

حسن: ببخشید خانوم من ، الو لا يا سيدتي عفواً

محسن: من اشتباه گرفتم

شماره گرفت طلب الرقم

محسن: من شماره گرفتم أنا طلبت الرقم

من تماس گرفتم انا اتصلت

تو شماره گرفتی أنت طلبت الرقم

او شماره گرفت هو طلب الرقم

ما شماره گرفتیم نحن طلبنا الرقم

شما شماره گرفتید أنتم طلبتم الرقم

آنها شماره گرفتند هم طلبوا الرقم

محسن: من تماس گرفتم أنا اتصلت

تو تماس گرفتی أنت اتصلت

او تماس گرفت هو اتصل

ما تماس گرفتیم نحن اتصلنا

شما تماس گرفتید انتم اتصلتم

آنها تماس گرفتند هم اتصلوا

حسن: چرا شماره گرفتید؟ لماذا طلبت الرقم؟

محسن: نه ، چرا اشتباه شماره گرفتی؟ لا ، لماذا طلبت الرقم الخطأ؟

: نه من اشتباه نگرفتم لا إنا لم اطلب الرقم الخطأ؟

: خط روی خط افتاده بود لقد تداخلت الشبكات

حسن: اول اسم شرکت تعمیرکار را بپرس بعد ادامه بده إسأل اسم الشركة أولاً بعد ذلك استمر

: شرکت تعمیر کار خودرواست شركة تصليح السيارات

الموظفة: بله اینجا شرکت تعمیر کار خودره است نعم هنا شركة تصليح السيارات ، تفضل

حسن: ببخشید خودروی ما خراب است عفواً لقد تعطلت سيارتنا

الموظفة: ادرس خودتان را لطف میکنید عنوانك من فضلك

لطف کردن لطفا

لطف میکنم زمان حال است تفضل (للمضارع)

من لطف می کنم ، تو لطف می کنی ، او لطف می کند أنتفضل ، تفضلون ، يتفضلون

ما لطف می کنیم ، شما لطف می کنید ، آنها / ایشان لطف می کنند نتفضل ، تتفضلون ، يتفضلون

زمان حال اخباری است للمضارع

الموظفة: برای منفی کردن فعل اخباری حرف ن را به اول فعل اضافه می کنیم
ولنفي المضارع نزيد حرف "ن" إلى أول الفعل المعين

الموظفة: فهمیدی فهمت

بله خانوم معلم نعم یا أستاذة

الموظفة: حالا فعل ها را منفی کن إذن قل ما هو نفي الأفعال

لطف نمیکنم ، لطف نمیکنی ، لطف نمیکند (وتکتب ایضا)
لطف نمی کنم ، لطف نمی کنی ، لطف نمی کند لا أتفضل ، لا تتفضل ، لا يتفضل

لطف نمیکنیم ، لطف نمیکنید ، لطف نمیکنند (وتکتب ایضا)
لطف نمی کنیم ، لطف نمی کنید ، لطف نمی کنند لا نتفضل ، لا تتفضلون ، لا يتفضلون

الموظفة: آفرین حسن کوچولو أحسنت يا صغيري حسن

حسن: خانم معلم نمره ی ما بیست است
هل درجتي عشرون من عشرين يا أستاذة

الموظفة: الو آقا لطفا آدرس خودتان را بگویید الو اعطني العنوان يا أستاذ

حسن: میدان تجریش ، خیابان دربند کوچه ی ناصر خسرو بن بست اول پلاک یک

الموظفة: شماره ی تلفن - رقم الهاتف
شماره ی تلفن ۲۲۱۶۲۹۵۹

الموظفة: لطفا فردا ساعت یازده صبح منزل باشید تعمیر کار ما به منزل شما خواهد آمد
حسناً رجاء لا تغادروا البيت عند الساعة الحادية عشر غداً صباحاً ، سيأتي عاملنا ببيتكم

حسن: بله خیلی ممنون خدا حافظ

محسن: فردا ساعت یازده صبح منزل باشیم تعمیر کار آنها به منزل ما خواهد آمد
نبقى في البيت غدا عند الساعة الحادية عشر غداً صباحاً ، سيأتي عاملهم إلى بيتنا

تعمیر کار آنها ، تعمیر کار ما عاملهم ، عاملنا

منزل ما ، منزل شما بيتنا ، بيتكم

باشید ، باشیم تبقىون ، نبقي

محسن: خب الان بايد برويم

حسن: بله من وشما بايد برويم والآن علينا أن نخرج

الحلقة ۱۹

محسن: از امروز به بعد تلفن منو تو جواب خواهی داد من الآن انت ترد على هاتفي
: جواب خواهی داد فعل آینده است ستجواب فعل امر

حسن: من چه بگویم؟ ماذا أقول؟

الرجل: الو سلام محسن جان کجاستی؟ الو السلام عليك يا عزيزي محسن ، أين أنت؟

حسن: الو سلام نه من محسن نیستم من حسن هستم وعلیکم السلام أنا لست محسن بل أنا حسن

الرجل: حسن آقا شما برادر آقا محسن هستی؟ حسن هل أنت شقيق محسن؟

حسن: نه من دوست محسن هستم لا أنا صديقه

الرجل: ببخشید عفواً

: آقا محسن تشریف دارند؟ عفواً هل السيد محسن موجود؟
: میشه گوشی را به ایشان بدهید عفواً هل يمكنك أن تعطيه السماعة

حسن: نه نمی توانم لا استطيع

الرجل: چرا؟ لماذا

: دستشون بنده؟ هل هو مشغول؟

حسن: بله ، بله دستشان بند است نعم ، نعم هو مشغول
: ایشان در حال رانندگی هستند أنه يسوق أو يقود السيارة

الرجل: لطفاً به ایشان بفرمایید که با من تماس بگیرند رجاءً قل له يتصل بي

حسن: ببخشید خودتان را معرفی کنید عفواً ، رجاءً عرّف نفسك

الرجل: من احمدي هستم

حسن: بله آقای احمدی

: به او میگویم که با شما تماس بگیرد حسناً يا سيد احمدي ، سأقول له يتصل بك
: خودتان را؟ یعنی چی؟ ما معنى خودتان را

محسن: ضمير مشترك ضمير مشترك

خود - خودم - خودت - خودش نفس - نفسي - نفسك - نفسه

خودمان - خودتان - خودشان نفسنا - نفسكم - أنفسهم

من خانه خودم را فروختم أنا بعت بيتي بنفسي

او خانه خودش را فروخت أنت بعت بيتك بنفسك

فروختن البيع

آنها خانه ی خودشان را فرختند هم باعوا بيتهم بأنفسهم

من خودم را در اينه ميبينم أنا أرى نفسي في المرأة

او خودش آمد جاء بنفسه

تو خودت رانندگی می کنی أنت تسوق (بنفسك)

من خودم تماس ميگیرم أنا اتصلت بنفسي

من خودم حرف ميزنم أنا أتحدث (بنفسي)

شما خودتان رفتید أنتم ذهبتم (بأنفسكم)

آنها خودشان رفتند هم ذهبوا (بأنفسهم)

من خودم تماس می گیرم (ميگیرم) أنا اتصلت

تو خودت تماس می گیری (ميگیری) أنت تتصل بنفسك

او خودش تماس می گیرد (ميگیرد) هو يتصل (بنفسه)

ما خودمان تماس می گیریم (ميگیریم) نحن نتصل (بأنفسنا)

شما خودتان تماس می گیرید (ميگیرید) أنتم تتصلون (بأنفسكم)

آنها خودشان تماس می گیرند (ميگیرند) هم يتصلون (بأنفسهم)

محسن: مادر الأم

حسن: سلام مادر حال شما خوب است؟ السلام عليكم أيها الأم كيف حالك؟

الأم: سلام حسن آقا بلی ، خیلی ممنون

: شما کجا هستید؟ أين أنتم؟

حسن: نمی دانم لا أعرف

: اجازه بدهید از محسن سؤال کنم اسمحي لي أن أسأل محسناً

محسن: خیابان چمران شارع چمران

حسن: محسن می گوید ما در خیابان چمران هستیم محسن يقول نحن في شارع چمران

الأم: می خواستم یاد آوری کنم که برنامه آموزش زبان فارسی
چند دقیقه دیگر از شبکه الکوثر پخش میشود
كنت أريد أن أذكر كما أن برنامج تعليم اللغة الفارسية
سيبث بعد دقائق عبر قناة الکوثر

حسن: خیلی ممنون مادر شکرآ جزیلآ یا خاله

محسن: سلام مادر
: ما تا بیست دقیقه ی دیگر در خانه هستیم
سلام یا أمي
سنصل إلى البيت خلال عشرين دقيقة

الأم: مراقب خودتان باشید خدا حافظ حسنا خدا حذرکما في أمان الله

حسن: خدا حافظ به پدر سلام برسانید في أمان الله ابلغني الأب السلام

الأم: سلامت باشید تسلم

قواعد اللغة الفارسية

مراتب الصفة في اللغة الفارسية

- صفت (الصفة)
- صفت تفضيلي (الصفة التفضيلية)
- صفت عالي (الصفة العلية)

سعید دانشجویی فعال است
سعید طالب نشیط

ففي هذه الصفة ليس هناك مقارنه بينها وبين الآخرين وهذه هي **المرتبة الأولى** من مراتب الصفات وهي الصفة العادية

أما **المرتبة الثانية** هي الصفة التفضيلية وهي التفضيل أو المقارنة بين شيئين مثال

سعید از برادرش فعال تر است سعید انشط من أخيه
سعید از دوستش بزرگتر است سعید اكبر من صديقه

أما **المرتبة الثالثة** وهي الصفة العلية وهي التفضيل أو المقارنة بين شيء والأشياء الأخرى أو بين شخص وبين الأشخاص الآخرين مثال

من شجاع ترین دوستانم هستم أنا أشجع أصدقائي

مريم فعال است (مفت) مريم نشيطه (صفة عادية)

سعید از فادی داناتر است (صفة تفضیلی) سعید أعلم من فادی
(صفة تفضیلیة وهي مقارنة بين شخص وشخص آخر أو شيء وشيء آخر)

سعید از همه توانمند تر است (صفة عالی)

سعید توانمند ترین است سعید أقوى الجميع (صفة عالیة وهي مقارنة بين شخص والجميع)

فالصفة العادية التي لا تنتهي بـ (تر) للصفة التفضيلية أو (ترین) للصفة العالیة

بزرگ - کوچک - زیبا - زشت

او از خواهرش کوتاه تر است هو اقصر من اخته (صفة تفضیلیة)

من بزرگ ترین فرزند خانواده هستم أنا اكبر الأولاد في الأسرة (صفة عالیة)

گران - گران تر - گران ترین چیز غالي - أغلى من - أغلى الأشياء

ارزان - ارزان تر (یا) ارزانتر - ارزان ترین (یا) ارزانترین چیز
رخيص - أرخص من - أرخص الأشياء

وأيضا هناك بعض الكلمات تؤدي نفس المعنى للتفضيل ككلمة (خیلی) بمعنى كثير وكلمة (کمی) بمعنى قليل

خیلی نیکی - خیلی خوبی خیرا كثيرا

فهذه الكلمة تؤدي معنى الكثرة

اندکی (یا) کمی تؤدي معنى القلة

ففي بعض الحالات تستخدم هذه الكلمات لتؤدي دور التفضيل

=====

سلام بفرمایید السلام علیکم ، تفضل

سلام ببخشید منزل آقای بهمنی؟ وعلیکم السلام ، عفواً هل هذا بيت السيد البهمني؟

نه خير اشتباه گرفتید کلا ، لقد أخطأت العنوان

سلام بفرمایید؟ السلام علیکم ، تفضل

سلام بفرمایید؟ منزل آقای بهمنی؟ وعلیکم السلام ، هل هذا بيت السيد (بهمني)؟

اینجا پرورشگاه است هنا دار الأیتام

ببخشید خط روی خط افتاده است عفواً ، لقد تداخلت الخطوط

سلام بفرمایید السلام علیکم ، تفضل

سلام من امیر ارژنگ هستم. منزل آقای بهمنی؟ وعلیکم السلام ، أنا أمیر ارجنگ ، هل هذا بیت السید (بهمنی)؟

بله بفرمایید نعم تفضل

آقای بهمن بهمنی تشریف دارند؟ هل السید بهمن بهمنی موجود؟

نه خیر ، تشریف بردند دانشگاه لا ، لقد ذهب إلى الجامعة

من دوباره تماس خواهم گرفت حسناً ، سأتصل مرة أخرى في ما بعد

اگر پیغامی دارید بفرمایید به ایشان خواهم گفت اترك رسالة له إذا اردت وسوف أخبره بها

خیلی ممنون سلام برسانید أشکرك ، أوصل له سلامي

من دوباره تماس خواهم گرفت خدا حافظ سوف اتصل مرة أخرى ، مع السلامة

حسن: به فارسی صحبت کن

محسن: قصد دارم یعنی : می خواهم

: من قصد دارم درباره ی تو یک فیلم مستند بسازم

: و تو باید گفتار متن این فیلم را به زبان فارسی بنویسی

قررت أن أصنع فلما وثائقيا عنك

وعليك أن تكتب محاورات هذا الفلم باللغة الفارسية

حسن: من چی بنویسم انا كيف اكتب

محسن: خیلی ساده اول خودت را معرفی میکنی

: وبعد هر اتفاقی که در ایران برای تو رخ داده است را مینویسی

بسيط للغاية تعرف نفسك أولاً

وبعد ذلك تكتب كل ما حدث لك في إيران

حسن: اول خودم را معرفی میکنم أعرف نفسي أولاً

: وبعد هر اتفاقی که در ایران برای من رخ داده است

وبعد ذلك اكتب كل ما حدث لي في إيران

رخ داده است را مینویسم اكتب كل ما حدث

خاطره نویسی كتابة الذكريات

خاطره زیبا است الذكري جميلة

حرف – کلمه – جمله

حرف مثل : الف – ب – س

کلمه مثل : خاطره - حسن - محسن - دوست
جمله مثل : خاطره کلمه ی زیبایی است الذکری کلمه جمیلة

حسن اینجا است حسن هنا

حسن دو برادر دارد لحسن اخوان

حسن پنج کتاب خرید حسن اشتری خمسة كتب

خاطره کلمه ی زیبایی است الذکری کلمه جمیلة

محسن: آفرین پس تو باید چند صفحه گفتار متن بنویسید
: من بیرون میروم و تو را برای نویسندگی تنها میگذارم
أحسنن إذن عليك أن تكتب عدة صفحات لنص حوارات
أنا سأخرج وأتركك بمفردك للكتابة

زمان حال اخباری است أنه مضارع

من تنها می گذارم (میگذارم) --- تو تنها می گذاری (میگذاری) --- او تنها می گذارد (میگذارد)
أنا اترك بمفرد ، أنت تترك بمفرد ، هو يترك بمفرد

ما تنها می گذاریم (میگذاریم) --- شما تنها می گذارید (میگذارید) --- آنها (یا) ایشان تنها می گذارند
(میگذارند) نحن نترك بمفرد ، انتم تتركون بمفرد ، هم يتركون بمفرد

حسن: تو من را تنها می گذاری (میگذاری) انت تترکني لوحدي

محسن: من تو را تنها میگذارم انا اتركك لوحداك

تا گفتار متن فیلم خودم را بنویسم لتكتب حوارات فلمي

بنویسم فعل حال التزامی است

من بنویسم - تو بنویسی - او بنویسد - ما بنویسیم - شما بنویسید - آنها بنویسند
أنا أكتب - انت تكتب - هو يكتب - نحن نكتب - أنتم تكتبون - هم يكتبون

تو مرا تنها میگذاری تا من گفتار متن فیلم خودم را بنویسم انت تترکني لوحدي لأكتب نص فلمي

خاطره الذکری // نویسندگی الكتابة // خاطره نویسی كتابة الذکریات

گفتار متن نص فلم // گفتار متن فیلم خودم نص فلمي // فیلم خودم فيلمي

الحلقة ۲۰

حسن: من حسن الحاج هستم انا حسن الحاج
 : که در کشور لبنان زندگی می کنم وأعيش في لبنان
 : من پدر، مادر و دو برادر و یک خواهر دارم لي أب وأم وأخوان وأخت واحدة
 : من بزرگترین فرزند پدر و مادر خودم هستم أنا ابن أبي وأمي الأكبر
 : من به زبان فارسی علاقه دارم أنا أحب اللغة الفارسية
 : من آرزو دارم که شعر شاعر های فارسی را بخوانم و بفهمم
 أنا أتمنى أن أقرأ وأفهم أشعار الشعراء الإيرانيين

محسن: تو گفتی: من حسن الحاج هستم أنت قلت: ان حسن
 : که در کشور لبنان زندگی می کنم وأعيش في لبنان
 : من پدر، مادر و دو برادر و یک خواهر دارم لي أب وأم وأخوان وأخت واحدة
 : من بزرگترین که بهتر است بگویم و بزرگترین فرزند والدینم هستم
 أنا أكبر و من الأحسن ان تقول أنا أكبر أولاد والدي

محسن: والدینم یعنی والدین خودم

حسن: و بزرگترین فرزند والدینم هستم وأنا أكبر أولاد والدي
 : من به زبان فارسی علاقه دارم أنا أحب اللغة الفارسية

محسن: حروف ربط را به کار ببر استخدم حروف العطف "و"

حسن: من به زبان فارسی علاقه دارم و آرزو دارم که شعر شاعر های
 أنا أحب اللغة الفارسية و أتمنى أن أقرأ أشعار الشعراء الإيرانيين

محسن: شاعر های اشتباه است ، شاعران فارسی را بخوانم و بفهمم
 شاعرین خطأ ، اقرأ أشعار شعراء اللغة الفارسية و أفهمها

حسن: شعر شاعران فارسی را بخوانم و بفهمم اقرأ أشعار شعراء اللغة الفارسية و أفهمها

محسن: آفرین درسته ادامه بده أحسنت صحيح استمر

حسن: من به ایران آمدم برای این که زبان فارسی را یاد بگیرم أنا أتيت إلى إيران لأتعلم اللغة الفارسية
 : و در ایران مهمان آقای محسن ایران منش هستم وفي إيران أنا ضيف السيد محسن إيران منش
 : محسن هم دوست و هم معلم من است (هست) محسن صديقي وكذلك معلمي أيضاً
 : در فرودگاه محسن به استقبال من آمد في المطار جاء محسن لاستقبالني
 : و من را به خانه ی خود برد وأخذني إلى بيته
 : و به خانواده خود معرفی کرد وعرفني بأسرته

الأب: اسم من على إيران منش است اسمي علي إيران منش
 : من پدر محسن هستم انا والد محسن
 : شغل من پرستار است عملي التمريض
 : من پرستار هستم وانا ممرض

الأم: من فاطمة ناصری هستم اسمي فاطمة ناصري

: من مادر محسن هستم انا والدۀ محسن

: من معلم هستم انا مدرسة

اسم من حسين ايران منش است اسمي حسين ايران منش

الأخ: من برادر محسن هستم أنا اخو محسن

: من دانش آموز هستم انا تلميذ

محسن: من محسن ايران منش هستم انا محسن ايران منش

: من دانشجو هستم انا طالب جامعي

حسن: اسم من حسن الحاج است اسمي حسن الحاج

محسن: من دانشجو هستم انا طالب جامعي

حسن: من دوست محسن هستم انا صديق محسن

: سلام واحوال پرسى و معرفى خود درس اول بود

: محسن خانه خود را برای آموزش من تغيير داده بود محسن غير منزله لتعليمي

: در اتاق من همه لوازم آموزش زبان فارسى آمده است

اعد لي محسن وسائل تعلم اللغة الفارسية في غرفتي

حسن: محسن برای من يك كارت شناسایی درست كرد اعد محسن لي بطاقة الهوية

محسن: كارت شناسایی بطاقة الهوية

نام (يا) اسم الاسم

نام خانوادگی اللقب

نام پدر اسم الأب

تاریخ تولد تاريخ الميلاد

شغل – کشور – دين – تاهل – آدرس

محسن و دوستانش ساعت را به من ياد دادند

ساعت چند است؟ كم الساعة؟

ساعت دوازده و پنج دقیقه است الثانية عشرة وخمس دقائق

ساعت دوازده و ده دقیقه است الثانية عشرة وعشر دقائق

ساعت دوازده و پانزده دقیقه (يا) دوازده و ربع است الثانية عشرة وخمس عشرة دقيقة أو و ربع

ساعت دوازده و بیست دقیقه است *الثانية عشرة وعشرون دقيقة*
 ساعت دوازده و بیست و پنج دقیقه است *الثانية عشرة وخمس وعشرون دقيقة*

ساعت دوازده و سی دقیقه است (یا) ساعت دوازده و نیم است *الثانية عشرة وثلاثون دقيقة أو والنصف*

ساعت دوازده و سی و پنج دقیقه است (یا) ساعت بیست و پنج دقیقه مانده به یک است
الثانية عشرة وخمس وثلاثون دقيقة (أو) الواحدة إلا خمس وعشرون دقيقة

ساعت دوازده و چهل دقیقه است (یا) ساعت بیست دقیقه مانده به یک است
الثانية عشرة وأربعون دقيقة (أو) الواحدة إلا ثلثاً

ساعت دوازده و چهل و پنج دقیقه است (یا) ساعت پانزده دقیقه ب یک است (یا) ساعت یک ربع مانده به یک است
الثانية عشرة وخمسة وأربعون دقيقة (أو) الواحدة إلا خمس عشرة دقيقة أو الواحدة إلا ربع

ساعت دوازده و پنجاه دقیقه است (یا) ساعت ده دقیقه مانده به یک است
الثانية عشرة وخمسون دقيقة (أو) الواحدة إلا عشر دقائق

ساعت دوازده و پنجاه و پنج دقیقه است (یا) ساعت پنج دقیقه مانده به یک است
الثانية عشرة وخمس وخمسون دقيقة أو الواحدة إلا خمس دقائق

ساعت یک است	۰۱:۰۰
ساعت دو است	۰۲:۰۰
ساعت سه است	۰۳:۰۰
ساعت چهار است	۰۴:۰۰
ساعت پنج است	۰۵:۰۰
ساعت شش است	۰۶:۰۰
ساعت هفت است	۰۷:۰۰
ساعت هشت است	۰۸:۰۰
ساعت نه است	۰۹:۰۰
ساعت ده است	۱۰:۰۰
ساعت یازده است	۱۱:۰۰
ساعت دوازده است	۱۲:۰۰

حسن: محسن و من به بازار رفتیم *ذهبت انا ومحسن إلى السوق*
 : آقا ببخشید *عفواً سيدي*

البائع: بله بفرمایید *نعم تفضلوا*

محسن: سلام خسته نباشید

البائع: سلام بفرمایید *و عليكم السلام تفضلوا*

حسن: ببخشید سیب کیلویی چند است؟ بکم کیلو التفاح؟

البائع: کیلویی هزار و پانصد تومان الكيلو بالف وخمسة تومان

محسن: چقدر گران است ما اغلاه

البائع: آرزو نتر هم داریم عندنا أرخص

حسن: اینها کیلویی چند است؟ بکم الكيلو من هذه؟

البائع: اینها کیلویی چند است؟ بکم الكيلو من هذه؟
: کیلویی پانصد تومان الكيلو بخمسة تومان

محسن: انگور کیلویی چند است؟ بکم الكيلو من العنب؟

البائع: کیلویی هشت صد تومان الكيلو بثمانمة تومان

حسن: نارگیل کیلویی چند است؟ بکم الكيلو من جوز الهند؟

البائع: نارگیل کیلویی دو هزار تومان الكيلو بالفين تومان
: دانه ای هم داریم كم حبة تريد؟

حسن: گلابی کیلویی چند است؟ بکم الكيلو من الأجاص؟

البائع: کیلویی هزار و دویست و پنجاه تومان؟ الكيلو بألف ومئتين وخمسين تومان؟

حسن: هندوانه کیلویی چند است؟ بکم الكيلو من البطيخ؟

البائع: کیلویی هشت صد تومان الكيلو بثمانمة تومان

حسن: گیلان کیلویی چند است؟ بکم الكيلو من الكرز؟

البائع: شما فقط می خواهید سوال کنید؟ انت تريد أن تسأل فقط؟

حسن: نه لطفاً ، از سیب ، گلابی ، موز ، نارنگی ، گیلان دو کیلو بدهید
لا من فضلك ، اعطني كيلوين من التفاح ، الإجاص ، الموز ، يوسفی و الكرز .

البائع: هیجده هزار و پانصد تومان می شود. صارت ثمانية عشر ألفاً وخمسة تومان.

محسن: آقا تخفیف بدهید ، خیلی گران است أعطنا تخفيض يا سيدى إنه غالٍ جداً

البائع: شما بونصد تومان ندهید هیجده هزار تومان بدهید؟
لا تدفع خمسمئة تومان وادفع ثمانية عشر ألف تومان

حسن: ضمیرهای شخصی

محسن: ضمیرها جمع ضمیر است

: علامت جمع در زبان فارسی "ها" یا "ان" است

: مثلاً می‌گوییم

انسان ، انسانها --- کتاب ، کتابها --- دو چرخه ، دو چرخه ها --- گربه ، گربه ها --- فرش ، فرش ها ---
- دفتر ، دفترها --- مداد ، مدادها --- کفش ، کفش ها --- درخت ، درخت ها

محسن: درخت ها و درختان هر دو درست هستند

"ها" تستعمل لكل الأسماء و "ان" تستعمل لجمع بعض الأسماء

بعض الكلمات وجمعها أتت من اللغة العربية مثل

معلم ، معلمين --- عضو ، اعضا --- حكم ، احكام --- كلمة ، كلمات --- مجله ، مجلات

وفي بعض الأسماء في الأصل هي جمع مثل

قبيله ، لشكر ، سپاه ، ايل

قبيلة ، جيش ، عسكر ، عشيرة

به این کلمات اسم جمع گفته می‌شود يطلق عليها اسم الجمع

حسن: محسن و من به پارک و دانشگاه و کوه و رستوران رفتیم

ذهبنا أنا ومحسن إلى المنتزه والجامعة والجبل والمطعم

محسن: سفارش غذا طلب الطعام

حسن: یک خورشت قورمه سبزی و برای دوستم یک خورشت قیمه و یک خورشت فسنجان

: ویک خورشت کرفس ، یک چلو کباب برگ ویک جوجه کباب

طبق من مرق الخضار وطبق من مرق القيمة لصديقي ومرق فسنجان

: ومرق الكرفس ، واللحم المشوي وفروج مشوي

حسن: لطفا دو پرس بیاورید من فضلك احضر طبقين

: دو تا ماست ، سبزی خوردن و دوغ إثنان لبن زبادي و خضار ولبن مخيض

الجارسون: ببخشید تخته وایت برد هم برایتان بیاورم؟ - عفواً هل أحضر سبورة؟

حسن: یک روز صبح سر میز صبحانه ... في صباح أحد الأيام على طاولة الإفطار

الأم: ما تصمیم گرفتیم که گر شما سر میز صبحانه به فارسی صحبت نکنید به در خواست های شما توجهی

نکنیم

لقد قررنا أن لا نلبي طلباته ان لم يتكلم على مائدة الفطور باللغة الفارسية

حسن: من موافق هستم

: من چای می‌خواهم أنا أريد شاي

: من شکر می‌خواهم أريد سكر

حسن: من شیر ، پنیر ، تخم مرغ ، کره ، عسل ، نان ، آب برتقال ، خامه ، قند ، خرما می خواهم

أنا أريد لبن (شیر) ، جبنه (پنیر) ، بيضا (تخم مرغ) ، زبده (کره) ، عسل ، خبز (نان) ، عصير برتقال (آب برتقال) ، قشطه (خامه) ، قند ، تمر (خرما)
محسن: آفرین دست بزنید أحسنت تصفيق

حسن: محسن برای من از فصل ها و ماه ها و روزهای فته صحبت کرد
ذكر لي محسن أسماء الفصول والشهور وأيام الأسبوع

حسن: او گفت: هر سال چهار فصل و هر فصل سه ماه دارد
قال : لكل سنة أربعة فصول ولكل فصل ثلاثة اشهر

محسن: يه لحظه صبر كن اشتباه گفتم توقف لحظة أخطأت
فصل يك اشتباه است ، فصل اول فصل واحد خطأ ، الفصل الأول

فصل اول	الفصل الأول
دوم	الثاني
سوم	الثالث
چهارم	الرابع
پنجم	الخامس
ششم	السادس
هفتم	السابع
هشتم	الثامن
نهم	التاسع
دهم	العاشر

فصل اول بهار - الفصل الأول الربيع
فصل دوم تابستان الفصل الثاني الصيف

فصل سوم پاییز الفصل الثالث الخريف

فصل چهارم زمستان والفصل الرابع الشتاء

حسن: ماه های فصل اول یعنی بهار اشهر الفصل الأول اعني الربيع

فروردین - اردیبهشت - خرداد

ماه های فصل دوم یعنی تابستان اشهر الفصل الثاني اعني الصيف

تیر - مرداد - شهریور

ماه های فصل سوم یعنی پاییز اشهر الفصل الثالث اعني الخريف

مهر - آبان - آذر

وماه های فصل چهارم یعنی زمستان اشهر الفصل الرابع اعني الشتاء
دی - بهمن - و اسفند هستند

واسم روزهای هفته به زبان فارسی وأسماء أيام الأسبوع في الفارسية

شنبه - یکشنبه - دوشنبه - سه شنبه السبت - الاحد - الإثنين - الثلاثاء

چهارشنبه - پنجشنبه - جمعه الاربعاء - الخميس - الجمعة

حسن: صفت و صفت تفضیلی و صفت عالی الصفة والصفة التفضيلية والصفة العلیه
از دیگر درسهایی است که محسن به من آموزش داد من الدروس الأخرى التي علمني محسن

حسن: صفت مانند: خوب - بد - زشت - زیبا هي (الصفة) مثل: جيد - سيء - قبيح - جميل

حسن: که اگر به آخر صفت "تر" اضافه کنیم صفت تفضیلی درست می شود
التي اذا أضفنا الى آخرها "تر"

حسن: که برای مقایسه بین دو یا چند چیز به کار گرفته می شود
تتكون (الصفة التفضيلية) التي تستخدم للقياس بين شيئين أو أكثر

حسن: مانند: این مداد از آن مداد بلندتر است مثل: هذا القلم أطول من ذلك القلم

محسن از حسن باهوش تر است محسن انكى من حسن

حسن: وصفت عالی که اگر به آخر صفت "ترین" اضافه کنیم صفت عالی درست میشود
(الصفة العالية) التي تتكون بإضافة "ترین" إلى آخرها

حسن: مانند: بزرگترین - زیباترین - بلندترین - کوتاه ترین مثل: أكبر - أجمل - أطول - أقصر
حسن: من بزرگترین فرزند والدینم هستم أنا أكبر أبناء والدي
حسن: لطفاً به یک وله توجه کنید

ریال واحد (عملة معدنية)	سکه یک ریالی
۲ ریال (عملة معدنية)	سکه دو ریالی
۵ ریالات (عملة معدنية)	سکه پنج ریالی
۱۰ ریالات (عملة معدنية)	سکه ده ریالی
۲۵۰ ریال (عملة معدنية)	سکه دویست و پنجاه ریالی
۵۰۰ ریال (عملة معدنية)	سکه پانصد ریالی
۱۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس صد ریالی
۲۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس دویست ریالی
۵۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس پانصد ریالی
۱۰۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس هزار ریالی
۲۰۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس دو هزار ریالی
۵۰۰۰ ریال (عملة ورقية)	اسکناس پنج هزار ریالی

اسکناس ده هزار ریالی	۱۰۰۰۰ ریال (عملة ورقية)
اسکناس بیست هزار ریالی	۲۰۰۰۰ ریال (عملة ورقية)
اسکناس پنجاه هزار ریالی	۵۰۰۰۰ ریال (عملة ورقية)

حسن: من از این که در ایران مهمان محسن هستم خیلی خوشحال هستم
 أنا مسرور لاني ضيف محسن في ايراني

حسن: و خداوند رحمان را شکر می کنم والشكر لله
 محسن: خوب چطور بود؟ خوب بود یا بد بود؟ طيب ، كيف كان؟ هل كان جيداً أم لا؟

حسن: خوب دست شما درد نكنه خیلی زحمت كشيديد رائع تسلم يداك ، أتعبت نفسك

محسن: خواهش می کنم قابل شما را نداشت

قواعد اللغة الفارسية

الأزمنة هي مشتركة بين اللغة الفارسية واللغة العربية وهي
 الماضي ، المضارع (الحال) ، المستقبل

گذشته – حال – آینده
 گذشته ساده (الفعل الماضي البسيط) وهو الفعل الذي حدث في الماضي وانتهى مثل
 رفت (دھب) – خورد (آكل) – نوشت (كتب)

سعید از خانه بیرون رفت خرج سعيد من البيت

دوستم دیروز آمد جاء صديقي أمس

فراموش کردم نسيت (وهو فعل مركب من جزئيين)

دیشب در تلویزیون سریال تماشا کردم البارحة شاهدت مسلسل في التلفزيون

توجد في اللغة العربية بعض الأفعال المرادفة والتي تشترك في المعنى ولاكن لا يحل احدها محل الآخر مثل
 رأى ، نظر ، شاهد

در آینه نگریستم

در آینه نگاه کردم - نظرت في المرأة

دیدم دوستم را در پارک - رأيت صديقي في الحديقة

در آینه تماشا کردم - شاهدت في المرأة

تماشا کردم چهره ام را در آینه

چهره ام را در آینه تماشا کردم - شاهدت وجهي في المرأة

فیلم را در تلویزیون تماشا کردم - شاهدت فيلا في الشاشة

سريال را در تلويزيون تماشا كردم - شاهدت مسلسلًا في التلفزيون

الحلقة ۲۱

محسن: ما برای ثبت نام به ورزشگاه آمدم لقد آتينا لتسجيل أسماءنا في النادي الرياضي

حسن: درسته ما برای ثبت نام به ورزشگاه آمدم صحيح نحن آتينا لتسجيل اسماءنا في النادي الرياضي

محسن: اما در چه رشته ورزشی؟ ولكن التسجيل في أي الفروع الرياضية؟

حسن: چرا به زبان عربی ورزش ها را نوشته است؟ لماذا كتبوا الرياضات باللغة العربية؟

محسن: چرا عنوان ورزش ها را به زبان عربی نوشته اند؟ لماذا كتبتم العناوين الرياضية باللغة العربية؟

حسن: عنوان؟ یعنی چی؟ ما معنى عنوان؟

محسن: من اینجا را هماهنگ کردم أنا نسقتها هنا

هماهنگ کردن (التنسيق)

کلمات جدیدة

فوتبال	كرة القدم
والیبال	كرة الطائرة
هند بال	كرة اليد
بسکتبال	كرة السلة
دو میدانی	سباق الميدان
کشتی	المصارعة
تیر اندازی	الرماية
دوچرخه سواری	ركوب الدرجات الهوائية
شنا	السباحة
وزنه برداری	حمل الأوزان
بدن سازی	كمال الأجسام
شمشیر بازی	المبارزة بالسيف
قایق رانی	سباق القوارب
اسب سواری	ركوب الخيل
مشت زنی	الملاكمة
کوهنوردی	صعود الجبال
تنیس	كرة المضرب

محسن: تو چه ورزشی را دوست داری؟ أي رياضة تحب؟

حسن: من چه ورزشی را دوست دارم؟ أي رياضة احب

تو چه ورزشی را دوست داری؟ أي رياضة تحب؟

او چه ورزشی را دوست دارد؟ أي رياضة يحب؟

ما چه ورزشی را دوست داریم؟ أي رياضة نحب؟

شما چه ورزشی را دوست دارید؟ أي رياضة تحبون؟

آنها (یا) ایشان چه ورزشی را دوست دارند؟ أي رياضة يحبون؟

محسن: آفرین تو چه ورزشی را دوست داری؟ أحسنت وانت أي رياضة تحب؟

حسن: من شنا و اسب سواری را دوست دارم أنا أحب السباحة و ركوب الخيل

محسن: تو میتوانی شنا کنی و اسب سواری کنی أنت تستطيع السباحة و ركوب الخيل

شنا کردن ، اسب سواری کردن السباحة ، ركوب الخيل

حسن: تو میتوانی شنا و اسب سواری کنی أنت تستطيع السباحة و ركوب الخيل
: بله من میتوانم شنا و اسب سواری کنم نعم أنا أستطيع السباحة و ركوب الخيل

او میتواند شنا و اسب سواری کند هو يستطيع السباحة و ركوب الخيل

ما میتوانیم شنا و اسب سواری کنیم نحن نستطيع السباحة و ركوب الخيل

شما میتوانید شنا و اسب سواری کنید - أنتم تستطيعون السباحة و ركوب الخيل

آنها (یا) ایشان میتوانند شنا و اسب سواری کنند هم يستطيعون السباحة و ركوب الخيل

(حينما تتغير الضمائر تتغير الضمائر تتغير معها الأفعال)

من - تو - او - ما - شما - آنها (یا) ایشان

من میتوانم	أنا أستطيع
تو میتوانی	انت تستطيع
او میتواند	هو يستطيع
ما میتوانیم	نحن نستطيع
شما میتوانید	أنتم تستطيعون
آنها (یا) ایشان میتوانند	هم (أو) أولئك يستطيعون

المدرّب: باشه آقا مشکلی نداره من با شما تماس میگیرم لا بأس ما في مشكلة أنا سأتصل بكم

: خدا حافظ شما

: بفرماید

حسن ومحسن: سلام

المدرّب: سلام شما برای آموزش زبان فارسی به اینجا آمده اید
أهلاً تفضلاً هل أتيت إلى هنا لتعلم اللغة الفارسية

المدرّب: لطفاً بفرماید بنشینید رجاء تفضلاً واجلسا هنا

: حالا اینجا را نگاه کنید

: این مهم نیست مهم این است مهم این که شما زبان فارسی را یاد بگیرید

حسن: مهم این است که من فارسی یاد بگیرم
کلمات جدیدة

ورزش	الرياضة
ورزشکار	الرياضي
بردن	الفوز
باختن	الخسارة
مسابقه	المباراة
بازیکن	اللاعب
حریف	منافس
شکست خوردن	الهزيمة
پیروز شدن	الانتصار
برنده شدن	الفوز
بازنده شدن	الخسارة
دروازبان	حارس المرمى
داور	الحكم
ضربه زدن	الرمي
تشویق کردن	التشجيع

المدرّب: خوب این کلمات را بیان کنید أنذكروا هذه الكلمات

کلمات جدیدة

اسکی	التزلج
اسکی باز	المتزلج
فوتبال	كرة القدم
فوتبالیست	لاعب كرة القدم
کشتی	المصارعة
کشتی گیر	المصارع
دوچرخه سواری	ركوب الدراجة
اسب سواری	ركوب الخيل
بسکتبالیست	لاعب كرة السلة
شناگر	سباح
شطرنج باز	لاعب الشطرنج
دونده	عداء
قایقران	جذاف
شمشیر باز	المبارز
بدن ساز	كمال الأجسام
تنیسور	لاعب التنس

مشت زن	الملاکم
وزنه برداری	رفع الاثقال

المدرّب: خب ، چه فرمایشی داشتید؟ حسنا ماذا تريدان؟

حسن: ما برای ثبت نام در کلاس بدن سازی آمده ایم أتینا للتسجيل في نادي كمال الاجسام

المدرّب: شما برای ثبت نام در کلاس بدن سازی آمده اید أتیتما لتسجيل في نادي كمال الاجسام

حسن: بله نعم

المدرّب: مطمئنید؟ متأكدان؟

حسن: بله نعم

المدرّب: اما شما با این هیکل نحیف و لاغری که دارید لكن بهذه الأجسام الضعيفة والنجيفة
بهتر است در کلاس شطرنج اسم نویسی کنید يستحسن ان تسجلا في نادي الشطرنج

رجل: آقا ببخشید میشه چند لحظه وقت شمارا بگیرم؟ عفوا سيدي هل يمكنني ان آخذ من وقتك القليل؟

حسن: می شود چند لحظه وقت شما را بگیرم؟
يعني چی؟ هل تستطيع ان اخذ من وقتك القليل

محسن: بیا فرار کنیم لنهرب هيا أسرع

حسن: فرار کنم ، فرار کنی ، فرار کند أهرب ، تهرب ، يهرب
: فرار کنیم ، فرار کنید ، فرار کنند نهرب ، تهربون ، يهربون

محسن: تو آب میوه می خوری؟ هل تشرب عصيراً؟

حسن: بله من آب میوه می خورم نعم أنا أشرب عصيرا

حسن ومحسن: سلام ، خسته نباشید

النادل: سلام ممنونم بفرمایید چی میل دارید؟ أهلا تفضلا ماذا تشتهيان؟

حسن: ببخشید شما چی میل دارید؟ عفواً ماذا تشتهيان؟

النادل: ما همه چیز داریم لدينا كل شيء

: آب پرتقال ، آب سیب ، آب انار ، شیر پسته ، شیرموز
عصير برتقال ، عصير تفاح ، عصير رمان ، حليب بالفستق ، حليب بالموز

النادل: آب اناناس ، بستنی میوه ای ، بستنی سنتی عصير اناناس ، مثلجات الفاكهة ، مثلجات شعبية

شما چی میل دارید؟ ماذا تشتهیان؟

حسن: یک شیر موز برای من و یک شیر پسته برای محسن لطفاً
حلیب بالموز لی وحلیب بالفستق لمحسن من فضلك

النادل: برای شما یک لیوان شیر موز و برای دوست شما یک لیوان شیر پسته می آورم؟
سأحضر لكم كأس حليب بالموز وسأحضر لصديقك كأس حليب بالفستق
حسن: شیر موز خوب است الحليب بالموز جيد

محسن: بله شیر موز خیلی خوش مزه (خوشمزه) است الحليب بالموز لذيذ جداً

حسن: چه کلمه ی زیبایی است ما أجمل هذه الكلمة
: خیلی یعنی چی؟ ماذا تعنى خیلی؟

محسن: خیلی قید است ، قید جداً ظرف

قید زمان – قید مکان – قید کیفیت – قید مقایسه و مقدار
ظرف زمان – ظرف مکان – ظرف النوع – ظرف المقدار والقياس

(قید زمان – ظرف الزمان)

دیروز	البارحة
امروز	اليوم
دیشب	الليلة الماضية
امشب	الليلة
پارسال	السنة الماضية
امسال	هذه السنة
قبل	قبل
بعد	بعد
گاهی	أحياناً
همیشه	دائماً
هنوز	مازال
حالا	الآن

حسن: ما امشب قرمه سبزی می خوریم سنأكل الليلة مرق الخضار
: حالا من شیر موز می خورم سنأتناول الحليب بالموز الآن

محسن: آفرین

(قید مکان – ظرف المكان)

اینجا	هنا
آنجا	هناك
نزدیک	قريب
دور	بعيد
داخل	داخل
بیرون	خارج
جلو	امام

حسن: شیر موز نزدیک من است الحلیب بالموز قریب منی
شیر موز اینجا است الحلیب بالموز هنا

(قید مقدار - ظرف المقدار)

کم	قلیل
زیاد	کثیر
خیلی	کثیراً

حسن: شیر موز خیلی خوشمزه است
من زیاد آب میوه دوست دارم - أنا أحب عصیر الفواکه کثیرا

(قید کیفیت - ظرف النوع)

خوب	جید
بد	سیء

حسن: شیر موز خوب است الحلیب بالموز جید
حسن: شیر موز خیلی خوب است الحلیب بالموز جید جداً

محسن: تو عاشق شیرموز شدی أنت تعشق(تحب) الحلیب بالموز

حسن: بله من عاشق شیر موز شدم نعم انا اموت في الحلیب بالموز

قواعد اللغة الفارسية

الفرق بین الفعل المضارع الذي يدل على وقوع الفعل في أي وقت وبين الفعل الذي يدل على وقوعه وجريه الآن.

دوستم نامه می نویسد // او دارد نامه می نویسد

الفرق بین الفعل في الجملة الأولى والثانية انه في الأولى يدل على أن الفعل ممكن أن يقع ولا يدل على وقوعه الآن
كقولنا علي يكتب معناها أن علي يعرف الكتابة ولاكن إذا قلنا علي يكتب الآن معناها أن علي مشغول في الكتابة أو
يقوم بالكتابة الآن

دارد الان // دارد می نویسد يكتب الان // دارد می خورد يأكل الان
او دارد بیرون می رود هو يخرج الان // او بیرون می رود هو يخرج

في الجملة الأخيرة تدل على ان فعل الخروج ليس الان أي ان مباشرة العمل ليست الان
- فکلمة دارد في الجمل التي تأتي فيها هذه الكلمة قبل الفعل المضارع تدل على ان الفاعل يبدا العمل الان

او الان دارد غذا می خورد - هو يأكل طعامه الان
فهذه الجمل تسمى جمل الأخبار عن الحال أي الفعل الذي يجري الآن

الحلقة ۲۲

محسن: اینجا باشگاه بدنسازی است هنا نادي كمال الأجسام

حسن: اینجا باشگاه بدنسازی است هنا نادي كمال الأجسام

محسن: اینجا سالن بدنسازی محله ی ما است هنا نادي كمال الأجسام لدينا
: ما در هفته سه روز برای تمرین و ورزش می توانیم به اینجا بیاییم
نستطيع ان نأتي إلى هنا ثلاث مرات في الأسبوع لممارسة الرياضة

حسن: آهان ، اینجا سالن بدنسازی محله ی ما است هنا نادي كمال الأجسام لدينا
: در هفته سه روز ما برای تمرین می توانیم به اینجا بیاییم
نستطيع أن نأتي إلى هنا ثلاث مرات في الأسبوع لممارسة الرياضة

محسن: این دمبل است هذا الوزن

حسن: این دمبل است هذا الوزن

المدرّب: این کار شما اشتباه است عملکما بهذه الطريقة خطأ
: اول شما باید خودتان را گرم کنید عليكما ان تهيئا (تسخنا) جسمیکما أولاً (گرم کنید تعنی تحموا)
: پس اول خودتان را گرم کنید إذن عليكما ان تهيئا جسمیکما أولاً
: بعد از تمرین های نشسته و حتی خوابیده شروع کنید
وبعد ابدا ممارسة التمارين وأنتما جالسان او حتی مستلقیان

المدرّب: لطفا روی تخت بخوابید استلق رجاء على السرير
: این حرکت برای تقویت چهارسر و روی ران شماست هذه الحركة لتقوية عضلات الفخذين
: شما خیلی ضعیف هستید - انت ضعيف جداً

محسن: ببخشید ما برای آموزش زبان فارس به اینجا آمده ایم عفواً لقد أتينا إلى هنا لتعلم اللغة الفارسية

المدرّب: شما لطفا پاشید ، حالا اون جا را نگاه کنید
: من قسمت های مختلف بدن انسان را برای شما توضیح می دهم
سأشرح أعضاء جسم الإنسان المختلفة

کلمات جدیدة

سر	الرأس
مو	الشعر
پیشانی	جبين
گوش	الأذن
بینی	الأنف
چشم	العين
مژه	اهداب
ابرو	حاجب

لب	شفة
سبيل	شارب
ريش	لحية
گونه	خد
دهان	فم
زبان	لسان
دندان	اسنان
چانه	ذفن
گردن	عنق
شانه (يا) كتف	كتف
سينه	صدر
شکم	بطن
کمر	الخصر
دست ها که شامل	الأيدي التي تشمل
بازو	الذراع
آرنج	المرفق
ساعد	الساعد
مچ	المعصم
انگشتان	الأصابع
کف دست	راحة اليد
و پاها که شامل	والأرجل التي تشمل
ران	الفخذ
زانو	الركبة
ساق	ساق
مچ پا	الكاحل
پاشنه	الكعب
وانگشتان	والأصابع

محسن: فردا با هم به موزه می رویم نذهب غدا إلى المتحف معا

سوال اول

كيف ميز است

كيف روى ميز است المحفظة على الطاولة

سوال دوم

دختر ميز است

دختر زیر ميز است البنيت تحت الطاولة

سوال سوم

کتاب ميز است

کتاب روى ميز است الكتاب على الطاولة

سوال چهارم

پسر ... زیر ميز

پسر کوچک زیر میز است الولد الصغير تحت الطاولة

سوال ینجم

قلم کتاب است
قلم قرمز روی کتاب است القلم الأحمر على الكتاب

سوال ششم

پسر ... مدرسه است
پسر در مدرسه است الولد في المدرسة

سوال هفتم

دختر اتاق است
دختر کوچک در اتاق است البنت الصغيرة في الغرفة

سوال هشتم

مرد پله است
مرد بزرگ روی پله است الرجل الكبير على السلم

سوال نهم

گربه دیوار است الهرة البيضاء على الجدار

سوال دهم

این کتاب کوچک من است هذا كتابي الصغير

این میز تمیز تو است هذه طاولتك النظيفة

این قلم آبی او است هذا قلمه الأزرق

این اتاق بزرگ ما است هذه غرفةنا الكبيرة

این خودرو سبز شما است هذه سيارتكم الخضراء

این خانه ی زیبای آنها است هذا بيتهم الجميل

سوال یازدهم

اسم پدر حسن ، محمود و اسم مادر حسن ، زهرا است اسم والد حسن ، محمود واسم والدته حسن ، زهراء

اسم مادر حسن ، زهرا است اسم والدته حسن ، زهراء

حسن پدر محمود نیست ليس حسن والد محمود

محمود شوهر زهرا است محمود زوج زهراء

حسن برادر بزرگ کاظم و زینب است حسن الأخ الأكبر لكاظم وزينب

زینب خواهر کاظم و حسن است زینب الاخت لکاظم وحسن
سوال دوازهم

اینجا دانشگاه محسن است هنا جامعة محسن

محسن در دانشگاه است محسن في الجامعة

آقای محمدی هم کلاس محسن است - السيد محمدی زمیل محسن

آقای ایران منش پدر محسن است السيد ایران منش والد محسن

محسن جوان است محسن شاب

سوال سیزدهم

من پرستار خوبی نیستم أنا لست ممرض جيد

تو دانشجوی بدی هستی أنت طالب سيء

او معلم خوبی نیست هو ليس معلما جيد

ما شاگرد خوبی هستیم نحن تلاميذ جيدون

شما راننده بدی نیستید لست سائقا سيئا

آنها (یا) ایشان کشاورز خوبی هستند هم فلاحون جيدون

پروین زن است بروین امرأة

محسن مرد است محسن رجل

من خودرو دارم عندي سيارة

تو خودکار داری عندك قلم

او کتاب دارد عنده كتاب

ما کفش داریم عندنا حذاء

شما پیراهن دارید عندكم قميص

آنها (یا) ایشان گلدان دارند عندهم مزهرية

قواعد اللغة الفارسية

هناك كلمات مشتركة بين اللغة العربية واللغة الفارسية والاشتراك أما يكون في اللفظ أو يكون في المعنى وهذه الكلمات دخلت من العربية إلى الفارسية وهي ليست مشتركة في نفس المعنى بشكل كامل

الكلمات التي تشترك في اللفظ وتختلف في المعنى

الكلمة	معناها بالفارسية	معناها بالعربية	مثال بالفارسية
جامعه (فارسي) جامعة (عربي)	مجموعة من الناس	مكان للدراسات العليا	جامعه ی انسانی
مجمع	مجموعة من الشيء	مجموعة من الناس	مجمع مسكونی (مجمع سكني)
مخالف	عدم قبول الشيء	من مخالف نظر شما هستم (أنا أخالف رأيك)	
تخلف	مخالفة سير		
اختلاف	عدم الملائمة بين شيئين	الذهاب والإياب (يختلف الناس إلى السوق)	مردم بازار رفت و آمد می کنند
بهار	الفصل الأول من السنة الإيرانية	المادة التي تزداد إلى الطعام مثل الفلفل والصلصل	

اسماء الفصول بهار تابستان پاییز زمستان

توجد كلمات تلتحق بها كلمات أخرى أو مقاطع لتكون معنى آخر

مثل بیمار مریض بیمارستان مستشفى

آموزش تعلیم آموزشگاه (معهد أو مكان التعليم)

فالكلمات الزائدة مثل ستان ، گاه ، كده ، دان تدل في الفارسية على مكان الشيء

بیمارستان (مستشفى) ، كودكستان (روضة اطفال) ، فرهنگستان (مجمع علمي) ، آموزشگاه (معهد أو مكان التعليم) ، خوابگاه (المكان الداخلي للطلبة) ، زباله دان (مزبلة) ، آتشدان (مجمد)

في المحاضرات السابقة قد تم ذكر الجمل التي بها **فعل** أو **فعلان** أو يكون بها كلمة مشتقة من فعل و فعل آخر

درخت سبز شد / خضرت الشجرة

فالفعل **سبز شد** مكون من جزئيين، الأول اسم والثاني فعل غير مستقل بل يلزم ارتباطه بالجزء الاول

فإذا جاءت الافعال التالية مع جزء آخر تسمى الافعال المساعدة أو الأفعال المعينة وهي خاصة باللغة الفارسية وتسمى

(فعل های کمکی) شدن – گردیدن – کردن – داشتن

هناك فرق بين الفعل اللازم والفعل المتعدي والذي يحتاج إلى مفعول به

فالأفعال التي تستخدم مع (شدن ، شد ، می شود) تكون أفعال لازمة وأما الأفعال التي تستخدم مع (کردن) تعتبر أفعال متعدية

مثال للفعل اللازم این دستگاه خراب شد خرب هذا الجهاز أي أنه لا يوجد شخص قام بفعل هذا العمل

مثال للفعل المتعدي بچه این وسیله را خراب کرد افسد أو خرب الطفل هذا الجهاز

الحلقة ۲۳

حسن: اسم این غذا چیست؟

محسن: اسم این غذا حلیم است

حسن: اسم این غذا حلیم است

محسن: بگو من خیلی حلیم دوست دارم قل انا احب الهريسة كثيرا

حسن: من خیلی حلیم دوست دارم انا احب الهريسة كثيرا

محسن: نوش جان هنيئا

محسن: آنها مجسمه هستند تلك تماثيل
: مجسمه (یا) تندیس تمثال

حسن: آنها مجسمه هستند (یا) تندیس تلك تماثيل

کلمات جدیدة

مجمسه ساز	نحات
هنر مند	فنان
هنر	فن

محسن: موزه ی هنرهای معاصر متحف الفنون المعاصرة
: اول باید بلیط تهیه کنیم علينا ان نأخذ تذاكر أولاً

تهیه کردن (الجب أو الأخذ)

حسن: من باید بلیط تهیه کنم يجب علي ان اطلب تذاكر
: سلام ، خسته نباشید

بائع التذاكر: سلام بفرمایید

حسن: ببخشید من دو تا بلیط می خواهم عفوا يا سيدي أريد تذکرتين
: خیلی ممنون
: قیمت آنها چند تومان می شود؟ کم ثمنهما؟

بائع التذاكر: هزار تومان ألف تومان
: ممنون بفرمایید

حسن و محسن : خیلی ممنون ، لطف کردید

محسن: اینجا کتاب های هنری می فروشند هنا بییعون کتب فنية

کلمات جدید

هنرهای نمایشی	الفنون المسرحية
هنرهای تصویری	الفنون المصورة
موسیقی	الموسيقى
شعر	الشعر
داستان نویسی	كتابة القصص
تعزیه	المسرح العاشورائي

حسن: تعزیه یعنی چی؟

محسن: تعزیه یکی از هنرهای نمایشی ایرانی است المسرح العاشورائي أحد الفنون المسرحية الإيرانية
: تعزیه نمایش واقعه ی عاشورا است المسرح العاشورائي هو تمثيل ملحمة عاشوراء
: اینجا نمایشگاه نقاشی است هنا معرض للرسوم

حسن: آن آقا نقاش است ذلك الرجل رسام

محسن: اینجا نمایشگاه خطاطی است هنا معرض فن الخط

خطاطی ، خطاط ، خط ، خوش نویسی

محسن: خوش نویسی یک هنر ایرانی است فن الخط فن إيراني
: کتابخانه المكتبة

محسن: نگارگری ، نگارگری نوعی نقاش است (نگارگر) المنمنمات نوع من الرسم (رسام المنمنمات)

حسن: تابلوی عصر عاشورا اثر استاد محمود فرشچیان
لوحة عصر عاشوراء ، بريشة للاستاذ محمود فرشچيان

حسن: این تابلو را همه می شناسند الجميع يعرفون هذه اللوحة

محسن: این تابلوی معروفی است هذه اللوحة مشهورة

حسن: بله این تابلوی معروف است ، نقاش آن هم معروف است
نعم هذه لوحة مشهورة ، كذلك رسامها مشهور

محسن: در اینجا کلاس های هنری بسیاری برگزار می شود تقام صفوف فنية كثيرة في هذا المتحف
: کلاس فیلمنامه نویسی صف كتابة نصوص الافلام
: گارگاه نمایشنامه نویسی - (نمایشنامه) ورشة كتابة المسرحية - (نص المسرحية)

کلمات جدید

گارگاه شعر	ورشة الشعر
اتاق تمرین تئاتر	غرفة التدريب على المسرح

سالن نمایش فیلم	صالة عرض الفلم
سالن نمایش	صالة العرض او المسرح
کلاس طراحی	صالة الرسم
کلاس داستان نویسی	مكان كتابة القصص
کلاس گرافیک	صف الكرافيك
کلاس گریم	صف المكياج
کلاس بازیگری	صف التمثيل
بازیگر	ممثل

بله درستہ نعم صحيح

محسن: بگو: دلم می خواست بازیگر بشوم - قل كنت أتمنى أن أصبح ممثلاً

حسن: دلم می خواست بازیگر بشوم كنت أتمنى أن أصبح ممثلاً

دلم تعنى دل من ومعناها امنيتي

کلمات جديدة

کتاب من (يا) کتابم	کتابي أنا (أو) کتابي
کتاب تو (يا) کتابت	کتابك أنت (أو) کتابك
کتاب او (يا) کتابش	کتابه هو (أو) کتابه
کتاب ما (يا) کتابمان	کتابنا نحن (أو) کتابنا
کتاب شما (يا) کتابتان	کتابکم انتم (أو) کتابکم
کتاب آنها (يا) کتابشان	کتابهم هم (أو) کتابهم

کتاب من (با) کتابم هم معنى هستند کتابي (مع) کتابي أنا لهما نفس المعنى

دلم (يا) دل من	أمنيتي
دلت (يا) دل تو	أمنيتك
دلش (يا) دل او	أمنيته
دلما (يا) دل ما	أمنيتنا
دلطان (يا) دل شما	أمنيتکم
دلشان (يا) دل آنها	أمنيتهم

محسن: این ضمیر های پیوسته به آخر صفت هم اضافه می شوند
مثلا

بالنسبة للصفة والموصوف يضاف الضمير للصفة وليس الموصوف وهو عكس اللغة العربية
مثال

کتاب خوبم	کتابي الجيد
دختر کوچکتان	بنتکم الصغيرة
باغ سبز بزرگشان	حديقتهم الخضراء الكبيرة
خواهر کوچکم	أختي الصغيرة
توپ قرمز بزرگمان	كرتنا الحمراء الكبيرة

محسن: آفرین ، درستہ أحسنت صحيح

: مگوویم: این کتاب من است نقول: هذا الكتاب لي

: این کتاب من است (يا) این کتابم است (يا) این کتاب مال من است

هذا الكتاب لي (أو) هذا كتابي (أو) هذا الكتاب ملكي

این کتاب تو است	این کتابت است	این کتاب مال تو است
این کتاب او است	این کتابش است	این کتاب مال او است

مال تعنی الملكية

مال من ، مال تو ، مال او ، مال شما ، مال آنها (ایشان)
ملكي (لي) ، ملكك (لك) ، ملكه (له) ، ملكنا (لنا) ، ملككم (لكم) ، ملكهم (لهم)

این پیراهن مال من است هذا القميص لي // این کفش مال تو است هذا الحذاء لك

این سائل مال او است هذه الساعة له // این ساعت مال ما است هذه الساعة لنا

این صندلی مال شما است هذا الكرسي لكم // این کیف مال آنها است هذه الحقيبة لهم

محسن: آفرین ، این قلم مال چه کسی است؟ احسنت ، لمن هذا القلم؟

حسن: این قلم مال من نیست هذا القلم ليس لي
: این قلم مال محسن است هذا القلم لمحسن

محسن: آفرین آقای بازیگر احسنت أيها الممثل

حسن: بازیگر؟ کی؟ من؟ ممثل؟ من؟ أنا؟

محسن: بله شما بازیگر خوبی هستید نعم انت ممثل جيد
: آنجا را نگاه کن

حسن: این من هستم؟
: این من هستم یا من او هستم یا این من هستم؟ هذا انا ، أو انا ذلك ، ام هو أنا؟

محسن: تو گیج شدی؟ اصبت بالدوار؟

حسن الممثل: آقای پسر ، گوش کن ، گیج شدن ، فهمیدی؟ أسمع أيها الفتى يعنى الدوخة ، فهمت

حسن: بله ، آقای معلم فهمیدم نعم ، فهمت أيها المعلم

حسن الممثل: آفرین حسن الحاج ، نمره ی تو بیست است
أحسنت يا الحاج حسن ، حصلت على درجة العشرين من العشرين

حسن: بیست شدم ، نمره ی من بیست شد؟ بیست آوردم؟

رائع درجتي العشرين من العشرين
لقد أخذت العشرين من العشرين
حصلت على درجة العشرين من العشرين؟

حسن: محسن ، کجایی محسن؟ کجا هستی محسن؟ محسن أين أنت؟

محسن: من اینجا هستم ، چرا فریاد می کنی؟ انا هنا ، لماذا تصرخ؟

حسن: صبر کن آدم ، صبر کن /انتظر انا قادم ، انتظر

محسن: بیا بریم شاید خواب می دیدی /لنذهب ببدا أنك كنت تحلم

كمك النجدة

قواعد اللغة الفارسية

الفعل اللازم والمتعدي في الفارسية نفسه في العربية فالفعل اللازم هو الذي يكتفي بفاعله ولا يحتاج إلى مفعول به. **الفعل المتعدي** يتعدى أثره من الفاعل إلى المفعول به فإذا ذكر الفعل والفاعل ولم يذكر المفعول به تكون الجملة ناقصة.

مثلاً

على رفت	ذهب علي
مریم آمد	جاءت مریم
سعید نشست	جلس سعید
پروانه پرید	طارت الفارشة

يعتبر الفعل لازم ومعنا لازم أي انه من الضروري وجود فاعل ولا يشترط وجود المفعول به

أما الأفعال المتعدية مثل

علي كتاب را آورد (جاء علي بالكتاب) جاء بـ (فعل متعدي) جاء (فعل لازم)
مریم سوپ را ریخت (سكبت مریم الحساء)
فكلمة **را** في هذه الجمل تدل على ان افعالها متعدية

مریم غذا را پخت (مریم طبخت الطعام) فعل متعدي
مریم غذا پخت في هذه الجملة يوجد فعل مركب غذا پخت ولا يوجد مفعول به

هناك جمل في الفارسية يكون الفعل فيها

- **الفعل متعدي** ولاكن بدون استخدام **را**

- **فعل متعدي** ويستخدم **را** في الجملة

يوجد في اللغة العربية افعال بحاجة إلى فعلين كقولنا اعطيت صديقي كتاب فصديق مفعول به أول وكتاب مفعول به ثاني
مثلاً

کتابی را به دوستم دادم

به دوستم کتابی دادم (اعطيت كتابا إلى صديقي)

فالفارسية لا يوجد في الجملة مفعول أول و مفعول ثاني بل يكون **کتابی را** مفعول به و صديقي اسم مجرور بحرف الجر إلى وهي كلمة به

الحلقة ٢٤

محسن: به نام خداوند جان و خرد کز این برتر اندیشه بر نگذرد بسم رب الروح والعقل

حسن: توجه کنید /انتبهوا

محسن: سؤال اول

: آیا این کتاب مال من است هل هذا الكتاب لي
: به جای کلمه ی من چه کلمات دیگری من توانیم بگذاریم؟ بم نستطيع أن نستبدل كلمة أنا؟

الأب: تو ، آیا کتاب مال تو است؟ أنت ، هل هذا الكتاب لك؟

محسن: بله درسته نعم /حسنست

الأم: او ، آیا این کتاب مال او است؟ هو ، هل هذا الكتاب له؟

الأبن: ما ، آیا این کتاب مال ما است؟ نحن ، هل هذا الكتاب لنا؟

حسن: شما ، آیا این کتاب مال شما است؟ انتم ، هل هذا الكتاب لكم؟

محسن: آنها ، این کتاب مال آنها است هم ، هذا الكتاب لهم
: (یا) خیر این کتاب مال آنها نیست أو لا هذا الكتاب ليس لهم

محسن: ما می توانیم از ضمیرهای من ، تو ، او ، ما ، شما ، آنها (یا) ایشان استفاده کنیم
نحن نستطيع أن نستخدم الضمائر أنا ، انت ، هو ، نحن ، أنتم ، هم

محسن: آیا این کتاب مال من است؟ هل هذا الكتاب لي؟
: بله ، این کتاب مال من است نعم ، هذا الكتاب لي

حسن: آیا این کتاب مال تو است؟ هل هذا الكتاب لك؟
: بله ، این کتاب مال من است نعم ، هذا الكتاب لي
: (یا) خیر این کتاب مال من نیست (أو) لا هذا الكتاب ليس لي

الأم: درسته ، آیا این کتاب مال او است؟ صحيح ، هل هذا الكتاب له؟
: بله ، این کتاب مال او است نعم ، هذا الكتاب له
: (یا) خیر این کتاب مال او نیست (أو) لا ليس هذا الكتاب له

حسن: آیا این کتاب مال او است؟ هل هذا الكتاب له؟
: بله ، این کتاب مال او است نعم ، هذا الكتاب له
: (یا) خیر این کتاب مال او نیست (أو) لا ليس هذا الكتاب له

الأب: آیا این کتاب مال ما است؟ هل هذا الكتاب لنا؟
: بله ، این کتاب مال شما است نعم ، هذا الكتاب لكم

: (یا) خیر این کتاب مال شما نیست (أو) لا لیس هذا الكتاب لكم

حسن: آیا این کتاب مال ما است؟ هل هذا الكتاب لنا؟
: بله ، این کتاب مال ما است نعم ، هذا الكتاب لنا

محسن: آیا این کتاب مال شما است؟ هل هذا الكتاب لكم؟
: بله ، این کتاب مال شما است نعم ، هذا الكتاب لكم
: (یا) خیر این کتاب مال شما نیست (أو) لا لیس هذا الكتاب لكم

حسن: آیا این کتاب مال شما است؟ - هل هذا الكتاب لكم؟
: بله ، این کتاب مال شما است نعم ، هذا الكتاب لكم
: (یا) خیر این کتاب مال شما نیست (أو) لا لیس هذا الكتاب لكم

الأبن: آیا این کتاب مال آنها است؟ هل هذا الكتاب لهم؟
: بله ، این کتاب مال آنها است نعم ، هذا الكتاب لهم
: (یا) خیر این کتاب مال آنها نیست (أو) لا لیس هذا الكتاب لهم

محسن: آفرین نمره ی همه ی ما بیست است أحسنتم درجتكم كلکم عشرون من عشرين
: ما می توانیم به جای ضمیرهای من ، تو ، او ، ما ، شما ، آنها (یا) ایشان اسم بگذاریم
مثل منیجه ، ژاله ، مسعود
نحن نستطيع ان نستبدل ضمائر أنا ، أنت ، هو ، نحن ، أنتم ، هم بأسماء
مثل منجه ، جاله ، مسعود

محسن: آیا این کتاب مال ژاله است؟ هل هذا الكتاب لجاله؟
: بله ، این کتاب مال ژاله است نعم ، هذا الكتاب لجاله
: (یا) خیر این کتاب مال ژاله نیست (أو) لا هذا الكتاب ليس لجاله

حسن: آیا این کتاب مال ژاله است؟ هل هذا الكتاب لجاله؟

محسن: بله ، این کتاب مال ژاله است نعم ، هذا الكتاب لجاله
: (یا) خیر این کتاب مال ژاله نیست (أو) لا هذا الكتاب ليس لجاله

حسن: آیا این خودرو مال حسن است؟ هل هذه السيارة لحسن؟
: بله ، این خودرو مال حسن است نعم ، هذه السيارة لحسن
: (یا) خیر این خودرو مال حسن نیست لا لیست هذه السيارة لحسن

محسن: حالا سوال دوم
: آیا من خانه دارم؟ - هل لدي بيت؟
: به جای کلمه ی "من" چه کلمات دیگری می توانیم بگذاریم؟
بأي كلمة نستطيع استبدال كلمة "أنا"؟

الأب: آیا تو خانه داری؟ هل لديك بيت؟
: بله من خانه دارم نعم لدي بيت
: (یا) خیر من خانه ندارم (أو) لا ليس لدي بيت

حسن: آیا تو خانه داری؟ هل لديك بيت؟

: بله من خانه دارم نعم لدي بيت

: خير من خانه ندارم لا ليس لدي بيت

الأم: آیا او خانه دارد؟ هل لديه بيت؟

: بله او خانه دارد نعم لديه بيت

:خير او خانه ندارد لا ليس لديه بيت

حسن: آیا او خانه دارد؟ هل لديه بيت؟

: بله او خانه دارد نعم عنده منزل

: خير او خانه ندارد لا ليس عنده منزل

الأبن: آیا ما خانه داریم؟ هل لدينا بيت؟

: بله شما خانه دارید نعم لديكم بيت

: خير شما خانه ندارید لا ليس لديكم بيت

حسن: آیا شما خانه دارید؟ هل لديكم بيت؟

: بله ما خانه داریم نعم لدينا بيت

: خير ما خانه نداریم لا ليس لدينا بيت

الأم: آیا آنها خانه دارند؟ هل لديهم بيت؟

: بله آنها خانه دارند نعم هم لديهم بيت

: خير آنها خانه ندارند لا هم ليس لديهم بيت

حسن: آیا آنها خانه دارند؟ هل لديهم بيت؟

حسن: بله آنها خانه دارند نعم هم لديهم بيت

: خير آنها خانه ندارند لا هم ليس لديهم بيت

محسن: آیا من خانه دارم؟ هل لدي بيت؟

: بله من خانه دارم نعم لدي بيت

:خير من خانه ندارم لا ليس لدي بيت

الأب: آقا اجازه

حسن: آقا اجازه عن أذنك سيدي

: به پدر گفتن به يك وله توجه كنيد سنتوقف مع هذا التمرين

*** **

سلام ، اسم شما چيست؟ مرحباً ما اسمك؟

سلام ، اسم من كاوه محمدی است اسمي كاوه محمدی

آيا اين ميز مال تو است؟ هل هذه الطاولة لك // بله ، اين ميز مال من است نعم هذه الطاولة لي

آیا آن کتاب مال من است؟ هل ذلك الكتاب لي؟ // خير ، آن کتاب مال تو نیست لا ليس ذلك الكتاب لك
 آن کتاب مال بیژن است ذلك الكتاب لبيجن // آیا این اسکناس ها مال آن ها است؟ هل هذه النقود لهم
 خير ، این اسکناس ها مال آنها نیست لا هذه النقود ليست لهم

آن ها پول ندارند هم ليس لديهم نقود // تو چند دفتر چه داری؟ كم قتر ملاحظات لديك؟

من چهار دفتر چه دارم لدي أربعة دفاتر // دست های تو چند انگشت دارد؟ كم إصبعاً في يديك؟

دست های من ده انگشت دارد في يدي عشرة اصابع // آیا اینجا کارخانه است؟ هل هنا مصنع؟

خير اینجا کارخانه نیست لا هنا ليس مصنعا // اینجا مدرسه است هنا مدرسة

شما کجا هستید؟ أين انتم؟ // ما نزدیک پنجره هستیم أنا قريب من النافذة

ما از در کلاس دور هستیم أنا بعيد عن الباب // آن خانم کیست؟ من تلك السيدة

آن خانم آموزگار ما است تلك السيدة معلمتنا // او آموزگار خوبی است انها معلمة جيدة

او خیلی مهربان است انها حنونة جداً // ما او را دوست داریم نحن نحبها كثيراً

او برای ما خیلی زحمت میکشد انها تتعب جداً من اجلنا // خانم آموزگار خسته نباشید عافاك الله يا معلمة

*** **

محسن: صدای اذان به گوش می رسد هذا صوت الاذان

الأب: وقت نماز رسید حان وقت الصلاة
 : باید وضو بگیریم و نماز اول وقت بخوانیم علينا ان نتوضأ ونصلي في أول وقتها

حسن: وضو بگیریم نتوضأ

محسن: وضو گرفتن

وضو بگیریم - وضو بگیري - وضو بگیرد - وضو بگیریم - وضو بگیريد - وضو بگیرند
 اتوضأ - تتوضأ - يتوضأ - نتوضأ - تتوضؤون - يتوضؤون

محسن: ما باید برای نماز وضو بگیریم علينا أن نتوضأ للصلاة

في الجمل الأمرية تستخدم كلمة باید مثل
 باید برویم (علينا أن نذهب) // باید برگردیم (علينا أن نرجع) // باید بایستیم (علينا أن نقف)

باید بگیریم (علينا أن نأخذ) // باید بخوریم (علينا أن نأكل)

باید بخوریم ، باید بگیریم و باید بایستیم این ها فعل امر هستند

علینا أن نأكل ، علینا أن نأخذ ، علینا أن نقف (فعل أمر)

ولی نباید بخوریم ، نباید بگیریم و نباید بایستیم فعل نهی هستند
علینا أن لا نأكل ، علینا أن لا نأخذ ، علینا أن لا نقف ، كلها أفعال نهی

بخوریم فعل أمر لنأكل فعل أمر

نخوریم (یا) نباید بخوریم فعل نهی - لا نأكل أو علینا أن لا نأكل فعل نهی
بگیریم فعل أمر علینا أن نأخذ فعل أمر

نگیریم (یا) نباید بگیریم فعل نهی أو علینا أن لا نأخذ فعل نهی

بایستیم فعل امر لنقف أو علینا أن نقف فعل أمر

نبايد بایستیم (یا) نایستیم فعل نهی لا نقف أو علینا أن لا نقف فعل نهی

محسن: برویم نماز جماعت بخوانیم لنذهب لصلاة الجماعة
محسن: ثواب نماز جماعت بیشتر از نماز فرادا است ثواب صلاة الجماعة اكثر من الصلاة الفردية

حسن: نماز جماعت الصلاة بالجماعة
: نماز فرادا الصلاة الفرادی

حسن: ثواب ، عقاب این ها کلمات عربی هستند ثواب ، عقاب هذه كلمات عربية

محسن: ثواب یعنی پاداش و عقاب یعنی کیفر

حسن: نماز یعنی صلاة
: نماز اول وقت الصلاة في أول وقتها

آخر وقت آخر وقت الصلاة // نماز جماعت الصلاة بالجماعة
نماز فرادا الصلاة الفرادی // نماز جمعه صلاة الجمعة

حسن: پدر دعا؟

محسن: پدر دعا می کند ابي يدعو إلى الله

دعا یعنی نیایش

حسن: نیایش چه کلمه زیبایی است ما أجمل كلمة المنجاة
: مادر قرآن می خواند أمی تقرأ القرآن

قرآن خواندن قراءة القرآن

محسن: مادر قرآن می خواند أمی تقرأ القرآن

محسن: الصوم به فارسی یعنی چه؟

محسن: روزه یعنی صیام

روزه گرفتن - روزه داشتن صوم - الصوم // من روزه می گیرم أنا اصوم
تو روزه می گیری (یا) تو روزه داری أنت تصوم // آنها روزه هستند هم یصومون

ما روزه هستیم نحن نصوم // آنها روزه می گیرند هم یصومون // او روزه دارد هو صائم

محسن: بعد از ظهر به امام زاده خواهیم رفت سنزور مقام احد الأولیاء بعد الظهر

خواهیم رفت زمان آینده است سنذهب فعل للمستقبل

امام زاده حفید الامام

محسن: ما به زیارت امام زاده صالح آمديم جننا لزيارة حفید الامام (صالح)

محسن: تو چه آرزویی کردی؟ ماذا تتمنى؟

آرزو کردی

آرزو	الأمنية
آرزو کردن	التمني
آرزو کردم	تمنيت
آرزو کردی	انت تمنيت
آرزو کرد	هو تمنى
آرزو کردیم	نحن تمنينا
آرزو کردید	انتم تمنيتم
آرزو کردند	هم تمنوا

محسن: تو چه آرزویی کردی؟ ماذا تمنيت أنت؟

محسن: من آرزو کردم که تو زبان فارسی را خوب یاد بگیری تمنيت أن تتعلم اللغة الفارسية جيداً

محسن: من هم آرزو کردم که من زبان فارسی را یاد بگیرم أنا ايضا تمنيت ان اتعلم اللغة الفارسية
: ما نماز جماعت می خوانیم نحن نصلی الصلاة جماعة

محسن: بله ، ما نماز جماعت می خوانیم نعم ، نحن نصلی الصلاة جماعة

من می خوانم	أنا أودي
تو می خوانی	أنت تؤدي
او می خواند	هو يؤدي
ما می خوانیم	نحن نؤدي
شما می خوانید	انتم تؤدون
آنها می خوانند	هم يؤدون

آنها نماز جماعت می خوانند هم يؤدون الصلاة جماعة

حسن: اینجا حسینیة است هنا حسینیة

محسن: بله ، اینجا برای امام حسین عزاداری می کنند نعم ، هنا یقیمون مراسم العزاء للإمام الحسن(ع)
عزاداری برای امام حسین مراسم العزاء للإمام الحسین
محسن: بله ، اینجا برای ما مقدس است نعم ، انه مقدس عندنا

حسن: تو امام حسین (ع) را دوست داری؟ هل تحب الإمام الحسین (ع)؟

محسن: ما عاشق امام حسین هستیم نحن نعشق الإمام الحسین (ع)
ما همیشه عزاداری امام حسین هستیم نحن نقیم مراسم العزاء للإمام الحسین (ع) دائما

قواعد اللغة الفارسية

لمعرفة الجمل التي تتكون من صفة الإشارة (أسم الإشارة كما يطلق عليها في العربية) والمضاف والمضاف إليه وكيفية استخدام هذا الأسلوب والمقارنة بين اللغتين العربية والفارسية في استخدام هذه الجمل

دفتري هذا هل نقولها بالفارسية (دفتري من اين)
نه ، نادرست است لا إنها غير صحيحة

الصحيح هو اين دفتري من هذا دفتري

فأتأتي بصفة الإشارة أولا ثم المضاف ثم المضاف إليه إما العربية فأسم الإشارة بعد المضاف والمضاف إليه نقول
دفتري هذا (بالمذكر أو المؤنث)
مثال

اين درخت خانه ی ما شجرت بيتنا هذه اسم الإشارة في بداية الجملة

آن خانه ی همسايه ی ما ذلك بيت جارنا

نلاحظ إذا ركبنا الجملة من ثلاثة أجزاء : صفة الإشارة (أسم الإشارة في العربية) ، المضاف ، المضاف إليه أنه في العربية يأتي اسم الإشارة بعد المضاف إليه أما في الفارسية يأتي أو تأتي صفة الإشارة في بداية الجملة

تقسم الكلمات في العربية إلى مفرد ، مثنى و جمع اما في الفارسية فيعامل المثنى معاملة الجمع ففي العربية نقول كتاب ، كتابان و كتب أما في الفارسية إما مفرد أو جمع والجمع يشمل المثنى مثال
دو كتاب تعني كتابان

كتاب ها اما أن يكون كتابان أو عدة كتب

كيف نجمع الأسماء المفردة في الفارسية

المفرد	الجمع
دانشمند	دانشمندان (يا) دانشمنداها
درخت	درختان (يا) درخت ها (شجار)

ليس بالإمكان جمع الأسماء المفردة على تلك الطريقتين بل يجمع البعض منها بإضافة الألف والنون والبعض الآخر بإضافة الهاء في الآخر
مثال

کلمة پنجره (نافذة) وجمعها پنجره ها وليس پنجرهان کتاب ها وليست کتابان

الحلقة ۲۵

الأم: من امروز برای دیدار با شاگردانم به مدرسه خواهم رفت سَأذهب اليوم إلى المدرسة لألتقي بتلامذتي

محسن: ما هم می توانیم بیاییم؟ هل نستطيع المجيء؟

الأم: برای چه می خواهید بیایید؟ لماذا تريدان المجيء؟

محسن: برای اینکه حسن باید فعل های نوشتن دیدان لان على حسن أن يتعلم أفعال الكتابة والمشاهدة
: آمدن رفتن را در زمان حال اخباری مرور کند والمجيء والذهاب في زمن المضارع

الأم: ولی درس زمان حال اخباری که در برنامه ی سوم یا چهارم گفته شده است!
ولاكن درس المضارع قد تم تدريسه في البرنامج الثالث أو الرابع

حسن: مادر ما برای مرور درسهای قبل می آییم نحن نأتي لمراجعة الدروس السابقة يا خالة

الأم: اشکالی ندارد حسناً لا بأس
: پس با هم به دیدار شاگردانم خواهیم رفت سنذهب معاً

حسن: دیدار یعنی چی؟ مامعنى دیدار؟
: خواهیم رفت ، چه زمانی است؟ سَأذهب ، ما زمنه؟

اللقاء	دیدار
سَأذهب	خواهم رفت
سنذهب	خواهی رفت
سيذهب	خواهد رفت
سنذهب	خواهیم رفت
ستذهبون	خواهید رفت
سيذهبون	خواهند رفت
زمن المستقبل	زمان آینده است

الأم: فقط بگم ، من معلم سخت گیرى هستم فقط ، لنقل أنا معلمة متشددة
: چی شد؟

حسن: مادر شما به زبان عربی صحبت کردید أمي لقد تكلمتي باللغة العربية
: مادر آیا مدرسه دور است؟ هل المدرسة بعيدة؟

الأم: خیلی نه ، پیاده هم می شود رفت ليس كثيرا يمكن الذهاب ماشيا

من نامه می نویسم أنا اكتب رسالة // تو نامه می نویسی أنت تكتب رسالة
آفرین ، تو نامه می نویسی احسنت ، انت تكتب رسالة

او نامه می نویسد هو یکتب رسالة // ما نامه می نویسیم نحن نكتب رسالة

شما نامه می نویسید أنتم تكتبون رسالة // آنها نامه می نویسند هم يكتبون رسالة

لیلا کتاب می نویسد تكتب لیلى کتاب

لیلا وزهره وزهرا مقاله می نویسند تكتب لیلى وزهره وزهرا مقالة

من وزهرا وزینب خاطره می نویسیم أنا وزهرا وزینب نكتب الذکری

من پلیس را می بینم أنا أرى الشرطی // تو پلیس را می بینی أنت ترى الشرطی

او پلیس را می بیند هو یرى الشرطی // ما پلیس را می بینیم نحن نرى الشرطی

شما پلیس را می بینید أنتم ترون الشرطی // آنها پلیس را می بینند هم یرون الشرطی

فاطمة پست چی را می بیند فاطمة ترى ساعی البرید

ناهید وشهلا خلبان را می بینند ناهید وشهلا تریان الطیار

من و نادیا وکلبانو مدیر را می بینیم أنا ونادیا وکلبانو نرى المدير

شما و سارا و ثریا معلم را می بینید أنتم و سارا و ثریا ترون المعلم

من به خانه می روم أنا أذهب إلى البیت // تو به بازار می روی أنت تذهب إلى السوق

او به جشن می رود هو یدهب إلى الحفل // ما به مسجد می رویم نحن نذهب إلى المسجد

بارک الله

شما به لبنان می روید أنتم تذهبون إلى لبنان // آنها به ایران می روند هم یدهبون إلى ایران

الأم: آفرین دخترهای خوبم أحسنتم بناتی العزیزات
: حالا آقای حسن الحاج بگوید

حسن: من از مدرسه می آیم أنا آتی من المدرسة

تو از کارخانه می آیی انت تأتي من المصنع // او از دانشگاه می آید هو يأتي من الجامعة

ما از نماز جمعه می آییم نحن نأتي من صلاة الجمعة // شما از مسافرت می آیید أنتم تأتون من السفر

آنها از مشهد مقدس می آیند هم یأتون من مشهد المقدسة

آفرین پسر ، درسته // فرشته ها از آسمان می آیند الملائكة تأتي من السماء

الأم: خوب ، بچه ها خوب بودن؟

حسن: شما شغل خوبی دارید مهنه‌تک رانعه
: بچه ها فرشته هستند الاطفال كالملائكة
: معلمی شغل خیلی مفید است ومهنة التدريس مفيدة جداً

الأم: بله ، پیامبر اکرم (ص) می فرماید : معلمی شغل انبیا است
نعم ، يقول النبي الكريم (ص): التعليم مهنة الأنبياء

الأم: كجا می روید؟ أين تذهبون؟

حسن: ما به موزه ی حیات وحش می رویم نذهب إلى متحف عالم الحيوان

الأم: به سلامت مع السلامة
: مراقب خودتان باشید حافظوا على سلامتكم
: خدا حافظ حفظكم الله

محسن: اینجا موزه ی حیات وحش است هنا متحف الحيوانات البرية

حیات وحش عالم الحيوان

محسن: این یوزپلنگ است هذا الفهد
: او نر است فهد نكر

نر	نكر
ماده	أنثى
مذكر	نكر
مونث	أنثى
مرد	رجل
زن	إمرأة

محسن: اینجا مشخصات این یوزپلنگ نوشته شده است مكتوب هنا مواصفات هذا الفهد

مشخصات (مواصفات)

قد: ۱/۵ متر الطول: متر ونصف المتر

وزن: ۵۷ كيلو گرم الوزن: سبعة وخمسون كيلو غراماً // سن: ۵ سال العمر: خمس أعوام

محل زندگی: استان گلستان منطقة العيش: محافظة كلستان // غذا: گوشت الغذاء: لحم

البته گوشت بی استخوان من غير عظم

حسن: مشخصات یعنی اسم ، قد ، وزن ، محل زندگی ، غذا و از این قبیل

المواصفات يعنى الاسم ، الطول ، الوزن ، منطقة العيش والغذاء

محسن: مشخصات فردى انسان مواصفات الإنسان الشخصية

نام	الاسم
نام خانوادگی	اللقب
سن	العمر
قد	الطول
تاریخ تولد	تاریخ الولادة
محل تولد	محل الولادة
تأهل یا مجرد	الزواج أو العزوبة
تعداد فرزندان	عدد الأبناء
دین	الدين
مذهب	المذهب
میزان تحصیلات	الشهادة العلمية

اسماء الحيوانات

آنها قو هستند	تلك الاوز
مرغ های دریایی	طیور بحرية
لك لك ها	اللق لى

محسن: این دسته از پرنده ها ماهی خوار هستند هذه طیور تأكل السمك

ماهی خوار أكلة السمك

محسن: این پایین مرغابی ها هستند هنا في الأسفل يوجد البط // مرغابی بطة
: این طرف مرغ های خانگی و خروس ها هستند في هذا الجانب دجاجات وديوك

پرنده های خانگی الطيور الأليفة

حسن: مرغ ماده و خروس نر است الدجاجة أنثى والديك ذكر

محسن: خروس ها تاج دارند لدى الديكة تيجان
: بالای سرشان تاج دارند على رؤوسها تيجان

محسن: فرق پرنده ها با دیگر جانواران چیست؟ ما فرق الطيور مع سائر الحيوانات؟

: پرنده دست ندارد الطيور ليست لها أيدي

: به جای دست پال دارند بدل الأيدي لها اجنحة

: به دهان پرندگاه منقار می گوئیم نسمي افواه الطيور منقاراً

: پوشش پرندگان ، پر است يغطي الريش جسم الطيور

حسن: پرنده ها به جای دهان منقار ، به جای دست پال ، وبه جای مو پر دارند
الطيور لها بدل الفم منقار وبدل اليد جناح وبدل الشعر ريش

دهان	فم
دست	يد
بال	جناح
مو	شعر
پر	ریش

محسن: این ها کبوتر هستند هذه حمامات
 : این ها کبوتر چاهی هستند هذه حمامات الابار
 : یعنی کبوترهایی که در چاه زندگی می کنند حمامات الابار تعيش في الابار

حسن: آهان ، کبوترهای چاهی کبوترهایی که در چاه زندگی می کنند

محسن: این ها کلاغ هستند هذه غربان
 : کلاغ هم کياه خوار وهم گوشت خوار است الغربان تأكل النبات واللحم

حسن: اینها زندگی دارند؟ هل هي حية؟

محسن: زنده يا مرده حية او ميتة
 : این ها زنده نیستند هذه ليست احياء
 : این ها مرده هستند هذه ميتة
 : این ها حیوانات مرده هستند هذه حيوانات ميتة
 : حیوان ، حیوانات ، حیوان ها

حسن: زنده ، مرده
 : این ها زنده نیستند انها ليست حية
 : این ها مرده هستند انها ميتة

طوطی	ببغاء
فنج	قبرة
بلبل	بلبل
مرغ عشق	طائر الحب

قواعد اللغة الفارسية

توجد كلمات كثيرة في الفارسية اخرها (چه) مثل (بچه) بمعنى طفل او حرف (ك) في دخترك فكلمة (دختر) تعنى بنت ولاكن إذا اضيف حرف (ك) فأنها تدل على التصغير أي (دختركوچك)
 فحرف (ك) و (چه) في اخر بعض الأسماء يدلان على التصغير

أمثلة

پسرک تعنى پسر كوچك الولد الصغير أو البنت الصغيرة

دفتريچه أي الدفتر الصغير

کتابچه أي الكتاب الصغير

گنجشک أي العصفور الصغير

وقد تستخدم **للتحقير** كقولنا **مردک** ومعناها الرجل الصغير

گنجشک بر روی درخت پرید طارت العصفورة على الشجرة

في اللغة العربية توجد كلمات تسمى **بالحال** او **التمييز** مثال ذلك **أنا قرأت كثيرا** فكلمة كثيرا صفة لمفعول مطلق محذوف تبين مدى القراءة في هذه الجملة وهي قراءة كثيرة.

توجد في اللغة الفارسية ما يشبه **الحال** او **التمييز** ولاكن تسمى **قيود** او **قييد** وهي تبين وضعاً أو موقفاً خاص في الجملة ، في الجمل التالية القيود التي بعضها يدل على **الكيفية** وبعضها يدل على **الزمان** والبعض الآخر يدل على **المقدار** من الشيء ومثال ذلك

او **عربی خوب صحبت می کند** هو يتحدث بالعربية جيداً
فكلمة خوب هي قيد في هذه الجملة تبين الكيفية.

او **بد می نویسد** هو يكتب بطريقة سيئة
فكلمة بد تبين حال الكتابة

او **همیشه زود بیدار می شود** هو يستيقظ مبكراً دائماً (همیشه تعني دائماً)

بعضی وقت ها

او **گاهی به کتابخانه مراجعه می کند** هو يراجع المكتبة أحياناً (گاهی تعني بعض الوقت أو أحياناً)
فكلمة همیشه و گاهی تدلان على الزمان

من مادرم را خیلی دوست دارم **أنا أحب أمي كثيراً**

من کم درس می خوانم **أنا أقرأ درسي قليلاً**

الحلقة ۲۶

این ها گوزن هستند // هذه الأیل // این ها بزکوهی هستند // هذه أنیس جبلیة

این ها آهو هستند // هذه غزلان // اینجا مشخصات آهو نوشته شده است // مكتوب هنا مواصفات الغزال

قد: ۷۰ سانتی متر // الطول: ۷۰ سنتیمتر // وزن: ۴۸ کیلو گرم // الوزن ۴۸ کیلو غراماً

جنسیت: نر // الجنس: ذکر // سن: ۴ سال // العمر: ۴ سنوات

نوع تغذیه: گیاه خوار // نوع الغذاء: نباتی

گیاه مثل علف ، سبزی ها ، درخت ها ، میوه ها // النباتات كالأعشاب ، خضار ، الأشجار ، فواكه

از گیاهان تغذیه می کند // يأكل النباتات // تغذیه کردن // التغذية

تغذیه می کند یعنی می خورد // يتغذى يعني يأكل //

گیاه خوار از گیاهان تغذیه می کند // نباتي يتغذى على النباتات

گوشت خوار یعنی از گوشت تغذیه می کند // أكل اللحوم يتغذى على اللحوم

بله ، این ها شیر هستند // نعم ، هذه اسود // شیر نر و شیر ماده // اسد ولبوءة

توله های شیر // أشبال الأسد // به بچه های شیر توله می گویند // يقال لصغار الأسد أشبال

این ها روباه هستند // هذه ثعالب // این ها شغال واین ها گرگ هستند // هذه الضباع وهذه الذئاب

گوشت خواران // اكل اللحوم // روباه ، شغال ، گرگ // الثعلب ، الضباع ، الذئاب

این ها گربه هستند // هذه قطط // موش (فأرة)

آن بالا پرنده های مختلفی نصب هستند // هناك طيور معلقة ومنصوبة // نصب (منسوب)

حيوانات اهلي (حيوانات اليفة) // حيوانات وحشي (الحيوانات المفترسة)

حيوانات اهلي مانند	الحيوانات الأليفة مثل
گاو	بقرة
گوسفند	خروف
بز	ماعز
اسب	حصان
الاغ	حمار
قاطر	بغل

و حیوانات وحشی مثل	الحيوانات المفترسة مثل
شیر	الأسد
ببر	النمر المخطط
پلنگ	النمر المرقط
گرگ	الذئب

به بچه ی گاو ، و به بچه ی گوسفند بره يقال لصغير البقر عجل ولصغير الخروف حمل

وبه بچه ی بز بزغاله ، وبه بچه ی اسب و الاغ كره
ولصغير الماعز الجدي ولصغير الحصان المهر ولصغير الحمار الجش

وبه بچه ی شیر ، ببر ، پلنگ و گرگ توله می گویند
ويقال لصغار الأسد والنمر المخطط والنمر المرقط أشبال ولصغار الذئب جراء

توله (شبل أو جرو) // بچه زا (تلد)

تخم گذار (تبيض)

پرندهگان تخم گذار هستند و پستان داران بچه زا هستند الطيور تضع البويض والحيوانات اللبونة تلد

بچه زا	تلد
تخم گذار	تبيض
حیوانات اهلی	حيوانات اليفة
حیوانات وحشی	الحيوانات المفترسة
پرنده ها	طيور
چهارپایان	الأنعام
حیوانات خانگی	الحيوانات الأليفة
حیوانات گوشت خوار	الحيوانات أكلة اللحوم
حیوانات گیاه خوار	الحيوانات النباتية
حیوانات حلال گوشت	حيوانات محللة
حیوانات حرام گوشت	حيوانات محرمة
گوشت	لحم

بله ، این برای مسلمانان خیلی مهم است نعم هذا مهم جداً للمسلمين

این کوسه است هذه سمكة قرش // کوسه در دریا زندگی می کند القرش يعيش في البحر

کوسه گوشت خوار است هي اكلة اللحم // کوسه صیاد است القرش صيادة

صید ، صیاد الفريسة ، المفترس // کوسه صیاد القرش مفترس

آهو صید الغزال فريسة // کوسه نوعی ماهی است وهي من انواع الأسماك

ماهی ها آبزی هستند الأسماك من الحيوانات المائية // آبزی ، آبزیان مائي ، مائیات

حیواناتی که در آب زندگی می کنند الحيوانات التي تعيش في الماء

کوسه نوعی ماهی است که در آب زندگی می کند سمكة القرش تعيش في الماء وهي مائية

کوسه آبزی است

حیواناتی که هم در آب و هم در خشکی زندگی می کنند دو زیست هستند

الحيوانات التي تعيش في الماء وفي البر تسمى برمائيات
خشکی البر

دو زیست البرمائي

دو زیست ها هم در آب و هم در خشکی زندگی می کنند البرمائيات تعيش في الماء وفي البر

قورباغه (ضفدع) // لاک پشت (سلحفاة) // این ستاره دریایی است هذه نجمة البحر

آن مارماهی است تلك حية الماء // آن ها مار هستند تلك حیات // اینها لاک پشت هستند هذه سلاحف

لاک پشت ها تخم گذار هستند السلاحف مبيضة // لاک پشت حیوان آرامی است السلحفاة حيوان هادي

آنها آرام راه می روند إنها تمشي بهدوء

محسن: آیا تو قصه ی خرگوش و لاک پشت را شنیده ای؟ هل سمعت قصة السلحفاة والأرنب؟

محسن: دوست داری قصه ی آنها را برایت به فارسی بگویم؟ هل تحب أن أحكي قصتها بالفارسي لك؟

برایت (یا) برای تو لك (أو) انت // برای من (یا) برایم لي أنا (أو) لي

برای تو (یا) برایت لك أنت (أو) لك // برای او (یا) برایش له هو (أو) له

برای ما ، برایمان لنا نحن (أو) لنا // برای شما ، برایتان لكم أنتم ، لكم // برای آنها ، برایشان لهم هم أو لهم

برایم ، برایت ، برایش ، برایمان ، برایتان ، لی ، لك ، له ، لنا ، لكم ، لهم

روزی در چنگل کنار برکه ای لاک پشت زندگی می کرد في يوم من الأيام كانت سلحفاة تعيش قريب من بحيرة

کنار (قرب) // او بسیار عاقل بود وكانت عاقلة جداً

و همه ی حیوانات چنگل را راهنمایی می کرد ترشد جميع الحيوانات الغابة

اما خرگوش در همسایگی او زندگی می کرد كان يعيش جوار منها أرنب

که بسیار مغرور بود و از این که لاک پشت مورد توجه حیوانات بود به لاک پشت حسادت می ورزید

وكان متكبرا جداً يحسد السلحفاة بسبب حب الحيوانات لها

روزی دربین حیوانات گفت که قصد دارد با لاک پشت مسابقه ی دو بدهد (دویدن)
قال في أحد الأيام أنه يريد أن يتسابق مع السلحفاة

روز مسابقه فرا رسید حان يوم السباق

قرار شد آنها ۱۰ بار دور برکه بدوند وتقرر أن يجريا حول البركة عشر مرات

وهر کس زودتر به خط پایان رسید والذي يصل إلى خط النهاية أولاً

برنده است الفائز

کبوتر سفید دستمال سفیدش را از بالای درخت به زمین رها کرد
ألقت الحمامة منديلها الأبيض من فوق الشجرة على الأرض

ومسابقه شروع شد وبدأت المسابقة

خرگوش به سرعت دوید و چند بار دور برکه دوید جرى الأرنب بسرعة ودار حول البركة عدة مرات

اما لاک پشت به آرامی حرکت می کرد لكن السلحفاة كانت تمشي ببطء

و هنوز نصف برکه را طی نکرده بود وحتى تلك اللحظة لم تكد تنهي نصف البركة الأول

خرگوش هر بارکه به او می رسید او را مسخره می کرد
كان الأرنب يسخر منها كلما مرّ عليها

در دور پنجم خرگوش فکر کرد که چرا آنقدر تلاش می کند
في الدور الخامس فكّر الأرنب لماذا يحاول بهذا الشكل

زیرا که لاک پشت هرگز نمی تواند به او برسد لأن السلحفاة لن تصل إليه أبداً

برای همین شروع به بازیگوشی گر لهذا بدأ باللهو // بازیگوشی (اللهو)

وبا سنجاب ها بالای درخت و روی زمین بالا و پایین می پرید
وكان يقفز مع السنجاب الذي على الشجرة وعلى الأرض إلى الأعلى وإلى الأسفل

و بازی می کرد ويلعب // واز میوه های جنگل می خورد ويأكل من فاكهة الغابة

اما لاک پشت بدون استراحت و توقف راه می رفت لكن السلحفاة كانت تمشي دون توقف ودون استراحة

و خرگوش سرگرم بازی و جست و خیز و غذا خوردن بود والأرنب مشغول باللعب والقفز والأكل

تا این که خسته شد و زیر درخت خوابش برد إلى أن تعب ونام تحت الشجرة

وهر چه دوستانش او را بیدار می کردند وكلما أيقظه أصدقائه

که مسابقه را ادامه دهد / لیکن مسابقه
او با غرور می گفت: که لاک پشت هرگز نخواهد توانست او را شکست دهد
كان يقول الأرنب بغرور لن تستطيع السلحفاة أن تهزمني أبداً

چند ساعت بعد وبعد عدة ساعات

لاک پشت از خط پایان گذشت و به خانه اش رفت وصلت السلحفاة إلى خط النهاية وذهبت إلى بيتها

اما خرگوش هنوز در خواب بود و رویای پیروزی و لاک پشت را می دید
لكن الأرنب مازال نائماً ويحلم بهزيمة السلحفاة

آفرین ، خیلی خوب خواندی // چه قصه ی زیبایی بود ما اروع هذه القصة

چه نتیجه ای از این داستان گرفتی؟ ماذا استنتجت من هذه القصة؟ // پشتکار (المثابرة)

قواعد اللغة الفارسية

مریم رفت (یا) مریم رفته / ذهبت مریم (أو) قد ذهبت مریم
سعید درسش را خواند (یا) سعید درسش را خوانده / سعيد قرأ درسه (أو) سعيد قد قرأ درسه
معرفة الصيغتين أعلاه من الفعل الماضي

- ۱- فالجملة الأولى تدل على الماضي البسيط ويدل على عمل قد حدث وانتهى
- ۲- الجملة الثانية فهو عبارة عن ماضي نقلي (أي شخص ينقل أو يخبر عن الماضي بإضافة {قد})
وذلك بإضافة الهاء في آخر الفعل الماضي مثلاً
رفت ، رفته – نوشت ، نوشته – خواند ، خوانده

سعید درسش را نوشته / سعيد قد كتب درسه

وللنفي نقول / سامر درسش را ننوشت / سامر لم يكتب درسه

ننوشت (ما كتب) - ننوشت (لم يكتب) // (یا) هنوز ننوشت (لم يكتب)

مثال آخر دوستم به دیدار مادرش رفته / قد ذهب صديقي لزيارة امه

سعید امروز به دانشگاه نرفته / لم يذهب سعيد إلى الجامعة هذا اليوم

امروز (اليوم) - فردا (غداً) - پس فردا (بعد الغد) - دیروز (أمس)

دیروز تعطیل بود / كان أمس عطلة

پریروز (قبل أمس) - امشب (الليلة) - فردا شب (الليلة القادمة) - دیشب (البارحة)

الحلقة ۲۷

محسن: به فارسی صحبت کن تکلم بالفارسیه

الأب: حسن جان ، آرام باش عزیزی حسن ، تمهل

الأخ: بگو: دزد از پنجره به پایین پرید قل : قفز اللص من هذه النافذة إلى الأسفل

الأم: دزد از پنجره به پایین پرید (پریدن) قفز من هذه النافذة إلى الأسفل (القفز)

پریدم ، پریدی ، پرید قفرت ، قفرت ، قفز // پریدیم ، پریدید ، پریدند قفزنا ، قفزتم ، قفروا

فعل گذشته ساده است فعل ماض

محسن: باید با پلیس ۱۱۰ تماس بگیریم علينا أن نتصل بشرطة ۱۱۰

حسن: بله ، باید با پلیس ۱۱۰ تماس بگیریم علينا أن نتصل بشرطة ۱۱۰

محسن: صحبت کن تحدث

الأب: حسن آقا ، صحبت کن سيد حسن ، تحدث

حسن: سلام ، آقای پلیس؟ اهلا ، أيها الشرطة؟

: اینجا دزد آمده عفواً قد جاء لص هنا

: من حسن الحاج هستم أنا حسن الحاج

: برای آموزش زبان فارسی به ایران آمده ام اتيت لتعلم اللغة الفارسية

: من مهمان آقای محسن ایران منش هستم أنا ضيف محسن ايران منش

میدان تجریش ، خیابان دربند ، کوچه ناصر خسرو ، بن بست اول ، پلاک یک
ساحة تجریش ، شارع دربند ، زقاق ناصر خسرو ، زقاق مغلق رقم واحد ، رقم المنزل واحد

محسن: این مهم نیست ، مهم این است که تو فارسی یاد بگیری

هذا ليس مهماً ، المهم أن تتعلم أنت اللغة الفارسية

الأم: احتمالاً پلیس آمد يمكن ان الشرطي جاء

الأخ: خیلی زود آمدند! لقد أتوا بسرعة!

بریم (لنذهب)

النقيب: ستوان حمیدی هستم در خدمت شما النقيب حميدي في خدمتكم

جناب سروان بالا بودیم در باز شد

یعنی خواب ، خوابیده بودیم که یهو دیدیم // دزد از پنجره به پایین پرید

النقيب: لطفاً اجازه بدید رجاء اسمعوا

آرامش خودتون رو حفظ کنید حافظا علی هدونکم

النقیب: بفرمایید خواهش می کنم من اظهارات شما را می نویسم
رجاءً تفضل اجلس سأكتب تصريحاتك ، تفضل

الأب: آخه ، یه توضیح کوچک

النقیب: بفرمایید خواهش می کنم

بابا یه دقیقه صبر کنید بذارید من // می دونید جناب سروان

النقیب: ساکت باشید لطفاً اصمتوا لو سمحتوا
: هما نظور که گفتم من همه اظهارات شما را می نویسم جای هیچ نگرانی نیست
كما قلت سأكتب تصريحاتكم جميعا ، لا داعي للقلق

النقیب: بفرمایید خواهش می کنم تفضلوا رجاءً
: من از حسین جان خواهش می کنم برای همه ی ما چایی بیارن
ارجوا من حسین أن يأتي بالشاي للجميع

الأبن: چشم

النقیب: من از آقای حسن الحاج خواهش می کنم راجع به اتفاقات امشب توضیح بدن
حسننا ارجوا أن يشرح لنا السيد حسن الحاج ما حدث الليلة

حسن: من در حال نماز خواندم که (خطأ)

النقیب: من در حال نماز خواندن بودم که (الصواب)

صدای شکستن شیشه را شنیدم أنا كنت اصلي حينما سمعت صوت كسر الزجاج

النقیب: بعد از آن که شما صدای شکستن شیشه را شنیدی چه اتفاقی افتاد؟
حسننا ، ماذا حصل بعد أن سمعت صوت كسر الزجاج؟

بعد از ، قبل از قبل ، بعد

النقیب: دست شما درد نکند سلامت یداک

الأبن: سرتون درد نکند تسلم

النقیب: محسن جان شما لطف کنید تخته وایت برد را بر پاک کنید محسن رجاء انصب السبورة

حسن: ببخشید آقای پلیس عفواً أيها الشرطي // حسن: برپا کنید و لطف کنید یعنی چی
لطف کنید (لطفاً) // برپا کنید (قوموا) // قبل ، قبل از ، پیش از (قبل) // بعد از ، بعد (بعد)

النقیب: خب حالا همه ی شما با "قبل و بعد یا قبل از و پیش از" جمله بسازید

حسنًا لیصنع کل منکم جملة بقبل وبعد أو بقبل أن و بعد أن

جمله سازی صیغة الجمل

الأب: من بعد از ناهار یک لیوان آب می نوشم أنا اشرب كأساً من الماء بعد الغداء

النقیب: خب ، حالا شما بفرمایید الآن تفضل انت

الأم: قبل از (یا) پیش از این که شما بیایید اینجا دزد آمده بود كان قد أتى لص إلى هنا قبل أن تحضروا

آمده بود زمان ماضی بعید است كان قد أتى زمنه الماضي البعيد

الأبن: ما هفته ی قبل امتحان داشتیم كان عندنا امتحان قبل اسبوع

النقیب: خب ، آقا محسن شما بفرمایید أنت يا سيد محسن

محسن: هفته ی بعد باران خواهد بارید ستمطر السماء بعد أسبوع

خواهد بارید زمان آینده است فعل مستقبل

بعد از (یا) پس از بعد // قبل از (یا) پیش از قبل

حسن: من ماه قبل به ایران آمدم أنا أتيت إلى إيران قبل شهر
: و دو ماه بعد از ایران خواهم رفت وسأغادر إيران بعد شهرين

النقیب: آفرین ، خیلی خوبه

حسن: قبل از این که شما بیایید من می ترسیدم قبل أن تحضروا كنت خائفاً
: بعد از این که شما آمدید دزد رفت ذهب اللص بعد أن أتيتم

النقیب: خواهش می کنم ما همیشه در خدمت مردم هستیم رجاء نحن دوما في خدمة الناس
: خب ، آیا شما اولین کسی بودید که دزد را دیدید؟ هل كنت أول من رأى اللص؟
: آقا محسن شما لطف کنید توضیح بدهید سيد محسن رجاء أوضح له

محسن: بله ، چشم

الأول	اولین
الثاني	دومین
الثالث	سومین
الرابع	چهارمین
الخامس	پنجمین
السادس	ششمین
السابع	هفتمین
الثامن	هشتمین
التاسع	نهمین

دهمین	العاشر
یازدهمین	الحادی عشر
بیستمین	العشرون
سی امین	الثلاثون
چهلمین	الأربعون
پنجاهمین	الخمسون
شصتمین	الستون
هفتادمین	السبعون
هشتادمین	الثمانون
نودمین	التسعون
صدمین	المئة

النقیب: سوالم را تکرار می کنم // تکرار کردن //

تکرار می کنم زمان حال اخباری است فعل مضارع للحال

النقیب: آیا شما اولین کسی بودید که دزد را دیدید؟ هل كنت أول من رأى اللص؟

حسن: نه ، من اولین نفری نبودم که دزد را ندیدم لا أنا لم أكن أول من رأى اللص

اشتباه گفتم (اخطأت)

محسن: نه ، من اولین نفری نبودم که دزد را دیدم لا أنا لم أكن أول من رأى اللص

حسن: نه ، من اولین نفری نبودم که دزد را دیدم

النقیب: خب ، پس چه کسی اولین با دزد را دید؟ إذن من هو أول من رأى اللص؟

محسن: من اولین نفری بودم که دزد را دیدم أنا أول من رأى اللص

النقیب: آیا او را شناختی؟ هل عرفته؟

محسن: خیر ، محیط تاریک بود لا كان المكان مظلماً // تاریک ، روشن مظلم ، مضاء

النقیب: چه لباسی پوشیده بود؟ ماذا كان يرتدي؟

محسن: شلوار ، پیراهن ، شل و پوتین بنطلون ، قمیص ، مشلح و بوت

: وبه چهره اش نقاب زده بود كان قد تنقب

حسن: چهره چه کلمه زیبایی است چهره کلمه جمیلة

: چهره و صورت هم معنی هستند الوجه مرادفها ملامح // رنگ (لون)

النقیب: آبی بود یا قرمز هل كان أزرق أو أحمر

سبز / خضر

زرد	اصفر
سفید	ابیض
سیاه	أسود
نیلی	نیلی
صورتی	زهري
بنفش	بنفسجي
نارنجی	برتقالي
کرم	سکري
خاکستری	رمادي
زرد	أصفر
نیلی	نیلی
بنفش	بنفسجي
نارنجی	برتقالي
قهوهای	بني
خاکستری	رمادي
کرم	حمصي
سفید	ابیض
سیاه	اسود

حسن: او همه ی لباس هایش سیاه بود كانت جميع ملابسه سوداء

النقيب: مردی با لباس های سیاه و نقاب بر صورت رجل بثياب سوداء وملثم الوجه
: آیا او کلاه و شمشیر هم داشت؟ هل كان لديه قبعة وسيفاً؟

حسن: بله او هم کلاه و هم شمشیر داشت نعم كان لديه قبعة وسيفاً كذلك

النقيب: پس مردی با کلاه و نقاب و شمشیر ، لباس های سیاه و شنل سیاه
رجل بقبعة ولثام وسيف و ثياب سوداء ومسلح اسود

زورو!

النقيب: شما همین امروز برای تکمیل پرونده به مقر نیروی انتظامی محل تشریف بیاورید
عليكم أن تحضروا اليوم إلى مخفر الشرطة لفتح محضر للموضوع

تشریف آوردن – تشریف بیاورید – فعل امر است – تکمیل التشریف – شرفونا – فعل امر – ملأ

دیروز ، امروز ، فردا ، دیروز ، گذشته ، امروز ، حال ، فردا ، آینده

دیروز ، روز قبل ، امروز ، حالا یا الان ، فردا یا روز بعد

حسن: من امروز برای تکمیل پرونده به مقر نیروی انتظامی می آیم

النقيب: من دیگه اینجا کاری ندارم و دیگه بیشتر از این مزاحم شما نمی شوم
ليس لدي عمل آخر هنا لن اتعبكم اكثر من هذا

الأب: آقای حمیدی ، الان دیگه صبح شده است سید حمیدی لقد حان الصباح
: اگر قابل دانستید صبحانه را با هم صرف کنیم ستشرفنا اذا تناولت الفطور معنا

الأم: بله جناب سروان اگر بمانید خیلی خوشحال می شویم نعم یا سیادة النقیب ستسرنا إذا بقيت معنا

النقیب: از شما خیلی متشکرم ولی من در مأموریت هستم أنا متشكر للغاية لكني الآن في مهمة
و حين مأموریت چیزی نباید بخورم وعلي أن لا أتناول شيئاً في المهمة

النقیب: إن شاء الله در یک فرصت دیگه حتما مزاحم شما می شوم سأزعجكم في وقت آخر في أمان الله
: خواهش می کنم تشریف نیارین

قربان شما ، خدا حافظ

الأب: جناب سروان را تا دم در بدرقه کن رافق النقیب إلى المدخل

محسن: بله ، چشم پدر

النقیب: پس حتما امروز برای تکمیل پرونده به نیروی انتظامی مراجعه کنید

محسن: بله ، چشم جناب سروان
النقیب: خدا حافظ

محسن: خدا نگهدار

الأم: محسن جان ، نان نداریم عزيزي محسن لا يوجد عندنا خبر

حسن: ما می رویم و نان می خریم سنذهب ونشتري الخبز

الأم: نه ، نه حسن آقا شما زحمت نکشید لا يا سيد حسن لا تتعب نفسك

حسن: نه اصلا زحمتی نیست من با محسن می روم لا لاتعب أبدا سأذهب مع محسن

خسته نباشید

حسن: ببخشید سه تا نان می خواهم نريد ثلاثة أرغفة

الخباز: سه تا نان می خواهید؟ أترید ثلاثة أرغفة؟

حسن: چند تومان می شود؟ كم توماناً يكلفني؟

الخباز: قابلی ندارد ، مهمان ما باشید انها لا تليق بك ، كن ضيفنا مش من قيمتك خايها علينا
این تعارف است حسن آقا أنها مجاملات يا سيد حسن

قواعد اللغة الفارسية

موضوع الدرس هو المبني للمجهول والمبني للمعلوم من الأفعال مثل
أكل علي الطعام
أكل الطعام (مبني للمجهول)

درس خوانده شد
الفعل خواند (هو فعل معلوم وللصياغة الفعل لكي يصبح مبني للمجهول في زمن الماضي فنضع بعده "ه شد"
ليصبح خوانده شد)

نامه نوشته شد کتبت الرسالة // غذا خورده شد اُكل الطعام

في الماضي يأتي فعل شدن
أما في المضارع نقول
این درست اکنون نوشته می شود يكتب هذا الدرس الآن

نوشته می شود فعل مجهول بمعنى يكتب // می نویسد معلوم

لصياغة الفعل المجهول نستخدم شدن ، شد (للماضي) ، می شود (للمضارع)

مردی در پارک دیده می شود يرى رجل في الحديقة

دیده می شود (فعل مجهول للمضارع) // درس دیروز نوشته شد كتب الدرس بالأمس

روز گذشته روزنامه خوانده شد الصحيفة قد قرأت اليوم الماضي

سیاه ، سفید أسود ، أبيض

من پیراهن سیاه نمی پوشم أنا لا لبس قميص اسود

من پیراهن مشکی نمی پوشم أنا لا لبس القميص الأسود

من رنگ آبی را دوست دارم أنا احب اللون الأزرق // سبز ، قرمز ، زرد أخضر ، أحمر ، اصفر

برخی گلها رنگشان زرد است بعض الورود لها اللون الأصفر

قهوه ای (بنی) ، خاکستری (رمادی) ، طلایی (دهبی) ، نقره ای (فضی)

بنفش (بنفسجی) ، لا جوردی (لازوردی) ،

الحلقة ۲۸

محسن: ما به مقر نیروی انتظامی می رویم سندهب إلى مخفر الشرطة

حسن: اما چرا سروان حمیدی ما را به مقر نیروی انتظامی خواست؟
لماذا طلبنا العميد حميدي للحضور إلى مخفر الشرطة

محسن: او ما را به مقر نیوری انتظامی احضار کرده است قد طلبنا للحضور إلى مخفر الشرطة
احضار کرده است زمان ماضی نقلی است

احضار کردن (الاستدعاء) // احضار شدن (اس تدعى)

محسن: ما به مقر نیروی انتظامی احضار شدیم الشرطة استدعتنا إلى مخفرها

حسن: پلیس ما را به مقر نیروی انتظامی احضار کرد استدعينا إلى مخفر الشرطة
: ما به مقر نیروی انتظامی احضار شدیم استدعينا إلى مخفر الشرطة
اما چرا؟ ولكن لماذا؟

محسن: ما باید برای تشکیل پرونده به آنجا برویم علينا أن نذهب لفتح محضر

تشکیل پرونده (فتح محضر) // تشکیل پرونده دادن

حسن: ما باید برای تشکیل پرونده به مقر نیروی انتظامی برویم
اما چرا؟

محسن: چونکه پلیس بتواند مسئله را پیگیری کند نستطيع الشرطة متابعة الموضوع
: مسئله ی دزدی از خانه ی ما را موضوع السرقة من منزلنا

مسئله (یا) مشکل

محسن: چونکه پلیس بتواند مسئله ی دزدی از خانه ی ما را پیگیری کند
نستطيع الشرطة على متابعة موضوع السرقة من منزلنا

چونکه (یا) برای این که (یا) به خاطر این که (یا) به دلیل این که

حسن: پلیس بتواند مسئله ی دزدی از خانه ی ما را پیگیری کند
لنقدر الشرطة على متابعة قضية السرقة من بيتنا

پیگیر ، پیگیری ، پیگیری کردن ، پیگیر شدن

حسن: برای این که پلیس بتواند مسئله ی دزدی از خانه ی ما را پیگیری کند
: کلانتری یعنی چی // ما معنی کلانتری المغفر
: کلانتری ۱۲۵ تجریش

محسن: این مهم نیست، مهم این است که تو فارسی یاد بگیرم

حسن: سلام ، جناب سروان أهلا يا سيادة العميد

الجندي: سلام ، من سروان نیستم أنا لست عميداً
: من سرباز هستم أنا جندي

حسن: بله ، جناب سرباز ما برای نعم يا سيادة الجندي

الجندي: شما متهم هستید؟ و برای اعتراف آمديد هل أنت متهم؟ وأنتيت للأعتراف

حسن: متهم! اعتراف! نه ، نه ما متهم نیستیم متهم! يعترف! لا لا نحن لسنا متهمين
: ما برای اعتراف نیامده ایم لم نأت للاعتراف
: دیشب به خانه ی ما دزد آمده بود لقد دخل بيتنا لص البارحة

الجندي: خانه ی شما را دزد زده است قد سرق بيتكم لص البارحة
: پس باید به اتاق افسر نگهبان تشریف ببرید إذن اذهبوا إلى مكتب الضابط المناوب
: راستی آقا آمده بود زمان ماضی بعید و تشریف ببرید فعل امر است
في الواقع يا سيدي قد جاء هو الماضي البعيد وشرفوا فعل أمر

حسن: بله آقای معلم خدا حافظ

افسر نگهبان (الضابط المناوب)

الضابط: سلام ، بفرمایید در خدمت شما هستیم رجاءً تعال هنا واجلس انا في خدمتكم

حسن: سلام ، دیشب به خانه ی ما دزد آمده بود مرحباً لقد سرق لص البارحة بيتنا
: ما با ۱۱۰ تماس گرفتیم نحن اتصلنا بشرطة ۱۱۰

حسن: آقای سروان حمیدی به خانه ی ما تشریف آوردند شرفنا النقيب حميدي إلى بيتنا

الضابط: بعد به شما گفتند که فردا به مقر نیروی انتظامی محل تشریف بیاورید
بعد ذلك قال لكم أن تحضروا إلى مخفر شرطة الحي

حسن: بله ، بعد ایشان به ما گفته اند که به مقر نیروی انتظامی محل تشریف بیاوریم
نعم لقد قال لنا إلى مخفر شرطة الحي غداً

الضابط: خیی ممنون که تشریف آوردید أشكرکم لحضورکم

الجندي: ببخشید قربان مظنون ها را دستگیر کردیم عفواً سيدي لقد تم القبض على المشبوهين

الضابط: بیاورشان /حضرهم

مظنون ، مظنون ها ، دستگیر کردن متهم ، متهمين ، إلقاء القبض على

الضابط: لطفاً بیاورید اینجا بنشینید و خوب به حرف های من گوش کنید رجاءاً تعالوا وأجلسا هنا وأستمعاً جيداً

مظنون ، مظنون ها ، مظنونین ، قربان ، سرور ، آقا

محسن: آفرین ، قربان ، سرور ، آقا هم معنی هستند هذه الكلمات كلها بمعنى سيدي

دستگیر کردن ، دستگیر شدن ، دستگیری

پیگیری ، اسم مصدر هستند المتابعة

الضابط: خب ، شما به سرقت از طلا فروشی مظنون هستید
حسنا ، يا رجل أنت متهم بالسرقة من صائغ الذهب

الساوق: جناب سروان ما بی گناهیم نحن ابرياء يا سيدي

الضابط: اما صاحب طلا فروشی از شما شکایت کرده است لكن الصائغ تقدم بشكوى ضدك

اظهارات (تصریحات)

اظهاراتشان یعنی اظهارات آنها تصريحاتهم يعني تصريحاتهم هم

مظنون هستید زمان حال ساده است مشبوه بهم زمن الماضي

گناه (ننب)

بی گناهیم یعنی ما بی گناه هستیم

"بی" علامت نفی است

بی گناهیم (بريئون)

دزدی اسم مصدر است (السرقة مصدر)، ، دزد (حرامي)

شکایت کرده است ، زمان ماضی نقلی است قدم شكوى ، الماضي المطلق

شکایت کرده ام ، شکایت کرده ای ، شکایت کرده است قدمت شكوى ، قدمت شكوى ، قدم شكوى

شکایت کرده ایم ، شکایت کرده اید ، شکایت کرده اند قدمنا شكوى ، قدمتم شكوى ، قدموا شكوى

الضابط: فهمیدی؟ هل فهمت

حسن: شکایت کرده است ، زمان گذشته ی نقلی است قد قدم شكوى ، فعل ماضي اخباري

شکایت کرده ام ، شکایت کرده ای ، شکایت کرده است قدمت شكوى ، قدمت شكوى ، قدم شكوى

شکایت کرده ایم ، شکایت کرده اید ، شکایت کرده اند قدمنا شكوى ، قدمتم شكوى ، قدموا شكوى

الضابط: شما دیشب ساعت ۳ بامداد کجا بودید؟ *أین كنت البارحة الساعة ۳ صباحاً*
کجا بودید چه زمانی است؟ *ما هو زمان أين كنت؟*

گذشته ی ساده الماضي المطلق

کجا بودم	<i>أین كنتُ (أنا)</i>
کجا بودی	<i>أین كنتَ (أنت)</i>
کجا بود	<i>أین كان (هو)</i>
کجا بودیم	<i>أین كنا (نحن)</i>
کجا بودید	<i>أین كنتم (أنتم)</i>
کجا بودند	<i>أین كانوا (هم)</i>

السارق: ما خانه ی دوستان بودیم قربان *قد كنا في بيت صديقنا*

دوستان یعنی دوست ما *صديقنا یعنی صديقنا نحن*

بودیم گذشته ی ساده است *قد كنا الماضي المطلق*

الضابط: شاهد شما کیست *من يشهد لكم*

حسن: شاهد شما چه کسی است؟ *من يشهد لكم؟*

الضابط: شما در خانه ی کی بودید؟ *في بيت من كنتم؟*

حسن: شما در خانه ی چه کسی بودید؟ *في بيت من كنتم؟*

السارق: ما در خانه ی آقای علی ایرانمنش بودیم *لقد كنا في بيت السيد ایرانمنش*

الضابط: آفرین ، نمایش خوبی بود *أحسنتم ، لقد كانت مسرحية جيدة*

الأب: همه ی شما نقشستان را خوب اجرا کردید *لقد مثلتم جميعا دوركم ببراعة*

: بخصوص حسن آقا *خاصة السيد حسن*

: یه بازی زیر پوستی ارانه دادن ، حسن آقا بازیگر خیلی خوبی می شوند

تمثيلية محفية أنت ستصبح ممثلا ممتازا يا حسن

الأم: واقعا هنرمندی *أنت ممثل بارع*

حسن: من از همه ی شما خیلی متشکرم *أنا أشكركم جميعا*

سلام ، خواهش می کنم // خودتان را معرفی کنید؟ *عرف نفسك رجاء*

من کوروش نریمانی هستم ، واینجاه دادگاه است ، قاضی ، دادگاه

أنا القاضي نریمانی ، هنا محكمة ، قاضي ، محكمة

ن رامین نیشابوری ، دادستان هستم ، دادستان *أنا الوكيل العام رامین نیشابوری ، المدعى العام*

من نسرین شکوهی ، وکیل هستم ، وکیل أنا المحامية نسرین شکوهی ، محامي

من هوشنگ اژدری ، متهم هستم ، اما من مجرم نیستم ، متهم ، مجرم
أنا المتهم هوشنگ اژدری ، لکنی لست مجرماً

مرتکب نشده ام ، زمان گذشته نقلی است أنا ما ارتکبت جریمة ، ما ارتکبت ، لم ارتکب فعل ماضی

حکم ، حکم قاضی ، حکم محکومیت حکم ، حکم القاضي ، صدور الحكم

حکم برائت ، امنیت برای جامعه لازم است ، امنیت الحكم بالبراءة ، الأمن ضروري للمجتمع ، أمن

حسن: من از شما امتحان می گیرم سأمتحنکم

الجميع: وای ، امتحان باللهول امتحان

حسن: نه ، نه ، این امتحان سخت نیست ، آسان است لا هذا الامتحان ليس صعباً ، بل هو بسيط

حسن: من از شما می خواهم که یک فعل را در هر زمان صرف کنید
أريدکم أن تصرفوا فعلاً واحداً في كل زمان

حسن: خب ، فعل ایستادن در زمان ماضی ساده یا گذشته ی ساده فعل الوقوف في زمن الماضي

محسن: ایستادن (الوقوف) – ایستادم ، ایستادی ، ایستاد وقفْتُ انا ، وقفْتُ أنت ، وقف هو

ایستادیم ، ایستادید ، ایستادند وقفنا ، وقفتم ، وقفوا

حسن: فعل درس خواندن در زمان گذشته ی استمراری الدراسة في الماضي المستمر

الأب: درس خواندن الدراسة في الماضي المستمر
: در زمان گذشته ی استمراری في الماضي المستمر

الأب: درس می خواندم ، درس می خواندی ، درس می خواند كنت أدرسُ ، كنتَ تدرسُ ، كان يدرس

درس می خواندیم ، درس می خواندید ، درس می خواندند كنا ندرسُ ، كنتم تدرسون ، كانوا يدرسون

حسن: درس می خواندم ، درس می خواندی ، درس می خواند
قد تعلمتُ (أنا) ، قد تعلمتَ (أنت) ، قد تعلمَ (هو)

درس می خواندیم ، درس می خواندید ، درس می خواندند قد تعلمنا ، قد تعلمتم ، قد تعلموا

فعل یاد گرفتن // در زمان گذشته ی نقلی

فعل یاد گرفتن (التعلم) // در زمان گذشته ی نقلی فعل ماضی أخباري

الأبن: یاد گرفته ام ، یاد گرفته ای ، یاد گرفته است كنت قد تعلمتُ ، كنت قد تعلمتَ ، كان قد تعلم

یاد گرفته ایم ، یاد گرفته اید ، یاد گرفته اند كنا قد تعلمنا ، كنتم قد تعلمتم ، كانوا قد تعلموا

فعل سوار شدن در (زمان ماضی بعید) الركوب في زمن الماضي الأكمل

سوار شدن (الركوب) در زمان ماضی بعید

سوار شده بودم ، سوار شده بودی ، سوار شده بود كنت قد ركبت ، كنت قد ركبت ، كانوا قد ركبوا

سوار شده بودیم ، سوار شده بودید ، سوار شده بودند كنا قد ركبنا ، كنتم قد ركبتم ، كانوا قد ركبوا

فعل " گفتن " در زمان ماضی التزامی القول ، في زمن (الماضي ألتزامي)

" گفتن " در زمان ماضی التزامی

گفته باشم ، گفته باشی ، گفته باشند قد قلتُ ، قد قلتُ ، قد قال

گفته باشیم ، گفته باشید ، گفته باشند قد قلنا ، قد قلتم ، قد قالوا

فعل " رفتن " در زمان آینده فعل "الذهاب" في الاستقبال

خواهم رفت ، خواهی رفت ، خواهد رفت سأذهب ، ستذهب ، سيذهب

خواهیم رفت ، خواهید رفت ، خواهند رفت سنذهب ، ستذهبون ، سيذهبون

حسن: ما سه نفر می خواهیم نريد ثلاثة أشخاص

محسن: ما سه نفر کم داریم ينقصنا ثلاثة أشخاص

حسن: و سه نفر لازم داریم ونريد ثلاثة أشخاص

محسن: ما سه نفر کم داریم و سه نفر لازم داریم ينقصنا ثلاثة أشخاص ونريد ثلاثة أشخاص

الأم: ايا خانواده سروان حمیدی خوب هستند؟ هل أسرة العميد حميدي جيون؟

محسن: بله ، خیلی خوب هستند نعم ، جيون // آنها سه نفر هستند هم ثلاثة أشخاص

فعل "نوشتن" در زمان حال اخباری "الكتابة" في زمن المضارع للحال

می نویسم ، می نویسی ، می نویسند اكتبُ ، تكتبُ ، يكتب

می نویسیم ، می نویسید ، می نویسند نكتب ، تكتبون ، يكتبون

فعل "دیدن" در زمان حال التزامی (یا) در زمان مضارع التزامی فعل الرؤية

ببینم ، ببینی ، ببیند ان اری ، ان تری ، ان یری // ببینم ، ببینی ، ببیند ان نری ، ان تروا ، ان یروا

فعل "خندیدن" در زمان مضارع ساده (یا) حال ساده فعل "الضحك" في المضارع

طفلة الضابط: من الهه حمیدی هستم ۸ سال از تهران أنا الهه حمیدی ۸ سنوات من طهران
: فعل خندیدن در زمان مضارع ساده (یا) حال ساده فعل "الضحك" في المضارع

خدم ، خندی ، خند أضحك ، تضحك ، يضحك // خندیم ، خندید ، خندند نضحك ، تضحكون ، يضحكون

قواعد اللغة الفارسية

موضع هذا الدرس هو الحرف الذي يربط بين جزئيين من الجملة أو بين جملتين فمثلاً
أريد أن أذهب

أن هي أداة ربط والتي يقابلها في الفارسية حرف (که) وأيضا يعادل حرف أن
دانستم که شما مسافر هستید علمت أنك مسافر
فحرف که ربط بين الجملتين

علاقمندم که تو را ببینم (یا) علاقمندم که شما را ببینم اشتاق أن أراك (أراکم)

فردا سعيد می خواهد که به دیدن دوستش برود سعيد يريد أن يذهب لزيارة صديقة غداً

مریم دوست دارد که برای خانواده آش غذایی بپزد مریم تحب أن تطبخ طعام لأسرتها

** هل تنطبق قاعدة المطابقة بين الصفة والموصوف في اللغة الفارسية كما هي في اللغة العربية؟
لا ، فأن اللغة العربية إذا كان فيها الموصوف جمعاً فيجب ان تكون الصفة أيضاً جمع مثلاً علماء كبار إما في اللغة
الفارسية فالصفة دائماً تأتي بشكل المفرد سواء كان الموصوف مفرداً أو جمعاً مثلاً

دانشمندان بزرگ (العلماء الکبار) // شهرهای گسترده (المدن الواسعة) // کتاب های خواندنی

فلاحظ الصفات هنا بصيغة المفرد ولاكن الموصوف جمع

** الموصوف أو المضاف يأتي في آخره كسرة قبل أضافته إلى الصفة ولاكن أحيانا يأتي بدل الكسرة (ی)

دانشمندان بزرگ (توجد كسرة في آخر الموصوف)

مدرسه های خوب (یا) مدرسه های بزرگ
أضيف حرف (ی) بعد كلمة مدرسه ها

الحلقة ۲۹

محسن: اینجا جاده است هنا الطريق الواسع

حسن: بله ، می دانم

حسن: اینجا جاده است هنا الطريق الواسع

محسن: امروز تعطیل است اليوم عطلة
: تعطیلات آخر هفته عطلة الأسبوع
: تعطیلات جمع تعطیل است عطل جمع عطلة

حسن: ما به کجا می رویم؟ إلى أين سنذهب؟

محسن: ما به طبیعت می رویم سنذهب إلى الطبيعة

حسن: طبیعت

محسن: ما به تفریح می رویم سنذهب إلى النزهة // گردش یا تفریح
: طبیعت یعنی کوه ، دشت ، جنگل الطبيعة يعني الجبل ، السهل ، الغابة
: رودخانه ، بیابان ، شنزار ، کویر النهر ، الصحراء ، بیداء و البادية

محسن: طبیعت یعنی فصل بهار ، تابستان ، پاییز و زمستان
الطبيعة يعني الربيع ، الصيف ، الخريف والشتاء

محسن: طبیعت یعنی سرما ، گرما يعني البرودة والحرارة
: طبیعت یعنی آواز پرندگان الطبيعة تعني تغريد الطيور

حسن: محسن شاعر است محسن شاعر

محسن: اینجا طبیعت است هنا الطبيعة

حسن: طبیعت زیبا است الطبيعة رائعة

محسن: من یک شعری برای تو نوشته ام لقد كتبت لك شعراً
: الان فكر می كنم تو بتوانی معنی شعر های ساده را درك کنی تظن انك ستفهم معنی الأشعار البسيطة
: بخوان اقرأ

حسن: من ، تو ، او ، ما هستیم انا ، أنت ، هو و جميعا نحن
: ما با هم پیوستیم نحن اتحدنا

پیوستن (الاتحاد) // ما پیوستیم فعل گذشته ی ساده

پیوستم ، پیوستی ، پیوست اتحدت ، اتحدت ، اتحد

پیوستیم ، پیوستید ، پیوستند اتحدنا ، اتحدتم ، اتحدوا

محسن: آفرین ، فعل گذشته ساده حال انتظامی و حال اخباری را خوب یاد گرفتی
أحسننت تعلمت فعل الماضي البسيط ، والمضارع المقارن والإخباري جيداً

محسن: بخوان أقرأ

حسن: من ابرم ، می بارم ، می گریم ، نم ، نم ، نم أنا سحب ، أمطر ، أبكي ، قطرة ، قطرة ، قطرة

محسن: من ابر هستم ، من می بارم ، من گریه می کنم ، نم نم نم أنا سحب أمطر ابكي قطرة قطرة قطرة

حسن: من خاکم أنا تراب

محسن: من خاک هستم أنا تراب

حسن: من پاکم أنا طاهر

محسن: من پاک هستم أنا طاهر

حسن: از باران نمناکم

محسن: من از باران نمناک هستم

حسن: من نورم أنا نور

محسن: من نور هستم أنا نور

حسن: امیدم أمل

محسن: من امید هستم

حسن: تابانم منير

محسن: من تابان هستم أنا منير

حسن: خورشیدم یعنی من خورشید هستم شمس يعني أنا الشمس
: ما ابریم یعنی ما ابر هستیم ما نوریم یعنی ما نور هستیم نحن سحب نحن نور
: ما خاکیم یعنی ما خاک هستیم پرشوریم نحن تراب نحن متحمسون

محسن: ما پرشور هستیم نحن متحمسون

حسن: کوکو کو؟ أين أين أين؟

محسن: کو یعنی کجا است؟ // کجاست؟ کجاست؟ کجاست؟ أين؟ أين؟ أين؟

حسن: پیدا شد لقد وجد // از هر جا گل وا شد تفتحت الأزهار في كل مكان

محسن: یعنی گل باز شد یعنی الأزهار فُتحت

حسن: آیا این شعر را خودت هل أنت هذا الشعر؟

سرودی نظمتم /// سرودن الانشاد // سرودم ، سرودی ، سرود نظمتم أنا ، نظمتم أنت ، نظم هو

سرودیم ، سرودید ، سرودند نظمنا ، نظمتم ، نظموا

حسن: سرودن چه کلمه زیبایی است الانشاد يا لها من كلمة جميلة
: آیا این شعر را خودت سرودی؟ هل نظمتم هذا الشعر بنفسك؟

محسن: نه شاعر این شعر آقای اسد الله شعبانی است لا السيد اسد الله شعباني منشد هذا الشعر
: (یا) این شعر را آقای اسد الله شعبانی سروده است أو السيد أسد الله أنشد هذا الشعر

حسن: شاعر این شعر آقای اسد الله شعبانی است السيد اسد الله شعباني منشد هذا الشعر
: (یا) این شعر را آقای اسد الله شعبانی سروده است أو السيد أسد الله أنشد هذا الشعر

محسن: من ، تو ، او ، ما هستیم أنا وأنت وهو جميعا نحن // ما با هم پیوستیم نحن اتحدنا

من ابرم ، می بارم ، می گریم ، نم ، نم ، نم أنا سحاب ، أمطر ، أبكي ، قطرة ، قطرة

من خاکم من پاکم از باران نمناکم أنا تراب أنا طاهر أنا مبلل من المطر

من نورم ، امیدم ، تابانم ، خورشیدم أنا نور ، أنا أمل ، أنا منير ، أنا شمس

ما ابریم ، ما نوریم ، ما خاکیم نحن سحب ، نحن نور ، نحن تراب

پرشوریم ، کو ، کو ، کو نحن متحمسون ، أين ، أين ، أين

پیدا شد لقد وجد // ازهر جا گل وا شد تفتحت الأزهار في كل مكان

محسن: آیا موافق هستی برای خوردن ناهار به پایین برویم؟
هل موافق أنت أن نذهب إلى الأسفل لتناول الغداء؟

حسن: بله من موافق هستم که برای خوردن ناهار به پایین برویم
نعم أنا موافق أن نذهب لتناول الغداء في الأسفل

جمل مفیده

شما دوست دارید در تعطیلات چه کارهایی انجام دهید؟ ماذا تحبون أن تفعلوا في العطلة؟

من دوست دارم با نوه ام به پارک و یا شهر بازی بروم
أنا أحب أن اذهب مع حفيدي إلى الحديقة أو إلى مدينة الملاهي

من پدر بزرگم را خیلی دوست دارم أنا أحب جدي كثيراً جداً

و دوست دارم تعطیلات را با او باشم وأحب أن أقضي العطلة معه

ما به پارک و شهر بازی می رویم نحن نذهب إلى الحديقة و مدينة الملاهي

من دوست دارم تعطیلات را با مطالعه بگذرانم أنا أحب أن أقضي العطلة في القراءة

من دوست دارم در خانه تلویزیون نگاه کنم و یا موسیقی گوش کنم
أنا أحب أن أشاهد التلفاز في البيت أو أستمع إلى الموسيقى

من دوست دارم به دیدار پدر و مادرم بروم أنا أحب أن أذهب لزيارة والدي

من همیشه پنج شنبه ها صبح استراحت می کنم أنا أستريح صباح أيام الخميس

وبعد از ظهر به سینما یا تئاتر می روم وأذهب إلى السينما أو المسرح بعد الظهر

سپس بعد از ظهر جمعه بعد ذلك ، بعد ظهر يوم الجمعة

به دیدار دوستان یا فامیل می روم أذهب لزيارة الأقارب والأصدقاء

و یا کار های منزل را انجام می دهم أو أؤدي أعمال المنزل

شما تعطیلات را چگونه می گذرانید؟ كيف تقضي أنت العطلة؟

الأم: هوا خیلی خوب است الطقس رائع

الأب: امروز هوا خیلی خوب است اليوم الطقس رائع جدا

حسن: بله ، امروز خیلی هوا خوب است نعم ، الطقس رائع اليوم
ما الان در طبیعت هستیم نحن الآن في الطبيعة

محسن: الان ما در چه فصلی هستیم؟ ما هو الفصل الآن؟

حسن: الان فصل زمستان است الآن فصل الشتاء

الأم: بله ، الان فصل زمستان است نعم ، الآن فصل الشتاء

الأخ: الان کدام ماه از ماه های فصل زمستان است؟ أي شهر من أشهر فصل الشتاء الآن؟

حسن: الان کدام ماه یعنی چه؟ أي شهر الآن (ماذا تعني)
الان کدام ماه از ماه های فصل زمستان است؟ أي شهر من أشهر فصل الشتاء الآن؟
الان ماه دی است و امروز جمعه است الآن شهر دی واليوم يوم الجمعة

الأب: آفرین ، تو دانشجوی خوبی هستی حسن أحسنت أنت طالب جيد يا حسن

حسن: من از همه ی شما خیلی متشکرم أنا أشكرکم جميعا

: که من را به این جا آوردید بسبب هذه الرحلة
: واز مادر به خاطر دستپخت واشکر الأم لأجل الطبخة التي أعدتها

دستپخت (الطبخة) // آشپزی کردن (یا) پختن (الطبخ) // مزه (الطعم) // خوشمزه (لذیذ) // بدمزه (غیرلذیذ)

حسن: دست پخت مادر خیلی خوب است ، خیلی خوشمزه است طبخة الأم جيدة جداً ، لذیذة جداً
شور (مالح) // شیرین (حلو) // تلخ (مر) // ترش (حامض) // ذائقه (مذاق) // مزاج (مزاج)

حسن: شور ، شیرین ، تلخ ، ترش // ذائقه من (ذوقی) // مزاج تو (نوفک أو مزاجك)
حسن: غذای مادر نه شور است نه شیرین است نه تلخ است نه ترش است اما خوش مزه است
طبخة الأم ليست مالحة وليست حلوة ولا مرة ولا حامضة بل لذیذة

محسن: نوش جان ، یک تعارف است هنيئاً ، هنيئاً من المجاملات

الأب: خب ، همگی موافقید برویم هل الجميع موفقون للذهاب

حسن: بله اما کجا برویم؟ نعم ولاكن إلى أين نذهب؟

الأب: به تهران إلى طهران

: به خانه ی خودمان إلى بيتنا

: من فردا بایستی به بیمارستان بروم علي أن اذهب غداً إلى المستشفى

حسن: بیمارستان! چرا شما فردا به بیمارستان می روی؟ لماذا عليك أن تذهب إلى المستشفى؟
: آیا شما بیمار هستید؟ هل أنت مريض؟

محسن: نه پدر بیمار نیست ، پدر فردا نوبت کاریشان است لا أبي ليس مريضاً ، بل غداً يوم عمله
: ایشان در بیمارستان کار می کنند انه يعمل في المستشفى

حسن: فراموش کرده بودم كنت قد نسيت

محسن: فراموش کرده بودم ، زمان ماضی بعید و مصدر آن فراموش کردن است
هو الماضي الأكمل مصدره النسيان

فراموش کرده بودم ، فراموش کرده بودی ، فراموش کرده بود ،
كنتُ قد نسيْتُ (أنا) ، كنت قد نسيت (أنت) ، كان قد نسي (هو)

فراموش کرده بودیم ، فراموش کرده بودید ، فراموش کرده بودند
كنا قد نسينا (نحن) ، كنتم قد نسيتم (أنتم) ، كانوا قد نسوا (هم)

حسن: بله ، فراموش کرده بودم كنت قد نسيت

الأب: پس اگر موافق هستید بسم الله إن لو توافقون نتوكل على الله

محسن: پدر این چرخ پنچر است ، حالا چکار کنیم؟ أبي هذه العجلة معطوبة ، ماذا علينا أن نفعل؟

الأب: لطفاً شما به تعمیرگاه بروید و یک حلقه لاستیک بخرید / اذهباً إلى ورشة التصليح واشترى دولا ب واحد

تعمیرگاه (ورشة التصليح) ، یک حلقه لاستیک (دولا ب واحد)

محسن: حلقه واحد شمارش لاستیک است

الأم: بچه ها زودتر برگردید / أسرعوا في الرجوع يا شباب

قواعد اللغة الفارسية

أقسام الزمن الماضي

زمن الماضي البسيط (الحدث الذي بدأ وانتهى)
الماضي الأخباري (النقلي) (يخبرنا عن الفعل الذي حدث في الماضي)
الماضي البعيد (فعل تحقق وانتهى في زمان بعيد جداً أو فعل حدث قبل فعل آخر فالفعل الذي حدث أولاً وهو بعيد عنا نسميه الماضي البعيد)

رفته بودم / كنت قد ذهبت // الفرق بين (رفتم) و (رفته بود) أن رفته بود يدل على الماضي البعيد

نوشته بودم / فإذا جاء الفعل (بود) بعد الفعل الماضي النقلی أو الأخباري فهو يدل على الماضي البعيد

بر لب چشمه نشسته بودم / كنت قد جلست على حافة النينوع
بر (على) // لب (حافة) // چشمه (نينوع) // نشسته (جلست) // بودم (كنت قد)
درس را قبل از بیرون آمدن از خانه نوشته بودم / كنت قد كتبت درسي قبل خروجي من البيت
از (من أو من قبل) ، بیرون (خروج)
فعل الكتابة في الماضي البعيد لأنه حدث قبل خروجه من البيت

دوستم را در حیاط دانشگاه ساعتی قبل دیده بودم / كنت قد رأيت صديقي في ساحة الجامعة قبل ساعة

دیده بودم (قد رأيت)

فإذا صغنا الماضي النقلی وأضفنا معه من مشتقات الفعل بودن (الوجود) وهي
من بودم ، تو بودی ، او بود ، ما بودیم ، شما بودند ، آنها (یا) ایشان بودید
يصبح عندنا الماضي البعيد

هنگامی که از خواب بیدار شدم باران باریده بود / عندما استيقظت كانت السماء قد أمطرت
فأما السماء حدث قبل الاستيقاظ وبذلك يسمى هذا الفعل (فعل الأمطار) الماضي البعيد المثبت
هنگامی که با دوستم تماس گرفتم درسش را ننوشته بود / عندما اتصلت بصديقي كان لم يكتب درسه
(الماضي البعيد المنفي) وهو عدم الكتابة

مراجعة الأرقام من ۱۰ إلى ۲۰

ده – یازده – دوازده – سیزده – چهارده – پانزده – شانزده – هفده – هجده – نوزده – بیست
۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸-۱۹-۲۰

الحلقة ۳۰

محسن: سلام خسته نباشید

حسن: آیا اینجا تعمیرگاه است؟ هل هنا ورشة تصليح السيارات؟

البائع: بله ، سر جاده اصلی تعمیرگاه است نعم هناك ورشة في بداية الطريق

حسن: سر جاده اصلی ، خیلی ممنون ، خدا حافظ في بداية الطريق الرئيسي

البائع: خواهش می کنم ، خواهش می کنم

حسن: خواهش می کنم یک تعارف است عفواً من المجاملات

محسن: بله

جاده (الطريق) // اصلی (الرئيسي) // فرعی (الفرعي) // پس سر جاده اصلی (في بداية الطريق الرئيسي)
ابتدای جاده اصلی (في بداية الطريق الرئيسي) // ابتدا (بداية) // انتها (نهاية) // انتهای جاده اصلی (نهاية الطريق الرئيسي)

محسن: اینجا نقطه ی ابتدا - و اینجا نقطه ی انتهای این خط است
هنا نقطة البداية - وهنا نقطة نهاية هذا الخط

حسن: ابتدای خط ، انتهای خط بداية الخط و نهاية الخط

محسن: آفرین

محسن: اگر تعمیرگاه لا ستیک نداشت ما أن لم يكن لدى الورشة عجلات

مجبوریم امشب را در هتل بگذرانیم نحن مجبورون أن نقيم هذه الليلة في الفندق

حسن: اگر تعمیرگاه لا ستیک نداشت ما
مجبوریم امشب را در هتل بگذرانیم

محسن: اگر یعنی إذا
مجبوریم یعنی مجبور هستیم وتعني مجبورين

حسن: حالا ، اگر تعمیرگاه لا ستیک داشت؟ وإن كان لدى الورشة عجلات؟

محسن: ما امشب را در خانه ی مان می خوابیم سننام الليلة في بيتنا
: ببخشید شما لاستیک خودرو دارید؟ أهلاً يا أستاذ هل لديك عجلة سيارات؟

الميكانيكي: اسم خودرو شما چیست؟ ما اسم سيارتكم؟

حسن: خودرو سواری شش در سيارة ركاب ستة أبواب

الميكانيكي: نداریم ليس عندنا
ما فقط لاستیک تراکتور و خودروهای سنگین را داریم نحن لدينا فقط عجلات جرارات وسيارات ثقيلة

محسن: خودروهای سنگین یعنی تراکتور، کامیون ، اتوبوس

حسن: پس شما فقط لاستیک خودروهای سنگین را دارید / این لایم عجلات للسيارات الثقيلة فقط
: شما لاستیک پنجر را پنچرگیری می کنید؟ هل تصلحون العجلات المعطوبة؟

الميكانيكي: بله ما لاستیک پنجر را پنچرگیری می کنیم نعم نحن نصلح العجلات المعطوبة

شما تشریف ببرید لاستیک پنجر را بیاورید اذهبوا حضرا العجلة

من لاستیک پنجر را پنچرگیری می کنم سأصلحها لكم

حسن: ما باید لاستیک را به اینجا بیاوریم؟ علينا أن نحضر العجلة إلى هنا؟

الميكانيكي: راه شما دور است؟ هل طريقكما بعيد؟

حسن: بله ، راه ما دور است نعم ، طريقنا بعيد

الميكانيكي: هوشنگ

العامل: بله اوستا نعم سيدي

الميكانيكي: بيا بأقايان برو لاستیک شان را بیاور تعال واذهب مع السيدان واحضر عجلتهما

العامل: چشم /مرك

: آقايان تشریف بیاورید برويم فضلوأأيها السادة لنذهب

قواعد اللغة الفارسية

تستخدم كلمة (خود) في الفارسية ومعناها (نفس) مربوطة ببعض الضمائر مثل
من خودم او را ديدم (أو) خودش اين حرف را گفت

وتسمى بالضمائر الإنعكاسية

خودم ، خودت ، خودش ، خودمان ، خودتان ، خودشان نفسي ، نفسك ، نفسه ، أنفسنا ، أنفسكم ، أنفسهم

آنها خودشان اين سخن را گفتند هؤلاء قالوا هذا الكلام أنفسهم

من خودش را ديدم أنا رأيته نفسه

آنها خودشان اين مقاله را نوشتند أنهم كتبوا أنفسهم

آنها خودشان اين مطلب را خواندند هؤلاء لم يقرؤوا أنفسهم هذا الموضوع

** جملة تستخدم للاحترام والتحيات المتبادلة وطريقة التعامل بين الأشخاص

ببخشيد (عفواً) // خواهش می کنم (رجاءً وهو جواب لكلمة عفواً) // سپاسگزارم (شكراً)

لطفاً (من فضلك) // با اجازه (عن إذنك أو لو سمحت) // اگر لطف كنيد (لو سمحت)

این وظیفه من است (یا) وظیفه ام است (یا) کاری نکردم (لا شكر على واجب)

اگه لطف كنيد يك ليوان آب به من بدهيد // لطفأً يك ليوان آب به من بدهيد لو سمحت أعطني كوب من الماء

ما نوريم (نحن نور) // ما خاكيم (نحن تراب) // پرشوريم (نحن متحمسون) // كو؟ كو؟ كو؟ (أين؟ أين؟ أين؟)

پیدا شد (لقد وجد) // از هر جا گل وا شد (تفتحت الأزهار من كل مكان)

الأم: خیلی قشنگ بود پسرم ، آفرین کان رائعاً أبني ، أحسنت

الأب: شعرها را خیلی خوب خواندی قرأت الأشعار جيداً جدا

الأخ: شاعر این شعر چه کسی است؟ (یا) من أنشد هذه الأشعار أو

این شعر را چه کسی سروده است؟ من هو منشد هذه الأشعار؟

حسن: سروده است فعل گذشته ی نقلی است فعل أنشد ، زمن فعل قد ألف

سروده ام ، سروده ی ، سروده است قد أنشدت ، قد أنشدت ، قد أنشد

سروده ايم ، سروده ايد ، سروده اند قد أنشدنا ، قد أنشدتم ، قد أنشدوا

محسن: آفرین ، اما شاعر این شعر زیبا را معرفی نکرده ای
أحسنت ، لكنك ما عرفت شاعر هذا الشعر الجميل

معرفی کردم ، معرفی کردی ، معرفی کرد عرفت ، عرفت ، عرفت

معرفی کردیم ، معرفی کردید ، معرفی کردند عرفنا ، عرفتم ، عرفوا

فعل گذشته ساده است ماضي البسيط // معرفی نکردی فعل نفی است وما عرفت فعل نفی

حسن: شاعر این شعر آقای اسد الله شعبانی است شاعر هذا الشعر السيد أسد الله شعباني
: او شاعر خوبی است هو شاعر جيد

: من این شعر را به زبان عربی ترجمه کرده ام أنا ترجمت هذا الشعر إلى العربية

الأم: تو این شعر را به عربی ترجمه کردی أنت ترجمت هذا الشعر إلى العربية

حسن: بلی من این شعر را به زبان عربی ترجمه کردم نعم ترجمت هذا الشعر إلى العربية

محسن: من ، تو ، او ، ما هستیم أنا وأنت وهو جميعا نحن

ما با هم پیوستیم نحن اتحدنا مع بعض

من ابرم ، می بارم ، می گریم ، نم ، نم ، نم أنا سحاب ، أمطر ، أبكي ، قطرة ، قطرة ، قطرة

من خاكم من پاکم از باران نمناکم أنا تراب أنا طاهر أنا مبلل من المطر

من نورم ، امیدم ، تابانم ، خورشیدم أنا نور ، أنا أمل ، أنا منیر ، أنا شمس

ما ابریم ، ما نوریم ، ما خاکیم پرشوریم ، کو ، کو ، کو
نحن سحب ، نحن نور ، نحن تراب ، نحن متحمسون ، أين ، أين ، أين

پیدا شد لقد وجد // از هر جا گل وا شد تفتحت الأزهار في كل مكان

حسن: ما امروز به قبرستان شهدا می رویم سندهب اليوم إلى مقبرة الشهداء

محسن: بله ، امروز به زیارت شهدا می رویم نعم ، سندهب اليوم لزيارة الشهداء

الأب: سال ها قبل در ایران انقلاب اسلامی شد حدثت الثورة في إيران قبل أعوام

حسن: می دانم در سال ۱۹۷۹ نعم أعلم في سنة ۱۹۷۹

الأم: سال ۱۳۵۷ هجری شمسی في سنة ۱۳۵۷ هجري شمسي

حسن: شما با شعار الله اكبر انقلاب كرديد لقد حققتم الثورة بهتاف الله أكبر

محسن: آفرین ، انقلاب كردن حققتم الثورة // انقلاب كردی چه زمانی است؟ حققتم الثورة ما زمنه؟

حسن: زمان فعل انقلاب كردی ، گذشته ی ساده است فعل حققتم الثورة ، في زمن ماضي بسيط
انقلاب كردم ، انقلاب كردی ، انقلاب كرد أنا حققت الثورة ، أنت حققت الثورة ، هو حقق الثورة

انقلاب كرديم ، انقلاب كرديد ، انقلاب كردند نحن حققنا الثورة ، أنتم حققتم الثورة ، هم حققوا الثورة

الأم: ما انقلاب و جنگ تحميلی را پشت سر گذاشتیم لقد تجاوزنا الثورة والحرب المفروضة

حسن: شما انقلاب و جنگ تحميلی را پشت سر گذاشتید أنتم اجتزتم الثورة والحرب المفروضة

پشت سر گذاشتم ، پشت سر گذاشتی ، پشت سر گذاشت أنا اجتزت ، أنت اجتزت ، هو اجتاز

پشت سر گذاشتیم ، پشت سر گذاشتید ، پشت سر گذاشتند نحن اجتزنا ، أنتم اجتزتم ، هم اجتازوا

محسن: اینجا بهشت زهرا است هنا جنة الزهراء

: ما برای قبرستان بزرگ هر شهر یک اسم می گذاریم نحن نسمي المقابر الكبيرة في كل مدينة

: بهشت زهراء ، بهشت محمدي جنة الزهراء ، جنة محمدية

قبرستان (المقبرة) /// اسم گذاشتن (التسمية)

محسن: اسم می گذاریم زمان حال اخباری است نسمي فعل مضارع اخباري

حسن: شما برای قبرستان بزرگ هر شهر یک اسم می گذارید. آنتم تسمون المقابر الكبيرة لكل مدينة

اسم می گذارم ، اسم می گذاری ، اسم می گذارد. اسمی ، تسمی ، یسمی
اسم می گذاریم ، اسم می گذارید ، اسم می گذارند. نسمی ، تسمون ، یسمون

محسن: ما برای قبرستان بزرگ هر شهر یک اسم می گذاریم. نحن نسمي المقابر الكبيرة في كل مدينة
: مثلا به قبرستان عمومی تهران بهشت زهرا می گوییم
مثلا نسمی المقابر العامة في مدينة طهران جنة الزهراء

حسن: بهشت زهرا چه اسم قشنگی است. جنة الزهراء ما أجمل هذا الاسم

محسن: متضاد آن می شود خصوصی ، قبرستان عمومی. عام مضاد خاص ، مقابر عمومیة

قبرستان خصوصی ، مکان های عمومی ، مکان های خصوصی. مقابر خاصة ، أماكن عامة ، أماكن خاصة

محسن: خصوصی متضاد عمومی است. خاص مضاد عام

حسن: اسم قبرستان عمومی تهران بهشت زهرا است. اسم المقبرة العامة لتهران هو جنة الزهراء

محسن: اینجا هم گلزار شهدا است. هذا مزار الشهداء

حسن: گلزار شهدا ، یعنی هر شهید مثل یک گل است. حديقة الشهداء ، یعنی کل شهید کزهره

محسن: بله ، ما هر شهید را به یک گل تشبیه می کنیم. نعم ، نشبه كل شهيد بزهرة

تشبیه کردن (التشبيه)

حسن: شما هر شهید را به یک گل تشبیه می کنید. تشبهون كل شهيد بزهرة

تشبیه می کنید زمان حال اخباری. تشبهون فعل مضارع
تشبیه می کنم ، تشبیه می کنی ، تشبیه می کند. أنا اشبه ، أنت تشبه ، هو يشبه

تشبیه می کنیم ، تشبیه می کنید ، تشبیه می کنند. نحن نشبه ، أنتم تشبهون ، هم يشبهون

محسن: در فرهنگ ایرانی گل لاله نماد شهید است. في الثقافة الإيرانية زهرة شقائق النعمان رمز للشهيد

الحلقة ٣١

محسن: اینجا آرامگاه یک شهید گمنام است. هنا مقبرة الشهيد مجهول الاسم

: شهید گمنام. شهيد مجهول الاسم

: آرامگاه یعنی محل آرامش. آرامگاه يعني محل السكينة والهدوء

: قبر را به آرامگاه تشبیه می کنیم. نشبه المقبرة به محل السكينة والهدوء

حسن: آرامگاه ، شهید گمنام. مقبرة ، مجهول الاسم

محسن: دوست داری با این شهید صحبت کنی؟ هل تحب أن تتحدث مع هذا الشهيد؟

حسن: بله، من دوست دارم با این شهید صحبت کنم نعم أحب أن أتحدث مع هذا الشهيد

الشهيد: سلام السلام عليكم

محسن: سلام بر تو ای دوست دار خدا السلام عليك يا حبيب الله
: سلام بر تو ای شهید بزرگوار السلام عليك أيها الشهيد الكريم

الشهيد: سلام آقای حسن الحاج از کشور لبنان السلام عليك يا سيد حسن الحاج من لبنان
: که برای آموزش زبان فارسی به ایران آمده اید الذي أتيت إلى إيران لتعلم اللغة الفارسية
: قرار نشد عربی صحبت کنی لم يكن من المقرر أن تتحدث بالعربية
: لطفاً فارسی صحبت کنید رجاء تحدث بالفارسية

حسن: بله، بله من فارسی صحبت می کنم نعم، نعم أنا أتحدث بالفارسية
: ببخشید، قرار نشد یعنی چه؟ عفو، ما معنى لم يكن من المقرر؟

الشهيد: من در هنگام شهادت چند سال داشتیم؟ كم كان عمري حين الاستشهاد؟

حسن: بله، شما در هنگام شهادت نعم، حين الاستشهاد

الشهيد: و هنگام شهادت وحين الاستشهاد
: درست، آفرین، ادامه بدهید صحيح، أحسنت استمر
: سؤالتان را دوباره بپرسید أسأل سؤالك ثانية؟
: ادامه بدهید، فعل امر است استمر فعل أمر
: بپرسید هم فعل امر است كذلك إسأل فعل أمر أيضاً

حسن: شما در هنگام شهادت چند سال داشتید؟ كم كان عمرك حين الاستشهاد؟

الشهيد: من بیست ساله بودم که شهید شدم كان عمري عشرون عاماً

حسن: بله، شما بیست ساله بودید که شهید شدید؟ نعم كان عمرك عشرين عاماً حين استشهدت

الشهيد: بله، من دانشجوی رشته ی زبان و ادبیات عربی بودم نعم، كنت طالباً في فرع اللغة العربية وآدابها

حسن: بله، شما دانشجوی رشته ی زبان و ادبیات عربی بودید نعم، كنت طالباً في فرع اللغة العربية وآدابها

الشهيد: آیا شما موافق هستید که زمان های فعل های فارسی را مرور کنیم؟
هل أنت موافق لنراجع الأفعال الفارسية؟

الشهيد: موافق هستید یعنی موافقید أنت موافق
: افعال جمع فعل است أفعال جمع فعل
: مرور می کنیم يعني نراجع
: و مرور کردن مصدر آن است والمراجعة مصدر لفعل نراجع

: آیا شما موافق هستید که زمان های افعال فارسی را مرور کنیم
هل أنت موافق لنراجع الأفعال الفارسية

حسن: بله ، من موافق هستم ، که زمان های افعال فارسی را مرور کنیم
نعم أنا موافق ، لنراجع أفعال اللغة الفارسية

الشهيد: وشما آقای محسن ایرانمنش موافق هستید؟ وأنت يا سيد محسن ایرانمنش ما رأيك؟

محسن: بله ، بله من هم موافق هستم نعم نعم انا موافق

الشهيد: خب ، پس من یک فعل می گویم وشما حسناً سأقول فعلاً وأنتما
با آن یک جمله بسازید تصوغان به جمله واحدة

محسن: بله چشم نعم ، حسناً

حسن: بله ، چشم نعم ، على عيني

حسن: شما یک فعل می گویید و ما باید با آن فعل یک جمله بسازیم
أنت تقول فعلاً و علينا أن نصوغ منه جملة واحدة
الشهيد: رفتید ذهبت

محسن: رفتید زمان گذشته ساده است ذهبت ، هو الماضي البسيط
: شما برای آخرین بار به کدام جبهه رفتی؟ إلى أي جبهة ذهبت في المرة الأخيرة؟

الشهيد: من برای آخرین بار به جبهه ی مهران رفتم ذهبت في المرة الأخيرة إلى جبهة مهران
: اولین بار ، آخرین بار المرة الأولى ، المرة الأخيرة

حسن: اولین بار ، آخرین بار المرة الأولى ، المرة الأخيرة
: برای اولین بار للمرة الأولى
: برای آخرین بار للمرة الأخيرة

الشهيد: می رفتید كنت تذهب

حسن: می رفتید زمان گذشته ی استمراری است كنتم تذهبون فعل ماض

: شما چرا به جبهه می رفتید؟ لماذا كنت تذهب إلى الجبهة؟

الشهيد: ما برای دفاع از دین و کشورمان به جبهه می رفتیم
نحن كنا نذهب إلى الجبهة للدفاع عن ديننا و وطننا

الشهيد: خوانده ام قد قرأت

محسن: خوانده اید زمان گذشته نقلی است قد قرأت ماضی (نقلی)
: شما در آخرین لحظات چه دعایی خوانده اید أي دعاء قد دعيت في اللحظات الأخيرة

الشهيد: من در آخرين لحظات دعای فرج را خوانده ام قد دعيت دعاء الفرج في اللحظات الأخيرة
: نوشته بودید کنتم قد کتبتم

حسن: آیا شما وصیت نامه نوشته بودید؟ هل كنت قد كتبت وصيتك؟
: نوشته بودید زمان گذشته بعید است كنت قد كتبت الماضي البعيد

الشهيد: بله من وصیت نامه نوشته بودم نعم كنت قد كتبت وصيتي
: رفته باشی لعله قد ذهب

محسن: رفته باشی فعل گذشته التزامی است
: ایا ممکن است شما به لبنان رفته باشی؟ لعلك قد ذهبت إلى لبنان؟
: ممکن است ، امکان دارد الممكن ، يمكن

الشهيد: نه من به لبنان نرفتم لا لم أذهب إلى لبنان

حسن: ممکن است ، امکان دارد يمكن ، يمكن

الشهيد: خواهیم داشت سنكون محتاجين

حسن: ما همیشه به دعای خیر شما شهیدان احتیاج خواهیم داشت
نحن سنكون محتاجين إلى دعائكم انتم الشهداء بالخير

محسن: ما همیشه به دعای خیر شما شهیدان احتیاج خواهیم داشت
نحن سنكون محتاجين على دعائكم انتم الشهداء بالخير

محسن: احتیاج خواهیم داشت زمان آینده است سنكون محتاجين (س) للفعل المستقبل

الشهيد: آینده ی شما برای ما شهیدان مهم است نحن الشهداء نهتم بمستقبلکم جداً
: ما همیشه مراقب شما هستیم نحن نراقبکم دائماً
: و همیشه برای شما دعا می کنیم وندعو لکم دائماً

الشهيد: زندگی می کنید تعيشون

حسن: زندگی می کنید زمان حال اخباری است تعيشون فعل مضارع مشروط

محسن: الان نوبت من است عفواً ، لقد حان دوري

حسن: الان نوبت من است ، الان نوبت تو است حان دوري ، حان دورك

الان نوبت او است ، الان نوبت ما است حان دوره ، حان دورنا

الان نوبت شما است ، الان نوبت آنها است حان دوركم ، حان دورهم

حسن: الان شما در کجا زندگی می کنید أين تعيش الآن؟

الشهيد: ما الان بهشت برزخی زندگی می کنیم نحن نعیش الآن في جنة البرزخ

: ما الان از نعمت های الهی استفاده می کنیم و ننتعم بنعم الله
: بفروشد قد بیع

محسن: بفروشد زمان حال التزامی است قد بیع مضارع استمراری
: خداوند سبحان بهشت را به بها بفروشد نه به بهانه
إن الله عز وجل یبیع الجنة بالأثمان لا بالأعذار

حسن: خداوند سبحان بهشت را به بها بفروشد نه به بهانه إن الله عز وجل یبیع الجنة بالأثمان لا بالأعذار

محسن: به فارسی صحبت کن ، لطفاً رجاء تحدث بالفارسیة

حسن: به فارسی (رائحة) یعنی چی؟ بالفارسیة ما معنی کلمة (رائحة)

محسن: یعنی بو رائحة

محسن: بوی گل ، بوی عطر ، بوی خوش رائحة الورد ، رائحة العطر ، الرائحة الطيبة

حسن: بوی عطر خوشی است رائحة طيبة

محسن: اما بهتر است بگوییم صحیح و لكن یستحسن ان تقول
بوی عطر خوشی به مشام می رسد اشم رائحة عطر طيبة

محسن: به مشام می رسد اشم

حسن: بوی عطر خوشی به مشام می رسد اشم رائحة عطر طيبة
: مثل بوی خوش آن شهید است مثل رائحة الشهيد الطيبة
: آفرین ، درسته

محسن: بوی عطر خوشی به مشام می رسد اشم رائحة عطر طيبة
: مثل بوی خوش آن شهید است مثل رائحة الشهيد الطيبة

حسن: او چه کسی بود؟ من كان ذلك؟

محسن: او کی بود؟ (یا) او که بود؟ (یا) او چه کسی بود؟ من كان هو؟

محسن: او شهید گمنام است. هو الشهيد المجهول

حسن: او شهید گمنام است هو الشهيد المجهول
: او شهید است هو شهید

حسن: ما با یک شهید صحبت کردیم نحن تکلمنا مع الشهيد
: من خیلی خوشحالم انا مسرور جداً
: فکر می کنم که خواب دیدم أظن أنني كنت احلم

محسن: بله ، باور کردنی نیست نعم ، انه لا یصدق

: (یا) باور کردن آن مشکل است (أو) من الصعب تصدیقه

حسن: بله ، باور کردنی نیست نعم ، من الصعب تصدیقه
:باور کردن آن مشکل است أنه لا يصدق

محسن: ما با روح خودمان با روح آن شهید ارتباط بر قرار کردیم نه با جسم خودمان
نعم لقد تواصلنا بروح الشهيد بأرواحنا لا بأجسامنا

حسن: ارتباط بر قرار کردن زمان گذشته ساده است اتصال ، اتصلنا فعل ماضی بسیط
: ما با روح خودمان با روح آن شهید ارتباط بر قرار کردیم
نه با جسم خودمان

حسن: روح ، جسم ، ارتباط ، ارتباط بر قرار کردن الروح ، الجسم ، ارتباط ، اتصال

(من) ارتباط بر قرار کردم	(أنا) اتصلتُ
(تو) ارتباط بر قرار کردی	(أنت) اتصلتَ
(او) ارتباط بر قرار کرد	(هو) اتصل
(ما) ارتباط بر قرار کردیم	(نحن) اتصلنا
(شما) ارتباط بر قرار کردید	(أنتم) اتصلتم
(آنها ، ایشان) ارتباط بر قرار کردند	(هم) اتصلوا

محسن: خدا همه ی گذشتگان را رحمت کند الله يرحم أمواتنا جميعا
: گذشتگان یعنی آنهایی که از بین ما رفته اند المتوفون هم الذين ليسوا بيننا الآن
: یعنی آنهایی که فوت کرده اند یعنی الذين توفوا
: یعنی آنهایی که مرده اند یعنی الذين توفوا مرده (میت) ، زنده (حي)

حسن: خدا همه ی گذشتگان را رحمت کند الله يرحم الموتى
: گذشتگان ، آنهایی که از بین ما رفته اند المتوفون هم الذين ليسوا بيننا الآن
: (یا) آنهایی که مرده اند الذين ماتوا

: (یا) فوت کرده اند الذين توفوا
: مرده (میت) ، فوت (وفاة) ، زنده (حي) ، زندگی (حياة)
زندگی کرده اند

محسن: الان برنامه ی آموزش زبان فارسی از شبکه ی الکوثر پخش می شود
سيبث برنامج تعليم اللغة الفارسية من قناة الكوثر

محسن: از تلفن هم راه برنامه را ببینیم شاهد البرنامج من خلال الجوال

قواعد اللغة الفارسية

أقسام الفعل الماضي

الماضي النقلي ويسمى بالفارسية (الماضي الإخباري)
الماضي المستمر ويسمى بالفارسية (الماضي الاستمراري)

شرح الماضي المستمر

على هر روز به مدرسه می رفت كان يذهب علي إلى المدرسة كل يوم

ففي المثال السابق نريد أن نقسم الفعل الماضي المستمر إلى قسمين
فعل حدث في الماضي وأستمر إلى الآن

فعل أو عمل متكرر (فعل حدث في الماضي ولا يزال يتكرر)
مثال

او هر پرسشی را به سرعت پاسخ می داد كان يجب كل سؤال بسرعة
(فالعامل هذا كان مستمر ولم يكن مرة واحدة)

مثال آخر

قطار حرکت می کرد از ایستگاه به سمت راه آهن القطار كان يتحرك من المحطة إلى السكة الحديدية
(فالحركة كانت في الماضي ولاكن لا زالت مستمرة إلى الآن)

مثال ثالث

خورشید هر روز ساعت پنج طلوع می کرد الشمس كانت تطلع في الساعة الخامسة
(ففعل الطلوع لا يدل على انه حدث في الماضي وانتهى بل يدل على الاستمرار إلى الان وهو ما يسمى بالماضي الاستمراري)

مثال رابع

همواره می گفت: عجله کن دائما كان يقول أسرع

می گفت

(می) يدل على الاستمرارية والفعل (گفت) فعل ماضي لذلك الماضي المستمر يشترك مع الفعل المضارع في حرف (می)

مثال خامس

چرا می خندیدی؟ لماذا كنت تضحكين؟

المثال السابق الماضي المستمر ولاكن بصيغة السؤال لوجود (چرا) للسؤال عن السبب ومعناها (لماذا)

المجموعة الأولى

من اين كار را نمی كردم (لم أكن أقول هذه الجملة)

من اين سخن را نمی گفتم (لم أكن أعمل هذه)

المجموعة الثانية

من این کار را نمی کرده ام (لم أكن أقول هذه الجملة)

من این سخن را نمی گفته ام (لم أكن أعمل هذه)

المجموعة الأولى هي (ماضي استمراري) ولا نقصد ان نخبر احد بالشكل الإخباري (النقلي)

أما في **المجموعة الثاني** يستخدم حينما نريد أن نخبر الآخرين عن فعل استمر في الماضي ولا زال إلى الآن (الماضي الاستمراري الإخباري) وهذا نوع من المزيج بين الفعلين (بين الماضي النقلي وبين الماضي المستمر)

آنها نمی دانستند که قیمت ها این اندازه گران است
لم يكونوا يعرفون أن الأسعار غالية إلى هذا الحد
قیمت ها (أسعار)

او قصد آزار تو را نداشت ما كان يريد إزعاجك
ماضي استمراري منفي

او نمی خواست تو را آزرد کند ما كان يريد إزعاجك
ماضي استمراري

من این سخن را هرگز نگفته ام ما كنت أقول هذا الكلام ابداً
وهذا الجملة تدل على الماضي المستمر الإخباري أي (ماضي نقلی استمراری)

الحلقة ۳۲

انسانها به طور معمول دارای پنج حس هستند للإنسان عادة خمس حاسات

که به آنها حواس پنج گانه می گویند تسمى الحواس الخمس

اولین حس ، حس بینایی است الحاسة الأولى ، حاسة البصر

انسان به وسیله ی چشمانش اطراف خود را می بیند يرى الإنسان حوله بالعينين

حس دوم ، حس شنوایی است الحاسة الثانية ، حاسة السمع

انسان ها توسط گوش های خود صدای اطرافشان را میشنوند يسمع الإنسان الأصوات التي حوله بأذنية

سومین حس ، حس بویایی است الحاسة الثالثة ، حاسة الشم

بینی عضوی است که انسان ها به وسیله آن بو های مختلف را استشمام میکنند
الأنف عضو يشم الإنسان به الروائح التي حوله

حس چشایی چهارمین حس از حواس پنجگانه انسان است
حاسة الذوق هي الحاسة الرابعة من حواس الإنسان الخمسة

انسان ها توسط زبانشان مزه های مختلف را درک میکنند يذوق الناس الطعوم المختلفة بألسنتهم

مزه های ، شور ، شیرین ، ترش ، تلخ كالطعم المالح ، الحلو ، الحامض والمر بألسنتهم

پنجمین حس از حواس پنجگانه حس لامسه است خامس الحواس الخمس هي حاسة اللمس

پوست انسان ها قادر است ، نرمی و زبری جلد الإنسان قادر على الإحساس بالنعومة والخشونة

گرمی و سرما را احساس کند والسخونة والبرودة

حواس پنجگانه الحواس الخمس

حس بینایی - حس شنوایی - حس بویایی - حس چشایی - حس لامسه
حاسة البصر - حاسة السمع - حاسة الشم - حاسة الذوق - حاسة اللمس

محسن: ما اگر این حواس را نداشتیم چطور زندگی می کردیم؟ ماذا كنا سنفعل من غير هذه الحواس؟
یا اگر این حواس را نداشتیم چه کار می کردیم؟ كيف كان الإنسان يعيش من دون هذه الحواس؟

حسن: اگر ما بدون پا و دست خلق می شدیم چگونه زندگی می کردیم؟
كيف كان الإنسان يعيش لو خلقنا بغير أيد وأرجل

محسن: اگر خداوند متعال انسان ها را دوست نمی داشت این طور ما را کامل خلق نمی کرد
لو لم يكن الله يحب الإنسان لما خلقه كاملاً إلى هذا الحد

حسن: اگر خداوند رحمان انسان ها را دوست نمی داشت این طور ما را کامل خلق نمی کرد
لو لم يكن الله يحب الإنسان لما خلقه كاملاً إلى هذا الحد

محسن: بله ، از این اگرها زیاد است نعم (لو) کلمه نجدها کثیراً

اگر هوا نبود لو لم يكن الهواء

اگر خورشید نبود لو لم تكن الشمس

اگر ماه نبود لو لم يكن القمر

محسن: اگر شب ، روز و خیلی از نعمت های خداوند نبودند انسان ها چگونه زندگی می کردند؟
لو لم يكن الليل والنهار وان لم تكن نعم الله الكثيرة كيف كان الإنسان سيعيش؟

حسن: ما باید خدا را شکر کنیم علينا أن نشكر الله

محسن: بله ، ما باید شکر گذار خداوند باشیم نعم ، علينا أن نكون شاكرين لله عز وجل

شکر گذار باشیم نكون شاكرين

شکر گذاری الشكر

حسن: ما باید شکر گذار خداوند متعال باشیم علينا أن نكون شاكرين لله عز وجل

محسن: خب ، فیلم خوب بود؟ حسناً ، هل كان الفلم جيداً

حسن: بله ، فیلم خوبی بود نعم ، كان فلماً رائعاً

محسن: اما این فیلم را تو ساختی؟ هل أنتجت انت هذا الفيلم؟
: بله ، من به کمک دیگر دوستانم این فیلم را ساختم نعم أنتجته بمساعدة اصدقائي

حسن: کی این فیلم را ساختی؟ متى أنتجت هذا الفلم؟

محسن: قبل از این که تو بیایی قبل ان تحضر أنت

حسن: پس همه ی این ها از قبل إذن كل هذا من السابق

محسن: همه ی این ها از قبل برنامه ریزی شده بود قد كان كل هذا مخططاً من السابق

برنامه ریزی التخطيط للبرامج

حسن: همه ی این ها از قبل برنامه ریزی شده بود قد كان كل هذا مخططاً من السابق

حسن: برنامه ریزی شده بود زمان گذشته بعید است قد كان مخططاً (الماضي الأكمل)

محسن: برنامه ریزی در کارهای آموزشی خیلی مهم است التخطيط للبرامج التعليمية مهم جداً

آموزش بدون برنامه ریزی ممکن نیست التعليم غير ممكن من غير برنامج

محسن: ممکن نیست یا امکان ندارد لا يمكن أو غير ممكن

: خوب استراحت کن فردا به رانندگی می رویم نعم استرح سنذهب غدا للسياسة
: آموزش برخی از علانم راهنمایی و رانندگی تعلم بعض أشارات المرور

کلمات جدیدة

تابلو	لافتة
تابلوهای راهنمایی و رانندگی	إشارات المرور
چراغ راهنمایی	إشارة مرور
میدان	ميدان
خیابان	شارع
بزرگراه	الطريق السريع
وسایط نقلیه	وسائط النقل
جاده	طريق
دوچرخه	دراجة
موتور سیکلت	عجلة نارية
خودروی سبک	سيارة
خودروی سنگین	شاحنة
هواپیما	طائرة
بالگرد	طائرة مروحية
تصادف	حادث
پیاده رو	رصيف

حسن: پیاده رو ، جای موتور سیکلت نیست الرصيف غير مناسب للدراجة

حسن: بفرمایید

محسن: سلام ، صبحانه حاضر است الفطور جاهز

حسن: امروز می خواهیم به خیابان ها برویم نريد ان نذهب اليوم إلى الشوارع

الأم: برای چه می خواهید به آنجا بروید؟ لماذا تريدان ان تذهبا إلى هناك؟

محسن: برای تعلیم و اشنایی با تابلوهای راهنمایی و رانندگی للتعليم والتعرف على اشارات المرور

الأب: حسن آقا ، قصد دارید گواهینامه ی رانندگی بگیرید؟
هل تنوي الحصول على رخصة القيادة يا سيد حسن؟

حسن: نه پدر جان فقط برای اشنایی است لا یا عمی فقط للتعرف عليها

الأم: به هر حال آموزش قوانین راهنمایی و رانندگی على كل حال التعرف على قوانين السير

الأم: برای همه الزامی است واجب على الجميع

به هر حال على كل حال

قوانین جمع قانون است

قوانین راهنمایی و رانندگی

الزامی ، لازم اجباري

الزامی و لازم مترادف هستند

آموزش تعليم

به هر حال آموزش قوانین راهنمایی و رانندگی برای همه الزامی است
على كل حال التعرف على قوانين السير واجب على الجميع

همه الجميع

حسن: به هر حال محسن استاد من است على كل حال أستاذي هو محسن
: ممکن است بخواهم گواهینامه بگیرم يمكن أن أقرر الحصول على رخصة القيادة

الأب: آفرین تصمیم خوبی گرفتی احسنت قرار حکیم

تصمیم قرار

الأم: فقط پسرم یادت نرود که نباید با سرعت رانندگی کنی
فقط لا تنسى يا ابني ان عليك ان لا تسوق بسرعة هائلة

الأم: از پدال گاز زیاد استفاده نکن ان لا تستخدم دعة البنزين كثيراً

محسن: یادت نرود ، یعنی فراموش نکنی تذكر دوماً

محسن: که نباید با سرعت رانندگی کنی ان لا تسوق بسرعة هائلة
: زیاد از پدال گاز زیاد استفاده نکن ان لا تستخدم دواسة البنزين كثيراً

حسن: استفاده کردن ، سرعت ، فراموش کردن ، پدال گاز استخدام ، السرعة ، نسیان ، دواسة البنزين

الأم: آرامش یعنی آرام بودن الهدوء يعني ان تكون هادئاً

حسن: آرامش چه کلمه ی زیبایی است ما أجمل هذه الكلمة

آرام بودن أن تكون هادئاً

محسن: خوب ، اون چراغ راهنمایی است حسناً تلك إشارة المرور
: آن تابلو ، تابلوی محل عبور اطفال است تلك اللافتة لافتة محل ممر الأطفال

محسن: با دیدن این تابلو رانندگان باید نهایت احتیاط را رعایت کنند
على السائقين ان يتخذوا غاية حذرهم عند رؤية هذه اللافتة

نهایت ، احتیاط ، نهایت احتیاط ، نهایت غاية ، حذر ، غاية حذر ، اخر

حسن: خب محسن جان ، بهتر نیست اول خود خودرو را برایم توضیح بدهی؟
حسناً يا عزيزي محسن أليس من الأفضل أن تشرح لي السيارة أولاً

حسن: به فارسی چه می شود؟ ماذا تكون بالفارسية

محسن: بله درسته

: از خودرو پیاده شو انزل من السيارة

: لطفاً ، از خودرو پیاده شو رجاء انزل من السيارة

: پیاده شو فعل امر است انزل فعل امر

: پیاده شدن النزول

حسن: فهمیدم فهمت

محسن: سوار شو اركب

سوار شدن – پیاده شدن الركوب – النزول

محسن: شما کجا تشریف می برید آقا؟ إلى اين ذاهب يا سيدي؟

حسن: کمی در خیابان رانندگی می کنیم نسوق في الشارع قليلاً
: نه ، کمی در خیابان می گردیم لا ، نتجول قليلاً في الشارع

قواعد اللغة الفارسية

اجوبه على سؤال عما سيفعل شخص ما في الغد

المثال الأول

من فردا به دانشگاه خواهیم رفت إنا سآذهب إلى الجامعة غداً

حيث استخدم فعل المستقبل (آينده) للفعل الذي سوف يحدث بعد الآن

ماه آينده من به لبنان سفر خواهیم کرد أنا سأسافر إلى لبنان في الشهر القادم

فالفعل المستقبل في هذه الجملة هو (سفر خواهم كرد) وهو فعل مركب مشتق من (سفر كردن) ومعناها السفر إلى وهو عكس الفعل البسيطة حيث انه مركب من كلمتين فهو يتكون من فعل مساعد وهو **خواهد** و فعل ماضي بسيط وهو **سفر كرد** فتصبح (**خواهد سفر كرد**) أو (**خواهم سفر كرد**)

فالفعل المستقبلي يتكون من الفعل الأول المساعد من مصدر (**خواستن**) مثل **خواهد** او **خواهم** ومعناه الإرادة والفعل الثاني يكون من الفعل الماضي

ف (**خواستن**) هو المصدر وتصريفه في الماضي يكون على النحو التالي
خواستم – خواستی – خواست – خواستیم – خواستید – خواستند

وللفعل المضارع بأضافة **می** ثم احد مشتقات **خواستن** للزمن المضارع
می خواهم – می خواهی – می خواهد – می خواهیم – می خواهید – می خواهند

اما للمستقبل فتحذف (**می**) التي تدل على المضارع مع إضافة الضمير المناسب على الفعل (**خواه**) فيكون الفعل كالتالي

خواهم – خواهی – خواهد – خواهیم – خواهید – خواهند

مثال

ما فردا به پارک خواهیم رفت نحن نذهب غداً إلى المنتزه

في المثال السابق حذف حرف (**می**) الدال على الفعل المضارع وجاء فعل (**رفت**) وهو في الزمن الماضي (**ذهب**) ثم أضيف ضمير مناسب لي الفعل المساعد من مصدر **خواستن** وهو **خواه**.... لذلك المستقبل جزء منه مشترك في المضارع والجزء الثاني مشترك في الماضي ليكون عندنا فعل في المستقبل

آن ها به بیرون از کشور خواهند رفت
 (یا) آن ها به خارج از کشور خواهند رفت هؤلاء سوف يذهبون إلى خارج البلد

خواهم رفت – خواهی رفت – خواهد رفت – خواهیم رفت – خواهید رفت – خواهند رفت

فالفعل الثاني (**رفت**) يبقى كما هو في جميع الصيغ ولا يتغير ولاكن الفعل المساعد المشتق من المصدر (**خواستن**) هو الذي يتغير وفق الضمير

مثال اخر

خانواده ام ماه آینده در بیروت ساکن خواهند شد
 اسرتي ستسكن في مدينة بيروت الشهر القادم (ماه آینده) معناها الشهر القادم

فالفعل **شد** يبقى على حاله ولاكن **الفعل الأول** هو الذي يتغير وفق الضمير

الحلقة ٣٣

كلمات جديدة

فرمان	مقود السيارة
گاز	دواسة البنزين
کلاج	دواسة التروس
ترمز	مکبح
چراغ راهنما	اشاره ضوئية
شيشه جلو	الزجاج الأمامي
شيشه عقب	الزجاج الخلفي
آينه جلو	المرآة الأمامية
آينه هاى بغل	المرآيا الجانبية
دستگیره در	مقبض الباب
صندلى هاى جلو	المقاعد الأمامية
صندلى عقب	المقعد الخلفي
کلید (يا) سوييچ	مفتاح
دکمه برف پاک کن	زر مساحة الزجاج
آب پاش	رشاش الماء
بخارى (يا) کولر	مدفأة او مكيف
دکمه چراغ هاى جلو	زر المصابيح الأمامية
دکمه چراغ هاى عقب	زر المصابيح الخلفية
دکمه چراغ هاى راهنما	زر مصابيح الإشارة
درجه بنزين	علامة البنزين
درجه آب	علامة الماء
بوق	زماره
ترمز دستى	مکبح يدوي
دنده	ترواس
بدنه خودرو	هيكل السيارة
گلگیر خودرو	رفرف السيارة
گلگیر هاى عقب	رفرف العجلات الخلفية
گلگیر هاى جلو	رفرف العجلات الأمامية
صندوق عقب خودرو	الصندوق الخلفي للسيارة
صندوق جلو خودرو	الصندوق الأمامي للسيارة
سپر	مصدام السيارة أو الصدام
سپر عقب ، سپر جلو	مصدام الخلفي ، مصدام الأمامي
آنتن	آنتن هوائي

محسن: رعایت قوانین راهنمایی و رانندگی خیلی مهم و ضروری است
الالتزام بقوانين السير مهم و ضروري

حسن: بله ، مادر گفت: رعایت قوانین راهنمایی و رانندگی خیلی مهم و ضروری است
نعم قالت الأم: الالتزام بقوانين السير مهم و ضروري

محسن: چرا به عربی صحبت کردی؟ لماذا تتحدث بالعربية

حسن: چون این جمله خیلی مهم است لان هذه الجملة مهمة جداً

محسن: آفرین ، رعایت قوانین راهنمایی و رانندگی برای همه راننده ها لازم است
احسنت ، الالتزام بقوانين السير واجب على جميع السائقين

محسن: چه ایرانی چه خارجی فرقی نمی کند سواء كان ايرانيا او اجنبيا لا فرق بينهم

حسن: چه ایرانی چه خارجی یعنی چی سواء كان ايرانيا او اجنبيا ماذا تعني
: چه در اینجا معنی هم می دهد - هم ایرانی هم خارجی كلمة سواء تعني كذلك - ايرانيا او اجنبيا

محسن: فرقی ندارد ، فرقی نمی کند لا فرق بينهم ، لا يفرق
: مثلاً ، رعایت قوانین راهنمایی و رانندگی برای همه ضروری است
مثلاً ، الالتزام بقوانين السير ضرورية لجميع السائقين

محسن: چه مردها چه زن ها الرجال وكذلك على النساء

حسن: مثلاً ورزش کردن برای همه لازم است الرياضة ضرورية على الجميع
: چه پیرها و چه جوان ها الشيوخ وكذلك الشباب

محسن: آفرین ، ورزش برای همه لازم است احسنت ، الرياضة ضرورية للجميع
: چه پیرها و چه جوان ها الشيوخ وكذلك الشباب

محسن: تابلوهایی که مثلثی هستند اللافتات المثلثة
: آنها تابلو های خطر هستند لافتات الخطر
: مثلاً ، تابلو محل عبور عابرین مثلاً لافتة ممر المشاة
: محل عبور دوچرخه سوار ممر ركاب الدراجات
: تابلو جاده لغزنده لافتة الطريق الزلق

محسن: تابلو خطر در گردش به راست لافتة الخطر في الاتجاه الى اليمين

محسن: بله ، مثلثی یعنی مثلث - مربع یعنی مربع - مستطیل یعنی مستطیل - لوزی یعنی المعین
دایره یعنی دائرة - جاده لغزنده یعنی طريق زلق - لغزش یعنی انزلاق - خطر یعنی خطر

حسن: خطر در گردش به راست الخطر في الاتجاه الى اليمين

محسن: تابلو هایی که دایره ای شکل هستند اللافتات المستديرة
: تابلو های بازدارنده و حکم کننده هستند لافتات مانعة و ملزمة

حسن: تابلو های دایره ای شکل اللافتات المستديرة

: تابلو های بازدارنده و حکم کننده هستند لافتات مانعة و ملزمة

حسن: مثل چی مثل ماذا

محسن: مثل تابلو سبقت ممنوع کلافتة ممنوع التجاوز

: تابلو عبور ممنوع لافتة ممنوع المرور

: تابلو گردش به چپ ممنوع لافتة ممنوع الاتجاه إلى اليسار

: دور زدن ممنوع ممنوع الاستدارة

: توقف ممنوع ممنوع الوقوف

محسن: خلاصه ، همه و همه چیز ممنوع حتی خوابیدن في النهاية كل شيء ممنوع حتى النوم

حسن: خوابیدن ممنوع النوم ممنوع

: دور زدن یعنی چه ما معنى الاستدارة؟

محسن: دور نه ، دور زدن

: پلیس شرطي

حسن: مادر دست شما درد نکند غذا خیلی خوش مزه است سلمت يداك يا امي الطعام لذیذ

: من در چند مدتی که ایران هستم لقد في هذه الشهور التي أمضيتها في ایران

محسن: اضافه وزن پیدا کردم ازداد وزني

: این یک اصطلاح است هذا مصطلح

: اصطلاح مصطلح

حسن: بله ، اضافه وزن پیدا کردم نعم ازداد وزني

محسن: گفتم که این یک اصطلاح است

: یعنی وزن من زیاد شده است (یا) وزنم زیاد شده است زاد وزني

حسن: بله ، من در چند مدتی که مهمان شما هستم اضافه وزن پیدا کرده ام

لقد زاد وزني في هذه الشهور التي أمضيتها معكم

الأم: نوش جانست ، پسرم هنيئاً يا ابني

الأب: مادر که کار مهمی انجام نمی دهد الأم لم تعمل عملاً مهماً

: کار مهم را اجاق گاز انجام می دهد الموقد يعمل العمل الأصلي

: مادر مواد خام را داخل قابلمه می ریزد الأم تضح المواد النينة في القدر

: قابلمه را به اجاق گاز می سپارد ويوكل الباقي إلى الموقد (می سپارد) ويوكل

الأب: درسته حسن آقا؟ هل هذا صحيح يا سيد حسن؟

: آیا من درست می گویم؟ هل كلامي صحيحاً؟

الأخ: من با پدر موافق هستم أنا متفق مع أبي

الأم: حسين

حسن: مادر کار مهمی انجام نمی دهد / الأم لم تعمل عملاً مهماً

نه ، نه ، این درست نیست لا ، لا هذا ليس صحيح
 ببخشید این حرف درست نیست عفواً هذا الكلام ليس صحيحاً
 اجاق گاز و مواد خام و چیزهای دیگر مهم نیست
 : مهم اشپز خوب (اشپز ماهر است)
 في رأيي ليس للموقد و مواد النينة والأشياء الأخرى دور مهم
 بل المهم هو الطاهي الحاذق

محسن: آفرین ، ماهر یعنی چی؟ احسنت ، ما معنی ماهر؟

حسن: ماهر یعنی الحاذق

محسن: صد آفرین ، من هم با حسن آقا موافق هستم رائع ، أنا ايضا اوافق حسن الرأي

الأخ: من كاملاً با حسن آقا موافق هستم أنا ايضا اوافق حسن الرأي

الأب: بله ، من هم با حسن آقا موافق هستم نعم وأنا ايضا اوافق حسن الرأي

حسن: من هم با حسن آقا موافق هستم وأنا أيضا اوافق حسن الرأي
 : موافق هستم یعنی چی؟ ما معنی کلمة موافق هستم

محسن: موافق هستم یعنی موافق

حسن: من هم با حسن خیلی موافق هستم // سلام ، بفرمایید // شما کی هستید

قواعد اللغة الفارسية

تَشْتَرِكُ اللغة الفارسية مع العربية بأن المصدر يدل على الفعل ولاكن لا يقيد بزمن من الأزمنة مثال ذلك
 كَفْتَنَ (القول) ، خَوَانَدَنَ (القراءة) ، دِيدَنَ (الرؤيا) ، رَفْتَنَ (الذهاب) ، نَوَشْتَنَ (الكتابة)
 كيف نصنع هذه الكلمات وكيف نستخدمها
 نَوَشْتَنَ کار ساده ای است / الكتابة عمل بسيط
 فالمصدر يأتي في بداية الجملة

درس خواندن کار سختی است / الدراسة عمل صعب

فالمصدر يستخدم في بداية الجملة كاسم
 من نوشتن را دوست دارم (المصدر مفعول) أنا احب الكتابة

دیدن فیلم مرا شادمان می کند / ان مشاهدة الفيلم بفرحني

فالمصدر يستخدم في الجملة كاسم وهذا الاسم إما يكون مفعول به أو مستند أو فاعل
 ولمعرفة المصدر فهو يختلف عن الفعل الماضي بإضافة نون (ن) في آخر الفعل الماضي للضمير الغائب (هو)

دیدم – دیدی – دید

في كلمة **ديدن** يمكن ان نكون منها الفعل الماضي للغائب بحذف الحرف (ن) والعكس صحيح فلتكوني المصدر نظيف
حرف النون للفعل الماضي الخاص بالضمير الغائب مثل

ديد – ديدن ، نوشت – نوشتن ، خواند – خواندن

الاسم المفعول في العربية هو الاسم الذي حدث عليه الفعل مثال ذلك (مكتوب) أي الشيء الذي كتب فهل هذا الأسلوب
موجد في الفارسية

هناك ملاحظة مهمة وهي ان اللغة العربية أساسها بالاشتقاق أما اللغة الفارسية أساسها بالتركيب
فإذا اردنا الاستفادة في اللغة العربية من كلمة نشق من جذر واحد (اسم الفاعل ، اسم المفعول ، صفة مشبهه ،
صيغة مبالغة) أما في الفارسية فتصنع هذه الأساليب عن طريق تركيب الكلمات ومنها اسم المفعول

فإذا اردنا ان نقول مكتوب فتصبح **نوشته شده**

مأكول تصبح **خورده شده**

نلاحظ أن اسم المفعول في اللغة الفارسية لا بد ان يتركب من جزئين، الجزء الأول عبارة عن كلمة مشتقة من الفعل
أما الكلمة الثانية فهي مشتقة من **شدن** بمعنى **الصيرورة** فنضيف للجزء الثاني حرف هـ (هـ) للماضي من المصدر
شدن فتصبح **شده** أما الجزء الأول فنضيف إلى صيغة الغائب في الماضي هـ (هـ)

فحرف الهاء يأتي في كلا الكلمتين

فمثلا **خوردم – خوردی – خورد**

فإذا اردنا ان نستخدم اسم المفعول نأخذ الفعل للضمير الغائب وهو **خورد** فيصبح **خورده**
وايضا نأخذ من الفعل الغائب للمصدر **شدن** بعد تصريفه إلى (**شدم – شدي – شد**) فالفعل الماضي للضمير الغائب

(هو) فعل **شد** فيكون اسم المفعول

خورده شده

الحلقة ٣٤

حسن : الو ، سلام ، بفرماييد الو السلام عليكم تفضل

المتكلم: سلام حسن كجايي؟ السلام عليكم يا حسن أين أنت؟

حسن: ببخشيد شما كه هستيد؟ عفواً من أنت؟

المتكلم: حسن من را نشناختي من محسن هستم الم تعرفني أنا محسن

حسن : اما محسن كه اينجا است شما كه هستيد شما محسن نيستيد
ولكن محسن هنا من أنت؟ أنت لست محسناً

المتكلم : اگر باور نمی کنی از محسن سؤال کن ان لم تصدق فاسأل محسناً
: اين مهم نيست لكن هذا ليس مهماً

حسن : می دانم مهم اين است كه من فارسی ياد بگيرم اعرف المهم هو أن أتعلم اللغة الفارسية

المتكلم : آفرين حالا به من بگو الان داری چه كار می کنی ؟ أحسنت والآن قل لي ماذا تفعل حالياً

حسن : ما شام می خوريم نحن نتعشى الآن

المتكلم : نه بگو: ما داريم شام می خوريم من دارم صحبت می كنم
لا بل قل: نحن نتعشى الآن ، أنا أتحدث الآن

المتكلم : من دارم ، تو داری ، او دارد ، ما داريم ، شما داريد ، آنها دارند
أنا أكاد ، أنت تكاد ، هو يكاد ، نحن نكاد ، أنتم تكادون ، هم يكادون

المتكلم : متوجه شدي

حسن : بله ، من دارم می خورم ، تو داری می خوری ، او دارد می خورد ، ما داريد می خوريم ، شما داريد
می خوريد ، آنها دارند می خورند .
نعم ، أنا أكاد أأكل ، أنت تكاد ، هو يكاد ، نحن نكاد ، أنتم تكادون ، هم يكادون

المتكلم : آفرين درستة ، اين درس جديد است أحسنت صحيح ، هذا درس جديد

المتكلم : حالا بگو شما داريد چی كار می كنيد ؟ والآن قل ماذا تكادون تعملون ؟

حسن : ما داريم شام می خوريم نحن نكاد نتعشى

المتكلم : از مادر پيرس يا از مادر سوال كن كه دارد چه كار می كند ؟ اسأل من امي ماذا تكاد تفعل ؟

حسن : مادر شما دارید چه کار می کنید ؟ ماذا تكادين تفعلين يا أمي

الأم : من الان دارم راديو گوش می کنم أنا أكاد اسمع المذياع

حسن : حسين دارد چه کار می کند ؟ ماذا يكاد حسين أن يفعل ؟

الأخ : من الان دارم يك ليوان آب می نوشم أنا أكاد أشرب كأساً من الماء

حسن: او دارد يك ليوان آب می نوشد هو يكاد يشرب كاسا من الماء

المتكلم : از پدر پیرس که دارد از کجا می آید ؟ فاسأل الأب من أين يكاد يأتي ؟

الأب: من دارم از سر ميز شام می آیم أكاد أعود من طاولة العشاء

حسن: او دارد از سر ميز شام می آید هو يكاد أن يعود من طاولة العشاء

المتكلم : آیا شما دارید ناهار می خورید؟ هل تكادون تتغذون (تأكلون الغداء) ؟

الأم: نه ما داریم شام می خوریم لا ، نحن نكاد نتعشى

الأب : يا بله ما داریم ناهار می خوریم نحن نكاد نتغذى (نأكل الغداء)

محسن : من دارم به تلویزیون نگاه می کنم أكاد أشاهد التلفزيون

: تو داری از اتاق خارج می شود أنت تكاد تخرج من غرفتك

: نادر دارد گلدان را به اتاقش می برد نادر يكاد يأخذ المزهريّة إلى غرفته

: ما داریم به شیراز می رسیم نحن نكاد نصل إلى شیراز

: شما دارید کتابهایتان را به آقای مدیر نشان می دهید أنتم تكادون تعرضون كتبكم على المدير

حسن : بچه ها دارند در میدان ورزشگاه می دوند الأولاد يكادون يركضون في ميدان الملعب

محسن : حسن ، حسن گوشی را نباید بگذاری يا حسن لا تضع السماعة

حسن : اما من گوشی را می گذارم چون محسن از صدایش بهتر است

لكني سأضع السماعة ، محسن أفضل من صوت محسن .

المتكلم : به محسن بگو ، من داشتم ، تو داشتی ، او داشت قل لمحسن يعلمك أنا كنت ، أنت كنت ، هو كان

ما داشتیم ، شما داشتید ، آنها داشتند را آموزش بدهد نحن كنا ، أنتم كنتم ، هم كانوا يعلمون

محسن : من داشتم به سینما می رفتم ، تو داشتی از موزه می امدی

أنا كنت ذاهباً إلى السينما ، أنت كنت قادماً من المتحف

حسن : او داشت غذا می خورد هو كان يأكل

الأب: ما دیروز داشتیم به مهمانی می رفتیم نحن كنا ذاهبين إلى الضيافة بالأمس

الأم : شما دیشب داشتید قرآن می خواندید أنت كنتِ تقرأين القرآن البارحة

الأخ: آنها داشتند نماز جماعت به جامی آوردند هم كانوا يصلون جماعة

محسن : به جامی آوردند يعني كانوا يقيمون // آنها داشتند چه کار می کردند؟ ماذا كانوا يفعلون؟

حسن : آنها داشتند نماز جماعت به جامی آوردند هم كانوا يصلون جماعة

محسن : آیا آنها داشتند قرآن تلاوت می کردند ؟ هل هم كانوا يتلون القرآن
: تلاوت می کردند كانوا يتلون

حسن : بله ، آنها داشتند قرآن تلاوت کردند نعم ، هم كانوا يتلون القرآن

الأم : خير ، آنها داشتند نماز جماعت به جامی آوردند لا ، هم كانوا يصلون جماعة

الأب : ما داشتیم شام می خوردیم نحن كنا نتعشى

الأخ: بله ما داشتیم شام می خوردیم نحن كنت نتعشى

الأم : بیایید سر میز شام بنشینید تعالوا واجلسوا حول مائدة العشاء .

حسن : من دارم شام خوشمزه می خورم أنا الآن مشغول بتناول العشاء اللذيذ
: من دارم لذه می برم انا ألتذ الآن // دست مادر درد نکند سلمت يديك حالة

محسن : من دارم از خوردن شام خوشمزه کیف می کنم أنا أتمتع بتناول العشاء اللذيذ
: کیف کردن ، لذت بردن ، هم معنی و مترادف هستند التمتع والتلذذ مرادفان

حسن : من از خوردن شام خوشمزه ی مادر کیف می کنم ولذت می برم
انا أتمتع وألتذ من تناول العشاء اللذيذ الذي تطبخه الوالدة

محسن: لذت بردن و کیف کردن هم معنی و مترادف هستند التمتع والتلذذ مرادفان

المتكلم : حالا گوشي را قطع می کنی والان تقطع الخط

حسن : من ، من گوشي را قطع نکردم أنا لم اقطع الخط مستحيل
: اما این ممکن نیست

محسن : غش کرد (اغمي عليه)

حسن : تو محسن هستی ، یا محسن تو هستی ؟ هل أنت محسن أو أنت محسن .

محسن : چی شده ؟ ماذا حصل ؟

محسن: من خود محسن هستم أنا محسن
: من محسن واقعی هستم أنا محسن الحقيقي

: واقعي يعنى الحقيقى

حسن : راست مى كى ؟ هل أنت صادق ؟!
شما محسن واقعى هستى ؟ أنت محسن الحقيقى؟

محسن : بله ، من محسن واقعى هستم نعم ، أنا محسن الحقيقى
: تو چرا بي هوش شدى ؟ أنت لماذا أغمي عليك ؟

حسن: برای این كه تو دو نفر بودى لأنك أصبحت اثنين
: این ممكن نیست هذا غير ممكن

محسن: چرا ممكن نیست ؟ لماذا غير ممكن ؟
: در كارهاى تصويرى همه چیز ممكن است كل شئ ممكن في الأعمال السينمائية

حسن : كارهاى تصويرى يعنى چى ؟ الأعمال السينمائية

محسن : اسم این كار جلوه هاى ویژه است هذا يسمى بالمشاهدات السينمائية
: جلوه هاى ویژه يعنى المشاهد الخاصة

حسن: جلوه هاى ویژه يعنى المشاهد الخاصة
: این كارها مخصوص تو است هذه الأعمال خاصة لك

محسن : این روش من است هذه طريقتي
: روش يعنى أسلوب
روش طريقة

حسن : این روش تو است هذه طريقتك

الممثل : تو وقتى بیهوش شده بودى ، از موزه صحبت مى کردى كنت تتكلم عن المتحف وأنت في الإغماء
: داشتى خواب مى دیدى ؟ كنت تحلم ؟

حسن : بله ، من داشتم خواب مى دیدم نعم ، كنت أحلم
: من اخیراً زیاد خواب مى بینم أنا أحلم كثيراً في هذه الآونة الأخيرة

الممثل : أفرین ، چه جمله ی خوبى گفتى أحسنت ، ما أحسن هذه الجملة التي قلتها
: من اخیراً زیاد خواب مى بینم أنا أحلم كثيراً في هذه الآونة الأخيرة

حسن : اخیراً في الآونة الأخيرة // دائماً // دفعه ی بعد في المرة القادمة // حتماً حتماً
: مراجعه کردن // دیدار لقاء // موزه متحف

الممثل : أخيراً ، دائماً ، دفعه ی بعد ، دفعه ی قبل أخيراً ، دائماً ، المرة القادمة ، المرة السابقة
: دفعه ی قبل المرة السابقة // يك دفعه دفعه واحدة
: أخيراً ، دائماً ، دفعه ی بعد ، دفعه ی قبل ، يك دفعه ، حتماً

: این ها قید هستند کل هذه ظروف

حسن : أخيراً ، دائماً ، دفعه ی بعد ، دفعه ی قبل ، یک دفعه ، حتماً
اخيراً ، دائماً ، المرة القادمة ، المرة السابقة ، دفعة واحدة ، حتماً

حسن : این ها قید هستند کل هذه ظروف

الممثل : مراجعة کردن // المراجعة دیدار لقاء

حسن : مراجعة کردن // المراجعة دیدار لقاء

محسن : تو این ها را از کجا یاد گرفتی ؟ كيف تعلمت ؟

حسن : من در خواب هم آموزش می بینیم أنا أتعلم في النوم أيضاً

محسن : اگر می خواهی فردا به موزه برویم ؟ سنذهب إلى المتحف غداً إن أردت ؟

حسن : بله ، ما حتماً فردا به موزه خواهیم رفت سنذهب الى المتحف غداً بالتأكيد

محسن : خدا حافظ

حسن : خدا حافظ

الممثل : حالا استراحت کن تا فردا حتماً به موزه برویم استرح الآن لكي تذهب الى المتحف غداً بالتأكيد
: شب بخیر

محسن : به اداره ی پست می رویم ؟ نذهب الى مكتب البريد ؟

حسن : برای چی ؟ لماذا ؟

محسن : بله ، اول به اداره ی پست (یا) پستخانه می رویم سنذهب الى مكتب البريد أولاً
: وبعد با مترو به موزه خواهیم رفت وبعد ذلك سنركب قطار النفق الى المتحف

حسن : برای چه به اداره ی پست می رویم ؟ چرا به اداره ی پست می رویم ؟
لماذا نذهب الى مكتب البريد ؟

محسن : باید برای حسین یک دفتر چه ی مدرسه ی تیزهوشان بخرم
علي أن اشترى لحسين كراسة تسجيل الأسماء للمشاركة في امتحان الدخول في مدرسة المتميزين.

محسن : ویک نامه ی پیشتاز پست کنم ارسل رسالة مستعجلة
: ویک بسته را هم تحویل بگیرم استلم رزमे

حسن : دفتر چه ی مدرسه ی تیزهوشان یعنی چی ؟

محسن : دفتر چه ی مدرسه ی تیز هوشان طلب لمدرسة النوابع

حسن : می خواهی برای حسین یک دفتر چه ی مدرسه ی تیز هوشان بخری
تريد أن تشتري لحسين كراسة امتحان دخول مدرسة المتميزين

حسن : ويك نامه ی پيشتاز ورسالة بالبريد المستعجل // نامه ی پيشتاز يعني چی ؟

محسن : نامه الرسالة // پيشتاز السريع
يعني نامه ای که مأمور پيست یا پستچی الرسالة المضمونة هي التي يسلمها ساعي البريد

محسن : باید به گیرنده ی نامه تحویل دهد واز او امضاء بگیرد
او البسطجي الى المستلم ويأخذ منه توقيع الاستلام

محسن : گیرنده المرسل اليه

حسن : نامه ی پيشتاز الرسالة المضمونة أو البريد السريع
: نامه ای که مأمور پست (یا) بستچی باید به طور سریع به گیرنده ی نامه تحویل دهد
هي التي يسلمها ساعي البريد أو البسطجي الى المستلم

حسن : و از او امضاء بگیرد ويأخذ منه توقيع الاستلام

محسن : بله ، درسته
: گیرنده ی نامه يعني کسی که نامه برای او فرستاده شده است المستلم هو الذي ارسلت له الرسالة
: يعني کسی که نامه را باید بگیرد يعني المرسل اليه هو المستلم

حسن : کسی که نامه را باید بگیرد (یا) نامه برای او فرستاده شده است گیرنده ی نامه است
الذي يستلم الرسالة يعني المرسل اليه هو المستلم

حسن : تحویل دهد يعني يوصل

محسن : درسته // تحویل دادن الإيصال // تحویل گرفتن الأخذ

حسن : خب ، بعد ذلك باید یک بسته را تحویل بگیري ؟ حسناً ، بعد ذلك تستلم رزمة بريدية ؟

محسن : بله ، أما همه ی این کارها را تو باید انجام دهی نعم لكن عليك ان تنجز هذه الأعمال كلها

حسن : من؟ اما من نمی توانم انا . لكني لا أقدر

محسن: تو می توانی تو باید بتوانی انت تقدر ، يجب ان تقدر

: خب ، پست پيشتاز

: اول این نامه را پست پيشتاز كنيم سنرسل هذه الرسالة عبر البريد المضمون أولاً .

حسن : پست پيشتاز ؟ البريد السريع

محسن : این مهم نیست مهم این است که تو فارسی یاد بگیرم // سلام

حسن : سلام ، خسته نباشید

الموظفة : سلام ، خیلی ممنون ، بفرمایید // در خدمت تون هستم

حسن : می خواهم این نامه را پست پیشتاز کنم اريد ان ارسال هذه الرسالة عبر البريد المستعجل

الموظفة : بله حتماً

: آدرس گیرنده ، نام گیرنده و کد پستی ده رقمی را نوشته اید ؟
هل كتبت عنوان المرسل اليه واسمه والرقم البريدي؟

حسن : بله ، بله نوشت ام نعم كتبت

الموظفة : بفرمایید ، این هم قبض رسید نامه ی شما ، امر دیگری داشتید ؟
تفضل وهذه فاتورة استلام رسالتك ، هل من خدمة أخرى؟

محسن : دیگر چه امری داشتید ؟ هل من خدمة أخرى

حسن : می خواهم یک دفتر چه ی مدرسه ی تیزهوشان بخرم
اريد شراء كراسة امتحان دخول مدرسة الموهوبين

الموظفة : بله ، شما به باجه ی شماره ۱۰ مراجعه کنید نعم راجع شبك رقم ۱۰

حسن ومحسن : خیلی ممنون ، خدا حافظ

الموظفة : خواهش می کنم ، خدا حافظ

حسن ومحسن : سلام ، خسته نباشید

الموظفة : سلام ، بفرمایید

حسن : ببخشید ، یک دفتر چه ی مدرسه ی تیزهوشان می خواهم
عفواً اريد كراسة امتحان دخول مدرسة الموهوبين

الموظفة : بفرمایید

حسن : خیلی ممنون

الموظفة : هشت هزار و پانصد تومان می شود تكلفك ثمانية آلاف وخمسمائة تومان

حسن : بله

الموظفة : خیلی ممنون ، خدا حافظ

محسن : بايد به آنجا برويم علينا أن نراجع هناك

حسن : برويم

قواعد اللغة الفارسية

تحدثنا في الدروس السابقة عن اسم المفعول اليوم نتحدث عن اسم الفاعل فإسم الفاعل كلمة تدل على من يقوم بالفعل أو من يمارس الفعل بشكل خاص ففي العربية عندما نقول (كاتب ، سامع ، أكل ، ذاهب) هذه الكلمات يقوم به الفعل نسميه بإسم الفاعل .
هل لهذا الأسلوب وجود في الفارسية ؟؟

نعم له وجود ولكن كيف نصنعه في الفارسية ؟؟
لنبدأ بمثال :

ما تماشا چی ها را (يا) بینندگان را در سینما میبینیم نشاهد المشاهدین في السينما

نلاحظ أن المشاهدین هو اسم الفاعل جمع وفي الفارسية (بینندگان) فکلمة بیننده يعني المشاهد مفرد كيف عرفنا اسم الفاعل في الفارسية ؟

نلاحظ أن هناك حرف الهاء في آخر الكلمة ولا يتلفظ هذا الهاء فتدل على انه اسم الفاعل
گوینده قائل // نویسنده كاتب // نوشنده شارب // شنونده سامع

بیننده مبصر أو بصير أو مشاهد
مثل هذه الكلمات تدل على أنه اسم الفاعل في الفارسية
من بیننده سریال هستم أنا مشاهدة للمسلسل

بیننده هو اسم الفاعل في الفارسية لصياغة اسم الفاعل في الفارسية لا بد ان نستفيد من الفعل المضارع الذي يستخدم للجمع مثلاً :
می بینند لتصرفه (من) می بینم ، (تو) می بینی ، (او) می بیند ، (ما) می بینیم ، (شما) می بینید ، (آنها) می بینند .

الشكل السادس في الفعل (می بینند) وهو ضمير الغائب للجمع (هم) نأخذه ونحذف من بدايته حرف می ونضيف في اخره حرف (هـ) فيصبح (بیننده)
بیننده مشتقة من الفعل می بینند
هذا هو الأسلوب لصياغة اسم الفاعل في الفارسية

أمثلة :

الفعل المضارع اسم الفاعل

خواندن (المصدر)
می خوانند (یقرأون)
خواننده (قاریء)

می نویسند (یکتب)
می شنود (یسمع)
نویسنده (الكاتب)
شنونده (مستمع)

لكن هناك ملاحظة فالكلمات التي تأتي في آخرها (هـ) لا يمكن أن نجمعها ومعها حرف الهاء فمثلاً :
(درخت) جمعها (درخت ها) أو (درختان)

فلا يمكن لهذا الأسلوب يكون في الفارسية أي لا يمكن جمع الكلمات التي في آخرها هاء حتى لا تكون هائين فمثلاً :
گویندگان القائلون // شنودگان المستمعون // نویسندگان الكاتبون

فلاحظ لجمع اسم الفاعل في الفارسية بدلاً من أن نستخدم (الهاء) نضيف كلمة (گان) وهي عبارة الجمع لإسم الفاعل في الفارسية .

الحلقة ۳۵

حسن : سلام ، ببخشید
حسن: ما باید یک بسته ی پست را تحویل بگیریم السلام علیکم نرید ان نستلم رزمه بریدیه .

الموظفة : برای شما ابلاغیه آمده است قد وصل بلاغ لكم

حسن : ابلاغیه ؟ بلاغ

محسن : ابلاغیه البلاغ

الموظفة : بله ، آقای حسن الحاج نعم ، یا سید الحاج
ساکن میدان تجریش ، خیابان دربند ، کوچه ی ناصر خسرو ، بن پست اول پلاک ۱
ساکن ساحة تجریش ، شارع دربند ، زقاق ناصر خسرو رقم المنزل ۱

الموظفة : شماره ثبت ۷۸/۵۱۸ رقم التسجيل ۸۱۵۷۸
بفرمایید این هم بسته شما تفضل هذه رزمك .
لطفا اینجا را امضاء کنید رجاء وقع هنا

حسن : من امضاء کنم أنا أوقع .

الموظفة : بله ، آقای حسن الحاج نعم یا سید حسن الحاج
راستی شما شناسنامه یا گواهی نامه یا پاسپورت همراه دارید
هل معك بطاقة الهوية او رخصة قيادة او جواز سفر .

حسن: بله ، بله همراه دارم نعم ، نعم معي
بفرمایید ، تفضل

الموظفة : بله ، آقای حسن الحاج که از کشور لبنان برای آموزش زبان فارسی به ایران آمده اید .
نعم تفضل یا سید حسن الحاج القادم من لبنان لتعلم اللغة الفارسية

الموظفة : بفرمایید

حسن : خیلی ممنون .
این ها را که گفتید در پاسپورت نوشتن؟ هل مکتوب ما قلته في جواز السفر؟

الموظفة : نخیر

این ها را آقای ایرانمنش به من گفته اند
ایشان از آشنایان خانوادگی ما هستند
لقد قال لي السيد محسن ما قلته هو من اصديق اسرتنا

فرستادن یعنی ارسال کردن بعث ، ارسال

فرستادن و ارسال کردن هم معنی هستند مرادف بعث ، ارسال

فرستنده المرسل

گیرنده المرسل اليه

پستی (یا) مأمور ادراره پست یا نامه رسان ساعي البريد يعني البسطجي

الموظفة : تحويل دادن // الإيصال // تحويل گرفتن // الأخذ // امضاء // الإمضاء أو التوقيع
 : اثر انگشت بسمه اليد // آدرس ونشانی باهم مترادف هستند
 : مترادف یعنی دو کلمی ای که باهم ، هم معنی باشند المرادف یعنی الكلمتان التي لهما معنی واحد
 : متضاد یعنی دو کلمه ای که دار ای معنی مخالف باشند
 المضادان هما الكلمات التي لهما معاني مختلفة .

الموظفة : مثلاً: گرما یا سرما مثل السخونة والبرودة
 نرمی وزبری مثل النعومة والخشونة
 الموظفة : یا

حسن : خانم ، اجازه // تند وکند السريع والبطئ

الموظفة : آفرین ، درسته . دیگه؟

حسن : شب و روز // روشن و تاریک یعنی امضاء و مختم (تأكد جيداً)

الموظفة : آفرین ، آفرین // شاگرد خوبی هستی أنت تلميذ جيد
 : شاگرد یعنی التلميذ

حسن : استاذ ، گفت : من شاگرد خوبی هستم قالت : أنا تلميذ جيد

محسن : آفرین حسن جان

حسن : خیلی ممنون ، خدا حافظ

محسن : راستی چرا این بسته را اوردی ؟ لماذا أتيت بهذه الرزمة ؟

حسن : چرا این بسته را اوردم ؟ لماذا أتيت بهذه الرزمة ؟
 : چون این بسته مال ماست هذه الرزمة لنا

محسن : هنوز متوجه نشدی که این بسته خالی است ؟ ألم تفهم الى الآن ان الرزمة فارغة ؟

حسن : متوجه شدن انتباه // هنوز الى الآن // خالی فارغ
 : ترجمه ی آن چه می شود؟

محسن : خالی یعنی فارغ

پر یعنی ملئ

محسن : خالی و پر متضاد هستند فارغ و ملئ متضادان

حسن : بر ، خالی ملئ ، فارغ // این بسته خالی است هذه الرزمة فارغة
 : پس چرا آن را برای من فرستاده اند ؟ لماذا بعثوا لنا هذه الرزمة ؟

محسن : آن برای تو فرستاده شد تا به اداره ی پست بیایی لقد ارسلت لك لكي تجبر للمجئ الى مكتب البريد

محسن : و تحویل گرفتن بسته ی پستی را یاد بگیری و تتعلم استلام رزمة بریدیه

حسن : برای من فرستاده شده است لقد ارسلت لي
اما چه کسی آن را برای من فرستاده است . ولكن من الذي ارسلها لي ؟

محسن : این مهم نیست ، مهم این است که تو

حسن : فارسی یاد بگیرم

الموظف: سلام ، دوستان من

حسن : سلام

الموظف: بفرمایید بنشینید تفضلوا واجلسوا
: خوش آمدید اداره ی پست علاوه بر خدمات پستی به صورت فوق
العلاوه در کار آموزش هم خدماتی ارائه می دهد
اهلا وسهلا ، بالإضافة إلى ما تقدمه إدارة البريد من خدمات بریدیه
فهو يقدم خدمات طارئه في مجال تعليم

الموظف: خب ، شما گفتید حسنا ، قولوا // فرستاده شد قد أرسل .
: فرستاده شد ، این فعل مجهول است انه فعل مجهول
: فعل مجهول فعلی است که فاعل ان معلوم نباشد الفعل المجهول فعل غير معروف فاعله .
: مثل فرستاده شد قد أرسل // فرستاده می شود يرسل // دیده شد شوهده
: دیده شدند شوهده // شنیده شده است قد سُمع

محسن: کشیده می شدم كنت أشد // بریده شد قُطع // تحویل گرفته شد قد استلم
: تحویل داده شد قد سُلّم

حسن : خوانده می شود یقرأ // خوانده شد قُرأ

الموظف : آفرین // شما خیلی باهوش هستيد أنت ذكي جدا
: بس هر فعلی که فاعل آن مجهول بود إنذا كل فعل مجهول فاعله مجهول .
: هر فعلی كل فعل // مجهول است مجهول
: آن بسته برای شما فرستاده شد قد أرسلت تلك الرزمة لك
: تا شما با اداره پست آشنا شوید وصحبت کنید لتتعرف على مكتب البريد وتحدث
: وزبان فارسی را بهتر یا بگیريد . وتتعلم اللغة الفارسية أفضل .

حسن: آن بسته برای من فرستاده شد قد أرسلت هذه الرزمة لي
: تا من با اداره پست آشنا شوم لكي اتعرف على مكتب البريد
: اما من می دانم آن بسته را چه کسی فرستاده است لكنني أعلم من بعث هذه الرزمة لي

الموظف: شما می دانید این بسته را چه کسی برای شما فرستاده است
أنت تعلم من قد أرسل لك هذه الرزمة لك

حسن : بله ، محسن آن بسته را برای من فرستاده است نعم محسن قد ارسل هذه الرزمة لي

الموظف: خير ، محسن آن بسته را برای شما نفرستاده است لا محسن لم يبعث هذه الرزمة لك
: من آن را برای شما فرستاده ام بل أنا ارسلتها

حسن : اما من شما را نمی شناسم لكن انا لا أعرفك // ايا شما من را می شناسم هل تعرفني؟

الموظف: بله من شما را می شناسم نعم انا أعرفك
: محسن و پدرش را هم می شناسم وأعرف محسن ووالده

حسن : اما ، چطور و چگونه شما من را می شناسید ؟ ولكن لماذا وكيف تعرفني؟

الموظف: این مهم نیست ، مهم این است که

حسن : من فارسی یا بگیرم

الموظف و محسن : تو فارسی یا بگیری .

محسن : بامترو زود تر می توانیم به مورد برویم نستطيع أن نصل أسرع الى المتحف بقطار الانفاق
: مترو یا قطار زیر زمینی // باید بلیط بخریم عليك أن تشتري تذكرة
: باید بلیط تهیه کنیم عليك أن تهیی تذكرة
: ببخشید ما دو تا بلیط می خواهیم المعذرة اريد تذكرتين

الموظفة : بلیط یا کارت اعتباری می خواهید أترید تذكرة أم بطاقة الاعتماد ؟
: کارت اعتباری یعنی بطاقة انتمان

حسن : خير ، ما بلیط می خواهیم لا ، أريد بطاقة الاعتماد

الموظفة : بفرمایید

حسن: دست شما درد نکند تسلم يداك // خیلی ممنون . شكراً جزيلاً

محسن : اینجا موزه ی ایران باستان است هنا متحف ايران القديمة // باستان قديم

حسن : معماری هندسة المعماري

محسن : معماری سنتی الهندسة المعمارية التقليدية // معماری اسلامي العمارة الاسلامية
: معماری غربی الهندسة العمارة الغربية // معماری مدرن الهندسة العمارة الحديثة .
: چه ساختمان زیبایی است ما أجمل هذا البناء

حسن : معماری سنتی است الهندسة المعمارية التقليدية
: این جا ساختمان موزه ایران باستان است هنا بناء المتحف ايران القديمة

محسن: این ساختمان در سال ۱۳۱۶ هجری شمسی افتتاح شده است

لقد افتتح هذا المبنى في عام ۱۳۱۶ هـ.ش

حسن : افتتاح شده است فعل مجهول است افتتاح فعل مجهول
: فاعل جمله مجهول است

: یعنی فاعل جمله معلوم نیست فاعله غیر معروف

محسن : آفرین ، فعل مجهول یعنی فاعل جمله معلوم نباشد فعل مجهول یعنی فاعله غیر معروف
در این موزه ابزارهای دست ساخت بشر در ایران يوجد في ها المتحف ادوات للصناعة اليدوية للبشر
مربوط به نیم تا یک میلیون سال قبل نگهداری می شود تنتمي الى نصف المليون او مليون عام مضى
دست ساخت یعنی چه؟ ما معنى صناعة اليد ؟ // دست ساخت صناعة اليد
یعنی اشیائی که بشر با دست خود ساخته است يعني الأشياء التي صنعها الانسان بيده
با دست خالی بيد فارغة

حسن : دست ساخت یعنی اشیائی که بشر با دست خود ساخته است يعني صنعها البشر بيده
با دست خالی (بيد فارغة)

محسن : این اشیاء در شهرهای گوناگون ایران کشف شده است
قد اكتشفت هذه الأشياء في أماكن مختلفة من إيران

محسن : شهرهای: کرج ، کردستان ، سیستان ، کرمانشاه
گیلان ، کرمان ، کاشان ، شهر ری ، خوزستان واذربایجان غربی

محسن : شهر المدينة ، استان المحافظة

حسن : معنی گوناگون وکشف شده اند را نگفتی لم تقل معنى مختلفة واكتشف

محسن : گوناگون مختلف

: کشف شده اند اكتشف

: کشف شده اند زمان گذشته ی نقلی است قد اكتشفت فعل ماضي (نقلي)

حسن : این مجسمه (هذا التمثال)

محسن: مجسمه یا تندیس یا پیکره تمثال او صنم
این مجسمه ی الهه با روری است که مربوط به هزاره هفتم
هذا التمثال الهة الحضب والتي تنتمي الى الألفية

محسن: پیش از میلاد حضرت مسیح می باشد ودر شهر سراب در استان کرمانشاه
السابعة قبل ميلاد المسيح واكتشفت في مدينة سراب في محافظة کرمانشاه

محسن : کشف شده است وارتفاع ۵/۵ سانتی متر است وطوله خمسة سانتيمترات ونصف .

حسن : این مجسمه ی الهه با روری است هذا التمثال الهة الحضب // با روری ؟؟ (الحضب)

محسن : با روری التكاثر // الهه باروری آلهة التكاثر

هذا التمثال الهة الحضب والتي تنتمي الى الألفية

حسن : اين مجسمه ي الهه با رورى است كه مربوط به
مربوط يعنى ؟؟ ينتمي

محسن : مربوط متعلق او يعود إليه // هزاره ألفية

صده : مئة أو مئوية // دهه عقد أو العشرية
هزاره هفتم يعني هفت هزار سال پيش از تولد حضرت مسيح

حسن : اين مجسمه ي الهه با رورى است كه مربوط به هزاره هفتم
هذا التمثال الهة الحضب والتي تنتمي الى الألفية

حسن : هزاره هفتم قبل از ميلاد حضرت مسيح مى باشد
و در شهر سراب در استان كرمنشاه كشف شده است واكتشفت في مدينة سراب
كشف شده آند زمان گذشته ي نقلي است قد اكتشفت فعل ماضي (نقلي)

قواعد اللغة الفارسية

نتحدث اليوم عن بعض الصفات المستخدمة في الفارسية وهذه الصفات نعبر عنها الصفات الفاعلية وهي التي تدل على نسبة الشيء إلى إنسان ، وهذه الصفات فيها نوع من التركيب أو نوع من الصياغة فلا بد أن نلاحظها من خلال السياق .

أمثلة :

على خندان به مدرسه آمد جاء علي ضاحكاً إلى المدرسة .

كودك را گريان ديدم رأيتُ الطفل باكياً

من گرسنه ام أنا جائع

من تشنه ام أنا عطشان

فالكلمات التي تدل على حالة منسوبة إلى إنسان نسميها بالصفات الفاعلية في الفارسية فتركيب الصفات الفاعلية لا توجد في اللغة العربية بل نقول بالصفة المشبهة ولكن في الفارسية نقول صفة فاعلي
فما هي هذه الكلمات ...؟؟

هي أوصاف تبين حالة الإنسان ولها أساليب مختلفة فنذكر بعض من هذه الأساليب
أولاً:

الكلمات التي تدل على الصفة وفي آخرها (هاء) مثل اسم الفاعل التي تحدثنا عنه سابقاً لكن لا يدل على عملاً ولا يدل على قيام الشيء مثل (شنونده) هو يعمل عملاً وهو عمل السمع . ولكن عندما نقول : (گرسنه) لا يعمل عملاً ولكنه حالة عرضت عليه مثل حالة الجوع هي حالة عرضت على الشخص أو نقول عطشاناً (تشنه) كأنه حالة العطش عرضت عليه فالشيء المشترك بين الكلمات (گرسنه ، تشنه) وبين (گوینده ، نویسنده) هي صياغتها مشتركة ولكنها تختلف في المعنى فمثلاً (گرسنه ، تشنه) هي كلمات تدل على الصفة والكلمات (كوينده ، نویسنده) تدل على اسم الفاعل الذي يبين الفاعل الذي يقوم بالفعل أو العمل هذا أولاً

ثانياً :

اضافة ألف ونون في آخر الكلمة

أمثلة :

(خنده) المصدر

خندان ضاحكاً صفة فاعلية تعرض على الإنسان

گريان باكيأ
نالان متألماً
شادمان فرحاناً

فهذه الكلمات التي تأتي في آخرها الف ونون تدل على حالة الإنسان تسمى صفة فاعلية .

ثالثاً :

هناك نوع آخر من الصفة الفاعلية وهي اضافة كلمة (گين) في آخر الكلمة . مثلاً :

غمگين حزين
سنگين ثقيل

نلاحظ أن الكلمات التي تأتي في آخرها (گين) تدل على نوع من الصفة ويمكن أن تكون هذه الصفة للإنسان ويمكن أن تكون لغيره .

مثلاً :

هذا شئ ثقيل

اين جسمي

اين چيزي سنگين است

ملون رنگين

وبقي أسلوبان لنعبر عن الصفة فمثلاً ما معنى (آهن گر) أو (كوزه گر آهن گر)

الأول

في الفارسية أحياناً إذا كان أحداً يمارس شيئاً ويستخدمون هذا الشئ يضيفون في آخره (گر) يعني الإنسان الذي يمارس شيئاً كثيراً فمثلاً (فخار) في العربية الذي يصنع الخزف أو الأواني الفخارية والخزفية فنقول في الفارسية (كوزه گر) فكلمة (كوزه) معناها بالعربية جرّة .

فالذي يمارس كثيراً صناعة هذا الشئ يسمونه (كوزه گر) فالكلمات التي تأتي في آخرها (گ) نعبر عنها في الفارسية بأنها مهنة الشخص أو حرفته اي انه الشخص الذي يمارس هذه المهنة كثيراً (كوزه گر) يعني الخزاف (آهن) يعني الحديد فالذي يصنع من الحديد شيئاً نسميه (آهنگر) يعني الحداد أو الذي يرسم صوراً كثيراً فرسم الصورة في الفارسية نسميه (نگار گری) أو (نقاشی) فهذا نوعاً آخر من أسلوب الصفات .

الثاني

ويوجد أسلوب أخيراً من أساليب الصفات وهي كلمة (مند) في آخر الكلمة فمثلاً :

سقاوتمند يعني جواداً

سقاوت يعني الجود

شرافتمند يعني صاحب الشرف والمقام

شرافت تعني شرف

الحلقة ۳۶

محسن : ارتفاع

: آموزش زبان فارسی

: طول ، عرض ، ارتفاع

: طول یعنی طول // عرض یعنی عرض // ارتفاع یعنی ارتفاع

: وارتفاع آن ۵/۵ سانتی متر است وارتفاعه خمسة وخمسة من عشرة .

: یک دهم ۰/۱ یعنی واحد من عشرة

: دو دهم ۰/۲ یعنی اثنان من عشرة

: پنج دهم ۰/۵ یعنی خمسة من عشرة .

: پنج وپنج ۵/۵ دهم سانتی متر خمسة وخمسة من عشرة سنتیمترات

متر ، سانتی متر ، میلی متر

محسن : واحد های اندازه گیری هستند هذه وحدات قياس الطول .

حسن : واحد های اندازه گیری هستند هذه وحدات قياس الطول .

محسن : هر متر برابر (یا) مساوی با صد سانتی متر كل متر يساوي مائة سانتيمتر

وهر سانتی متر برابر با ده میلی متر است وكل سنتيمتر يساوي عشرة ملليمترات .

حسن : واحد های اندازه گیری یعنی چی ؟ ما معنى وحدات القياس ؟

محسن : واحد یعنی وحدة

واحدھا جمع واحد است وحدات جمع وحدة

محسن : اندازه گیری یعنی اندازه گرفتن قياس يعني تحديد القياس

: وقتی واحدھا کنار اندازه گیری قرار می گیرد حينما تضاف كلمة القياس إلى وحدات

: حرف "ی" به واحدھا اضافه می شود يضاف حرف (ی) إلى وحدات .

: یعنی می شود = واحد های اندازه گیری وحدات القياس (

حسن : واحد های اندازه گیری وحدات قياس .

: اندازه گرفتن القياس

: متر ، سانتی متر ، میلی متر

حسن : واحد های اندازه گیری هستند هذه وحدات القياس .

: هر متر مساوی با (یا) برابر با صد سانت است كل متر يساوي مائة سنتيمتر .

محسن : برابر (یا) مساوی بيساوي أو يعادل

: کلمه ی "با" حرف ربط است (با) حرف عطف .

: حرف ربط مساوی یا برابر "با" است (با) حرف عطف يضاف إلى كلمة يعادل أو يساوي

حسن : برابر با (یا) مساوی با "با" حرف ربط است (با) حرف عطف يضاف إلى كلمة يعادل أو يساوي

: یک دهم ۰/۱ واحد من عشرة // یک صدم ۰/۰۱ واحد من مائة // ویک هزارم ۰/۰۰۱ واحد من

ألف

محسن : آفرین .

: این ظرف سفالی در منطقه ی اسماعیل اباد قزوین کشف شده است.
هذا الإناء من الفخار واكتشف في منطقة اسماعيل اباد التابعة لقزوین .

محسن : ومربوط به هزاره پنجم پیش از میلاد است وینتمی إلى الألفية الخامسة (ق،م)

: قطر دهانه بیست و سه و پنج دهم ۲۳/۵ سانتی متر

وارتفاع آن پنج و پنج دهم ۵/۵ سانتی متر است .

قطر الفوهة ثلاثة وعشرون وخمسة من عشرة سنتيمترات والارتفاع خمسة وخمسة من عشرة سنتيمترات .

محسن : ظرف سفالی /إناء فخاري // سفال / فخار // هنر سفالگری / فن صناعة الفخار
صنعت سفالگری / فن صناعة الفخار

محسن : ایرانی ها جزء اولین صنعت گران سفال بودند /كان الإيرانيون اول صانعي الفخار

: صنعت گران جمع صنعت گر است /صانعون جمع لصانع .

: سفالگران بر روی سفال ها نقش های مختلفی به وجود می آوردند .

كان صانعو الفخار يحدثون نقوشا مختلفة على الفخار .

محسن: نقش های حیوانات ، گیاهان و انسان /نقوش الحيوانات والنباتات والانسان.

: نقش های حیوانات /نقوش الحيوانات // گیاهان /النباتات انسان /انسان

حسن : تندیس سنگی داریوش بزرگ که در شهر شوش کشف شده است .

مکتوب هنا التمثال الحجري لدريوش الكبير اكتشف في مدينة شوش .

حسن : ومربوط به دوره ی هخامنشی است یعنی ۴۹۵ سال پیش از میلاد حضرت مسیح

وینتمی إلى العهد الا خميني عام اربعمائة وخمسة وتسعين قبل ميلاد سيدنا المسيح عليه السلام .

محسن : سنگی یعنی چی؟ /ما معنى سنگی ؟

حسن : سنگی یعنی چی؟

محسن : آفرین . // سنگ یعنی حجر // آهن / حديد

حسن : این یک مهر سیلندری است /هذا ختم اسطواني الشكل // سیلندری ؟

محسن : مهر /ختم // سیلندر /اسطواني الشكل .

: مهر سیلندری یعنی مهری که ما نند سیلندر است .

ختم اسطواني الشكل يعني ختم على شكل اسطوانة .

حسن: درسته

حسن : مهر سیلندری با نقش دو حیوان از سنگ لا جورد / حسن لو ، هزاره دوم پیش از میلاد

ختم اسطواني على شكل حيوانين ، من حجر لازورد من منطقة حسن لو الالفية الثانية قبل الميلاد

محسن : مهر سیلندری با نقش دو حیوان که از سنگ لا جورد ساخته شده است .

ختم اسطواني على شكل حيوانين الذي صنع من حجر لازورد

محسن : ودر منطقه ی حسن لو کشف شده است و مربوط به هزاره دوم پیش از میلاد است .
واکتشف في منطقة حسن لو وينتمي الى عهد الألفية لثانية قبل الميلاد .

محسن : موزاييك بلاط
: موزيک کف ايوان بلاط ارضية الشرفة

حسن : موزيک کف ايوان ، ايوان يعني چه ؟ ماذا يعني ايوان ؟

محسن: ايوان يعني سالن (صاله)
يعني حال ، يعني جايی که از مهمانان پذيرايی می کردن مکان استضافة الضيوف

محسن : يا با مهمانان ملاقات می کردن (أو مكان الالتقاء بالضيوف)

حسن : پذيرايی ؟؟ استضافة // پذيرايی کردن استضافة

حسن : موزاييك کف ايوان که در شهر بيشاپور استان فارس کشف شده است
بلاط ارضية الصالة اكتشف في مدينة بيشابور التابعة لمحافظة فارس

حسن : مربوط به دوره ی ساسانی است و ارتفاع آن ۱۱۸ سانتی متر است و عرض آن ۸۸ سانتی متر است
ينتمي الى العهد الساساني وطوله ۱۱۸ مائة وثمانية عشر سنتيمتر وعرضه ثمانية وثمانون سنتيمترا .

محسن : يعني هنر وصنعت موزاييك سازی در ايران باستان رواج داشته است .
يعني بلاط وفن صناعة التبليط كان منتشراً في ايران .

محسن : رواج داشته است يعني كان رائجاً
رواج داشتن يعني رائجاً ، رواج
حسن : موزاييك سازی ؟ يعني چه ؟ صناعة البلاط .

محسن : موزاييك ساختن .

حسن : بله ، هنر يا موزاييك ساختن در ايران باستان رواج داشته است .
نعم ، كان فن صناعة البلاط منتشراً في ايران .

حسن : رواج داشته است زمان گذشته نقلی است
: رواج داشته است كان رائجاً
: هنر يعني چه ؟

محسن : هنر فن
: هنرمند يعني کسی که هنری دارد الفنان هو الذي يملك فناً
: هنر بايد انسان را به خداوند مهربان نزديک کند على الفن ان يقرب الانسان من الله تعالى .
: تو می دانی هنر واقعی چیست؟ هل تعرف ما هو الفن الحقيقي؟

حسن : خوب زندگی کردن است هو أن تعيش جيداً .
: هنر واقعی خوب زندگی کردن است الفن الحقيقي هو أن تعيش جيداً .

محسن : آفرين ، چه جمله ی زیبایی گفתי
 : هنر واقعی خوب زندگی کردن است
 : پلاک مفرغی ، با نقش گیل گمش
 : آذربایجان هزاره اول بیش از میلاد
 : وزن ۹۵۰ گرم الوزن تسعمائة وخمسون غرام
 : حسن : پلاک ؟

محسن : پلاک القلادة
 مفرق برونز // عصر (یا) دوره // عصر مفرقی عهد المفرغ او عصر البرونزي

حسن : پلاک مفرقی با نقش لوحة نحاسية برسوم

محسن : آهان ، نقش یا طرح يعني النقش أو التصميم
 : نقش یا طرح گیل گمش رسوم او نقوش کيل كمشي

حسن : این پلاک مفرقی با نقش گیل گمش هذه لوحة نحاسية برسوم کيل كمش .
 : آذربایجان یکی از شهرهای ایران است ..؟ ازربيجان احدى المدن الإيرانية؟؟

محسن : نه . آذربایجان یکی از استان های ایران است . لا ، ازربيجان احدى محافظات ايران .
 : کشور ، استان ، شهر ، ده (یا) روستا بلد ، محافظة ، مدينة ، قرية أو ريف .
 : اول کشور بعد استان بعد شهر بعد ده (یا) روستا .
 البلد أولاً وبعد ذلك محافظة بعد ذلك مدينة وبعد ذلك قرية أو ريف .

حسن : کشور = دولة ، استان = محافظة ، شهر = مدينة
 : ولی روستا یا ده چه می شود ؟ لكن ما معنى ده او روستا ؟

محسن : ده یا روستا تعني الضيعة او القرية

حسن : ده یا روستا تعني الضيعة او القرية

محسن : آفرين .

قواعد اللغة الفارسية

لقد درسنا في الدروس السابقة أجزاء الجملة فحان الوقت لتحدث عن صياغة الجملة الكاملة والمقارنة بين الجملة في كلتا اللغتين الفارسية والعربية .
 لصياغة الجملة في العربية على نوعين لكن في الفارسية توجد صياغة واحدة ، ولا بد أن نشير لصياغة الجملة في اللغتين .

أولاً : ظرف الزمان أو قيد الزمان :

ففي الفارسية دائماً إذا كان عندنا ظرف زمان أو ما نسميه في الفارسية (قيد زمان) فأين مكانه في الجملة الفارسية؟؟
 اين يأتي؟؟

هل يأتي في آخر الجملة أم في وسط الجملة أم في بداية الجملة؟؟
 الجواب : در آغاز جمله أي تأتي في بداية الجملة .
 تأتي بظرف الزمان أو قيد الزمان في الفارسية في بداية الجملة

ديروز به موزه رفتم ذهبت إلى المتحف أمس
 أمس بالعربية ظرف زمان وتأتي في آخر الجملة ولكن في الفارسية يأتي في أول أو بداية الجملة .

ثانياً : الركن الثاني ثم نذكر الفاعل :

ديروز علي ماشين مرا امانت گرفت
 ما دور علي في هذه الجملة ؟؟
 دوره في هذه الجملة أنه فاعل .

ثالثاً: ثم نذكر المفعول .

ديروز معلم علي را صدا زد
 ديروز ظرف زمان
 معلم فاعل
 علي مفعولاً .
 كيف عرفنا علي مفعولاً في هذه الجملة ؟؟
 با علامت حرف را
 فكلمة را تدل على أن الكلمة ما قبلها مفعولاً .

رابعاً : المتمم

بعد أن ذكرنا الفاعل والمفعول نذكر المتمم يعني هناك أجزاء تتمم معنى الجملة .
 (ففي العربية تحتاج إلى مفعولين) ولكن في الفارسية نحتاج إلى متمم فمثلاً :
 ديروز علي كتاب را از كتابخانه امانت گرفت
 از كتابخانه يسمى متمم
 والأخير هو الفعل

خامساً : الفعل

ويأتي في آخر الجملة .
 فالجملة في الفارسية مكونة من هذه الأجزاء الخمسة .
 (قيد زمان أو ظرف زمان) في بداية الجملة
 ثم بعده الفاعل وبعده المفعول وبعده المتمم لمعنى الجملة وبعده الفعل
 خلافاً في اللغة العربية الذي يأتي الفعل في بداية الجملة وظرف الزمان في آخر الجملة .
 ونمارس هذا الأسلوب في الأمثلة التي تذكر .

أمثلة على كيفية صياغة الجملة بأجزائها الخمسة
 (قيد الزمان ، الفاعل ، المفعول ، المتمم ثم الفعل في آخر الجملة)

سؤال : اذكر معنى هذه الجملة بالفارسية ؟

مريم تقرأ درسها في الساعة الخامسة في البيت
 در ساعت پنج ، مريم درسش را در خانه خواند (يا) می خواند .

سؤال : كيف نصيغ هذه الجملة في الفارسية ؟

رأيتُ احدى صديقاتي في الأسبوع الماضي عند المكتبة في الجامعة .
 هفته ی گذشته یکی از دوستانم را در کتابخانه دانشگاه دیدم .

الحلقة ٣٧

محسن : ایران از اقوام مختلفی تشکیل شده است ایران تتكون من قوميات مختلفة
 : اقوام جمع قوم است // قوم یعنی قوم
 : در شمال ایران مردم به زبان گیلکی صحبت میکنند
 يتكلم الناس في شمال ايران باللهجة الكيلانية ((مردم = الناس))

محسن : شمال ایران منطقه ای سرسبز و بارانی است ((سرسبز = خضراء // بارانی = ممطرة))
 المنطقة الشمالية لايران خضراء ومطيرة

الجهات الأصلية والجهات الفرعية

شمال	الشمال
جنوب	الجنوب
شرق	الشرق
غرب	الغرب
شمال غربي	الشمال الغربي
شمال شرقي	الشمال الشرقي
جنوب غربي	الجنوب الغربي
جنوب شرقي	الجنوب الشرقي

محسن : در شمال غربی ایران مردم به زبان آذری صحبت میکنند (یا) می کنند
 في الشمال الغربي يتحدث الناس باللغة الأذرية

محسن : آنجا آب و هوا سرد و برفی است هناك / المناخ بارد وثلجي ((سرد = بارد // برفی = ثلجي))

حسن: آنجا منطقه ی سرد و برفی است هناك منطقة باردة وثلجية

محسن : آفرین

: در منطقه ی غرب کشور ما مردم به زبان های کردی و لری صحبت می کنند (یا) میکنند .
 يتحدث الناس في غرب بلدنا باللغات الكردية واللورية .

محسن : آنجا آب و هوا سردسیری است . تلك المنطقة أيضاً باردة .
 : سردسیر یعنی باردة .

حسن : در منطقه ی غرب کشور شما مردم به زبان های کردی و لری صحبت می کنند (یا) میکنند .
 يتحدث الناس في غرب بلدكم باللغات الكردية واللورية .

حسن: آنجا منطقه ی سردسیر است تلك المنطقة كذلك باردة

محسن : در منطقه ی جنوب ایران بخشی از مردم به زبان عربی صحبت می کنند.
 في منطقة الجنوب يتحدث بعض الناس باللغة العربية .

محسن : آنجا منطقه ی بسیار گرمی است . تلك المنطقة حارة جداً .

محسن : در جنوب کشور ایران خلیج فارس قرار دارد يقع في جنوب ايران الخليج الفارسي .
 : در شرق و جنوب شرقی کشور ما مردم به زبان بلوچی صحبت می کنند .

في الشرق والجنوب الشرقي من بلدنا يتحدث الناس باللغة البلوشية .

محسن : در این منطقه هم هوا گرم است . مناخ هذه المنطقة حاراً أيضاً .
: ودر شمال شرقی کشور ما یعنی استان خراسان آب و هوا معتدل است .
شمال شرقی بلدنا أعني ولاية خراسان الماء و المناخ معتدل

محسن : مرقد مطهر امام هشتم شیعیان جهان امام علی بن موسی بن رضا در شهر مشهد در استان خراسان است .
المقام الطاهر للإمام الثامن لشيعة العالم الإسلامي الإمام علي بن موسى الرضا (عليه السلام) في مدينة مشهد من ولاية خراسان .

حسن : بله ، حضرت امام رضا علیه السلام سیدنا الإمام الرضا علیه السلام
: من یک بار به زیارت ایشان رفته ام . ذهبت مرة الى مزاره .
ایشان امام هشتم شیعیان جهان هستند . الإمام الرضا (ع) هو امام الثامن للشيعة .

محسن : در مرکز کشور ایران چند کویر وجود دارد . يوجد في وسط ايران عدد من الصحاري .
: کویر به مناطقی گفته می شود که آب و هوای گرم و خشک دارد
يطلق اسم الصحراء على المناطق التي لها مناخ حار وجاف .

محسن : وهيج گياهي در آنجا نمی روید وجاف ولا ينبت فيه زرع .

حسن : مرکز ؟

محسن : مرکز یعنی مرکز وسط

گياه یعنی نبات // نمی روید یعنی لا ينبت // رویدن یعنی ينبت

نمی روید ، فعل منفي است لا ينبت ، فعل منفي

حسن : کویر یعنی جایی که وهيج گياهي در آنجا نمی روید آب و هوا گرم و خشک است .
الصحراء مكان لا ينبت هناك أي زرع والمناخ حار وجاف

حسن : نمی روید لا ينبت ، رویدن ينبت .

محسن : ایران از لحاظ آب و هوایی متنوع است . مناخ ايران متنوع جداً .
: متنوع تنوع .

محسن : اختلاف دما در مناطق مختلف ایران به چهل ۴۰ درجه ی سانتی گراد می رسد .
يصل اختلاف درجة الحرارة في ايران الى أربعين درجة مئوية .

محسن : اختلاف دما اختلاف في درجة الحرارة

: مناطق جمع منطقة است .

: مناطق مختلف یعنی مناطق مختلفة .

: کشور ما ، یعنی ایران ، کشور چهار فصلی است . بلدنا يعني ايران بلد ذو أربعة فصول .

محسن : ایران دارای تاریخ تمدن سه هزار ساله است . يعود تاريخ الحضارة الإيرانية لثلاث آلاف سنة .
 : تاریخ // تمدن // حضارة // تاریخ تمدن تاریخ الحضارة
 : ایرانیان در طول تاریخ همواره مردمی موحد بودند . كان الإيرانيون اناس موحدين دوما طوال التاريخ
 حسن : ایرانیان ؟

محسن : ایرانیان یعنی ایرانی ها / همواره یعنی همیشه / موحد یعنی يك خدا را پرستیدن یعنی عبادة إله واحد
 : در طول تاریخ یعنی مدى الزمان .

حسن : ایران دارای سه هزار سال تاریخ تمدن است . يعود تاريخ الحضارة الإيرانية لثلاث آلاف سنة .
 : ایرانیان همواره در طول تاریخ مردمی موحد بودند . كان الإيرانيون اناس موحدين دوماً طوال التاريخ
 : مردم ایران مهمان نواز هستند . الشعب الإيراني مضياف جداً

محسن : بله ، مردم ایران مهمان نواز هستند الشعب الإيراني مضياف جداً .

قواعد اللغة الفارسية

نبدأ الموضوع من هذا الدرس بنوع من الجملة الجديدة ربما استمتعتم لها من قبل أو تعرفون كيف نعبر عنها فهناك كلمة (شاید) ..

شاید : تعني من المحتمل أو الاحتمال ونستخدم هذه الكلمة في الجملة أحياناً فمثلاً نقول :
 شاید باران باریده باشد ربما قد يكون أمطرت السماء

فكلمة شاید او ای کاش بمعنى ليت إذا جاءت في بداية الجملة وكان الفعل بشكل الماضي نسمى هذا الأسلوب من الجملة بالماضي الإلزامي أي بمعنى التزم شيئاً وتحقق شيئاً بعده .
 نمارس هذا النوع بأمثلة لنعرف أسلوب الماضي الإلزامي في الجملة ..

شاید بریده باشد ربما يكون قد قطعت

شاید قطع کرده باشد ربما يكون قد قطعت

ای کاش او را دیده بودم ليتني قد رأيته

کلمة ليت تعبر عن شيء ما نتمناه لكن في الأسلوب الماضي لا في المضارع فإذا استخدمنا هذا الشكل في الفارسية بفعل الماضي النقلي مع الفعل (بودن) وتحدثنا عنه في تصريفه كالآتي : (بودم – بودی – بود- بودیم – بودید – بودند) اضافة الى شكل اسم المفعول (بریده ، گفته ، خوانده) كما في الأمثلة التالية :
 شاید خوانده باشم ربما قد قرأتُ

شاید نوشته باشد ربما قد كتبتُ

شاید او را دیده باشد ربما قد رأيته

وبدلاً من كلمة ربما نجعل ليت فيكون كالتالي :

ای کاش او را نوشته بودم ليتني قد كتبتُه

أحياناً نستخدم كلمة (بودن) وكلمة (باشد) بنفس المعنى ففي الحقيقة من جذر واحد لكن بمشتقات مختلفة ، فإذا كانت هناك جملة بدايتها هكذا (شاید) أو (ای کاش) وفي نهايتها شكل اسم المفعول من الفعل اضافة الى الفعل (بودن) أو (باشد) نسمي هذا النوع من الماضي بالماضي الإلزامي .

أمثلة على الماضي الإلزامي :

شاید این درس را قبلاً ، نوشته باشم ربما قد كتبتُ هذا الدرس سابقاً .

شاید این سخن را قبلاً ، شنیده باشم ربما قد سمعتُ هذا الكلام سابقاً .

ای کاش کلاس زودتر تمام می شد آتمنی أن ينتهي الدرس

نعرف أن أسلوب الأفعال التي استخدمناها في الفارسية بالشكل الإيجابي يمكن أن نستخدمها بالشكل السلبي للماضي الإلزامي فمثلاً نقول :

ای کاش سعید نرفته باشد

ای کاش سعید نرفته بود یالیت سعید لم يذهب

فهذا الأسلوب يعني أنه يتمنى شيء في الماضي

شاید مریم یک ساعت پیش از دانشگاه بیرون نرفته باشد

ربما لم تخرج مریم من الجامعة قبل ساعة

فالفرق بين هذه الجمل والجمل السابقة أن هذه الجمل بالأسلوب السلبي أو المنفي

نستطيع أن نعبر في الفارسية بتحيات خاصة لأوقات خاصة فمثلاً نقول :

للتحية الصباحية : صبح بخیر

للتحية المسائية : شب بخیر

للتحية في أثناء النهار : وقت بخیر بمعنی طابت أوقاتكم بخیر

أو روز بخیر بمعنی يوم مبارك او يوم طيبا

الأب: اسم این غذا حلیم است اسم هذا الطعام حلیم

حسن: حلیم؟ حلیم یعنی چه؟ ما معنی حلیم؟

محسن: حلیم در زبان فارسی دو معنی دارد حلیم معنیان في اللغة الفارسية

الأم: اول ، حلیم یعنی همین که می بینی یک غذای خوشمزه ومقوی

أولاً ، الحلیم یعنی هذا الطعام اللذيذ و المقوي الذي تراه

حسن: آهان ، حلیم یعنی این غذای خوشمزه ومقوی الحلیم یعنی هذا الطعام اللذيذ والمقوي

محسن: اما ، معنی دوم حلیم وأما عن المعنى الثاني

: در زبان فارسی ، حلیم به معنی بردبار است حلیم بالفارسية تعني صبور

حسن: اسم این إذا بردبار است هذا الطعام صبور

الحلقة ۳۸

الأخ : من دوست دارم حلیم را با شکر بخورم أنا أحب تناول الهريسة بالسكر

محسن : اما من دوست دارم حلیم را با نمک بخورم لكنني احب تناول الهريسة بالملح

الأب : من هم با شکر دوست دارم هم با نمک وأنا أحبه بالملح والسكر

الأم : اما معمولاً حلیم را با شکر می خورند لكن عادة يأكلون الهريسة بالسكر

: حسن آقا شما چطور؟ وماذا عنك يا سيد حسن

: دوست داری حلیم را با نمک بخوری یا با شکر تحب الهريسة بالملح او بالسكر

محسن : حسن باید امتحان کند حسن يجب ان يجرب

: باید امتحان کند يعني يجب أن يجرب // امتحان کردن تجربة

: بله ، او باید یک قاشق حلیم را نعم عليه أن يذوق ملعقة من الهريسة

: یک بار بانمک بچشد ، ویک بار دیگر یک قاشق حلیم را باشکر بچشد .

مرة بالملح ويذوق مرة أخرى ملعقة من الهريسة بالسكر

محسن : تا بفهمیم از کدام مزه خوشش می آید ليفهم أي طعم يعجبه

: یا کدام مزه را می پسندد أو أي طعم يرغب

: چشیدن یعنی الذوق

حسن : می پسندد یعنی چی ؟ ما معنى يرغب ؟

محسن : پسندیدن يعني الرغبة

حسن : پسندیدن ، چشیدن ، امتحان کردن الرغبة ، الذوق ، التجربة

: من باید بچشم (يجب أن أذوق)

: من باید امتحان کنم (يجب أن أجرب)

: من باید یک بار یک قاشق حلیم با شکر بچشم يجب أن أذوق مرة ملعقة من الهريسة بالسكر

: ویک بار دیگر ؟ یعنی چی ؟ ومرة أخرى ؟

محسن : آهان .. یک بار ، دو بار ، سه بار

مرة واحدة ، مرة ثانية ، مرة ثالثة

محسن : بار اول ، بار دوم ، یا هر بار ، یا بار دیگر

المرة الأولى ، المرة الثانية ، كل مرة ، دفعة أخرى

محسن : یک بار ، یک دفعه ، هر دفعه ، برای دفعه ی سوم

مرة واحدة ، دفعه واحده ، كل مرة ، مرة ثالثة

محسن : بار سوم ، دفعه ی دیگر دفعة ثالثة ، دفعة أخرى

: بار یا دفعه مترادف هستند دفعة أو مرة مترادفان

حسن : من باید امتحان کنم

من باید یک بار ، یک قاشق حلیم با نمک
 و بار دیگر یک قاشق حلیم با شکر بچشم
 تا بفهمم از کدام مزه خوشم می آید
 یا کدام مزه را می پسندم
 من الآن امتحان می کنم

محسن : حلیم با نمک (الهريسة بالملح)

الأخ : حلیم با شکر (الهريسة بالسكر)

حسن : من هر دو را انتخاب می کنم أنا أختار الاثنين

محسن : خوب ، خانم ها و آقایان برای این که محیط را از حالت آموزش خارج نکنیم یک مسابقه اجرا می کنیم

حسنًا سيداتي وساداتي لعدم الخروج من الجو التعليم سنجري مسابقة

حسن : مسابقه !

: من خیلی مسابقه دوست دارم أنا أحب المسابقة كثيراً

الأم : مسابقه

: حالا مسابقه ات چی هست (یا) چیست ؟ وماهي مسابقتك ؟

محسن : خب .. من یک کلمه می گویم و هر کدام از شما یک کلمه به آن اضافه می کنید
 سأقول كلمة ويضيف كل واحد منكم إليها كلمة

محسن : تا به یک جمله ی مناسب تبدیل شود إلى أن تتحول إلى جملة مناسبة

حسن : تو یک کلمه می گویی ستقول كلمة

: وما یک کلمه یا کلمه ای به آن اضافه می کنیم
 وعلينا أن نضيف إليها كلمة أخرى
 : تا به یک جمله ی مناسب ؟ لتتحول إلى جملة مناسبة .

محسن : مناسب و نامناسب متضاد هستند مناسب مضاد غير مناسب

حسن : تا به یک جمله ی مناسب تبدیل شود لتتحول إلى جملة مناسبة
 : تبدیل شود ؟؟ یعنی تبدیل صح ؟؟

محسن : درستش ، تبدیل شدن = التحويل

حسن : به یک جمله ی مناسب تبدیل شود التحول إلى جملة مناسبة

محسن : خب ، اولین کلمه را که می گوید ؟ من سيقول الكلمة الأولى ؟

الأم : اولین کلمه را من می گویم أنا سأقول الكلمة الأولى

الأم : دارو خانه (صيدلية)

الأب : این دارو خانه (هذه الصيدلية)

الأخ : از این دارو خانه (من هذه الصيدلية)

محسن : من از این دارو خانه (أنا من هذه الصيدلية)

حسن : من از این دارو خانه دارو أنا من هذه الصيدلية أدوية

الأم : من از این دارو خانه دارو می خرم أنا أشتري الأدوية من هذه الصيدلية

محسن : افرین ، مادر پرنده شد أمي فازت

العائلة : به افتخار خودم

الأب : دومین کلمه را من گویم أنا سأقول الكلمة الثانية

: بدن (جسم)

الأم : بدن ورزشکاران (اجسام الرياضيين)

محسن : بدن ورزشکاران

: ورزشکاران جمع ورزشکار است الرياضيين جمع رياضي

الأخ : بدن ورزشکاران با

محسن : بدن ورزشکاران با ورزش أجسام الرياضيين بالرياضة

حسن : بدن ورزشکاران با ورزش أجسام الرياضيين بالرياضة

محسن : ورزیده (تتروض)

: ورزیده بودن (ترويض)

: ورزیده شدن (تروؤض)

حسن : بدن ورزشکاران با ورزش ورزیده می شود تتروض أجسام الرياضيين بالرياضة

الأخ : بدن ورزشکاران با ورزش ورزیده می شود

: حسن آقا پرنده شد فاز السيد حسن

حسن : کلمه ی سوم : زندگی الكلمة الثالثة : الحياة او العيش

محسن : شکل زندگی شكل الحياة

حسن : شکل زندگی انسان ها

الأب : با گذشت زمان شکل زندگی انسان ها شكل حياة الناس بمرور الزمن

الأم : آقای پدر ، یک کلمه ، نه سه کلمه کلمه واحدة یا حضرة الأب علي ليس ثلاث كلمات
: با گذشت زمان شکل زندگی انسان ها تغییر کرده است يتغير شكل وحياة الناس بمرور الزمن .

حسن : با گذشت زمان ؟ یعنی چی ؟ بمرور الزمن ؟ یعنی ماذا؟؟؟

محسن : با گذشت زمان یعنی (مع مرور الوقت أو الزمن)

حسن : با گذشت زمان شکل زندگی انسان ها تغییر می کند يتغير شكل حياة الناس بمرور الزمن
: تغییر می کند یعنی تغییر کردن یا عوض شدن تغيير يعني اختلاف

محسن : خب .. کلمه ی چهارم (الكلمة الرابعة)

محسن : استفاده می کنیم (نستعمل)

استفاده کردن تعني (استعمال)

حسن : ما استفاده می کنیم (نحن نستعمل)

الأخ : ما از خودرو استفاده می کنیم نحن نستعمل السيارة

الأم : ما به دلیل تنبلی از خودرو استفاده می کنیم نحن نستعمل السيارة بسبب الكسل .

الأب : خانم ، یک کلمه نه سه کلمه . يا سيدة كلمة واحدة نه سه کلمه

: ما به دلیل تنبلی به جای پیاده روی از خودرو استفاده می کنیم

نحن نستعمل السيارة بدلاً عن المشي بسبب الكسل

حسن : ما به دلیل تنبلی نحن بسبب الكسل

حسن : تنبلی یعنی الكسل

محسن : آفرین كسول مضاد نشيط

: تنبل ، زرنک

حسن : ما به دلیل تنبلی به جای پیاده روی از خودرو استفاده می کنیم

حسن : و کلمه ی پنجم و (الكلمة الخامسة)

: سفر

محسن : سفر یا مسافرت مترادف یا هم معنی هستند السفر أو المسافرة مترادفان يعني معناهما واحد

: ای کاش سفر ليت السفر

: ای کاش يعني ليت

: یعنی ارزو می کنم يعني أتمنى

حسن : ارزو می کنم یا ای کاش قبل از سفر به لبنان به شیراز سفر کنم .

ليتني أسافر الى شیراز قبل السفر إلى لبنان

محسن : آفرین ، جمله ی خوبی بود أحسنت جملة جيدة
: ای کاش قبل از مراجعت یا بازگشت یا برگشتن ، این سه کلمه مترادف هستند .
لینتی قبل الرجوع او العودة او الاياب ، هذه الكلمات الثلاثة مرادفه

حسن : مراجعت ، بازگشت ، برگشتن رجوع ، عودة ، اياب
: ای کاش قبل از مراجعت به لبنان به شیراز سفر کنم لینتی أسافر الى شیراز قبل عودتي الى لبنان

محسن : قصد داری به لبنان مراجعت کنی ؟ تنوي الرجوع إلى لبنان

یا قصد داری به لبنان برگردی ؟ او تنوي العودة إلى لبنان .

حسن : بله

محسن : قصد داشتن یا خواستن مترادف یعنی هم معنی هستند تنوي وترید مترادفات
: می خواهم ، قصد دارم أنوي ، أريد
: می خواهم به لبنان مراجعت کنم أنوي العودة إلى لبنان
: یا قصد دارم به لبنان برگردم أو الرجوع إلى لبنان

حسن : قصد دارم یا خواستن مترادف هستند تنوي وترید مترادف
: من می خواهم به لبنان مراجعت کنم اريد الرجوع الى لبنان
: یا قصد دارم به لبنان برگردم أنوي العودة إلى لبنان

محسن : چرا به این زودی می خواهی به لبنان برگردی ؟ لماذا تنوي الرجوع إلى لبنان بهذه السرعة ؟
: می توانی بگویی ، برای خانواده ام دلتنگ شدم قل لقد اشتقت إلى أسرتي
: دلتنگ شدن الإشتياق
: بله علاج دلتگی ملاقات دوباره است نعم ، علاج الإشتياق هو اللقاء ثانية

ملاقات اللقاء // علاج علاج // دوباره یعنی مجدد يعني مرة ثانية

محسن : دوباره ومجدد مترادف هستند ثانية ومن جديد مرادفان
: وهمچنین ملاقات ودیدار مترادف هستند

حسن : بله ، کاملاً درست است نعم صحيح تماماً
: یا علاج دلتگی دیدار مجدد است علاج الإشتياق هو اللقاء ثانية

محسن : پس تصمیم خودت را گرفته ای ؟؟ اتخذت قرارك ؟؟
محسن : تصمیم گرفتن يعني التصميم

تصمیم خودم را گرفته ام (نعم أنا اتخذت قراري) // تصمیم خودت را گرفته ای (لقد اتخذت قرارك)

تصمیم خودش را گرفته است (لقد اتخذ قراره) // تصمیم خودمان را گرفته ایم (لقد اتخذنا قرارنا)

تصمیم خودتان را گرفته اید (لقد اتخذتم قراركم) // تصمیم خودشان را گرفته اند (لقد اتخذوا قرارهم)

محسن : زمان گذشته ی نقلی است

: ما ان شاء الله امروز ساعت دو بعد از ظهر با هواپیما

به اصفهان خواهیم رفت

نحن إن شاء الله سنذهب اليوم الساعة الثانية بعد الظهر
الى اصفهان بالطائرة

حسن : چی؟؟ ساعت دو به اصفهان خواهیم رفت؟؟؟ فی تمام الساعة الثانية بعد الظهر الى اصفهان؟؟؟

محسن : بله ،،

حسن : اما چطورى؟؟ ما كه بلیط نخریده ایم؟؟ ولكن كيف؟؟ نحن لم نشتر التذاكر؟؟

محسن : بلیط هم می خریم سنشتري التذاكر

: الان بلند شو برویم الان قم لنذهب

: ساک هایمان یا ساک های خودمان را ببندیم نعد حقائبنا ،، حقائبنا نحن

حسن : بلند شو؟؟ = قم؟؟ // بلند شو فعل امر است قم فعل امر

ساک بستن = اعداد الحقائب

حسن : ساک های ما یعنی ساک های خودمان = حقائبنا

: خودم ، خودت ، خودش ، خودمان ، خودتان ، خودشان

ساک های خودم	(یا) ساک هایم	حقائبی
ساک های خودت	(یا) ساک هایت	حقائبك
ساک های خودش	(یا) ساک هایش	حقائبه
ساک های خودمان	(یا) ساک هایمان	حقائبنا
ساک های خودتان	(یا) ساک هایتان	حقائبكم
ساک های خودشان	(یا) ساک هایشان	حقائبهم

ساک های خوم ، ساک

حسن : ضمیر های مشترك

محسن : آفرین ، درسهایت را خوب یاد گرفتی أحسنت لقد تعلمت دروسك جيداً

حسن : ما باید الان ساک های مان را ببندیم نعم علينا أن نعد حقائبنا حالاً .

: اما ما به اصفهان می رویم؟ یا به شیراز می رویم

لكننا هل سنذهب الى اصفهان؟ أو سنذهب الى شیراز؟

محسن : ما از اصفهان به شیراز می رویم سنذهب من اصفهان الى شیراز

حسن : ما هم به اصفهان وهم به شیراز می رویم؟ سنذهب الى اصفهان وكذلك الى شیراز

محسن : اما باید بلیط تهیه کنیم لكن علينا أن نهئ تذاكراً // تهیه کنیم یعنی نهیئ

حسن : بله ، ما بايد بليط تهيه كنيم نعم علينا أن نهيه تذاكرأ

محسن : چشمهايت را ببند (اغمض عينيك)
: ما به دفتر خدمات مسافرتي مي رويم سنذهب الى مكتب السفريات
: به فارسي بگو // چشمهايت را بازکن (افتح عينيك)

حسن : ما چطور به اينجا آمديم ؟ كيف أتينا الى هنا ؟؟

محسن : بله ، دفتر هوا پيمايي
: اين مهم نيست كه ما چطور يا چگونه به اينجا آمديم ليس مهما كيف أتينا إلى هنا

حسن : چطور يا چگونه

محسن : مهم اين است كه (المهم هو)

حسن : من فارسي بگيرم (أن أتعلم الفارسية)

محسن : مهم اين است كه ما مي خواهيم به مسافرت مي رويم
: و بايد بليط تهيه كنيم ويجب علي أن اشترى التذاكر

حسن : بليط ؟؟

: من بايد بليط بخرم ويجب علي أن اشترى التذاكر ؟؟
: يا من بايد بليط تهيه كنم وأنا من عليه أن يهيا التذاكر

محسن : بله ، حتماً شما بايد در سفر

: بخريد يعني بتشتري

: سفارش دهيد يعني بتطلب

: صحبت كنيد يعني تتكلم

: ببرسيد يعني بتسأل

: و خلاصه همه ي كارهاي گفتاري را انجام دهيد وفي الخلاصة أن نقوم بجميع المحاورات

قواعد اللغة الفارسية

فعل الأمر في اللغة الفارسية نفسه الطلب في سائر اللغات ، ، فإذا عرفنا أن أحداً يقوم بأداء الفعل نطلبه بشكل الأمر ، ،
ففعل الأمر ليس دائماً يأتي بالطلب فهناك مراتب له :
فالأمر بمعنى التمني ويأتي بمعنى أمر وهناك طلب ؛ فهذا الأسلوب في الفارسية نسويه بالأمر .

كيف نصنع فعل الأمر ؟؟

نضرب المثال التالي :

● المعلم أمر طلابه وقال لهم اجلسوا

اجلسوا فعل أمر وفي الفارسية بمعنى بنشينيد بنشينيد يعني بنشين

● طلب المعلم من الطلاب أن يكتبوا

اكتبوا فعل أمر وفي الفارسية بمعنى بنويسيد

● تفضل اشرب الشاي
اشرب فعل امر ومعناها في الفارسية
بفرماييد چای بنوشيد ، بنوشيد فعل أمر

كيف نصنع فعل الأمر؟

يجب أن نعرف شئ مهماً وهو أن فعل الأمر في الفارسية ليس محدداً وإنما نتعلمه بالإستماع فليس كالعربية مثلاً :

من الذهاب (رفتن) رفتن لفعل الأمر برو للمفرد وللجمع برويد

نشستن (الجلوس) فعل الأمر يكون

للمفرد بنشين والجمع بنشينيد

من تلك الأمثلة نلاحظ الآتي :

● أن فعل الأمر لا صياغة له محددة بعض الطلاب الغير الناطقين باللغة الفارسية يصعب عليهم فلا بد أن نتعلمه بالإستماع .

أمثلة :

خوردن فعل الأمر بخور وللجمع بخوريد (الأكل ، كل ، كلوا)
نشستن فعل الأمر بنشين وللجمع بنشينيد (الجلوس ، اجلس ، أجلسوا)

تعلمنا أن الأفعال مثل برو يعني/ذهب -- بيا يعني/تعال -- بنشين بمعنى/اجلس -- بنوش يعني/اشرب

● لا صيغة لفعل الأمر في الفارسية إلا بالمفرد والجمع ليس كفعل الماضي والمضارع لهما ست صيغ
مثلاً : خوردم خوردي خورد خورديم خورديد خوردند

لكن بالنسبة الى الأمر فقط صيغتان مفرد وجمع مثلاً :

اقرأ بخوان واقرأوا بخوانيد

فليس هناك صيغة أخرى الى الأمر فمثلاً عندما نقول :

١ . اقرأ هذا النص بطلاقة .

لطفاً اين متن را به روانی بخوان

٢ . لا تفتحوا النافذة لأن الجو بارداً

لطفاً پنجره را باز نکنید چون هوا سرد است

هناك ملاحظة في المثال السابق وهي أن فعل الأمر جاء بصيغة الجمع (باز نکنید)

● هناك افعال مركبة من جزأين فالجزء الثاني يكون فعل الأمر كما في الكلمة باز کردن فاستخدم باز نکنید لأن الجزء الأول لا يتغير

الحلقة ۳۹

حسن: به فارسی بگو تکلم بالفارسی

محسن: چشمهایت را باز کن افتح عینک

حسن: ما چطور به اینجا آمدیم؟ كيف أتينا الى هنا؟

محسن: بله، دفتر هوا پیمایی نعم، مکتب الخطوط الجوية
: این مهم نیست که ما چطور یا چگونه به اینجا آمدیم
: مهم این است که ما می خواهیم به مسافرت برویم
: و باید بلیط تهیه کنیم عليك أن تشتري التذاكر
ليس مهما كيف أتينا الى هنا
المهم هو أننا نريد أن نسافر

حسن: بلیط؟؟ // : من باید بلیط بخرم علي أن أشتري التذاكر
: یا من باید بلیط تهیه کنم ويجب أن نهيا التذاكر

محسن: بله، حتماً شما باید در سفر // بخريد يعني تشتري
سفارش دهید یعنی بطلب // صحبت کنید يعني بتكلم او تتحدث // بپرسيد يعني بتسأل

محسن: و خلاصه همه ی کارهای گفتاری را انجام دهید وفي الخلاصة أن تقوم بجميع المحاورات

حسن: در طول سفر في طوال السفر // : خلاصه وگفتار یعنی چی؟؟

محسن: در طول سفر يعني خلال السفر // خلاصة يعني خلاصة // گفتار یعنی حوار

حسن: بس من باید در طول سفر بخرم، سفارش بدهم، صحبت کنم و بپرسید
إنأ علي أن أشتري التذاكر، اطلب، اتحدث، أتكلم، أسأل،

حسن: و خلاصه همه ی کارهای گفتاری را انجام دهم وفي النهاية أنجز أعمال المحاورة
: کارهای گفتاری يعني أعمال المحاورة // : خلاصه يعني الملخص
: در طول سفر يعني في طوال السفر // : سلام

الموظفة: سلام، در خدمت تان هستم أنا في خدمتكم

حسن: ما دو تا بلیط می خواهیم عفواً أريد تذكرتين

الموظفة: بله .. بلیط قطار، هواپیما، کشتی یا اتوبوس؟ نعم .. تذكرة قطار، طائرة، سفينة أو حافلة؟

محسن: قطار یعنی قطار، هواپیما یعنی طائرة، کشتی یعنی سفينة اتوبوس یعنی باص او حافلة

حسن: ما بلیط هواپیما می خواهیم. نريد تذاكر للطائرة

الموظفة: هواپیما. بله، چشم // : برای چه تاریخی می خواهید؟ لأي تاريخ تريدها؟

حسن : برای امروز *اللیوم*

الموظفة : به مقصد؟؟
المقصد ؟
يعني برای سفر به کدام شهر می خواهید ؟
يعني للسفر الى أي مدينة؟؟؟

حسن : به مقصد اصفهان *الى اصفهان*

الموظفة : چند روز اقامت دارید؟؟
كم يوماً ستقيم؟

حسن : اقامت میکنید *يعني (نقيم)*

الموظفة : اي صحيح

حسن: شما به زبان عربي صحبت می کنید ؟
أنت تستطيعين أن تتكلمي باللغة العربية؟؟

الموظفة : بله من می توانم به زبان عربي صحبت کنم
نعم أنا أستطيع أن أتكلم باللغة العربية
من اهل آبادان هستم *أنا من أهالي مدينة آبادان*
اگر بخواید با هم عربي صحبت کنیم
لو تريد سنتحدث باللغة العربية معاً .

حسن : نه ، نه ، خیلی ممنون
من باید به زبان فارسی صحبت کنم تا خوب زبان فارسی را یاد بگیرم
أنا علي أن أتحدث باللغة الفارسية لأتعلم الفارسية

الموظفة : بلیط برای چند نفر می خواهید ؟
لكم شخص تريد التذاكر؟

محسن : نفر واحد شمارش انسان است
شخص وحدة قياس الانسان

حسن : يك نفر يعني شخص واحد // : دو نفر يا بیشتر
شخصان أو أكثر

الموظفة : بیشتر يعني أكثر // : کمتر يعني أقل

حسن : بیشتر يعني أكثر // کمتر يعني أقل

محسن : بیشتر و کمتر متضاد هستند
أكثر وأقل متضادان

الموظفة : مرحبا ، آفرین شما زبان آموز خوبی هستید
أحسننت ، أنت طالب ذكي

حسن : خیلی متشکرم *شکراً جزياً*
من معلم خوبی دارم
عندي معلم جيد

الموظفة : بله معلم خوب خیلی مهمه
نعم المعلم الجيد مهم جداً
اما نگفتی *لكن لم تقل //* : برای چند نفر بلیط می خواهی ؟
تريد التذاكر لكم شخص ؟

حسن : برای دو نفر ^{لشخصین}
 الموظفة : بله ، لطفاً اوراق شناسایی خودتان را بدهید رجاء أعطني بطاقات الهوية .

حسن : اوراق شناسایی ؟ بطاقات الهوية ؟

الموظفة : بله ، اوراق شناسایی نعم ، بطاقات الهوية
 : یعنی .. پاسپورت ، شناسنامه ، گواهی نامه یا کارت ملی
 جواز السفر ، بطاقات الهوية ، رخصة القيادة أو البطاقات الوطنية

حسن: بله ، من پاسپورت دارم نعم ، عندي جواز سفر
 : محسن هم شناسنامه دارد محسن معه بطاقة الهوية // : بفرمایید

الموظفة : بله ، امروز ساعت ۲ بعد ظهر برای دو نفر جای خالی است
 اليوم في تمام الثانية يوجد مكان لشخصين

الموظفة : به اسم شما بلیط صادر می کنم سأصدر لكما تذكرتان .
 : بفرمایید // : البته قابل شما را ندارد وبالتأكيد أنها لا تليق بكما

حسن : خیلی متشکرم // : لطف کردید خدا حافظ

الموظفة : خدا حافظ

محسن : خب ، حالا شما لطف کنید و برای رفتن به خانه یک تاکسی بگیرید
 والآن ، تفضل واطلب لنا سيارة أجرة للذهاب الى البيت

محسن : تاکسی گرفتن / بتأخذ تاکسی

حسن: بله ، من لطف می کنم برای رفتن به خانه تاکسی بگیرم
 نعم ، حسناً والآن اتفضل واطلب سيارة أجرة للذهاب الى البيت

حسن : من تاکسی می گیرم أطلب سيارة أجرة

حسن ومحسن : خب ممنون ، خدا نگهدار

الموظفة : خدا حافظ

السانق : لطفا پیاده شوید رجاء أنزل

حسن : به فارسی بگو

محسن: اما ما الان سوار شدیم! لكننا ركبنا الآن
 : چطور ممکن است که ما رسیده باشیم ؟ كيف يمكن أن نكون قد وصلنا ؟

حسن : رسیده باشیم قد وصلنا
 : فعل گذشته التزامی است فعل ماضي التزامي

ما الان سوار شديم چطور ممكن است رسیده باشيم؟؟

نحن ركبنا الآن كيف يمكن أن نكون قد وصلنا؟

حسن : من از شما یاد گرفتم لکنی تعلمت منك أيضاً

محسن: یاد گرفتی؟ تعلمت // : چه چیزی را یاد گرفتی؟ ماذا تعلمت؟

حسن : کارهای عجیب ! الأعمال العجيبة !

: من از شما کارهای عجیب را یاد گرفتم أنا تعلمت منك الأعمال العجيبة !

محسن : کارهای عجیب ! الأعمال العجيبة !

حسن: بله ، این مهم نیست // مهم این است که من زبان فارسی را بهتر یاد بگیرم

محسن : درسته ... کاملاً درسته

الأم : سفر خوشی داشته باشید

الأب : ان شاء الله که سفر خوبی داشته باشید ان شاء الله بالسلامة

: وبه شما خوش بگذره أرجو لکما رحلة ممتعة

حسن : خیلی ممنون // : کاشا شما هم با ما می آمدین لیتکما تأتون معنا

الأب : ما دوست داشتیم با شما بیاییم كنا نحب أن نساfer معكم

: ولی من نمی توانم از بیمارستان مرخص بگیرم لا يمكنني الحصول على اجازة من المستشفى

الأخ: اما من ، امتحان دارم وأنا عندي امتحان

الأم : من هم که بدون پدر به سفر نمی روم وأنا لا أسافر بدون الوالد

حسن: مرخص بگیرد؟ يحصل على اجازة // : مرخص؟ اجازة

محسن : مرخص یعنی اجازة // : مرخص گرفتن يحصل على اجازة // : مرخص بگیرد زمان حال التزامی

حسن: پدر نمی تواند أبي لا يستطيع // : می تواند / يستطيع : نمی تواند / لا يستطيع

: پدر نمی تواند از بیمارستان یا از محل کارش مرخص بگیرد

أبي لا يستطيع أن يحصل على اجازة من عمله

محسن: محل کار یعنی جایی که انسان در آنجا کار می کند العمل هو المكان الذي يعمل الشخص فيه

حسن : مادر هم بدون پدر به سفر نمی رود والأم لا تسافر بدون الوالد

: چرا؟ // : چرا مادر بدون پدر به سفر نمی رود لكن لماذا لا تسافر من غير الوالد

محسن: چون مادر، پدر را خیلی دوست دارد لأن أمي تحب أبي كثيراً .

: ونمی تواند دوری او را تحمل کند ولا تحتمل البعد عنه

دوری یعنی دور بودن // یعنی الفراق // تحمل کند یعنی تتحمل // تحمل کردن یعنی تتحمل

حسن: این خیلی خوب است هذا رائع ، هذا ممتاز ! // : این خیلی زیبا است هذا جميل جداً !
الآب : البته ، من هم بدون فاطمه خانم به سفر نمی روم وبالتأكيد أنا أيضاً لا أسافر من غير السيدة فاطمة

حسن : این خیلی زیبا است هذا رائع // : این یعنی محبت زیاد هذا يعني الحب

محسن: خوب .. خدا حافظ //: ما باید برویم نحن يجب أن نذهب // : چون دیر می شود لأننا سنتأخر

حسن: بله .. خدا حافظ // حسن: ما باید برویم .. چون دیر می شود يجب أن نذهب لأننا سنتأخر

الأخ : خدا حافظ

الآب : ان شاء الله سفر بی خطری داشته باشید في أمان الله

الأم : خدا حافظ بچه ها

الأخ: مراقب خودتان باشید خدا حذرکما

محسن: چشم مادر .. مراقب خودمان هستیم سنخذ حذرنا

الأم : به سلامات

الأخ: خدا حافظ

الأم : خدا حافظتان

حسن: چرا مادر روی زمین آب ریخت ؟ لماذا صبت والدتك الماء على الأرض ؟

محسن: این یک رسم قدیمی است هذا تقليد قديم

: مسافر را از زیر قرآن رد می کنند عبور المسافرين من تحت القرآن

: و پشت سر مسافر آب می ریزند و صب الماء وراءه

: برای این که او صحیح وسالم به خانه برگردد ليعود الى البيت سالماً

حسن: این یک رسم قدیمی است ؟ انه تقليد قديم ؟ // : رسم قدیم ؟؟

محسن: رسم و آیین تقليد وعادة // : این ها مترادف هستند تقليد وعادة مترادفان

: باستان / اثری // کهن / قدیم // قدیم / تقلیدی // : باستان ، کهن و قدیم مترادف هستند

حسن: رسم ، آیین تقليد وعادة // : قدیم ، کهن ، باستان اثری ، قدیم ، تقلیدی

: پس آب ریختن پشت سر مسافر یک رسم قدیم است إذأ صب الماء وراء المسافرين تقليد قديم

محسن: بله .. آفرین

حسن: ما به کجا می رویم ؟ الى اين نحن ذاهبون

محسن: ما به فرودگاه می رویم تا با هواپیما به مقصد اصفهان پرواز کنیم
نحن ذاهبون الى المطار لنركب الطائرة الى اصفهان

محسن: پرواز کردن یعنی الطيران
: از اصفهان به شیراز برویم و به ارمگاه دو شاعر بزرگ ایرانی یعنی
نذهب من اصفهان الى شیراز ونذهب الى مقبرة شاعري ايران الكبير

محسن: سعدی و حافظ برویم تا به آن دو شاعر بزرگ ادای احترام کنیم
يعني سعدي وحافظ لأداء الاحترام اليهما

حسن : خیلی ممنون ، آقا متشکرم // : امور پرواز ؟؟ إجراءات الطيران
: انجام امور پرواز ؟؟ انجاز اجراءات الطيران

محسن: امور پرواز یعنی معامله السفر // : انجام امور پروازی یعنی القيام بمعاملة السفر
: تحویل بار یعنی چمدان ها را تحویل بدهید تسليم البضاعة يعني تسليم الحقائب
: تحویل دادن یعنی التسليم // بار یعنی الحمل

حسن: ما باید برای تحویل بار و انجام امور پروازی به باجه شماره چهار مراجعه کنیم
علينا أن نذهب الى شباك رقم اربعة لتسليم بضائعنا وانجاز اجراءات الطيران

محسن: بله ، ما باید به باجه شماره ۴ مراجعه کنیم نعم علينا أن نذهب الى شباك رقم ٤
: اما کمی صبر کن لكن انتظر قليلاً // : صبر کن فعل امر است يعني اصبر // کمی یعنی قليلاً

حسن: اما چرا باید کمی صبر کنیم ؟ ولكن لماذا ننتظر قليلاً ؟؟
: ما منتظر کسی هستیم ؟؟ هل ننتظر أحداً ؟؟

محسن: نه ، ما منتظر کسی نیستیم نحن لا ننتظر أحداً

صوت المطار: لطفاً اقایان حسن الحاج ومحسن ايران منش ...
لطفاً من السيدین حسن الحاج ومحسن ايران منش

صوت المطار: هر چه زودتر به باجه شماره ۴ مراجعه کنند في أسرع وقت المراجعة الى شباك رقم اربعة

حسن : ما باید هر چه زود تر به باجه شماره ۴ مراجعه کنیم علينا أن نذهب الى شباك رقم اربعة سريعاً
: اصفهان! // آیا به اصفهان رسیدیم؟ هل وصلنا الى اصفهان ؟

محسن: آن جا را نگاه کن

قواعد اللغة الفارسية

من المواضيع التي تتبع الدرس السابق الذي كان عن صياغة فعل الأمر في اللغة الفارسية هو فعل النهي ومعروف في جميع اللغات ومن الأحسن أن نتحدث عن علامة خاصة بالفعل الأمر .
من الدرس السابق نستطيع ان نصيغ السؤال التالي وهو ماذا يأتي في بداية كل فعل نذكره ؟؟
فمثلاً نقول :

بنشین بمعنى/اجلس // بخور بمعنى كل // بگو أي تحدث او تكلم

فلاحظ أن بداية تلك الأفعال يأتي حرف الباء (ب) فمن علامات فعل الأمر في الفارسية نلاحظ حرف الباء في بداية كل فعل ولكن توجد بعض الأفعال الأمرية وخاصة المركبة لسنا بحاجة الى ذكر حرف الباء فمثلاً نقول :

صحبت كن ونستطيع ان نقول صحبت بكن
في الأفعال المركبة يمكننا حذف حرف الباء ولكن في الأفعال البسيطة كما في الآتي:

بخر يعني اشترى // بنشین يعني اجلس // بگو يعني تحدث // بنويس يعني اكتب

نلاحظ حرف الباء في بداية كل فعل. وذكر هذه النقطة في فعل الأمر لننتقل الى فعل النهي . فيكفي ان نحذف حرف الباء في فعل الأمر ونضيف له حرف النون في الدروس السابقة نتذكر نفي الأفعال المضارعة نستخدم (نـ) مثلاً :
می گویم نفيها نمی گویم // می خواهم نفيها نمی خواهم

وكذلك فعل النهي لفعل الأمر علينا ان نحذف حرف الباء ونستبدلها بحرف النون ونقدم بعض الأفعال المنفية في الأمثلة التالية وطبعاً لا فرق بين المفرد والجمع ..

فعل أمر	فعل النهي
بنشین	ننشین
بگوئید	نگوئید
بخوانید	نخوانید

أحياناً من الأساليب الشائعة أننا نستخدم فعل أمر وهذا أكثر استخداماً في الأسلوبين وبعده نذكر فعلاً آخر وهذه الجملة فيها شكلين او تتضمن فيها نوعاً من الشرط فمثلاً :
بیا برویم یعنی تعال نذهب

وفيهما فعلين الفعل الأول بیا هو فعل أمر يعني تعال والثاني فيها فعل مضارع وهو برویم

بگذار حرف بزیم یعنی (دعنا نتكلم)
وكذلك في تلك الجملة ولكن نلاحظ ان بیا ليس من الضروري أن تأتي دائماً بذلك المعنى اي بمعنى المجئ فمثلاً هنا

في هذا المثال : **بیا باهم صحبت کنیم**
نلاحظ أن (بیا) في المثال ليس بمعنى الطلب بالمجئ وانما جاءت (بیا باهم) هما بمعنى أنه يمهّد له أرضية الفعل الذي يأتي بعده وهو **صحبت کنیم**
وعلياً أن نحفظ هذين الأسلوبين في الفارسية من الفعلين (بیا) و (بگذار) أي تعال و دع
بگذار بشنوم یعنی دعني استمع

وفي المحاورات المألوفة في الفارسية نستخدم هذا الأسلوب كثيراً من الفعل دعني (بگذار) فمثلاً نقول:
بگذار این روزنامه را بخوانیم دعنا نقرأ الجريدة

هذان الفعلان الذي يأتي فعلاً بعد آخر في جملة واحدة نسمي هذا الأسلوب من الجملة بالجملة الشرطية . والجملة الشرطية لها قواعد أخرى نتحدث عنها في الدروس الآتية ومن الملاحظة ان مثل هذه الأساليب في الفارسية خلافاً عن العربية نضع الفعل المضارع من الأمر والنهي لا الأمر والنهي من المضارع .

فإذا استخدمنا فعل الأمر يكفي لنا ان نحذف الباء من اوله ونأتي بعلامة المضارع والضمير في آخره لكي نكون فعل مضارع على سبيل المثال :

فعل أمر	فعل مضارع
ببين	مى بنيم او (ميينيم)

فصياغة المضارع من الأمر خلاف الأسلوب في العربية بما أننا نصنع الأمر من المضارع..
أما الفارسية فأننا نصنع المضارع من الأمر.

الحلقة ٤٠

حسن: ما چه زود به اصفهان رسیدیم! اما چطور؟ لقد وصلنا الى اصفهان بسرعة جداً ، ولكن كيف ؟

محسن: ما با روح خودمان به اصفهان پرواز کردیم .
این معجزه ی برنامه سازی در تلویزیون است
معجزه یعنی معجزه
لقد طرنا بأرواحنا الى اصفهان
هذه معجزة صناعة البرامج التلفزيونية ، معجزه واعجاز

حسن: معجزه ، // : برنامه سازی در تلویزیون ؟؟ یعنی برامج التلفزيون

محسن: افرین ، درسته

حسن: می خواهیم ، اول در شهر اصفهان گردش کنیم قبعده به هتل برویم
نريد أن نتجول في مدينة اصفهان أولاً وبعد ذلك نذهب الى الفندق

محسن: بله ، حتماً
: قدمت اصفهان به سه هزار سال قبل می رسد
يعود تاريخ اصفهان الى قبل ثلاثة آلاف سنة

حسن : بله ، قدمت یعنی تاریخ
: قدمت شهر اصفهان به سه هزار سال پیش می رسد
يعود تاريخ اصفهان الى قبل ثلاثة الاف سنة

محسن: از سال ۵۵۰ پیش از میلاد مسیح یعنی در دوره هخامنشی اصفهان منطقه ی آباد و مهمی از ایران بوده است
قد كانت اصفهان منطقة هامة وعامرة من سنة خمسمائة وخمسين قبل الميلاد يعني على عهد الاخميني .

محسن : دوره یعنی عصر وزمان
: هخامنشی یکی از ادوار کهن وباستانی ایران است
الاخميني من العهود والعصور الايرانية القديمة والآثرية .
عهد يعني عصر وزمن

محسن: در آن دوره شاهان هخامنشی بر ایران حکومت می کردند
كانت حكام الاخميني يحكمون ايران في ذلك العصر

محسن: حکومت می کردند
يعني كانوا يحكمون

حسن: شاه یعنی ملك // : شاهان هخامنشی

محسن: خب ، حالا چشمهایت را ببند تا به مسجد جامع اصفهان برویم
: چشمهایت را باز کن
افتح عينيك // : وای چقدر باشکوه است
ما أعظم هذا ؟

حسن: وای چقدر باشکوه است
ما أعظم هذا ؟

محسن: این مسجد در صده ۵ هجری قمری ساخته شده است
قد بني هذا الجامع في القرن الخامس (هـ . ق)
یعنی تقریباً هزار سال پیش
يعني حوالي ألف عام مضى

حسن: این مسجد در هزار سال پیش یا قرن ساخته شده است
قد بني هذا الجامع قبل ألف عام.
: مسجد جامع ؟

محسن : جامع يعني جامع
: مسجد جامع یعنی مسجد مرکزی و بزرگ شهر
: مرکز یعنی وسط // : مرکز شهر یعنی وسط شهر
جامع يعني مسجد المدينة المركزي والكبير
مرکز المدينة يعني وسط المدينة

حسن: مسجد مرکزی و بزرگ شهر اصفهان
جامع مدينة اصفهان المركزي والكبير // : مسجد جامع

محسن: این جا را نگاه کن

حسن: وای ... // : بله، من نباید تعجب کنم
نعم ، يجب أن لا أتعجب
: زیر این یک برنامه تلویزیونی است
لأن هذا برنامج تلفزيوني

محسن: آفرین ، کاملاً درسته

حسن: اما این جا کجا است ؟
لكن أين نحن ؟ // : ما سوار چی هستیم ؟
ما الذي نركبه؟

محسن: این جا میدان نقش جهان اصفهان است
هذا ميدان نقش جهان (رسم العالم) اصفهان
: ما سوار بر کالسکه هستیم
نحن ركبنا عربة // : کالسکه یعنی حنتور أو عربة
: این میدان در سال ۱۲۱۰ هجری قمری ساخته شده است
قد أنشئ هذا الميدان في سنة ۱۲۱۰ (هـ. ق)

حسن: يعني تقريباً ...
: ۴۵۰ سال پیش ساخته شده است
قد أنشئ تقريباً قبل أربعمئة وخمسين سنة
: خب ... // : ما می توانیم به محل دیگری برویم
نستطيع أن نذهب الى مكان آخر
: من چشمانم را می بندم
أنا أغمض عيني

محسن: آفرین ، خوب یاد گرفتی
اینجا (این جا) کلیسای وانک است
هنا كنيسة وانك
: کلیسا یعنی محل عبادات پیروان حضرت عیسی (ع)
كنيسة يعني مكان عبادة اتباع سيدنا عيسى (ع)
: پیرو یعنی تابعة // : پیروان جمع پیرو است
اتباع جمع تابع

حسن: پیرو ، پیروان
تابع ، اتباع // : قدمت این کلیسا چند سال است ؟
متى أنشأت هذه الكنيسة ؟

محسن: این کلیسا در سال ۱۶۶۴ میلادی ساخته شده است
قد أنشأت هذه الكنيسة عام ۱۶۶۴ م

حسن: يعني تقريباً ۳۵۰ سال پیش
يعني قبل حوالي ۳۵۰ سنة

محسن: آفرین
: قدمت این کلیسا به ۳۵۰ سال پیش می رسد
انشئ هذا البناء قبل ثلاثمئة وخمسين سنة ماضية

حسن: قدمت این بنا به ۳۵۰ سال پیش می رسد
انشئ هذا البناء قبل ثلاثمئة وخمسين سنة ماضية

محسن: ایرانیان از قدیم برای تمام ادیان الهی احترام قائل بودند

كان الايرانيون يحترمون جميع الاديان الالهية من قديم الزمان

محسن: احترام قائل بودند یعنی اداء الاحترام

حسن: احترام قائل بودم ، احترام قائل بودی ، احترام قائل بود کنت احترامم ، کنت تحترم ، کان يحترم
: احترام قائل بوديم ، احترام قائل بوديد ، احترام قائل بودند کنا نحترم ، کنتم تحترمون ، کانوا يحترمون

محسن: خب ، برويم

حسن: به کجا برويم الى أين نذهب ؟

محسن: به یکی دیگر از بناهای تاریخی اصفهان الى احدى المعالم التاريخية لاصفهان
: یکی دیگر یعنی واحد آخر // : بنا یعنی العمارة // : بناهای تاریخی العمارات التاريخية

حسن: یکی دیگر از بناهای تاریخی اصفهان // : کجا است ؟

محسن: خب ، چشمها بسته // : این مهم نیست ، مهم این است که تو

حسن: من ، فارسی یاد بگیرم // : این پل است هنا جسر

محسن: اینجا سی و سه پل است هنا الثلاثة وثلاثين جسر
: اسم این پل سی و سه پل است اسمه ثلاثة وثلاثون جسراً

حسن: من می دانم قدمت این بنا به چند سال می رسد أنا أعرف الى متى ينتمي هذا البناء
: این بنا در سال ۱۰۳۸ هجری قمری ساخته شده است بني هذا البناء عام ۱۰۳۸ (هـ . ق)
: یعنی چهار قرن قبل

محسن: قرن یعنی چه ؟

حسن: هر صد سال یک قرن می شود نعم كل مائة سنة قرن واحد
: و هر هزار سال را هزاره می گویند لكل الف عام الفية
: و هر ده سال را ، دهه می گویند نعم كل مائة سنة قرن واحد
: دهه مئة أو قرن والفية // : صده یا قرن و هزاره مئة أو قرن والفية
: حالا، شما چشمهایتان را ببندید الان اغمض عينيك // : حالا چشمهایت را باز کن الان افتح عينيك

محسن: اینجا کجا است ؟ اين هنا

حسن: اینجا پل خواجه است هنا جسر خواجه
: این پل در سال ۱۰۶۰ هجری قمری ساخته شده است يعني چهار قرن قبل
أحدث هذا الجسر سنة ۱۰۶۰ (هـ.ق) يعني قبل أربعة قرون

محسن: ایا در شهر اصفهان ابنیه تاریخی دیگری هم وجود دارد؟
هل يوجد في اصفهان ابنية تاريخية أخرى ؟

حسن: وجود دارد ، زمان حال يوجد فعل مضارع
: وجود داشت ، زمان گذشته كان موجود فعل ماض

: وجود داشتن یعنی وجود

حسن: آیا در شهر اصفهان ابنیه یعنی عمارات
: دیگری یعنی آخری

حسن: آیا در شهر اصفهان ابنیه تاریخی دیگری هم وجود دارد؟ هل يوجد في اصفهان ابنية تاريخية أخرى؟
: بله ، وجود دارد // : اما شما گرسنه نیستید ؟ لكن ألسنت جائعاً

محسن: چی ؟ // : چی گفتی ؟

حسن: یعنی شما گرسنه تان نیست ؟ لكن ألسنت جائعاً

محسن: گرسنه // : بله من گرسنه هستم أنا جائع
: من هم گرسنه وهم تشنه هستم أنا جائع وكذلك عطشان

حسن : تشنه یعنی عطشان // گرسنه یعنی جائع // : تشنه ، گرسنه ، خسته

محسن: بنا براین باید به هتل برویم بناء على هذا يجب أن نذهب الى الفندق

حسن : بنا براین ؟ یعنی چی ؟

محسن: بنا براین یعنی بناء على ذلك

حسن: بنا براین به هتل برویم بناء على هذا يجب أن نذهب الى الفندق

الموظفة : سلام ، بفرمایید ، در خدمت شما هستم

حسن: خیلی ممنون // : ما یک اتاق می خواهیم نريد غرفة

الموظفة : بله حتما ، شناسنامه ها یتان را لطف کنید نعم بالتأكيد رجاء اعطيناني بطاقتكما الهوية

حسن : بفرمایید

الموظفة : خیلی ممنون بی زحمت لطف کنید این فرم را پر کنید شكرا رجاء املا هذه الاستمارة

حسن: بله، حتماً // : نام ونام خانوادگی // : حسن الحاج // : نام پدر ؟ حسین // : سن؟ بیست و سه سال

رجل : عفواً

حسن: نام ونام خانوادگی یعنی الاسم والشهرة

الرجل : جاسم أبو سعيد

حسن: نام پدر یعنی اسم الأب

الرجل : سعدون

حسن : تاريخ تولد يعني تاريخ الولادة

الرجل : ١٩٥٨ م

حسن: تعداد افراد همراه يعني عدد اشخاص المرافقين

الرجل: ١٠ اشخاص

حسن: تابعيت يعني الجنسية

الرجل: كويتي

حسن : چند روز در هتل اقامت خواهيد داشت ؟ كم يوم تريد الإقامة في الفندق ؟
او كم يوم تريد أن تقيم في الفندق ؟

الرجل: ١٠ أيام

حسن: تعداد اتاق و تخت در خواستی ؟ عدد الغرف والأسرة المطلوبة

الرجل : غرفة لثلاثة أشخاص وغرفة لأربعة أشخاص

حسن: شغل ؟ يعني المهنة

الرجل : تاجر

حسن: تاجر یعنی تاجر // : اسامی ونسبت همراهان يعني اسماء المرافقين وقرابتهم

محسن: آن مرد عرب تصور می کرد که تو ایرانی هستی كان ذلك الرجل العربي يتصور أنك إيراني
: تصور کردن يعني التصور

حسن: تصور کرد ، تصور کردن

: بله ، او تصور می کرد که من ایرانی هستم نعم ، كان يتصور أنني إيراني
: من هم خودم باورم نمی شد که مترجم او شده ام أنا كذلك لم أكن أصدق أنني أصبحت مترجماً له

محسن: اولین شبی که به ایران آمده بودی یادت هست ؟ هل تتذكر اول ليلة كنت قد أتيت الى ايران ؟

حسن: بله ، يادم هست نعم أتذكر

: من اولین شبی که به ایران آمده بودم يادم هست اول ليلة أتيت الى ايران

محسن: تو ارزو می کردی که بتوانی زبان فارسی را یاد بگیری كنت تتمنى تعلم اللغة الفارسية

حسن : بله ، من ارزو داشتم که بتوانم به زبان فارسی صحبت کنم نعم ، كنت أتمنى أن أتمكن من التحدث باللغة الفارسية

حسن : امروز مترجم فارسی بودم كنت اليوم مترجماً اللغة الفارسية

: خیلی جالب است هذا رائع جدا
: من احساس خوبی دارم لدي شعور جيد

محسن : بله ، خیلی جالب است نعم ، هذا رائع جداً

: حالا به من بگو والآن قل لي
: یاد گیری زبان فارسی سخت است ؟ هل تعلم اللغة الفارسية صعب؟

حسن: نه ، یاد گیری زبان فارسی خیلی آسان است لا ، تعلم اللغة الفارسية سهل جداً
: اصلاً سخت نیست ليس صعباً على الاطلاق

حسن: البته ، باید یک معلم خوبی مثل تو داشته باشی طبعاً يجب أن يكون لنا استاذ جيداً مثلك.

محسن: بله ، معلم تأثیر گذار است نعم ، للمعلم دور هام
: اما انگیزه ی قوی و پشتکار خوب تو بیشتر موثر است لكن حافظك القوي ومثابرتك اهم من ذلك
: انگیزه یعنی طموح

حسن: انگیزه قوی
: پشتکار ، پشتکار زیاد يعني اجتهاد

محسن: فردا به شیراز می رویم غداً سنذهب الى شیراز

حسن: شیراز شهر حافظ وسعدی است شیراز مدينة حافظ وسعدي
: حافظ وسعدی دو شاعر بزرگ ایرانی هستند وهما شاعران كبيران ايرانيان
: شاعر بزرگ

قواعد اللغة الفارسية :

من الأسلوب الشائع في جميع اللغات هو أسلوب الاستثناء وهو عبارة عن اننا نريد نخرج موضوع من موضوع آخر فنسمي هذا النوع من المواضيع بالاستثناء مثلاً نقول :
حضر الطلاب الدرس إلا سالما

فهنالك سالماً لم يشارك الطلاب الدرس فهذا نسميه أسلوب الاستثناء ،، وهل هناك أسلوب استثناء موجوداً في الفارسية؟

هنالك كلمة (به جز) و (جز) وهناك كلمة (مگر) تأتي هذه الكلمات بمعنى (إلا) بالعربية .
أمثلة:

دانشجویان در کلاس حاضر بودند مگر دوستم علی كان جميع الزملاء حاضرين في الصف إلا زميلي علي

نلاحظ أن أسلوب مگر ، به جز ، نفس معنى الاستثناء في الفارسية ..

همه ی کتاب ها را به جز کتاب فارسی خواندم قرأت كل الكتب إلا كتاب باللغة الفارسية

أحياناً نستخدم مگر ، وأحياناً به جز فكلاهما يؤدي الى نفس المعنى

أنا أحب جميع اللغات إلا اللغة الفارسية من همه زبان ها را دوست دارم بجز زبان فارسی

أنا أحب اللغة الفارسية إلا القواعد منها من همه ی زبان فارسی را دوست دارم به جز دستور زبان آن

أحياناً نحن نريد أن نعبر عن فعل نباشره الآن أو باشرنه في الماضي ونتحدث عن هذه المباشرة فمثلاً نقول :
داشتم می رفتم که او را دیدم کنتُ في حالة الذهاب عندما رأيته

داری چه کار می کنی ؟ ماذا تفعل الآن؟

كيف نسمي هذا الأسلوب؟؟

نسمي هذا الأسلوب بالملموس ،،،

والملموس في الفارسية يعني المباشر كأنك تريد أن تلمسه أحياناً الملموس يمكن أن يكون بالماضي ويمكن أن يكون بالمضارع فيتحدث المتكلم أثناء هذا الأسلوب كأنه يباشر العمل ويدخله عمل آخر فهذا النوع يسميه بالماضي الملموس وبالمضارع الملموس.

أمثلة:

آسمان داشت می بارید هنگامی که از خانه بیرون رفتم
كانت السماء تمطر عندما خرجتُ من البيت

(داشت) تدل على وقوع العمل ويدخله في عمل آخر في أثناء هذا الفعل في العربية في كلا الحالتين تعبر عن هذا العمل المستمر وأثناء يأتي عمل آخر .

في العامية أحياناً نحصل على هذا العمل كلمة (عم باشتغل في الكتابة)
فكلمة باشتغل تدل على هذا الأسلوب وكذلك (ing) في الانجليزية تدل على هذا الأسلوب فكيف نصيغه...؟؟؟

في الماضي : نستخدم الفعل بمصدر داشتن

داشتم می نوشتم که علی آمد کنت في حالة الكتابة عندما جاء علي

داشتم می خوابیدم که تلفن زنگ زد کنتُ في حالة النوم عندما رنَّ الهاتف

أو بالمضارع

دارم کتاب می خوانم که تلفن به صدا درمی آید أنا الآن أقرأ الكتاب ويرن الهاتف
فإذا كان للمضارع الملموس نستخدم (دارم ، دارد) وإذا أردنا للماضي الملموس نستخدم (داشتن ، داشتتم) .

الفهرس

٢	الحلقة ١
٦	الحلقة ٢
١١	الحلقة ٣
١٥	الحلقة ٤
٢٢	الحلقة ٥
٢٨	الحلقة ٦
٣٨	الحلقة ٧
٤٤	الحلقة ٨
٥٠	الحلقة ٩
٥٦	الحلقة ١٠
٦٢	الحلقة ١١
٦٦	الحلقة ١٢
٧٣	الحلقة ١٣
٧٩	الحلقة ١٤
٨٩	الحلقة ١٥
٩٤	الحلقة ١٦
١٠٠	الحلقة ١٧
١٠٧	الحلقة ١٨
١١٥	الحلقة ١٩
١٢١	الحلقة ٢٠
١٣٠	الحلقة ٢١
١٣٦	الحلقة ٢٢
١٤٢	الحلقة ٢٣
١٤٧	الحلقة ٢٤
١٥٥	الحلقة ٢٥
١٦١	الحلقة ٢٦
١٦٥	الحلقة ٢٧
١٧٣	الحلقة ٢٨
١٨٠	الحلقة ٢٩
١٨٥	الحلقة ٣٠
١٩٠	الحلقة ٣١
١٩٨	الحلقة ٣٢
٢٠٤	الحلقة ٣٣

٢٠٩.....	الحلقة ٣٤
٢١٨.....	الحلقة ٣٥
٢٢٥.....	الحلقة ٣٦
٢٢٩.....	الحلقة ٣٧
٢٣٤.....	الحلقة ٣٨
٢٤٢.....	الحلقة ٣٩
٢٥٠.....	الحلقة ٤٠

لاقتراحاتكم وملاحظاتكم
يرجى الكتابة على صفحة هيا نتعلم الفارسية في الفيس بوك
<http://www.facebook.com/hayanatalamalfarysia>

أو على البريد التالي
Hayanatalamalfarysia@hotmail.com

موسى الأحمد ٢٠١٣-١٤٣٥